Dolores Cannon

BAHÇENİN KORUYUCULARI

BAHÇENİN KORUYUCULARI

Dolores Cannon

Çevirmen:
Aysu Erenuluğ

Bilinmeyenin kıyılarında acayip bir ayak izi bulduk.
Ayak izinin kökenini açıklayabilmek için birbiri ardına büyük teoriler uydurduk.
En sonunda ayak izini bırakan yaratığı tanımlamayı başarmıştık ki...
O da nesi!
O iz, bize aitti.

SÖR ARTHUR STANLEY EDDINGTON (1882-1944)
"Uzay, Zaman ve Yer Çekimi", Bölüm 12 (1920)

BÖLÜM 1

YILDIZ ÇOCUĞUNUN KEŞFİ

Dünya dışı varlıklar, şu anda Dünya'da yaşıyor. Onları yalnızca uzak yıldızlarda bulunan veya uzay gemileriyle dolaşan uzaylılar olarak düşünmek artık mümkün değil. Onlar her yerde. Arkadaşlarınız, komşularınız, hatta akrabalarınız içerisinde... Hepimiz akrabayız çünkü onlar bizim atalarımız. Onların kanı damarlarımızda akıyor. Dünya'daki hayvanlarla ne kadar kardeşsek, yıldızlardan gelen varlıklarla da o kadar kardeşiz.

Bu bilgiye gerçek bir yıldız insanıyla yaptığım bir yıl süren yoğun çalışmalar sonucunda eriştim. Temasımız hipnoz vasıtasıyla oldu. Ben bir geçmiş yaşam terapistiyim ve düzenli olarak zaman ve mekânda yolculuğa çıkarak Dünya'nın geçmişini ziyaret eder ve tarihi yaşanırken öğrenirim. Ancak Phil D. ile çalışana kadar diğer gezegenleri hiç ziyaret etmemiştim. Ama her zaman istemiştim. Bana göre bu, halihazırda yaptığım işten daha imkansız değildi. Dünya dışında bir yerde de yaşam deneyimi olmuş bir insan tabii ki olmalıydı. Bu düşünce beni büyülüyordu ama böyle biri o zamana kadar hiç karşıma çıkmamıştı. Böyle bir insana çok nadir rastlanacağını düşünüyordum. Ancak çok sayıda insanla çalıştığım için er ya da geç böyle birini bulacağımı ya da onun beni bulacağını (ki genelde olan budur) varsayıyordum. Bu ihtimalin sandığımdan da yüksek olabileceğini bilemezdim. Fakat bu insanları kolayca ayırt etmek mümkün değil. Korumacı bilinçaltı tarafından zekice gizlenmiş oluyorlar. Üstelik kendilerinden bile…

Her yönüyle beklenmedik olan bu yolculuğa başladığımda hepimiz gibi ben de uzaylılarla ilgili her şeyin korkutucu ve kötü olduğunu düşünmeye şartlanmış durumdaydım. Anlayamadığımız şeylerden doğal olarak korkarız. Filmlerde, televizyonda ve bilim kurgu hikayelerinde bu yaratıklarla ilgili çizilenden tamamen farklı bir resimle karşılaşmak beni bayağı şaşırtmıştı. Yıllar süren beyin yıkamasının etkisinden sıyrılmam ve içimizin derinliklerinde, ruhsal yanımızda, hiçbir fark olmadığını; aramızda sadece bir yanlış anlaşılma olduğunu anlamam biraz zaman aldı.

Phil ile çalışmaya başlamam rastlantı eseri oldu. Tabii hayatta rastlantı diye bir şey varsa... Hipnoz yoluyla geçmiş yaşamlara gitme (regresyon) deneyimi yaşamak isteyen her türden insana randevu veririm. Bu yöntemin

en iyi işlediği insan “tipi” diye bir şey yoktur. Danışanlarım arasında gerçekten de her kesimden insan vardır. Her birini reenkarnasyon olasılığını keşfetmeye iten neden farklıdır. Seanslar için genelde danışanlarımın evlerine giderim çünkü tanıdık bir ortamda daha rahat ederler ve kendilerini tehdit altında hissetmezler. En mütevazı evden en şaşaalısına, akla gelebilecek her yerde hipnoz yöntemiyle regresyon uygulaması yaptım. Motel odalarında, hatta kapalı oldukları saatler içinde iş yerleri ve marketlerde bile... Uyum sağlayabilmeyi ve en garip ortamlarda bile rahat olabilmeyi öğrenmem gerekti. Çünkü güvenin oluşabilmesinde danışanlarımın rahatlığının en önemli bileşen olduğuna inanıyorum. Bu olağandışı alandaki çalışmalarım beni garip yerlere götürdü ve en sonunda sınır koymak zorunda kaldım. Arabamla o kadar uzak yerlere gidiyordum ki yolculuk, çalışmanın kendisinden daha fazla zaman alıyordu. Bu nedenle bir limit koydum ve 80 kilometreden daha uzağa gitmemeye karar verdim. Daha uzakta oturanlar benimle bir arkadaşımın evinde buluşmak için gerekli ayarlamaları yapmak zorundaydı. Kimseyi geri çevirmek istemiyordum çünkü geri çevirdiğim kişi, aradığım kişi olabilirdi. Heyecanlı bir yolculuğa daha başlamam için gereken bilgiyi alabileceğim kişi olabilirdi. Bunu dışarıdan bakarak anlamanın hiçbir imkanı olmadığı gibi, ben de aradığımı bulana kadar ne aradığımı hiçbir zaman bilmem. Bu insanlar normal, her gün karşılaştığımız insanlardır ve dışarıdan bakıldığında başka hayatlar ya da zamanlarda ruhlarının başından geçen maceralarla ilgili hiçbir ipucu vermezler.

Boşanmış genç bir iş kadınıyla bir randevum vardı ve seansımızı evinde yapmak için neredeyse kendime koyduğum limite kadar (80 kilometre) araba kullanmıştım. Daha önce iki kez randevu alıp son dakikada iptal etmişti. Regresyon için henüz hazır olmadığından daha önce de şüphe etmiştim. Çoğu zaman bu çalışma insanlara fazla ifşa edici gelebiliyor. Belki o da bilinçaltında gizli olan geçmişinin derinliklerine indiğinde bulacaklarından korkuyordu ve kaçmak için bahaneler üretiyordu. Acele ettirmedim çünkü zaten çalışmam gereken fazlasıyla insan vardı. Küçük kasabaya doğru ilerlerken bu sefer çalışmaya kararlı olduğunu düşünüyordum çünkü beni arayıp aksi yönde bir şey söylememişti.

Ama sokağına girip evine doğru yaklaştığımda arabasını göremedim. Onun yerine yan tarafı elektronik cihaz tamiri yapan yerel bir dükkanın reklamıyla süslenmiş, tanımadığım sarı bir kamyonet vardı. İlk aklıma gelen randevumuzu unuttuğu ve evde televizyonunu tamir ettirmekte

olduğuydu. Bu ondan bekleyebileceğim bir hareketti ama öyle bir ortamda hipnoz seansı yapamayacağımı biliyordum. Arabamdan inerken kapısının üzerinde bir not olduğunu fark ettim. İş yerinden çağırmışlardı ama boşu boşuna bu kadar yol gelmiş olmayayım diye kendisi yerine başka birini ayarlamıştı. Notta Phil D.'nin, yani deneğimin, beni içeride beklediği yazıyordu. Son dakikada böyle bir şey yapmak onun yapısına ters düşmediği için çok da şaşırmamıştım.

Sonuç olarak deneğim tamamen yabancı biri olacaktı ve bu hiç de ideal bir durum değildi. Bu seanstan fazla bir şey beklemiyordum. Çünkü yeni deneklerle çalışmak çoğu zaman zordur. Özellikle de hipnoz hakkında önceden bilgi sahibi değillerse... Phil'in gardını almış olacağını ve seansın çoğunun, bu türden bir çalışma ilişkisinde çok önemli olan güven ve yakınlığı kurmakla geçeceğini düşünüyordum. Bunun tek seferlik bir deneyim olmasını bekliyordum. Büyük ihtimalle Phil'i bir daha görmeyecektim.

Phil, koyu renk saçlı, hoş görünümlü, sessiz ve izlenimime göre biraz da utangaç olan 28 yaşında genç bir adam çıktı. Daha sonra anladım ki bana utangaçlık gibi gelen aslında sadece sessiz bir kendinden eminlikti. Kendi işini kurmuştu; elektronik cihaz tamiri yapıyordu ve işini ebeveynlerinin garajından idare ediyordu. Geniş bir aileden geliyordu, beş kardeştiler ve ailesiyle yaşıyordu. Neredeyse onunla ilgili olağandışı olan tek şey bir tek yumurta ikizinin olmasıydı. Zaman içerisinde Phil ile ilgili çok şey öğrendim. Görünüşe göre kızlara çok az ilgi duyuyordu ve hiç ciddi bir ilişkisi olmamıştı ki bayağı çekici bir genç adam olduğu için bu şaşırtıcı bir durumdu. Bir süre donanmada görev almıştı ve elektronik aletlerle ilgili bildiklerini orada öğrenmişti. İnsanların bana mükemmel bir denekle ilgili sordukları ilk soru dini inanışlarının ne olduğudur. Nedense bu yetileri gösterebilmesi için alışılmışın dışında bir dini inançla büyümüş olması gerektiğini düşünürler. Bu gerçeklikten uzaktır çünkü bu çalışmada tüm dinler temsil edilir. Dini inanışın, aldığım bilginin türü üzerinde çok az etkisi var gibi görünüyor. Phil, katı bir Katolik çevrede yetişmişti ve çocukken yerel kilisede düzenlenen ayinlerde, cenazelerde ve dini bayramlarda yapılan törenlerde rahip yardımcısı olarak görev almıştı. Yedinci sınıfa kadar rahibelerin eğitim verdiği bir Katolik okulunda okumuştu ve dolayısıyla dini doktrinler kendisine azımsanmayacak ölçüde aşılanmıştı. Bu pek de reenkarnasyon düşüncesine teşvik edecek bir ortam sayılmaz. Doğaüstü konulara ilgisi vardı, bu konuda bayağı okumuştu ve regresyonu da meraktan denemek istemişti. Çok cana yakındı ve ilk andan

beri hem benimle hem de hipnozla ilgili içi rahat gibi görünüyordu.

İlk seans tahmin ettiğim gibi geçti. Orta seviyede bir transa kolayca girebilmesine rağmen pek konuşkan değildi. Sesi mırıltı şeklindeydi ve homurtulu cevaplarından evet mi hayır mı dediğini anlamak çok zordu. Bu çok yaygın bir sorundur ve çoğunlukla denek çok gevşediği zaman olur. Cevaplar, adeta uykuda tembelce konuşuyor gibi yavaş yavaş gelir. Gördükleri şeylere dalarlar ancak yönlendirilmedikçe bilgi vermeye gönüllü olmazlar. Bu kadar zorlu çalışmaları artık sevmiyorum. Rahatça akan iletişimi tercih ediyorum ve uyurgezerleri aramamın bir nedeni de bu.

Phil çölde dolaşan bir adamın olaysız ve sıkıcı hayatını yeniden yaşadı. Bir ara su arıyordu ve uyandığında susuzluğu, sıcağı, kuru iklimi ve etrafındakilerin toplu ıstırabını gerçekten hissedebildiğini söyledi. İlk regresyon için bu bayağı tipik bir durumdur. Bilinçaltı bu yeni deneyimi keşfederken sıradan, basit bir hayatı yeniden yaşamak çok yaygındır. Uyandıktan sonra aldığı izlenimlerin çok canlı olduğunu ancak çok gevşemiş olduğu için benimle konuşmanın gerçekten çok çaba gerektirdiğini söyledi. Artık yaşlı olmanın nasıl hissettirdiğini bildiğini çünkü adamın hayatının sonlarına doğru gerçekten yaşlı, yorgun ve bitkin hissettiğini söyledi.

Deneyim onu çok heyecanlandırmıştı ve hevesle yeniden denemek istedi. Keşke ben de hevesli olduğumu söyleyebilseydim ancak o zaman onunla tekrar çalışmak için heyecan duymuyordum. Cevap almak çok zordu. Kendiliğinden konuşkan olan insanlarla çalışmayı tercih ederim. Ama biri bu tip bir çalışmayı istediğinde genellikle kabul ederim. Reddetmeyi sevmem çünkü bireyin seanstan nasıl bir içgörü edindiğini bilmem mümkün değildir. O yüzden çekinerek de olsa bir sonraki hafta için bir randevu verdim. Birkaç seans sonra merakını tatmin edeceğini ve benim de daha verimli denekler aramayı sürdürebileceğimi düşünüyordum.

Tekniğimde pek çok farklı yöntem kullanırım ve denek kendisinin en rahat edeceği yöntemi bulana kadar birkaçını denerim. Bir yöntemde asansör vardır. Denek doğru kata ulaştığını hissettiğinde ve asansörün kapıları açıldığında çıkıp ne göreceğini keşfetme arzusu duyar. Bu yöntem ikinci seans sırasında denenmişti ve Phil'in favorisi olmuştu. Hala bu yöntemi kullanıyoruz. Ziyaret ettiğimiz çeşitli yerler ve seviyelerle temas kurmak için çok değerli bir araç haline geldi.

İkinci seans sırasında Phil biraz daha konuşkandı. Almanya'daki savaş sırasında Münih'te geçen bir hayattan bahsetti. Kendisi ve etrafındakiler,

devletin sivil sektörü tarafından işe alınmış Yahudilerdi. Aileleri öldürülmüş olmasına rağmen sahip oldukları beceriler yararlı olabileceğinden onların yaşamasına izin verilmişti. Kollarında kim olduklarını belli eden bantlar taşıyorlardı ve Phil bunu aşağılayıcı buluyordu. Kendisi Karl Brecht adında bir teknik ressamdı. Denizaltı üsleri tasarlamakla ilgili gizli bir göreve sahiptiler ama bilgi vermek yasak olduğu için bu konuda konuşmaktan çekiniyordu. Bu Yahudiler Almanların amaçları için yararlı olsalar da üstleri onları aşağılıyor ve onlara kötü davranıyordu. Bu onun acı çekmesine neden olmuştu. Bir keresinde Hitler'i bir geçit töreninde gördüğünden ve adamın delirmiş olduğunu düşündüğünden söz etti. Phil'in öteki-beni, yani Karl, başka bir adamla birlikte Fransız sınırı yakınlarında küçük bir uçakla uçarken ölmüştü. Denizaltı üssünün bulunduğu bölgeye giden rotada ilerlerken yanlışlıkla düşman uçaksavar ateşiyle vurulmuşlardı. Küçük bir köyün ortasına çakıldılar.

Uyandığında Phil bu seansın onun için anlamlı olduğunu söyledi. Daha önce bu ölüm sahnesine bayağı benzeyen çok canlı bir rüya görmüştü. Rüyanın üzerinde güçlü ve kalıcı bir etkisi olmuştu. Üzerinde gamalı haçlar gördüğü için Alman ordusunda olduğunu ve içinde bulunduğu savaş uçağının düşürüldüğünü düşünmüştü. Ama şimdi bunun sivil bir uçak olduğunu anlamıştı. Onu bu rüyada en çok rahatsız eden, uçağın düştüğü köydeki insanların umursamazlığı olmuştu. Orada öylece durup ölüşünü seyretmişlerdi. Belli ki insanlar uçağın düşürülmesine memnun olmuştu. Olan bitenden etkilenmiş görünmüyorlardı ve hiç yardım etmeye çalışmamışlardı. Düşmanlıkları onu öfkelendirmişti ama rüyayı görürken hipnoz altında olanları izlerken hissettiğinden daha fazla duygu hissettiğini belirtti.

Bu seans sırasında yanıtları hala yavaş ve duyulması zaman zaman zordu ancak ilerleme kaydediyordu. Artık benimle rahat edebilmeye başlamıştı.

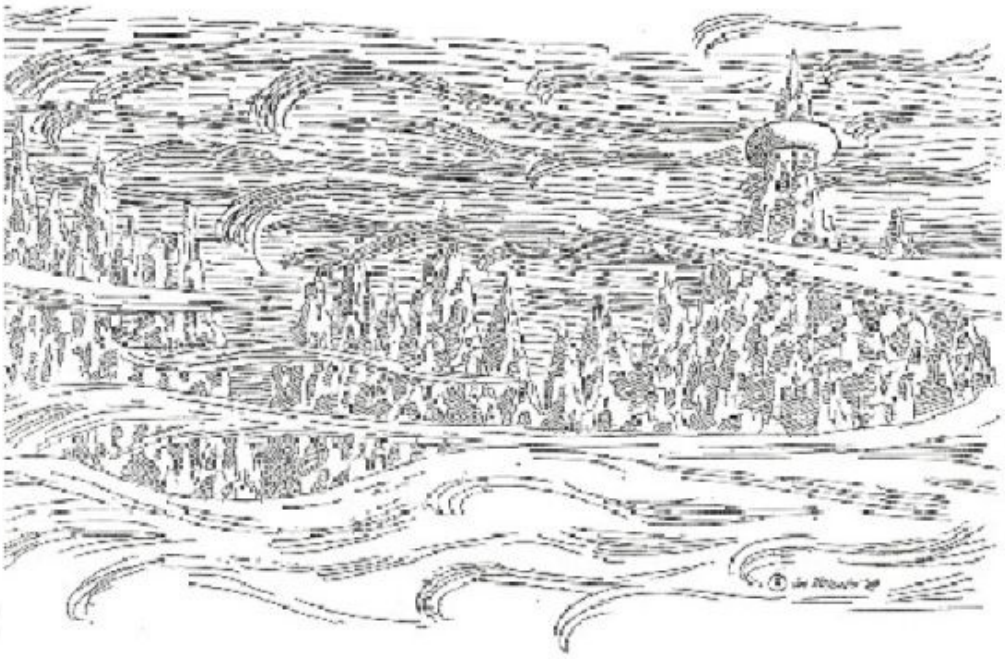
Üçüncü seans daha çok devasa bir piramidi merkezine alan ve Güney Amerika civarlarındaymış gibi görünen antik bir kültürden bir kadının hayatının yeniden yaşanmasıyla geçti. O zamanların tapınma ritüeli ve rahiplerle ilgili bayağı bilgi aktarımı oldu. Kraliçe öldüğü zaman gerçekleşen ilginç bir seremoniden bahsetti. Kraliçenin yardımcılarına ilaç veriliyor ve ardından kalplerinden bıçaklanıyorlardı. Bu bir onur kabul ediliyordu çünkü ölümden sonra da kraliçeyle beraber olmaları için onunla birlikte gömülüyorlardı. Bu regresyon seansı sırasında Phil, bir bebek

sahibi olma deneyimini de yeniden yaşadı. Bir kadının doğum sırasında yaşadığı tüm duyguları bir erkeğin yaşamasını izlemek garip bir fenomendi. Phil, yani o hayattaki kadın, bir grup İspanyol askerin köyü basıp insanları öldürmeye başladığı sırada öldü.

Başlangıçta insanlar çoğunlukla bu tür yaşamlara gider. Bu artık o kadar aşina olduğum bir şey ki önemli olabilecek bilgiler sunmadıkları sürece onları olağandışı bulmuyorum. Böyle yaşamlardan yüzlercesini toplamış bulunuyorum ve denek için bir şekilde yararlı olsalar bile benim için tarihe farklı yerlerden toplanan bilgilerle genel bir bakış sunmalarından başka bir yararı bulunmuyor.

Bununla birlikte, bu üçüncü seansın başlarına doğru garip bir şey gerçekleşti. Asansör kapısı açıldığı zaman Phil, ufukta alışılmışın dışında bir siluet gördü. Kızıl gökyüzüne doğru yükselen sivri, yontulmamış gibi duran bir jeolojik yapının siluetini… Onu görmek nedense Phil'i rahatsız etti. Canı sıkıldı ve tepki gösterdi. Ne olduğunu keşfetmek istemedi ve asansöre geri dönüp başka bir yere gitmek istedi. Kimseden onları huzursuz eden bir şeyi yapmasını istemediğimden istediği yere gitmesine izin verdim. İşte o zaman kendini piramidin dibinde buldu. Bu, güveni inşa etmenin bir parçasıdır. Deneğin kendini nasıl rahat hissediyorsa öyle davranmasına izin veririm. Böylece regresyon sırasında kontrolün gerçekten kendilerinde olduğunu görürler. Zorlanmadıkları taktirde, görmeleri gereken önemli bir şey varsa zaten eninde sonunda göreceklerini düşünüyorum. Ancak bu sahne merakımı uyandırmıştı çünkü o garip manzara aşina olduğum hiçbir şeye benzemiyordu. Uyandığında onun ne olduğunu neden keşfetmek istemediğini sordum.

Gördüğü yerin neresi olduğuyla ilgili kendisinin de hiçbir fikri olmadığını söyledi. Manzarada anlam veremediği bir gariplik vardı. Ufuk çizgisi ağaçlıkmış gibi pürüzsüz değildi, sadece onu rahatsız eden sivrilikler vardı. Sağ tarafta dairesel bir özelliği olan sivri bir kule ya da onun gibi bir şey vardı. Onu ancak yekpare bir sütunun tepesine geçirilmiş gibi duran büyük bir donut olarak tarif edebildi. *(Çizime bakınız.)* Dalgın gözlerle, yumuşak bir şekilde "Sahnenin insanı rahatsız eden bir yanı vardı" dedi. "Bir alacakaranlık hissi, bir karanlık... Değişmeyeceğe benzeyen bir karanlık." Bakışları ana geri geldi ve "Keşfetmem için beni zorlamamanıza çok sevindim; asansöre geri dönme hakkı tanımanıza... Neden bilmiyorum ama asansörde kendimi daha güvende hissettim" dedi.

Sahnenin dünya dışı bir yanı vardı. Orası neresiydi ve neden onu rahatsız etmişti? Belli ki bilinçaltı başka bir dünyayla ilgili geri gelen anıların ilk görüntüsünün sızmasına izin vermişti. Bu sahnenin ne anlama geldiğini ve neden onu keşfetmekten çekindiğini anlamamız birkaç haftayı bulacaktı.

Takip eden seanslarda içinde acı duygular barındırmasına rağmen Alman olduğu hayata çekiliyor gibi görünüyordu. Bu anıların uyandırdığı pek çok duyguyu yaşıyordu. Öfke, yılgınlık ve mutsuzluk hisleri çok kuvvetliydi. Transtayken bu duyguları güçlü bir şekilde dışa vurma ihtiyacı duyuyordu ancak beni gücendirmekten de korkuyordu. Bu yaşamda da duygularla başa çıkmakta güçlük çektiğini itiraf etti. Hepsini içinde tutmak zorundaymış gibi hissediyordu. Ailesinin bile duygularını görmesine izin vermiyordu. Ona duygularını güvenli bir şekilde dışa vurabilmesi için orada olduğumu söyledim. Bu boşaltım çoğu zaman çok yararlı olur.

Sonraki seansta canını sıkan başka sahneleri de ara sıra gördü. Bir sürü kule ve uçak gibi uçan ve havada dolaşan arabalarla dolu garip bir şehirden görüntüler görünüp kayboldu. Şehrin tümünün görüntüsü, arasından beyaz ışıkların görüldüğü renksiz, gri bir aynılıktaydı. Bu sahnenin her ortaya çıkışında kendini oradan geri çekti. Tekrar asansörün güvenli alanına

dönüp başka bir yere gitmek istedi. Oysa benim çok ilgimi çekmişti çünkü sahneler kesinlikle başka bir dünyadanmış ya da en azından geleceğe aitmiş gibi görünüyordu ve onları keşfetmek için can atıyordum. Ama merakımın araya girmesine izin vermemem gerektiğini deneyimlerimden biliyordum. En iyisi deneği acele ettirmemek, bu yetenekleri ve yaşamları kendi zamanlamasıyla keşfetmesine izin vermekti. Benim çalışma alanımda sabretmenin getirisi genellikle büyük olur.

Phil afallamıştı. "Yüzeyin hemen altında bir şey varmış ve çıkmaya çalışıyormuş gibi hissediyorum ve birkaç defa da neredeyse çıktı." O her neyse asansörle ulaşabileceğini, sadece doğru katı ya da seviyeyi ve ulaşmak için gereken cesareti kendinde bulabilmesi gerektiğini hissediyordu. Ben bunun bir şekilde o çıkıntılarla dolu ufuk çizgisi ve garip şehir sahneleriyle bağlantılı olduğu hissindeydim.

Başkalarının yanı sıra Phil ile de seanslar yapmaya devam ediyordum; aramızda güven ve yakınlık kuruluyordu. Yanıtları daha akıcı hale gelmeye başlamıştı ve ben o garip sahnelerden ötürü keşfetmeye değer bir şeyin yüzeye çıkabileceğini düşünüyordum. Merakımı uyandırdıkları kesindi. Ama gelecekte bizi nasıl maceraların beklediğini kesinlikle bilemezdim.

BÖLÜM 2

YİTİRİLEN KOLONİ

Birkaç hafta sonra asansörün kapısı açıldığında Phil aynı sahneyle tekrar karşılaştı. Kızıl gökyüzünün önündeki sivri, ıssız ve bir yönüyle tehditkar silueti gördü. Belli ki bilinçaltı o yaşamla yüzleşmesinin zamanının geldiğini düşünüyordu ve seansların içine o yaşamdan görüntülerin sızmasına izin veriyordu. Phil bu sefer asansörden inip sahneye girmeye karar verdi. Amacı sahneyi keşfetmek ve onu neyin rahatsız ettiğini bulmaktı. Gördüğü bir şeyden rahatsız olduğu taktirde geri çekilmesine izin vereceğimi artık öğrenmişti. Bu onun bu kadar dünya dışı bir çevrede bile güvende hissetmesini sağlamıştı. Böylece sahneye adım atmak için kendine izin verdi ve anında büyük bir hüzne kapıldı. Gördüğünü tarif etti.

P: Rüzgarlı... Kumlu ve tozlu. Bunu hissediyorum ve görüyorum. Gökyüzü kırmızımsı bir turuncu. Bir uzay aracının dışında duruyorum. İndiğimiz yer açıklık bir alan. Kuleye bakıyorum. Benim sağımda kalıyor.

Bu sahneyi ilk tarif edişinde buranın Dünya'daki hiçbir yere benzemediğini düşünmüştüm. Kesinlikle başka bir dünyaya ait olduğu izlenimi veriyordu. Bu sefer uzay aracından da bahsedince Dünya'dan uzakta yaşadığı bir geçmiş yaşamı görmekte olduğundan emindim artık. Sonunda başka dünyaları keşfetme dileğim gerçek oluyor gibi görünüyordu.

Kule, daha önce tarif ettiği o garip yekpare sütundu. Ucunu çevreleyen acayip şekilli, donut benzeri yapıdan dolayı diğer sivri tepelerden ayrışıyordu.

P: Tam sağda erzak ya da depolama alanı olarak kullanılan bazı kulübe ya da barakalar var... (Üzgün bir şekilde) Ama artık boşlar.
D: Yanında başkaları var mı?
P: (Sesinde karamsar bir ton vardı.) Sadece gemide olanlar. Erzak getirmek ve bu gezegendeki bilim insanlarının iyi olup olmadığını kontrol etmek için buradayız. Onlar bizim gezegenden gelen koloniciler. Genelde kullanılan rotalar belirli ticaret rotalarıdır. Ama burası "işlek yolun" dışında diyebiliriz; galaksinin ücra bir köşesinde. Bu, testler ve madeni araştırmalar yapan bilimsel çalışma amaçlı bir koloni; esas amacı

kolonileşmek değil.
D: Ne kadar zamandır bu gezegende olduklarını biliyor musun?
P: Zaman dünya yılıyla bir değil ama... Yedi kronometre kadardır buradalar. Gerçi kronometrelerin ne olduğunu açıklamam zor. Yedi kronometredir kolonileşiyor ve testler yapıyorlar.
D: Bu uzun bir süre mi?
P: Bir gezegende geçirmek için, evet.
D: En son bu gezegene erzak getirdiğinizden beri çok mu zaman geçti?
P: Her iki kronometrede bir geliyoruz.
D: Bu insanlar bu işi yapmaya gönüllü mü oldular?
P: Evet, tüm işler gönüllüdür. Zorunlu hizmet yoktur.

Hikayeyi almakla ve Phil'in üzüntüsünün nedenini öğrenmekle ilgilensem de merakım devreye girdi ve gemideki insanların fiziksel yapısını tarif etmesini istedim. Çelimsiz bedenli, iri kel kafalı, çok açık tenli olduklarını ve pek kaslı olmadıklarını söyledi.

D: Fiziksel olarak insanlar gibi dolaşım sistemine sahipler mi yoksa farklılar mı?
P: Benzer yapıdalar, evet. İki kolları iki bacakları var ve gözleri, kulakları ve bir ağızları var ama burunları yok. Buruna ihtiyaç yok. Evrimlerinin bir parçası bu. Ağız sadece dar bir kesikten ibaret ve tek amacı havayı çekmek. Konuşmak için dilleri ya da ses telleri yok çünkü iletişim süreci tamamen telepatik.

Fiziksel tarif kulağa biraz tiksindirici geliyordu ama bu Phil'i rahatsız etmemiş gibiydi. Daha sonra bu uzaylı varlıklarla beraberken kendini çok rahat hissettiğini söyledi.

D: Bu insanlar yemek yiyor mu?
P: Evet. Yemek kesikten içeri sokuluyor.
D: Bu insanlar kadın ve erkek mi?
P: Androjeniz, bu ırktan gelen herkes öyle.

O zamanlar bu kelimenin anlamını pek bilmiyordum. Hermafrodit gibi iki cinsiyetli mi yoksa cinsiyetsiz bir varlık mı demek olduğundan emin değildim. Aşina olduğumuz usulden farklı şekilde üreyen bir yaratık anlamına geldiği açıktı.

P: Biz daha çok iki cinsiyetin bir kişide bileşimi ya da birleşimi gibiyiz. Yani dişi ve erkek karakteristiklerinin bir karışımıyız.
D: Bu konuyu merak ediyorum. Androjen insanlar nasıl ürer? Ya da daha uzun yaşam süreleri var ve üremeye ihtiyaçları mı yok?
P: Daha uzun bir yaşam süresi var ama kalıcı değil o yüzden üremeye ihtiyaç var. Oynanan roller var. Ancak ayrımlar Dünya'da alıştığımız kadar belirgin değil.

Merakım geçici olarak tatmin olunca hikayeye geri döndüm.

D: Bu gezegene bilim insanlarına erzak getirmek için geldiğinizi söylemiştin. Bilim insanları nerede?
P: (Üzgün bir şekilde) Biri dışında hepsi gömülü. Toplam on iki kişinin hepsi, biri dışında, gömüldü. Hayatta kalan son kişi diğerlerini gömme görevini üstlendi. Son kişiye gelene kadar bu aralarında paylaştıkları bir sorumluluktu ancak şimdi son kişinin kalıntıları da diğerleriyle aynı yerde yatıyor. Tek fark onun yerin altında değil üzerinde olması.
D: Bu insanlara ne olduğunu biliyor musun?
P: Evet, yekpare sütun yani kule burada olanların telepatik kayıtlarını barındırıyor. Açlık ve susuzluktan ya da ona benzer bir şeyden öldüler. Çok yavaş ve acılı bir ölüm.

Daha önce bu sahneye bakmaktan ve onu yeniden deneyimlemekten çekinmesinin nedeni bu muydu? Bu konudan bahsetmek ona acı veriyor gibi görünüyordu. Bu konu hakkında düşünmenin ya da konuşmanın ona rahatsızlık vermeyeceği konusunda ona telkinde bulundum. Ona böyle anıları ortaya çıkarmanın genellikle çok yardımcı olduğunu söyledim.

D: Bu bilim insanları için kendi yiyeceklerini yetiştirmenin bir yolu yok muydu?
P: Gezegende doğal yetiştirmeye olanak verecek hiçbir şey yoktu. Amerika'nın güneybatısındaki çölde bir bahçe hayal edin. Burası da onunla aynı olurdu. Kayalar ve arazi bomboş. Dünya gezegeninde hayal edebileceğiniz kadar boş. Ama bölge minerallerle doluydu ve bilim insanları o yüzden oradaydı. Madenciydiler.
D: "Susuzluk ya da ona benzer bir şeyden" demiştin. Başka bir deyişle hiç sıvı ya da likit bir şey de mi yoktu?

P: Doğru. Her şey bitmişti. Zamanında gelseydik bunlar olmazdı. Erzağı taşıyan gemi limandan ayrıldıktan kısa süre sonra arıza yaptı. Liman, ana gezegenden ayrı bir yerde bulunan bir uzay limanıydı. Sorun çok büyüktü, geniş kapsamlıydı. Arıza öyle bir boyuttaydı ki "olay mahallinde" onarmak mümkün değildi. Onarımı yapmak için geri dönmek gerekiyordu. Aşırı gecikmenin sebebi geri dönmemizdi. Şu anda sizin de Dünya'da yaptığınız gibi mesafeler üzerine çalışıyoruz. Ancak bizim hızımız çok daha fazla o yüzden daha uzun mesafeleri daha kısa sürede katedebiliyoruz. 1984'ün koşullarından bahsediyorum, hem zaman hem de uzaklık standartları açısından. Bu iki zamanı birleştirmeye ihtiyaç var, anlıyor musunuz, çünkü ben hala burada, bu odadaki kişiyim. Aradaki farkı betimlemek ya da açıklamak gerekiyor çünkü bu öğrenmekte olduğum, öğrenmekte olduğumuz bir şey. Ve o da aynı anda bunların hepsi olduğumuz.

Bu benim için garip bir vakaydı. Çok hafif bir transta olanlar dışında, regresyonda izlemekte olduğu zaman dilimiyle şu anki hayatı karşılaştırabilen bir deneğim hiç olmamıştı. Hafif seviyelerde gördükleri şeyler kafalarını karıştırır ve çoğunlukla onları neden gördüklerini açıklamaya ya da aşina oldukları bir şeyle kıyaslamaya çalışırlar. Daha derin trans hallerinde bu olmaz. O yüzden hazırlıksız yakalanmıştım. Normalde insanlar o an Phil'in içinde bulunduğu kadar derin bir trans hali içindeyken şimdiki an varlığını yitirir. Tümüyle deneyimledikleri şeyin içine gömülürler. Ancak bu sefer daha önce çalıştıklarıma hiç benzemeyen türde bir enerjiyle çalıştığımı öğrenmek üzereydim. Her seansla daha da güçlenmeye devam edecekti. Zamanla bu karşılaştırmaların çok yardımı olduğunu gördüm. Aşina olduğum şeylerle ilişkilendiremiyor olsaydım kaybolurdum. Uzaydaki yaşamları keşfetmeyi arzularken bu olasılığı hiç düşünmemiştim. Deneğin karşılaştırma yapamadığı için gördüğü şeyleri açıklayamayabileceği aklıma gelmemişti.

D: Pekala, gecikme bilim insanlarının ölümüne neden olsa da bunun senin suçun olmadığını anlamanı istiyorum. Kimsenin bu konuda yapabileceği bir şey yoktu.
P: Hayır ama yük hala taşınıyor. Bu suçluluk duygusunun yükü değil, kederin yükü. Pişmanlık ve keder.
D: Şimdi ne yapmayı planlıyorsun?
P: (İç çekerek) Cesetleri ana gezegene götürüp götürmemeyi tartışıyoruz.

Ortak karar onları orada bırakmak oldu. Onların iyiliği için orada yatmalarına izin vermek... Çünkü onların da istediği bu olurdu diye düşündük. Böyle bir görev uğruna canlarını gururla verirlerdi diye düşündük ve böylece karar orada kalmalarına izin vermek oldu. Ve on ikinci üye gömüldü. O zamana kadar tutulan kayıtlar ve alınan numuneler, sadece önemli olan şeyler gezegenden götürülmek üzere toplandı. Yedimiz de aynı duyguları paylaştığımızdan böyle bir şeyin tekrar yaşanmaması için hiçbir koloninin bir daha bu kadar uzağa gönderilmemesi gerektiği konusunda fikir birliğine vardık.
D: Ama öncüler ve kaşifler nasıldır biliyorsun. Her zaman daha öteye gitmek isterler.
P: O kadar uzaklarda keşif yapmak isteyenlere ne yapacağını söyleyecek biz değiliz. Bilim insanları ne isterlerse onu yaparlar ve biz de onları tümüyle destekleriz. Ama tedarikçiler olarak ortak düşüncemiz gerekenden daha uzağa gidilmesine izin verilmemesi yönünde.

Suçluluk duygusunu bugüne, bilinçli yaşamına getirmesini istemiyordum. Geçmiş yaşamlardan hiçbir şeyin sızmasına ve gereksiz yere bu yaşamı etkilemesine izin vermemeye çok dikkat ederim.

D: Senin hiçbir hatan olmadığını anlamanı istiyorum. Bunu biliyorsun değil mi? Olanlardan sen sorumlu değilsin.
P: Anlaşıldı.

Üzerinden bir yük kalktığı şimdiden belliydi. Bilinçli olarak farkında bile olmadığı bir yük üzerinden kalkmıştı.

Dünyalılarla karşılaştırıldığında garip görünseler ve şüphesiz içlerinden biriyle karşılaşsak bizi korkutacak olsa da bu yaratıkların kendimizle özdeşleştirebileceğimiz çok insani duygulara ve takdire şayan özelliklere sahip olmaları bana ilginç gelmişti. Ne bekliyordum bilmiyorum. Sanırım şartlandırılmalarımızdan ötürü bu kadar insan olmalarını beklemiyordum. Çoğu hikayede bu yaratıklar duygusuz yaratıklar olarak resmediliyor ve bu da onları iyice yabancılaştırmamıza neden oluyor gibi görünüyor.

Bir zamanlar bu kadar garip görünen bir yaratık olarak yaşamış olma fikrinin Phil'i iğrendireceğini düşünmüştüm ama şaşırtıcı şekilde bu onu hiç rahatsız etmedi. Çok gerçekçi olduğu için bu deneyimden çok etkilendiğini söyledi. Uzay gemisindekilere yakınlık duymuştu, beraber çok iyi çalıştıklarını biliyordu. Yani bu sahneyi keşfetmek istememe

nedeni görünüşleri ya da daha önce bir uzaylı olarak yaşamış olması değil, olayın taşıdığı duygulardı.

BÖLÜM 3

UZAY GEMİSİ

Merakım yeniden uyandı. Her zaman birini başka bir gezegendeki yaşamına geri götürmeyi dilemiştim ve uzaylı varlıklarla ilgili bilgi alabileceğim bu fırsatı kesinlikle kaçırmayacaktım. O yüzden Phil'in dikkatini acı verici anılardan uzaklaştırmak için uzay gemisiyle ilgili sorular sordum.

P: Yuvarlak ve gümüşi renkte. En üst kısmında, ortada bir kubbe var. Yolu göstermesi için değil; gözlemlemek, etrafa bakmak için kullanılıyor. Solda bir pencere ve kontrol paneli var. Kapağın hemen ilerisinde bazı tüpler var. Gemi iki katlı. Üst kattaki alan tek bir oda. Navigasyon ekipmanı bu katta bulunuyor. Alt katta dört uyku odası ve bir laboratuvar var.

Ana alan, yaklaşık 9 metre çapında dairesel bir odaydı. Bir kattan diğerine geçmek için bir merdiven ya da dar bir geçit kullanılıyordu.

D: Gemi ne tür bir materyalden yapılmış?
P: Materyal çok koyu, kuzguni gri renkte ve parlamıyor. Ana gezegende bir şeyleri inşa etmekte kullanılandan çok daha dayanıklı ve daha sert yapıda. Bu metal gezegende bulunmuyor, ithal edilmiş. Maden olarak çıkarılıp işlendiği komşu gezegenlerden ticaret yolları aracılığıyla buraya getiriliyor.

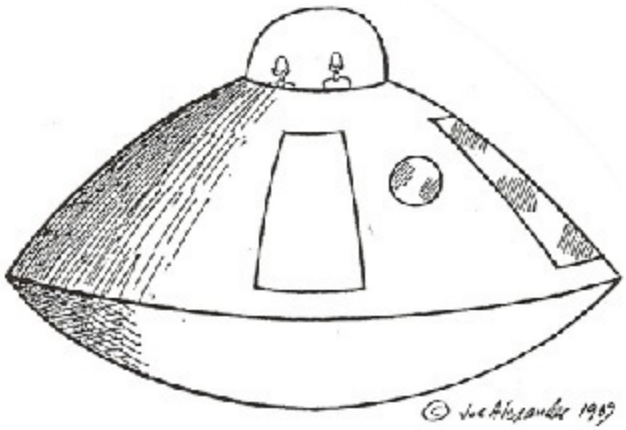
D: Bu maddenin Dünya'da benzeri var mı?
P: Şu anda değil. Gelecekte belki olabilir ancak şu anda burada bulunan hiçbir şeyle eşdeğer değil. Dokusu, Dünya'da yapılması mümkün olan en güçlü metalle kıyaslanabilir. Dayanıklılığını elmasla karşılaştırabilirim ama bu doğru olmaz. Elmasın dayanıklılığını sağlayan gözle görülebilir farklı özellikleri var. Mümkün olsaydı bile elmas levha haline getirildiğinde dayanıklılığını korumazdı.
D: Bu gemiler sizin gezegeninizde mi inşa ediliyor?
P: (Duraksayarak) Söylemesi zor. Bu soruya şu anda cevap verebileceğimi sanmıyorum. Bu şu an konuşulmasına izin verilen bir konu değil. Nedense… Aslında izinden ziyade bilgi eksikliğinden kaynaklanıyor çünkü imalat süreciyle ilgili yeteri kadar bilgi sahibi değilim.

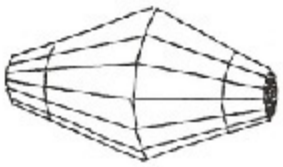
D: Geminin nasıl kullanıldığını görebiliyor musun?
P: Kontrol panelleri, dokunarak çalıştırılıyor.
D: Bu yolla mı sürülüyor ya da yönlendiriliyor?
P: Bu şekilde komut veriliyor ama bu şekilde gerçekleşmiyor. Yönlendiren kişilerle yönlendiren mekanizma arasında bir arayüz olması gerekiyor ki bu da dokunuş oluyor. Bu, operatörün ekipmana ne yapması gerektiğini söylemesini sağlıyor. Komut vermek için konsoldaki bazı alanlara dokunuluyor. Dokunma ile kontrol fikrini netleştirmek için burada, Dünya'da, bazı ev aletlerinin dokunuşa nasıl tepki verdiğini resmetmek yardımcı olabilir. Teknik çevrelerde dokunuşa duyarlı cihazlar olarak adlandırılanlar var ki bunlar hareketli parçalar değil. Bunlar doğaları gereği dokunuşa duyarlılar ya da dokunarak değiştirilebiliyorlar. Bu aşina olduğunuz bir şey mi? Sadece dokunarak kanalları değiştirebildiğiniz televizyonları gördünüz mü hiç?
D: Sanırım. Yeni olanlar onlar.

Phil'in o an görmekte olduğu cihazlarla kıyaslamak için televizyon tamiri bilgisinden yararlandığı belliydi.

P: Geminin yakıtı… Kristal enerjisi kullanıyor. Kristal, kozmik enerjileri odaklayarak itiş gücü üretmeye yönlendiren bir kanal ya da filtre görevi görüyor. Kristal yaklaşık 60 santimetre boyunda ve orta kısmı daha geniş gibi. Tabanları birbirine yapışık, uçları iki yana bakan iki dairesel piramitten oluşan bir trapezoit (ikizkenar yamuk) şeklinde.
D: Piramitler köşesiz gibi yuvarlak mı yoksa yüzeyleri var mı?
P: Yanlarda yüzleri var. Ve hunilerin en uç kısımları düz.

Daha sonra uyandığında, kristalin şeklini daha doğru saptayabilmek için resmini çizmesini istedim. Piramitlerin uçları sivri değil küttü. *(Çizime bakınız.)*

P: Bunlar belirli bir biçimde işlev görmeleri için şekillendirilmiş doğal kristaller. Spesifik olarak bu amaca hizmet etmeleri için yapılmış ya da kesilmişler. Farklı işlevler için farklı kesimler gerekir. Esasında bugün bunu Dünya'da da, daha küçük çaplı olarak yapıyoruz. Bu bilgi kaybolmuştu ama şimdi geri geliyor.
D: Kristal geminin neresinde bulunuyor?
P: Kristal geminin tam ortasında, birinci katta bulunuyor.
D: Kristali görebiliyor musun yoksa bir şeyin içine alınmış şekilde mi duruyor?
P: Bir şeylerle desteklenmiş ama görülebiliyor.
D: Kristalin yakınında olmak güvenli mi?

İsa çalışmasından (Jesus and the Essenes) hatırladığım kadarıyla insanların Kumran'daki devasa kristalden uzak durmaları ve ona

dokunmamaları gerekiyordu. Bu kristalin de yakınındaki insanları yakabilecek ya da onlara zarar verebilecek güçte olabileceğini düşünmüştüm.

P: Kullanılırken ona dokunmak ya da onunla oynamak güvenli olmaz çünkü yaydığı enerjiyi etkileyebilir. Kimseye fiziksel olarak zarar vereceğinden değil ama geminin rotasının değişmesine neden olabileceğinden… Yaydığı enerji yönlendiriliyor ve kristali hareket ettirmek bu yayılımın değişmesine neden olur.
D: Geldiğin yerde kristali başka şeyler için de kullanıyorlar mı?
P: Her tür şey için kullanılabiliyor. Siz enerji kaynaklarınızı nasıl farklı şekillerde kullanabiliyorsanız kristaller de ısıtma, yemek pişirme ve yolculuk gibi pek çok şey için kullanılabiliyor.
D: Ve her kullanım şekli için farklı biçimde mi şekillendiriliyorlar?
P: Kabaca benzetirsek evet. Bir kristal şekillendirildiği anda amacı belirlenmiş olur. Özel bazı olaylar ya da durumlar dışında onu yeniden şekillendirmeye kalkarsanız mahvedersiniz. Aynı tür kristal farklı enerjiler için kullanılabilir. Çalışan enerji farklıdır; pişirmek ve ısıtmak için kullanılan enerjiler farklıdır. Genel olarak ısıtma ve pişirme için kullanılan enerjilerin farkı, merkeze odaklılıkla ilgilidir. Pişirmede odak, çok daha tanımlıdır.
D: Eğer bir kristal pişirmek ve ısıtmak için kullanılıyorsa, bu türde bir kristal fiziksel bir insan için tehlike teşkil etmez mi?
P: Tabii ki eder. Bu dünyadaki Atlantis kıtası bir kristal tarafından yok edilmişti. Bu, size nasıl bir güçten bahsettiğimiz konusunda fikir verse gerek. Her enerji onu kullanana bağlı olarak iyilik ya da kötülük için kullanılabilir. İnsanların bu enerjilerden zarar görmesi tabii ki mümkündür ama daha olumlu bir açıdan bakarsak çok yardımları da dokunabilir.
D: Gemideki kristal kendi enerjisini mi yaratıyor yoksa enerjiyi başka bir yerden mi çekiyor?
P: Sadece evrendeki enerjiyi odaklıyor. Bu enerji şu anda da etrafımızda, şu an konuşurken bile… O yüzden bu gücün içerisinde olmanın birine zarar vermediğini görebilirsiniz çünkü şu anda bize zarar vermediği çok açık. Bu şu anda Dünya'da bildiğimiz bir enerji kaynağı değil. Pek çok kaynaktan geliyor. Güneşlerden ve adına Tanrı da denilebilecek ve öyle de olan evrenin enerjisinden geliyor. O her yere ve her şeye nüfuz eden Tanrı enerjisi. Kozmik enerjiler, astral enerjiler, odaksal enerjiler gibi farklı amaçlar için kullanılabilecek pek çok türde enerji var.

Bu benim için biraz kafa karıştırıcı bir hale gelmeye başlamıştı. O yüzden konuyu değiştirdim.

D: O gemide senin ne tür bir görevin var?
P: Mürettebattan biriyim. Kaptan değilim ama mürettebatın gündelik işlerinde yardımcı olan biriyim. Görevim, geminin farklı sistemlerinin gerektiği gibi çalıştığından emin olmak. Başka bir deyişle bir pilot gibi şemaları izlemek değil, makineleri izlemek…
D: Gemide çok makine var mı?
P: İş görecek kadar var ve zaten gerekli olan da bu kadar. Kalabalık değil. Gemide olmak rahatsızlık verici değil.
D: Ekipman mekanik mi elektrikli mi?
P: Ekipman fiziksel, evet. Elektrik, hidrolik, hava basıncı, statik ve dinamik enerjilerle çalışıyorlar. Şu an burada, modern zamanların Dünya'sında bir gemide olduğu gibi pek çok farklı sistem var. Aynı fiziksel prensipler geçerli.
D: Ama bir şeyin hareket eden parçaları varsa, bu bozulabileceği anlamına da gelmiyor mu?
P: *Kesinlikle* evet. Bazen bozulabiliyorlar ve bozulan parçaları tamir etmek ya da tamir edilemeyecek durumdalarsa değiştirmek benim görevim. Onarılması gereken parçaların yedeklerini yanımızda taşıyoruz. Parçalarımız o kadar sık bozulmuyor. Üretim süreci o kadar ileri düzeyde planlanmış ve geliştirilmiş ki arıza çok nadir görülen bir durum. Ancak yine de arızaların olduğu oluyor ve bu çok talihsiz bir durum çünkü madencilik yapılan bu gezegendeki bilim insanları vakasında da yaşanan buydu. Çok büyük bir rastlantı oldu.
D: Gemide özellikle senin ilgilendiğin sistemler var mı?
P: Daha çok navigasyon ve itiş gücü ekipmanı, kristal ve onu destekleyen sistemler benim görevim.
D: Bunlar geminin tamamında etkili olan tek bir sistem mi?
P: Birçok sistem var. Birden fazla görevi yerine getiren birçok farklı sistem… Ama çoğu geminin tek bir yerinde bulunuyor.
D: Bu sistemlerden bazılarına bakıp işlevlerini tarif edebilir misin?
P: Ortadaki sistem, yani kristal, çift amaca hizmet ediyor: yol gösterme ve itme. Diğer bir deyişle bu kristal yönü ve pozisyonu hissedebiliyor ve itiş gücü üretiyor. Bunun gerçekleşmesini sağlayan destek sistemleri de var. Ama esas işlevi kristal yerine getiriyor.

D: Bahsettiğimiz şeylerin nasıl çalıştığını gözümde canlandırmaya ve olabildiğince iyi anlamaya çalışıyorum. Kristale bağlı kablolar var mı?
P: Hayır, doğrudan bir bağlantı yok. Gücü ve bilgiyi aktaran enerji alanları var diyebiliriz.
D: Gemide elektrik prensibini kullanıyor musunuz?
P: Dünya'da bilindiği şekliyle değil. Enerji kullanılıyor ama elektriğe eşdeğer değil tam olarak.
D: Gemide aydınlatma nasıl peki?
P: O da kristaller ya da belli enerjilerle uyarıldığında ışık veren türde kristallerle yapılıyor. Bunlar ayrı, bireysel kristaller değil. Çok sayıda parça var… (Açıklamakta güçlük çekiyordu). Buna en yakın örnek olarak floresan tüplerindeki fosforu gösterebiliriz. Ama fosforun benzeri olan bu şey, vakumlanmış durumda değil. Tavanda ve tavanın kendisinde. Enerji tavandan yönlendiriliyor ve bu, kristallerin ışık vermesine neden oluyor. Böylece tavanın tümü verimli bir şekilde ışık haline geliyor.

Uyandığında gemideki ışığın, toz cam spreyi sıkılmış duvarlara ya da tavana bakmak gibi olduğunu söyledi. Kristaller, toz camın içinde bulunan bir sürü minicik parça gibiydi ve enerji o parçalardan geçtiğinde onların parlamasına neden oluyordu.

D: Gemide bizim bildiğimiz bilgisayara benzer bir şey var mı?
P: İşlem yapma açısından değil. Dünya'da bilgisayar denen şey, bilgiyi alıp işliyor. Gemideki sistemlerse enerjiyi alıp yönlendiriyor. İşlemden geçirme ya da değiştirme yok, sadece yönlendirme var.
D: Bu türde bir gemi yerçekimsizliği mi kullanır, yani yerçekimine karşı mı çalışır?
P: "Yerçekimsiz" büyük ölçüde doğru bir tanımlama olur. Ancak burada yerçekimsizlik ana madde değildir. Bununla demek istediğim, yerçekimsizliğin elde edilen sonuç olduğu. Kullanılan enerjiler kozmik enerjiler. Yerçekiminin karşıtı bir güç söz konusu değil. Yerçekiminin çekim gücünü bertaraf etmek için kullanılan güç ya da güçler söz konusu. Ancak bunlar yerçekiminin karşıtı ya da karşıt yansıması değiller.
D: Daha önce duyduğum şey de bu. Bu araçların uçabilmek için yerçekimine karşı çalışması gerektiği…
P: Yerçekimini yenmek anlamında yerçekimine karşı çalışmak değil. Daha çok çekme ve itmenin etkili olduğu bir manyetizmadan bahsediyoruz. Anlıyor musunuz?

Aslında anlamıyordum. Bu konularda daha fazla bilgi sahibi olan birinin anlayabileceği bilgileri toplamaya çalışıyordum.

D: Sanırım bu araçlar insanların Dünya atmosferinde gördüğü araçlarla aynı türden araçlar değil mi?
P: Bu gezegende görülen pek çok farklı türde araç var. Bazıları üç boyutlu, bazıları dört boyutlu. Görülenler her seferinde aynı türden araçlar değil.
D: İnsanlar gözlemledikleri araçların hızına akıl erdiremiyor.
P: Hız, enerji devreleri üzerinde yolculuk edilmesiyle sağlanıyor. Galaksinin farklı yerlerini birbirine bağlayan enerji devreleri var ve kendini sadece bu devrelerden birine sokup enerjileri doğru yönlendirerek inanılmaz hızlara ulaşmak mümkün. Bu araçlar güneş rüzgarları ya da nehirleri sayesinde kaldırma kuvveti ve alışılmış uzay yolculuğu prensiplerini kullanıyor. Yıldız ve gezegen sistemlerinin arasında evren boyunca akan muazzam enerji nehirleri bulunuyor. O yüzden insanın aracını bu muazzam enerji nehirleriyle hizalaması ve deyim yerindeyse "kendini akışa bırakması" yeterli. Dünya gezegeninde nehir yollarını kullanma kavramından farklı bir şey değil.
D: İnanılmaz manevra kabiliyetleri de bu farklı akıntılar sayesinde mi?
P: Doğru. Bunun karşılığı mıknatıs olurdu. Manyetik bir alanda gitmek...
D: Sanırım Dünya'daki insanların bu becerileri kopyalaması uzun zaman alacak.
P: O kadar uzun değil. Düşünüldüğü kadar uzun değil. Şu anda bu enerji üzerine çalışmalar yapan insanlar var. Bu, Dünya'nın evrim sürecinde çok ileri bir tarihte değil. Japonya'da bu fenomenin kabaca benzerini kullanan bir tren var. Manyetizmayla asılı duruyor. Manyetik bir alan boyunca hareket ediyor. Geleneksel rayların yerinde mıknatıslar var ve onlar da elektrikli mıknatısları tutuyorlar. Mıknatıslar bir açılıp bir kapatılıyor ve daima gidilecek istikamete doğru hareket ediyor. Böylece tren o tarafa doğru çekiliyor. Trenin üzerindeki mıknatıslar da rayları oluşturan mıknatısları itiyor ve bu şekilde gidilecek yöne doğru treni ya da daha doğrusu manyetik alanı itiyor.
D: Yani o zaman sizin gemi de benzer bir prensiple mi çalışıyor?
P: Aşağı yukarı benzer. Geminin hareket noktasından itme, gidiş yönünden de çekme oluyor. Böylece bu akımlar gemiyi doğal olarak geminin kutuplandırıldığı yöne doğru çekiyor.
D: O zaman mıknatıs değil ama prensipte benzer bir şey.

P: Doğru.
D: Gemiyle bu uçuşları gerçekleştirdiğinizde neler yapıyorsunuz?
P: Keşifler yapıyoruz, kolonileşiyoruz, malzeme tedarik ediyoruz, yardım ediyoruz ve eğitim veriyoruz. Düzenli uçulan rotalar var. Keşif için uçulan ve eğitim için uçulan rotalar var. İmalat rotaları var. İmalat firmalarının bulunduğu... Firma sözcüğü burada yanlış oldu. Diğer gezegenlerde imalat tesisleri var.
D: Bitmiş mamulleri bir yerden bir yere taşıdığınızı mı söylemek istiyorsun?
P: Bitmiş mamulleri, evet. Ticaret yolları var ki bu sizi pek şaşırtmamalı. Kozmos, sıradan bir insanın tahmin ettiğinden ya da düşündüğünden çok daha kalabalık bir nüfusa sahip. Kozmos aşırı nüfuslu ve çok seyahat edilen ve kullanılan bir yer. Ana gezegenimiz, "üzerinde yaşanan" diye tabir edebileceğimiz gezegenlerin daha çok bulunduğu bir bölgede. Uzay sahası başına daha fazla gezegen düşüyor. Başka bir deyişle kalabalık bir yer. Gerçekten öyle.
D: Dünya böyle bir rota üzerinde mi bulunuyordu merak ediyorum.
P: Hayır. O zamanlar bu gezegenin varlığından bile haberdar değillerdi.
D: Dünya çok mu uzakta?
P: Sadece keşif ve taşımacılık yaptığımız alanların hemen yakınında değildi.
D: Sanırım tıpkı bizim diğer gezegenlerden haberimizin olmaması gibi bir şey bu. Muhtemelen biz de senin geldiğin gezegenden haberdar değiliz.
P: Kesinlikle. Biz burada, Dünya'da, çok ücra bir yerde kalıyoruz ve buna bir de teknolojimizin hareketliliği görebilecek ya da saptayabilecek kadar gelişmiş olmaması ekleniyor.

Uzayla ilgili anıların girmesi için bir kapıyı aralamıştık ya da belki "baraj kapılarını açmıştık" demek daha doğru olur. Aslında bu deneyim pek de beklediğim gibi değildi. Uzay gemisinin çalışma şekliyle ilgili tarifler benim anlayabileceğimden çok daha teknikti. Beceriksizce sorduğum soruların bu tarz şeylerden anlayan birinin ilgisini çekecek bir şeyleri ortaya koyabileceğini umuyordum. Diğer deneklerimden aldığım bilgilerin zenginliği daha önce hep benim karşılaştığımız olay, ülke ya da dönemle ilgili yılmadan sorgulama kabiliyetime dayanıyordu. Böyle yabancı bir konu için uygun soruları bulup bulamayacağımdan şüphe etmeye başlamıştım. Doğru şekilde ifade edilen sorular olmadan cevapları alamazdık ya da sadece küçük parçalar halinde alabilirdik.

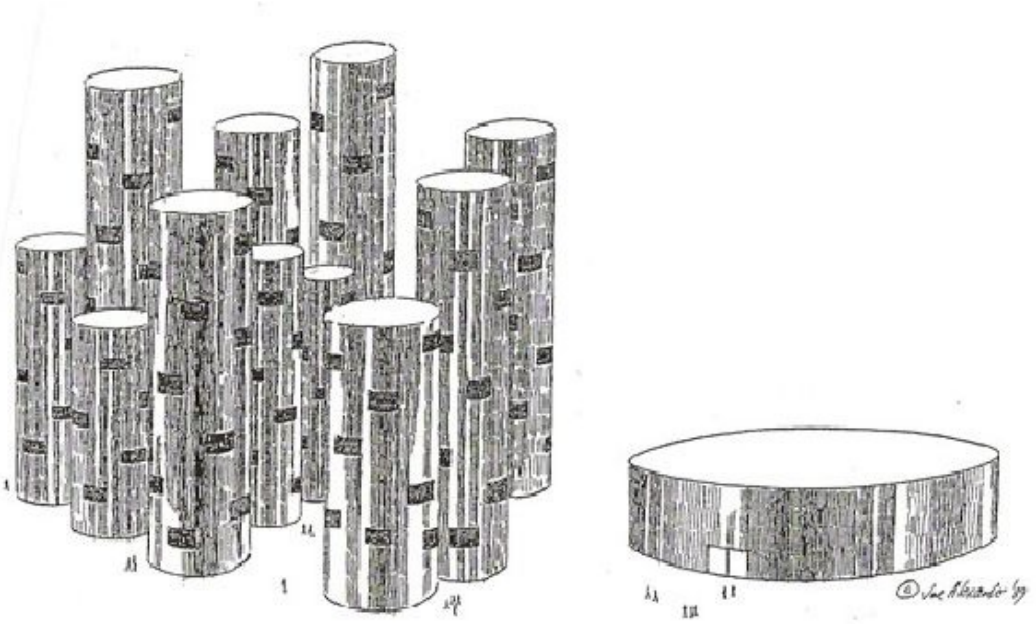
BÖLÜM 4

TUHAF ŞEHİR

Phil, yitirilen koloninin bulunduğu gezegeni ziyaret eden mürettebattan biri olduğu yaşamı yeniden deneyimleyebildiğinde ilerleme kaydettiğimizi anlamıştım. Sonunda gömülü olan bu anıların yüzeye çıkmasına izin vermeye başlamıştı. Bilinçaltı bunun bir zararı olmadığını görüyordu ve bilgiler daha önceki gibi duraksayarak değil, hızlı ve güçlü bir şekilde geliyordu. Artık kendini tutmak yoktu. Bilgiler adeta fışkırıyordu.

Bu nedenle bir sonraki seansın başında asansör kapıları açılıp kulelerin bulunduğu o tuhaf şehir yeniden göründüğünde Phil orayı keşfetmekten hiç çekinmedi. Asansörden başka bir dünyaya hevesle adım attı. Bunu bir uzaylıyla röportaj yapmak ve başka bir gezegende yaşadığı hayatla ilgili bilgi almak için mükemmel bir fırsat olarak gördüm.

P: Yine şehrin dışında duruyorum. Yeşil çimenler var ve az bir mesafe ileride şehrin içini görebiliyorum. Burası şehrin merkezi ya da şehirdeki yerleşim yeri. Başka bir yaşamda burada defalarca yaşadım. Binalar dairesel kuleler şeklinde. Genel mimari böyle ama hepsi farklı boyutlara ve yüksekliklere sahip. Ve bazı yerlerinden birbirlerine yanlamasına bağlılar. Hepsi yuvarlak ve kümeler halinde gruplanmışlar ancak binaların hepsi aynı değil. Bazıları antrepo ya da depolama alanı ve bunlar bodur ve yuvarlak. *(Çizime bakınız.)* Uzun olanlar orada yaşayanların konutları. Binaların dışı, gezegenden çıkarılan gümüş renkli bir metalden. Bir metal olan gümüşten değil ama gümüş gibi görünüyor. Güneşte parlayan ve yansıyan pırıltılı bir renk. İnşaat için kullanılan seviyeye kadar saflaştırıldığında yumuşuyor. Atmosferde, ya da burada dediğimiz gibi oda sıcaklığında bile, şekil vermesi ve işlenmesi kolay oluyor.

D: Dünya'da bir karşılığı var mı?
P: Alüminyum bu metalin bileşenlerinden biri ancak bilinmedik başka şeyler de var. Dünya'da bulunmayan başka mineraller. Ama alüminyum buna en yakın olabilecek şey. Bu sadece dış yüzey için. Binanın iskeleti için kullanılan daha katı ve ağır metaller var ki onlar da çeliğe karşılık geliyor. İç kısımda duvarlar, katlar ve tavanlar için sonradan eklenen yapı ya da iskelet var. Ve sonra da parlak bir görünüm vermesi için dış yüzey ekleniyor.
D: Parlak olmasını neden istiyorlar?
P: Yansımasının bir nedeni yok. Şu andaki mimari bu ve çekici görünüyor. Toplumda büyük bir uyum var. Böyle yapılacağı konusunda genel bir fikir birliğine varılmış ve herkesin olmasa da çoğunun hoşuna gidiyor. O yüzden bu şekilde yapılıyor.
D: Güzele benziyor ama işlevsel bir neden de olabileceğini düşünmüştüm.
P: İşlevsel yönü görünüşten sonra ikinci planda.

Binaları bu kadar iyi tarif edebildiğine göre sıra gezegenle ilgili daha fazla bilgi edinmeye gelmişti. Gezegenin bir güneşi olup olmadığını sordum.

P: Evet, var. Aslında bu gezegene çok benziyor. Burası kadar dağlık değil.

Ovalar var, çoğunlukla aynı yükseltide ovalar... Gezegenin doğumu Dünya'nınki kadar şiddetli değildi. Biz iki Ay'lı bir gezegeniz. Dünya'nın mavi gökyüzüne çok benzer şekilde buradaki gökyüzünün de yeşilimsi bir rengi var. Su, rüzgar, bitkiler ve ağaçlar var. Ve sosyal bir yapı var, (Burada net olmayan bir sözcük söylüyor: nefer?) bir yapı. Bize sorsanız yaşayanlara "insan" derdik. Buradaki insanlara pek benzemeseler de teknik olarak insan ırkından geliyorlar. Dünyalı varlıklar. Yani başka bir deyişle ruh ya da enerji varlıklar değil, fiziksel varlıklar. Ayakta duruyorlar ve insanlarla aynı ya da benzer dolaşım ve solunum sistemlerine sahipler.

D: Kolları, elleri ve bacakları var mı?

P: Evet, iki bacakları, iki kolları ve beş parmaklı iki elleri var. Dünyadaki insanlarla çok benzer bir yapıya sahipler ancak bizim standartlarımıza göre daha uzun ve ince parmakları var. Ama "paketleri" farklı. Vücutları uzun ve ince, kafaları kel ve kulakları sivri gibi. Pırıldayan bir derileri var, insan standartlarına göre sert dokulu ya da hayvan derisi gibi ama çok yumuşak ve esnek. Rengi çok açık, çok açık ve pırıltılı. Beyinlerinin kapasitesi çok daha fazla o yüzden alınları ve başlarının üst kısmı ya da kafatası bölgesi insan standartlarına göre abartılı. Bu zihinsel kapasitelerinden ileri geliyor. Gözleri çok yuvarlak, birbirine yakın ve bayağı koyu.

D: Gözlerinde insanlarınkinde olduğu gibi gözbebekleri var mı?

P: Gözbebekleri kahverengi. Hepsi kahverengi ve boncuk görünümünde ama temelde aynı işlevi görüyor.

D: Nasıl iletişim kuruyorlar? Konuşuyorlar mı?

P: Vurgulamak ya da ifade etmek için sözcükler var ama iletişimin çoğu zihinsel. Aslında empatik daha doğru bir terim olur. Birbirine titreşim yerleştirmek gibi. Bugünlerde Dünya'daki insanların çoğunun kendilerine aşılamaya başladığı içsel uyarılma hissi gibi. Bu insanlar çok telepatik ve tüm duyularının, özellikle dokunma duyusunun çok farkındalar.

D: Yani elleri çok hassas mı demek istiyorsun?

P: Evet ve sadece elleri değil, bedenlerinin tümü insan standartlarına göre çok hassas. Ciltleri genel olarak insan standartlarına göre daha hassas. Elleri daha da fazla çünkü bu bölgeler enerjileri yönlendiren yerler. (Açıklamasını istedim.) Enerji, eller aracılığıyla gönderiliyor ve alınıyor. Çakraya çok benziyor, aslında basitçe tarif edilirse eller enerji yumruları.

D: Bu enerjiyi ne için kullanıyorlar?

P: Pek çok şey için. Şifa verme, iletişim kurma, tezahür ettirme ya da fiziksel hareketler için… Çoğu duyusal algı, ellerden geçen enerji

aracılığıyla hissediliyor.
D: "Ellerle iletişim" demiştin… Yani zihinsel iletişim eller aracılığıyla mı yönlendiriliyor?
P: Pek öyle değil. Çünkü telepatik olarak gerçekleşiyor ve kafanın içinden yayılıyor. Ancak ellerle bir şeyi belli bir mesafeden duyumsamak mümkün olabiliyor. Eller aracılığıyla yönlendirilen enerjiyle uzaktan bir şeyleri hareket ettirmek de mümkün. Bir hareket tezahür ettirmek…
D: Havaya kaldırmayı mı kastediyorsun?
P: Doğru. Telekinezi.
D: Büyük bir alanda, uzun mesafede de işliyor mu?
P: En iyi hemen yakındaki bir bölgede etkili olabilir. Ancak doğru eğitim ve uyumlanmayla uzun mesafelerde, hatta gezegenin ötesinde yıldızlararası mesafelerde bile etkili olabilir.
D: Bizimkine benzeyen solunum sistemleri olduğundan bahsetmiştin.
P: Doğru. Benzer ama gaz içeriğinin farklılığından dolayı tam olarak buradakilerle aynı değil. Dünya'daki akciğerler havadan oksijeni içeri alıp karbondioksiti dışarı veriyor. Ama bu gezegendeki tüm fizyolojik yapı farklı çünkü atmosfer farklı ve diğer yapılar farklı. Bu nedenle mekanizmalar ya da atmosferle sistemler arasındaki gökyüzü, yani arayüz farklı.
D: Soludukları gazların Dünya'da karşılığı var mı?
P: Helyum, nitrojen, oksijen ve karbondioksit var. Ama önemli olan nokta bu gazların Dünya'ya göre oranlarının farklı olması. Dünya'daki havanın içeriğinde helyum oranı, bu gezegendekine göre daha fazla. Nefesle dışarıya verilen gaz ise şu anda Dünya'da bilinmeyen bir gaz. Bu bilim hakkında tam bilgiye sahip değilim çünkü bu benim uzmanlık alanıma girmiyor.
D: O zaman Dünya'dan gelen birinin bu gezegende nefes alabilmesi mümkün görünmüyor.
P: Doğru. Oksijen yetersizliğinden boğulur.
D: Bedenler insan bedenine benzer şekilde mi çalışıyor?
P: Doğru. Yiyecek alımı var, işlem görüyor ya da sindiriliyor ve atıklar dışarı atılıyor. Üreme sistemleri var. Bugün bu gezegende bulunan insan beden fonksiyonlarının çoğunun benzeri var.
D: Beden fonksiyonlarıyla alakalı farklılık arz eden bir şey var mı?
P: Vücut kimyası biraz farklı. Ancak çok belirgin farklar yok. Minik farklar, atmosferin farklılığından ve gezegende farklı kombinasyonlarda bulunan elementlerin fiziksel bedenin dış görünüşünü doğal olarak

etkilemesine dayanıyor. O yüzden bedenlerin fiziksel yapısında birtakım farklar olabilir.
D: Erkek ve dişi ya da bu cinslere göre değişen bedensel organlar var mı?
P: Erkek ve dişi var. Bunlar cinsel yaratıklar. Irkı devam ettirmek için ürüyorlar. Doğurganlık yaşı dışındaki dönemde ya da bebek taşımadıkları dönemde görünüşleri birbirine çok benziyor çünkü kılları yok ve Dünya'da iki cins arasındaki farkı en belirgin kılan özellik bu. Buradaki erkeklerde kıl yoğunluğu yerine irilik göze çarpıyor ve kadınlar da saçsız. Yani iki cinste de kıl hiç olmadığı için, hamilelik sürecinin dışında çok benzer hale geliyorlar. Tabii ki hamilelik döneminde fark çok belirgin hale geliyor.
D: O zaman bebekler dünyadakine benzer şekilde doğup büyüyorlar.
P: Evet. Biz insanız, onlar da insan.
D: Ya da insansı demek daha mı doğru?
P: İnsana benzer, ikisi de aynı şey. İnsan ırkından geliyorlar, hepimiz öyleyiz. Ama bu türden bir kişi ya da yaratık bu ortamda çok göze çarpardı. Bu insanları Dünya'da sokakta yürürken görmek korkutucu olurdu.
D: Daha çok boyları yüzünden mi yoksa…
P: Boyları, hareketleri, hal ve tavırları… Genel olarak zihniyetleri çok farklı. Irk olarak bilinçleri çok ileri bir noktaya evrilmiş olduğu için tavır ve hareketlerinde hiçbir savunma mekanizması yok. Biz Dünya'da savunma temelli beden diline o kadar alışmış haldeyiz ki savunma içeren beden hareketlerine hiç sahip olmayan böyle bir kişiyi görmek ya da onun yakınında bulunmak bizim için rahatsız edici olurdu.
D: Diğer bir deyişle insanlara ve titreşimlere çok açık varlıklar. Onu mu demek istiyorsun?
P: Birbirlerine karşı çok açıklar. Aşırı açıklar. Buradaki insanların gözünü korkuturdu bu.

Bu anlaması çok zor bir kavramdı. Anlaşılan o ki her şeyle ilgili gerçeği algılamalarını sağlayan psişik bir farkındalığa sahiplerdi. Böyle bir ortamda kendini farklı göstermek ya da maskelerin ardına sığınmak mümkün olamazdı. Böyle biriyle karşı karşıya olduğunda tamamen dürüst olman gerekirdi. Hiçbir şeyi saklamak mümkün olmazdı. Bu bizim gözümüzü korkuturdu çünkü biz içimizden geçen en mahrem düşüncelerin bilinmesine alışık değiliz. İnsanlar böyle birini kesinlikle tehdit olarak görürdü. Savunucu davranışlarımız ilkel atalarımızdan bu yana genlerimize işlemiş durumda. Bu vazgeçmesi çok zor bir karakter özelliği

olurdu.

D: Sanırım ne demek istediğini anlıyorum. Bu insansı varlıklar ne kadar yaşıyor?
P: Ortalama 120 yıl; kimi daha uzun, kimi daha kısa… Hastalık hala mevcut ama Dünya'daki kadar değil. Seçici üreme süreci ırkın sağlık ve evrim açısından gelebileceği fiziksel sınıra ulaşmasını sağladı.
D: Peki, beden yaşlanınca fiziksel görünümde dışardan gözlenebilecek değişimler oluyor mu?
P: Evet. Cilt kırışıyor ve sarkıyor. Kemiklerde kalsiyum azalıyor. Artrite benzer bir şey var ama buradaki kadar ciddi değil çünkü yerçekimi Dünya'dakinin altıda biri kadar. O yüzden bedenin kendi üzerindeki yükü o kadar görünmüyor. Ama kesinlikle yaşlanma söz konusu.
D: Bazı hastalıkların hala yenilememiş olduğundan bahsetmiştin. Diğerlerinden daha kötü olan hastalık türleri var mı?
P: Geçmiş zaman kipiyle mi şimdiki zaman kipiyle mi konuşuyorsunuz?
D: Yani, her ikisi de… Çok ciddi olan ama yenmeyi başardığınız hastalıklar oldu mu?
P: Keşfedilen ve kolonileştirilmiş bir gezegenden kapılan bir hastalık vardı ve bu hastalığa karşı biyolojik savunma mekanizmamız yoktu. En hafif deyimiyle bu bizi afallattı diyebiliriz. Nüfusun üçte biri, dörtte biri daha doğru olur, nüfusun dörtte biri basit bir ihmalkarlık ve detaylara dikkat edilmemesi sonucu korkunç şekilde öldü. Bu ders olmalı. Hastalığa neden olan şey soyutlanmış haldeydi. Başka bir gezegende, başka bir ışık spektrumuna sahip ya da başka türlü bir ışık yayan bir güneşin altında gelişmiş bir mikroptu. Bu mikrop fark edilememişti. Öldürücüydü ve ziyaretçilerin fiziksel sistemleri üzerinde etkisi çok güçlüydü..
D: Böyle bir şeye karşı bağışıklıkları olamazdı. Böyle bir şeyin tekrar olması ihtimaline karşı önlem alıyorlar mı?
P: Evet, elbette! Elbette!
D: Hala yenilememiş hastalıklar olduğunu söylemiştin.
P: Aynen öyle. Bunların çoğu ihmale, gıdaya ve doğru sağlık prosedürlerine dikkat edilmemesine bağlı olanlar. Kişi beslenme konusundaki ihtiyaçlarına dikkat ediyor ve egzersiz yapıyorsa, burada söylediğimiz şekliyle sağlığına dikkat ediyorsa, sağlıklı bir yaşam sürer.
D: Normal şartlarda, bunlara dikkat ediyorsa 120 yaşına kadar yaşar ama öyle mi?
P: Bu ortalama yaş, evet.

D: Hastaneniz var mı? İlaç kullanıyor musunuz?
P: Evet. Yok etmek için gösterdiğimiz tüm çabaya rağmen hala bazı hastalıklar, işlev bozuklukları, organ yetmezlikleri ve kazalar her zamanki gibi söz konusu. Bunlar da sağlığı düzeltmek için aygıtlar ve ilaçlar gerektiriyor.
D: Hastalıklara karşı aşı gibi şeyler kullanıyor musunuz?
P: Evet, hatta bu gezegende de bildiğimiz bazı aşılar var. Ancak iğne demek çok kaba bir benzetme olurdu. Aşıların yapılış şekli tam olarak aynı değil ama fikir… Yani diğer bir deyişle, ilacı kişinin sistemine katma ya da yerleştirme fikri aynı.
D: Organ yetmezliğinden bahsetmiştin. Organ nakli uygulaması yapıyorlar mı?
P: Hayır, bu yapılmıyor. Bu üstlenilmiş bir alan değil. Teknik açıdan imkansız olup olmadığını bilmiyorum. Ahlaki açıdan uygunsuz olduğunu sanmıyorum. Sadece yapılmıyor.
D: Yapay organlar kullanılıyor mu peki?
P: Hastalanmış ya da hasarlı organın işlevini yerine getirmesi için bağlanabilen makineler var. Ancak nakledilen ya da yerleştirilen makineler olup olmadığı hakkında bir bilgim yok.
D: O zaman doktorlarınız ve hemşireleriniz var.
P: Onlara eşdeğer olanlar var, evet. Meslek olarak o alanı seçmiş olanlar var, onlara doktor ve hemşire denebilir. Ancak bu gezegendeki kadar saygı gösterilen kişiler değiller. Dünya'da doktorlar tanrısal bir auraya sahipmiş gibi görünüyor ki böyle bir durum bahsettiğimiz gezegende belirgin şekilde yok. Bunlar o alanda çalışmayı seçmiş insanlar ve o meslekte biliniyorlar, o kadar.

Telepatik olarak iletişim kurduklarına göre tedavi için de zihinlerini kullanıp kullanmadıklarını merak ettim.

P: Evet, enerjiyle tedavi kesinlikle kullanılıyor ve bu kullanıma açık bir alan. Ancak bu en temel çözüm değil. Kullanılabilecek olduğu durumlarda, işe yarayacağı durumlarda kullanılıyor. Ama örneğin kopmuş bir kolu zihinsel enerjiyle tedavi etmeye çalışmak işe yaramaz. Zihinsel enerjinin geçersiz olduğu bir kullanım örneği olabilir bu. Şu anda söz konusu gezegendeki evrimsel seviye, zihinle anında tedavinin gerçekleştirilmesini mümkün kılacak düzeyde değil. Basitçe söylemek gerekirse, henüz o düzeyde gelişmiş değiller.

D: Bu insanlar için de ölüm olduğundan bahsetmiştin. Öldükleri zaman bedenlerine ne oluyor?
P: Bedenler gömülüyor ve anavatanlarına geri dönüyor. Buradaki gibi mumyalanmıyorlar ve mezara konmuyorlar. Kişinin ev ya da taşıt olarak kullanmak için gezegenden ödünç aldığı kimyasalları, mineralleri ve elementleri gezegene geri vermesi büyük bir onur sayılıyor. Basitçe söylemek gerekirse bu, o enerjilerin ve materyallerin tekrar kullanılması için iade edilmesi demek.
D: Peki ya cesedin yakılması?
P: Bu geçerli bir uygulama, yapılabilir. Bazı durumlarda bu arzu edilen bir şey. Yerin altında yaşayabilen bazı hastalıklar var ve eğer biri böyle bir hastalığa yenik düşmüşse hastalığı toprağa bulaştırmamak için kullanışlı olan yöntem budur.
D: Anlıyorum. Metal binalardan bahsetmiştin. İnşaatta hiç ahşap kullanılıyor mu?
P: Hayır, ahşap kullanmıyoruz. Ağaçlar sert değil. Evet, bitkiler var ama inşaatta kullanmak için uygun değiller çünkü ahşabın kendisi ağırlığı kaldırabilecek kadar yoğun değil. Esnek yani anlayacağınız. Burada ağaçların bina malzemesi olarak kullanılabilmesinin nedeni, Dünya gezegenindeki yer çekimi. Çünkü evrimsel olarak yerçekimine dayanabilmeleri için çok daha katı olmaları gerekmiş. Bahsettiğimiz gezegendeyse yerçekimi Dünya'nınkinin altıda biri kadar. O yüzden ağaçlar aynı yoğunlukta değil. Ayrıca çok daha fazla büyüyorlar ve daha gür oluyorlar. Ama Dünya'daki ağaçlarla kıyaslandığında daha süngerimsi yapıdalar. Yaprak ve yeşilliğe karşılık gelen şeyleri var. Fotosentez yapıyorlar, yani güneş ışığı bitkilerin kullanması için besine dönüşüyor.

Bu bana muz bitkilerini çağrıştırdı. Çok hızlı büyürler ama sapları inşaat malzemesi olarak kullanılabilecek kadar katı değildir.

D: Ağaçlarınızda gıda olabilecek türde şeyler yetişiyor mu?
P: *Bu ağaçlarda*, şu an bahsetmekte olduğumuz ağaçlarda yetişmiyor. Ama Dünya gezegeninde olduğu gibi diğer bitkilerden meyve ve sebze elde edilebiliyor. Bitkilerin çoğu daha ziyade sarmaşık yapısında. Bunlar yerel bitkiler. Ancak bazı meyve ve sebze çeşitleri var ki onlar gezegene diğer sistemlerden ithal ediliyor.
D: Bunlar Dünya'da yetişen sebzelere benziyor mu?
P: Benzer bazı türler var. Mesela domatesin dengi var. Ancak Dünya'da

hiç bilinmeyen, çok daha fazla çeşitlilikte türler var. Bol bol yetecek kadar ürün yetiştiriliyor çünkü çoğu kişi çiftçilik yapıyor ve sebze yetiştiriyor. Hiç et yemiyoruz. Bu yapılmıyor, o kadar. Et yemek sağlıksız görülüyor o yüzden sadece vejetaryen besleniyoruz.
D: Sıvı tüketiyorlar mı?
P: Evet. Örneğin bazı bitkiler çok besleyici olan bir sıvı salgılıyor. Bu bir bitki ama sizin ineklerden süt elde etmenize denk tutulabilir. Bitkilerden elde edilen bir sıvı ve çok lezzetli.
D: Ama inşaat malzemesi olarak kullandığınız tek şey yeraltından kazıp çıkarttıklarınız öyle mi?
P: Camın dengi var. Elektrik kabloları ve iletkenler var. Bir iletken var, bakır değil ama amacına çok iyi hizmet ediyor. Bu gezegende bakır kullanılmıyor. Onu kullanışlı kılacak kadar yok. Bakır yarı-değerli bir metal sayılır, sadece dekorasyon için kullanılır.
D: Anladım, o zaman elektrik kullanıyorsunuz. İletken olarak kullandığınız metalin Dünya'da bir muadili var mı?
P: Yine alüminyum en yakın benzetme olabilir ancak tam dengi sayılmaz. Yakın olur ama. Bu çok yaygın bir metal. Hafifliği, yumuşaklığı ve bolca bulunması gibi özellikleri nedeniyle gezegende sanayinin çoğunda kullanılıyor.

Çok farklı konularda bilgi sağlama konusunda o kadar açık davranmıştı ki bana göre bayağı sıradan olan bir sonraki soruma verdiği tepki beni çok şaşırttı.

D: Bizim bildiğimiz şekliyle mobilyalarınız var mı?
P: (Duraksama) Bu, tartışmaya uygun bir konu değil. Aktarması rahatsızlık verecek olan bazı materyaller sansürlenmek isteniyor.

Mobilyalarla alakalı materyalin sansürlenmesi bana garip gelmişti. Bu kadar sıradan bir konuyla ilgili neyin rahatsızlık vereceğini hayal edemiyordum.

D: Hmmm. Neden rahatsızlık vereceğini merak ediyorum. Nedenini biliyor musun?
P: Aktarması rahatsızlık verecek o kadar.
D: Sana baskı yapmıyorum. Sadece mobilyaların neden bu kadar rahatsızlık verecek bir konu olduğunu merak ettim. (Cevap yok.) *Ama*

tartışmayı doğru bulmuyorsan sorun değil.
P: Evet, öyle.

Bu çok garipti ama daha fazla tartışmayacağı için bu bilginin neden sansürlediğini öğrenmemin bir yolu yoktu. Konuyu değiştirmek zorundaydım.

D: Peki ya eğlence?
P: Tiyatro oyunları ya da benzeri şeyler var. Öyküler, şarkılar, dekorlar... Bu gezegende bolca bulunan çoğu şey var.
D: Daha önce başka bir yaşamda bu gezegende varolduğunu düşünüyor musun?
P: (Cümle kurmakta zorlandı.) "Düşünmek" sözcüğü biraz kafa karıştırıcı çünkü bu taşıt (Phil) geçmişte bu gezegende gerçekten pek çok kez yaşadı.

Bu, deneğin, onun bilinçaltının ya da cevapları veren herkimse onun, trans halindeyken sorularımı nasıl düz anlamıyla algıladığına örnektir. Sorduğunuz şeyle ilgili çok net olmalısınız.

BÖLÜM 5

YABANCI GEZEGENİN SOSYAL YAPISI

D: Gezegende bir devlet yönetimi var mı?
P: Buradaki gibi bir devlet yönetimi değil çünkü herkes kendi kendini yönetiyor diyebiliriz. Ülkenin kanunları yazılmış değil ve dile getirilmiyor. Basit bir şekilde neyin yapılacağı ve neyin yapılmayacağı bilindiği için politikacı ve kanun gücüne eşdeğer şeyler yok. Ticaret var ama.
D: Bir lideriniz var mı?
P: Tek bir lider ya da ulus yok. Bu global bir topluluk. Bireylerden oluşan ve politikayı belirleyen konseyler var. Ortak oylarla seçiliyorlar, halkın oybirliğiyle.
D: Bu bir politika şekli sayılmaz mı?
P: Pek sayılmaz. Bu oylama Dünya'daki politikanın bir yönü, genel resmin bir yüzü. Halbuki sözünü ettiğimiz gezegendeki resmin bütünü fikir birliği. Rakipler var, evet ama şey yok… Bunu nasıl açıklayabileceğimi düşünüyorum. Görev ya da amaç herkesin ortak hedefi. Siyasi partiler yok. Çekişme, kötüleme ya da çamur atma yok. Fikir birliği çerçevesinde olması bakımından arada fark var. Anlıyor musunuz?
D: Anlamaya çalışıyorum. Belli sürelerle mi görevde kalıyorlar?
P: Bu pozisyona göre değişiyor. Bazıları yeterince şey yaptıklarına karar verene ya da başka bir şey yapmak istedikleri ana kadar, tırnak içinde söylüyorum, "görevde kalıyorlar".
D: Halkın birini görevden almak ya da konseyden çıkarmak istediği durumlar hiç oluyor mu?
P: Bu çok seyrek oluyor. Bu çok olağandışı bir şeydi ama olduğu oldu.
D: O zaman gezegeni yöneten konsey… "Yöneten" terimini kullanmayı istersen tabii. Yol gösteren mi yoksa?
P: "Yöneten" doğru bir terim değil. "Yol gösteren" demek daha doğru olur, evet.
D: Herhangi birinin onların yönlendirmelerine karşı çıkmasıyla ilgili sorun yaşadınız mı?
P: Diğer bir deyişle fikir ayrılığı. Sorduğunuz bu mu? Şahsi olarak fikir ayrılığı yaşamak mümkün. Ancak kurallar, sürdürülen yaşamın konuşulmayan kuralları konusunda, tabiri caizse "sistemle mücadele edilemez". Yaygın olan ortak karar herkesin daha iyi olması yönündedir ve

şahsi olarak buna katılmamak başarısız olur.
D: İnsanların bu kadar uysal olmasını anlamakta güçlük çekiyorum. Bizde çok fazla sürtüşme var.
P: Burada kalp yönetir, kafa değil. İçsel düzeyde çok daha uyumlu oldukları için ortak çıkarlar çok daha kolay ifade edilir.
D: O gezegende dininiz var mı?
P: Öyle bir şey yok. Din ve politika diye bir şey yok. İhtiyaç yok. Din ve politika bir ihtiyaç nedeniyle icat edilmiş şeyler. İhtiyaç yoksa, buluş ya da her neyse o da yok.
D: Bir Yaratan'a ya da Tanrı'ya dair bir inancınız var mı?
P: Tabii ki. Bu inançtan öte bir biliş, bir farkındalık, bir bilinç. Ancak bu, Dünya'da "din" dediğimiz şeye pek benzemiyor. Şu anda Dünya gezegeninde din, büyük ölçüde politik bir varlık. Dinin Üstün Varlık ya da Yaratan bilgisiyle ilişkilendirilmesi onu ulvi bir konuma yükseltiyor gibi görünüyor. Ama aslında bahsettiğimiz şeyle alakası, Demokrat Partili ya da Cumhuriyetçi olmak ne kadar alakalıysa o kadar alakalı.
D: Tanrı'ya daha yakın olduğunuzu mu söylemek istiyorsun?
P: Daha yakın değil... Kimse Tanrı'ya daha yakın olduğundan değil. Buradaki unsur farkındalık.
D: Zihninizle iletişim kurabilmenizden mi kaynaklanıyor bu?
P: İkisi birbirine çok yakın ancak sebep-sonuç ilişkisi içindeki bir fikir ya da durum değil.
D: Peki o gezegende okul gibi şeyler var mı?
P: Tabii ki. Öğrenmek isteyen, farklı yaş gruplarından bireyler var ve bir sürü farklı şey öğreniyorlar. Yaşa göre ayrıştırma yok. Aynı konuyla ilgilenenler bir araya getiriliyor ve eğitim veriliyor. Öğretmenler eğitim verecek vasıflara sahip, farklı gezegenlerden veya sitemlerden kişiler olabiliyor. Uzaylı kültürleri, tarihleri, üretim süreçleri ya da farklı bilimler gibi pek çok farklı alanda eğitim veriliyor.
D: Eğitim zorunlu mu? Burada bir çocuğun belli bir yaştan itibaren okula gitmesi zorunlu.
P: Bu bize çok yabancı bir kavram çünkü herkes doğal olarak öğrenmeyi istiyor. Kişisel evrimleriyle alakalı bu. Zorunlu bir durum olması gerekmiyor. Herkes öğrenmek istiyor çünkü bedensel gelişim kadar kesin bir gelişim bu. Eğitim hevesle isteniyor ve veriliyor. Çünkü eğitime bakış açısı farklı. Dünya'da eğitime aynı gözle bakılmıyor.
D: Ve öğrenmek istemeyen biri olursa öğrenmek zorunda kalmıyor mu?
P: Hayır, bu zorunlu bir şey değil. Burada, yani Dünya'da, başkalarıyla

bağ kurmamayı ya da toplumdan uzaklaşmayı seçen biri gibi istisnai bir durum olur bu. Tabii bu tamamen bir benzetme çünkü herkes arkadaşlara sahip olmayı, saygı görmeyi ve sevilmeyi ister. Bu gezegende bu doğuştan gelen bir güdü ve o gezegende de aynısı geçerli. Zihinsel özürlü olanlar ya da geri zekalı diyebileceğiniz kişiler var ki bu onların elinde olan bir şey değil. Bu talihsiz insanlarda bu güdü görülmüyor ki dediğim gibi bu onların hatası değil. Sadece durum böyle.

D: Bu insanların normal hayatta işlev görmelerine izin veriliyor mu yoksa belli bir yere kapatılıyorlar mı ya da…

P: Bu, sahip oldukları bozukluğun derecesine bağlı. Toplumda kendilerine uygun bir yer bulabilenler teşvik ediliyor. Bunu bile yapamayacak durumda olanlara barınak ve bakım sağlanıyor. Bu uzun, çok uzun yıllardır üzerinde çalışılan bir konu. Seçici üremeyle ırkı yükseltmek, toplumu bu talihsiz örneklerden arındırmak için binlerce yıldır çalışılıyor.

D: Yani bu mükemmel insanların yaşadığı bir gezegen değil. Polise tekabül eden bir şey var mı? Kanunlara uyulmasını sağlayan birileri?

P: Hayır, polise tekabül eden bir şey yok çünkü herkes kendi kendine kanunlara uyuyor. Ordulara ya da polise ihtiyaç yok. Herkes kendi polisliğini yaptığı zaman ordunun ya da yasaları koruyanların olduğu bir ortama gerek kalmıyor.

D: O zaman negatif insanlarla ilgili bir problem yaşamıyorsunuz öyle mi?

P: Arada basit insanlar çıkıyor ve bazen de gayet iyi işlev gören insanların, işlev görememek değil de, yanlış biçimde işlev gördükleri olabiliyor. Akıl hastalığı buna örnek gösterilebilir. Koşullar nedeniyle kendilerine zarar veren ya da kendilerini yanlış işlevlere yöneltebilecek deneyimlere sürükleyenler oluyor.

D: Yani başkalarına zarar vermek gibi mi?

P: Başkalarından ziyade kendilerine. Hatalarını üstlenmeleri için elden gelen tüm yardım yapılıyor ve kabul edebilecekleri kadar sevgi gösteriliyor. Sonra da iyileşmeleri için yardım ediliyor.

D: O zaman hapishane ya da cezaevi gibi şeyleriniz yok.

P: Hayır, bunlara tekabül eden yerler hastanelerimiz olabilir. Bu insanlar, bu biçareler hastaneye yatırılıyor ve onlarla özel olarak ilgileniliyor. Bilerek yaptıkları bir yanlış söz konusu olmadığı için ceza yok. Söz konusu olan sadece bir yanlış anlaşılma.

D: O zaman toplumunuzda yanlışların bilerek yapıldığı vakalar görülmüyor öyle mi?

P: Yok denecek kadar az. Daha önce olduysa bile benim bildiğim yok.

Yani bildiğim kasıtlı bir durum…
D: Demek ki bunu aşacak kadar evrim geçirmişler.
P: Doğru. Bu evrimle alakalı bir kavram.
D: Gezegende başka ırklar da var mı?
P: Basit işlerde ve görevlerde kullanılan, daha alt seviyede yaratıklardan oluşan bir sınıf var. Aslında daha alt seviyede değiller. Hor görülmüyorlar. Yani daha az önemli görülmüyorlar, sadece daha az gelişmiş görülüyorlar. Zihinsel kapasiteleri daha alt seviyede ama çok işe yarıyorlar. Kullandığımız metali çıkaran madenciler onlar. Tırnak içinde "hizmetçiler" ama çok önemseniyor ve iyi bakılıyorlar. Daha üstün ırk gezegene gelmeden önce yerli olan ırk onlardı ve gezegenin bilincinin yükseltilmesi sürecine entegre edildiler. Yabani bir görünüme sahipler. Kılla kaplılar, yapı olarak daha küçükler ve düşük omuzlu gibiler. Onlara küçük insanlar diyoruz ve bu bizim için şefkat içeren bir söz. Toplumumuzun üyeleri olarak seviliyorlar ve değer veriliyorlar.
D: Ama farklı görevler için kullanılıyorlar öyle mi?
P: "Kullanılıyor" diyemeyiz… (Doğru sözcüğü ararmış gibi duraksadı.) Bunu ifade etmek zor çünkü burada böyle bir tabir yok. Mevcut olan en yakın tabir "köle" ama bu da hiç doğru olmaz. Bu tam bir entegrasyon. Onlar yerini biliyor, biz onların yerini biliyoruz ve burada kabul var. Dünya'da pek rastlamadığımız bir uyum söz konusu burada. Toplumsal konumlarını çok onurlu bir şekilde kabul ettiler. Arada sırada bu yaratıklarla ilgili olarak yaşanan aksaklıklar -ya da arızalar da diyebiliriz- kasıtlı değil. Başkaları gibi onlar da hastalanabiliyorlar. Bu kasıtlı bir şey değil ama zorluklara yol açabiliyor tabii ki. Burada önemli olan niyet ancak niyetler de basit. Sadece hizmet etmeye çabalamak söz konusu. Yabani doğalarından ötürü aşırı çalıştırılır ya da kışkırtılırlarsa saldırganlaşabiliyorlar. O yüzden onlara yaklaşırken dikkatli olmak gerekiyor. Ancak saldırganlaşmalarında bile kasıt yok. Bu, koşullara karşı verilen duygusal bir tepki. Aşırı tepkinin yok olması için gereken tek şey uyaranın ortadan kaldırılması. Kışkırtılmadıkları ya da kızdırılmadıkları taktirde bu tepkiyi göstermezler. Bahsettiğim şey olasılıklar. Bunlar çok nadir görülen şeyler ama olasılar. Daha önce de söylediğim gibi ırk, deyim yerindeyse "kendine çeki düzen verdiği" için bunlar çok sık yaşanan şeyler değil.
D: O zaman silah gibi şeylere de ihtiyacınız yok öyle mi?
P: Yüz yüze çatışma için silah diye bir şey yok. Ama ormanın içinde, ortalama 9 metre boyunda, Dünya'daki dinozorlara benzer devasa

sürüngenler var. Bu gezegende vahşi doğanın içindeyseniz bu sürüngenlerden korunmaya ihtiyacınız vardır. Belli durumlarda, mesela biri yuvalarını bozduğunda, yavrularını korumak için saldırırlar. Elektrik akımlarıyla uzaklaştırılabilirler. Şoklama aygıtı yuvarlak, tüp gibi ve üzerinde akımı ayarlamak için düğmeleri var. Sapından (bu sözcüğün uygunluğundan emin olamadı) tutularak taşınıyor ve ucu da uzaklaştırılmak istenen hayvanın bedenine bastırılıyor. Bu cihaz korunmak için kullanılan bir savunma silahı, saldırmak için değil. Hayvanı öldürmüyor, uzaklaştırıyor. Bu çubuğa yaklaşmamayı çabuk öğreniyorlar. Şoklandıktan sonra yaklaşmamaları gerektiğini öğreniyorlar. Hayvan bir kere o kadar acı veren bir şeye yaklaştıktan sonra anında diğer tarafa doğru gidiyor. Ama tüm yaratıklar o kadar büyük değil. Çoğu, çubuğu kullanan insanlardan daha büyük değil. Ama bunlar şehirden uzak, yerleşimin olmadığı sık ormanlarda yaşayanlar. Çoğu sürüngen ama hepsi değil. Tüylü ya da kılla kaplı yaratıklar da var. Bu çubuklar tüylülerde de sürüngenlerde de etkili oluyor.

D: Ama hiç öldürmeniz gerektiği olmuyor mu?

P: O noktaya gelebiliriz. Gelirsek olabilir ama her zaman yaratık uzaklaştırılmaya çalışılır. Çubukların şarjında öldürmeye yetecek kadar güç yok. Silahların muadili var. Bunlar mermiyle aynı şeyi kullanan silahlar. Sadece ihtiyaç olduğunda kullanılırlar.

D: İnsanlar neden bu hayvanların yaşadığı yerlere gidiyor?

P: Gezegende keşif hala sürüyor ve o ortamda yaşamak isteyenler de oluyor.

D: Vahşi hayvan türü sadece bunlar mı?

P: Bunlar büyük ölçüde en tehlikeli olanları. Çok küçükten büyüğe kadar hayvanlar ya da yaratıklar var. Pek çok farklı tür var ama Dünya gezegenindeki kadar çeşitlilik yok. Ormanlık alanlardakiler çoğunlukla sürüngen ve vejetaryen. Gezegende tüylü yaratıkların yaşadığı ovalar var. Balığın muadili olan ya da suda yaşayan yaratıklar ve havada yaşayan yaratıklar var.

D: Evcil hayvanlarınız var mı?

P: Genel olarak evcil hayvanlar var. Atlar ya da atlara benzeyen, yük çekebilen hayvanlar var. Kullanılan sadece bunlar. Maymuna benzeyen ev hayvanları var. Çok acayip görünüşlü bazı hayvanlar var ki Dünya'da olsalar çocukları korkuturlar. Ama onlar da bayağı zararsız ve sevilebilir hayvanlar. Küçük arkadaşlar gibiler. Buradaki tüm hayvanlar Dünya'dakinden farklı. Benzerlikler var ama tam olarak aynı olan bildiğim

kadarıyla yok. Benim Dünya'da gördüğüm hayvanlarla arada farklılıklar var. Ama Dünya'daki tüm hayvanları görmediğim için de kesin olarak bir şey söyleyemem. Ama diğer gezegende gördüklerim Dünya'dakilerin birebir benzeri değil. Bazısı diğerlerine göre Dünya'dakilere daha fazla benziyor. Mesela bahsettiğim gibi, atın kabaca benzeri o gezegende de var. İneğin gerçekten benzeri olan hiçbir hayvan yok.

D: O zaman süt ya da hayvanlardan elde ettiğiniz herhangi bir şey kullanmıyorsunuz diyebilir miyiz?

P: Süt veren hayvanlar var ama sütlerini tüketmiyoruz.

D: Bu hayvanlar gezegen ilk kolonileştirildiğinde de var mıydı?

P: Bazıları vardı, bazıları da diğer sistemlerden getirildi. Burada çok şey var. Şehirler var, köyler var, şelaleler, kuşlar, ağaçlar var, piknik var. Otomobiller, hava kirliliği ya da reklam panoları yok. Bunlar bu zamandaki Dünya kültürünün dışavurumları ve o gezegende yoklar.

D: Ulaşım aracı olarak ne kullanıyorsunuz?

P: Yollarda kendi kendilerine giden araçlar var. Havada uçan ve suda yüzen araçlar var.

D: Bunlar ne tür bir enerji kullanıyor?

P: Havada uçan araçlar itiş gücü nedeniyle çoğunlukla kristalleri kullanıyor. Manyetizmayla çalışan hava araçları da var. Gövdeleri o alüminyum benzeri maddeden yapılıyor. Enerji akıntıları ya da patikaları üzerinde kayarak yol alan küçük araçlar bunlar. Bu patikalar, şu an bu gezegendeki otoyollar gibi gezegene kuruluyor.

D: Elektrik akımına benzer bir şey mi demek istiyorsun?

P: Kabaca benzetirsek, evet.

D: O zaman araçlar yoldan çıkmıyor mu yani?

P: Yanlış. Çünkü bunlardan bağımsız olarak seyahat etmek mümkün. Ancak bu patikaları kullanmak, bu yolların kullanılmadığı durumlarda olduğu gibi harici bir enerji kaynağı gerektirmeyeceğinden en verimlisi.

D: Anlıyorum. Sadece kendilerini akışa bırakıyorlar ve bu yolları kullanmak istemediklerinde başka bir enerji kaynağı kullanmaları gerekiyor. Peki o ne tip bir enerji kaynağı oluyor bu?

P: Dünya'daki pilin dengi bir depolama hücresi var ve pildeki enerjinin aynısı bu hücrede toplanıyor. Ardından bu enerji araca yönlendiriliyor ve araçtan geçmesiyle birlikte aracı kutupluyor. Böylece araç gezegenin manyetik güç hatlarına kutuplanmış oluyor. Ondan sonra yolculuk, ister kesişen açılarda ister aynı doğrultuda olsun, istenilen yöne göre kutuplanmayla gerçekleşiyor._

D: Araç bir yöne doğru herhangi bir şekilde yönlendiriliyor mu yoksa otomatik mi ilerliyor?
P: Elle kontrol var, evet. Şu anda bu gezegendeki otomobillerde bulunan direksiyon fonksiyonlarının çok benzeri. Gezegende doğal olarak bulunan enerjilerle çalışmaları açısından çok kullanışlı oldukları için bu araçların yapımıyla ilgili bilgi gelecek bir zamanda Dünya gezegenine verilecek. Bu enerjiler kömür ya da petrol gibi yenilenemeyen enerji kaynakları gibi değil, tükenmeyen ya da çok bereketli, verimli enerjiler. Bu enerjiler kullanılmak için var ve çevreyi de kirletmiyorlar. Bunlar gelecek zamanda Dünya gezegeninin bu fiziksel düzlemine getirilecek olan evrensel kavramlar.
D: Gezegeninizde mevsimler var mı?
P: Hayır, yok. Gezegenin güneşin etrafında çizdiği yörüngenin genişliğinden ötürü iklimde birkaç yıl gibi bir süre içinde gerçekleşen aşamalı bir değişim söz konusu. Dünya gezegeninin güneş etrafında çizdiği tanımlı yörüngesinden çok daha geniş bir yörünge bu. Mevsimlerin sıcaktan soğuğa geçişinde Dünya'da olduğu kadar dramatik bir fark olmuyor. Ya da Dünya'dan örnek vererek açıklamak gerekirse, yaz başından Ağustos'a ya da yaz sonundan tekrar yaz başına geçiş kadar bir değişim söz konusu.
D: Yani bizim kışımızda olduğu kadar soğuk hiç olmuyor mu demek istiyorsun?
P: Doğru. Şöyle anlatayım… Dünya'daki mevsimlerin değişimine eksenin eğriliği neden oluyor. Ay'ınız nasıl karanlık yüzünü Dünya'ya hiç göstermiyorsa bu gezegen de eksenini hiç eğmiyor ve mevsimlerinde değişiklik olmuyor. Hava ya her zaman hafif bir sıcaklıkta ya da sıcak. Buna denk gelecek deneyim şöyle olurdu: Devamlı ılık ya da hoş bir sıcaklıktan, daha ılık ya da sıcak bir havaya geçiş. Basit anlatımı bu, çünkü Dünya'da olduğu kadar rahatsızlık verecek derecede bir değişim söz konusu değil. Ancak deneyimi tam anlamıyla tarif edebilmek için, gezegende yaşanan sıcaklık değişimlerine göre bir karşılaştırma yapmak gerekir. Gezegen evrimi ve dönüşü açısından öyle sabitlenmiş durumda ki hava hep aynı kalıyor. Farklı mevsimler yok ama gezegenin farklı kısımlarında farklı iklimler var. Ancak o kısım içerisinde hava değişmiyor. Gezegenin karanlık yüzünde bitki örtüsü daha sık ve buralarda yerleşim yok. Nüfus çoğunlukla gezegenin ışık alan yüzünde.
D: Karanlık yüzü daha mı soğuk?
P: Biraz ama çok da fark yok. Gezegenin tümü için ısı üreten dahili bir ısı

kaynağı var.
D: O zaman sıcaklık tümüyle güneş ışığına tabi değil öyle mi?
P: Doğru.
D: Sen hiç karanlık tarafta bulundun mu?
P: O bölgeye gittim. Bitki örtüsü çok daha yoğun. Topoğrafya çok farklı değil. Gezegenin genelinde sıradağlar ya da aşırı yükseklikler pek yok.
D: Bitkilerin karanlık tarafta güneş olmadan nasıl büyüyebildiğini merak ediyorum.
P: Dünya'da da okyanusların dibinde, karanlıkta büyüyen bitkiler yok mu? Bu gezegende de bunun bir örneği söz konusu. Bitkiler atmosferdeki gazlar sayesinde büyüyor. Topraktan aldıklarını besine dönüştürmek için ışığa bağımlı değiller. Işığı kullanmak, bitkilerin işleyiş şekillerinden sadece biri.
D: Peki ya karanlık taraftaki hayvanlar? Onlarda fark var mı?
P: Karanlık taraftaki hayvanlar karanlığa uyum sağlayacak şekilde evrim geçirmiş oldukları için aydınlık tarafa gitmiyorlar. Bu açıdan farklılar. Bir karanlık tarafa bir aydınlık tarafa geçen ve iki tarafta da aynı şekilde var olabilen hayvanlar da var.
D: İki Ay'ınız gökyüzünde aynı anda mı beliriyor?
P: Değişiyor. Bazen ikisi de aynı anda gökyüzünde beliriyor, bazen de sadece biri ya da diğeri.
D: Peki yağmur? Yağmur gibi gökten yağan bir şey var mı?
P: Pek sayılmaz, Dünya'daki gibi değil. Dünya'da yağmura yer çekimi neden oluyor. Daha önce de söylediğim gibi burada yer çekimi Dünya'nın altıda biri kadar. Bu gezegende yağmur daha çok iri damlalı sis gibi. Nemin aşırı olduğu bir durum. Rüzgarların yönlerinin değişmesi gibi belli durumlarda oluyor. Hava çok daha stabil ama arada değiştiği de oluyor. Bir pikniği mahvedebiliyor. Biz de eğleniyoruz, tatillerimiz oluyor ve bizde de başa çıkmamız gereken kuşlar ve karıncalar var.
D: O zaman böcekler var. Nehirler ya da okyanuslar var mı?
P: Evet, doğru. Nehirler ve büyük denizler var ancak Dünya'daki kadar değil. İklim çok daha kuru olduğu için o kadar büyük denizler yok. Yıl boyunca ekin yetiştirebiliyorlar çünkü yetiştirmek için çok daha az neme ihtiyaç var.
D: Gece ve gündüz var mı? Burada gezegenimizin dönmesi gece ve gündüzü yaratıyor.
P: Cevap hayır. Gezegenin aydınlık ve karanlık tarafında gün değişmiyor. Gece ve gündüzümüzün olmamasından ötürü neredeyse üzüntü

duyuyorum. Bir taraf ebediyen alacakaranlıkta, bir taraf değil. Gezegenin evrimi böyle gerçekleşmiş, anlatabiliyor muyum? Dünya'nın evrimi kadar sarsıcı olmamış.

Sonradan bu gezegendeki insanların karanlıkta fazlasıyla iyi görebilen gözlere sahip olduklarından bahsettiğini hatırladım. Bu çelişkili bir açıklama sayılmayabilir çünkü kendi ırkından insanların bu gezegenin yerlisi olmadığından, burada kolonileştiklerinden de söz etmişti. Yalnızca "küçük insanlar", hayvanlar ve bitkiler buranın yerlisiydi. Belki de bu hissettiği hüznü açıklıyordu. Genleri aracılığıyla geldiği ana gezegenindeki geceleri hatırlıyordu.

BÖLÜM 6

ENERJİ YÖNLENDİRİCİSİ

D: Ticaretten bahsetmiştin. Bu konuda biraz daha bilgi verebilir misin?
P: Gezegendekilerle diğer gezegenler ve sistemlerdekiler ticaret yapıyor. Gezegende bolca bulunan ve çıkarılan metallere, bu metallerin bu kadar bol olmadığı başka bölgelerde ihtiyaç olduğu için, ticaret madencilik üzerine kurulu.
D: İhraç ettiğiniz ana mal bu mu? Bu doğru bir tanımlama oluyor mu?
P: Bu tümüyle uygun bir tanım. Ancak tek mal o metal değil. İhraç edilen sebze ve meyveler de var.
D: Gezegeninizde bulunmayan başka ne tür şeyler ithal ediliyor?
P: Gezegende doğal olarak bulunmayan ve inşaatlarda kullanılan bazı metaller ithal ediliyor. İthal edilen bazı tıbbi malzemeler de var. Tıbbi teknolojilerde çok yüksek bir seviyeye erişmiş sistemler var ve tırnak içinde "ilaçlarını" ihraç ediyorlar. Aynı zamanda ithal edilen yaşam teknikleri ve bilgileri de var. Yaşamın nasıl daha iyi ve kolay hale getirilebileceğiyle ilgili...
D: İthalat ve ihracatta araç olarak ne kullanıyorsunuz?
P: Para gibi bir şey söz konusu değil. Bu bir takas sistemi. 2 kilogram maden karşılığında 2 kilogram bilgi alınabilir. Bu sadece bir örnek ve kelimenin tam anlamıyla alınmaması gerekiyor.
D: Çünkü bilgiyi tartmak zor olurdu.
P: Kesinlikle.
D: Böyle bir sistemde hile yapanlarla ilgili problem yaşadığınız oluyor mu?
P: Açıklıkla hareket ettiğimiz için, böyle bir şey imkansız olurdu. Daha önce de bahsettiğimiz gibi, biz tamamen dürüstüz. Aldatmayı, saklamayı, kandırmacayı ya da bencillik ve kişisel çıkar gibi karanlığa ait, daha basit içgüdüleri imkansız kılan bir seviyedeyiz.

Zihinleriyle iletişim kurdukları için bu ırkın böyle özelliklere sahip olmasını anlayabiliyordum. Ama ya diğer gezegenlerden muhatap oldukları insanlar? Hepsi aynı yüksek gelişim seviyesinde miydi?

P: Sözünü ettiğim gezegenin yakınındaki bölgede evrimsel olarak bir birlik söz konusu. Buraya, sizin deyişinizle, evrenin evrim geçirmiş bir mahallesi

de denebilir. Muhatap olduğumuz, evrimsel olarak bu kadar yüksek bir seviyede olmayan gezegenler de var. Ama burada avantaj kandırmacayı görebilen tarafta. Aldatmanın ötesine geçmiş bir seviyeden gelen için aldatmaya çalışan birini anlamak çok daha kolay. Aldatma kolayca fark edilebilir olduğundan denemek bile yersiz.

Bizim düşünce tarzımıza çok yabancı olduğu halde, o bunu çok kolay, mantıklı ve kavranabilir bir şeymiş gibi anlatıyordu.

D: Ticaret yollarınız olduğundan ve uzay boyunca seyahat etmek için uçan gemiler kullandığınızdan bahsetmiştin. İnsanlarınız zamanda yolculuk etme bilgisine de sahip mi?
P: Zaman yolculuk yapılabilecek bir şey değil. Aslına bakarsanız, zaman yok. Zaman bir kavram, şey değil… (Kelimeleri bulmaya çalıştı.) Varolan bir madde ya da fonksiyon değil. Sadece bir kavram. Eğer insan bir kavramda yolculuk edebiliyorsa, o zaman, evet, zamanda yolculuk mümkün olabilir. Ancak bu, bizim seviyemizde, başarılmış bir şey değil.
D: Dünya'da insanlar hep geçmişe ya da geleceğe yolculuk etmeye kafa yoruyor.
P: Olayları çizgisel şekilde sıralama ya da yerleştirme sadece insan algısı için yararlı. Her şey aynı anda oluyor, o yüzden olmuş olan ve olacak olan her şey şu anda oluyor. Zaman, insanların etraflarında olan biteni daha iyi anlayabilmek ya da kendi algı seviyelerine çekebilmek için icat ettikleri bir kavram sadece.
D: Böyle bir kavramı anlamak benim için zor çünkü biz geçmişte yaşanan olayların, günümüzde yaşanan ve gelecekte yaşanacak olan olayları etkilediğini düşünüyoruz.
P: Bu sadece anlayabilmenin bir yolu. Eğer işe yarıyorsa güzel. Amacına uygun. Anlayamadığınız bir şeyi algılamaya çalışmak rahatsızlık veriyorsa, algılamaya çalışmayın. Rahat ettiğiniz seviyede kalın. Daha fazlasını bilme arzusu duyduğunuzda arayışa geçin. Aradığınız şey rüyalarınızda, hayatınızdaki olaylarda ya da tanıştığınız insanlarda karşınıza çıkacaktır. Galaksinin diğer yerlerinde moda olan birçok fikrin bu gezegene yabancı olduğu kesin. Gerçeği siz belirlersiniz.

Kavraması gerçekten zor olduğu için, her şeyin aynı anda gerçekleştiği zaman kavramı beni her zaman rahatsız etmiştir. O yüzden daha sıradan konularla ilgili sorulara geri döndüm.

D: Para ya da ona benzer bir sisteminiz yoksa, sıradan bir insan yiyecek ya da maddi eşyalar için ne yapıyor?
P: Herkes değiş tokuşta yararlı olabileceği bir işle uğraşıyor. Yapılabilecek çok çeşitli şey var. Bir şey yapmak her birey için bir seçim ve bu şekilde herkes takas potansiyeline sahip oluyor. Çiftçi olanlar var, öğretmen olanlar var, tedavi edenler var ve bir şeyler inşa edenler var. Bir uğraş seçersen kendine yiyecek, giyecek ve barınak sağlamak için bir yönteme de sahip oluyorsun. Bu tamamen kişiye bağlı. Bizde para diye bir şey yok, o yüzden süpermarketler ya da işletmeler gibi ticari öğeler de yok. Bu gezegende bunlar bulunmuyor. Yiyecek yetiştirenler var, o yüzden yiyeceğe ihtiyacın olduğunda yetiştirenlere gidiyorsun.
D: O gezegende ne tarz kıyafetler giyiyorsunuz?
P: Genel olarak tanımlarsak dar denebilir. Vücudu saran şekilde dar değil ama, üzerine oturan şekilde dar, parlak, gri renkli kumaşlar. Tulum gibi ama üzerine oturanı. Daha çok uzun, tek parça içlikler gibi… Bu tulumlar elastik ve esneyebiliyor böylece esnetilerek boyun kısmından içine girilebiliyor ve bacaklardan gövdeye doğru çekilebiliyor. Bu materyal parlak, gümüş görünümlü bir tür metal. Buna rağmen Dünya'daki herhangi bir kumaş kadar yumuşak.
D: Böyle bir şey terletmez mi?
P: Hayır, bu kıyafetler sıcak tutmaktan ziyade örtünmek ve süs için çünkü gezegen pek soğuk değil. Söylediğim gibi bu gezegen çoğunlukla ılıman bir iklime sahip. Güneş'in tayfı Dünya'dakinden farklı olduğu için farklı özellikler sergiliyor. Güneş ışınları o kadar yoğun değil, ya da daha doğrusu, bu gezegende aynı şekilde etkilemiyor.
D: O zaman kıyafetler havadan korunmak için değil.
P: Kıyafetler havadan korunmak için ama havadan korunmayı gerektiren tek şey güneş ışığı değil. Havada rüzgarla uçup korumasızken insanın vücuduna zarar verebilecek partiküller var. Bunlar kaya ya da cam tanecikleri gibi pek çok farklı türden partikül olabiliyor. Düşük yer çekiminden ötürü bu gezegendeki gibi hemen yere düşmüyor ve bu yüzden rüzgar tarafından taşınmaya daha elverişli hale geliyorlar. Kurşun gibi de görülebilirler.
D: Bu partiküller doğal olarak mı havada bulunuyor?
P: Bazıları evet, bazıları da kazara oluşuyor.
D: Peki yüzler? Onlar da bir şekilde örtülüyor mu?
P: Çok gerekirse maskeler var. Bu kıyafetler genel olarak gündelik

kullanım için. Biri bir rüzgar fırtınasına girecek olursa ayrıca korumalar eklenir.
D: Peki bu partiküller nefes almayı nasıl etkiliyor? İnsan bunları solumaz mı?
P: Bu sadece bir örnekti. Çoğunlukla solunumla ilgili bu gezegendekinden daha fazla problem yaşanmıyor. Burada bir kum fırtınasının içinde olsanız nefes almakta güçlük yaşamaz mısınız? Cevap "evet" olur ve aynı şey orada da geçerli.
D: Partiküllerin her zaman havada bulunduğunu söylemek istediğini sanmıştım.
P: Burada toz fırtınaları ne kadar oluyorsa o kadar.
D: Anlıyorum. Ayaklarına ayakkabı ya da bot gibi bir şeyler giyiyorlar mı?
P: Evet, eller ve ayaklar için giyecekler var ama kişinin zevkine ve girdikleri ortama göre değişiyor. Kişinin yerleşim yerinde veya evinde çıplak ayak yürümesi gayet makul. Adetler gereğince halka açık alanlarda ayaklara bir şeyler giyiliyor.
D: Erkekler ve kadınlar aynı şekilde mi giyiniyorlar?
P: Giyimleri çok benzer, evet.
D: Sana seslenebileceğimiz bir adın var mı o gezegende kullandığın?
P: Şu anda kendime bir ad vermek istemem. Elde ettikleri belirli başarıları ya da beceri seviyelerini ifade etmek için bireylere iliştirilen ifadeler var. Ama çoğunlukla burada yapıldığı gibi her şeye bir etiket koyma ihtiyacı duymuyoruz, isimler de buna dahil.
D: Gezegenin adını biliyor musun?
P: İletişim telepatik olduğu için, gezegenin adını, ona denk gelecek bir ses enerjisine çevirmek imkansız.

Bu acayip ve anlaması zor bir kavram. Biz Dünya'da her şeye bir isim koymaya ya da etiket yapıştırmaya o kadar alışığız ki isimlerin gerekmediği bir yer hayal etmek güç.

D: Bu gezegen bizim Dünya'da bildiğimiz bir galaksi ya da sistemde olabilir mi?
P: Sirius takımyıldızında. Gökyüzünün gözlemlenen bölgelerinden birinde ancak sistemin sınırları henüz gözlemlenmedi. Fiziksel sınırlar yok. Bu doğru bir tercüme olmayacak belki ama daha anlaşılır olacak: Siyasi sınırlar ya da ruhsal sınırlar yok. Çünkü şu anda Dünya'da çoğunlukla

bilinmeyen bir ruhsal alanlar hiyerarşisi var.
D: Ticaret ağırlıklı olarak Sirius takımyıldızındaki bölgede mi sürdürülüyor?
P: Basitçe söylemek gerekirse, Dünya'nın bakış açısından buranın gökyüzünün işlek bir noktası olduğunu söylemek en doğrusu olur. Diğer evrenler ve galaksiler boyunca uzanan pek çok ticaret yolu var. Ancak Sirius, yerleşim olan bir sisteme en yakın olan nokta.
D: Burası en hareketli yerlerden biri mi yani?
P: Hayır, en hareketli yerlerden biri demek doğru olmaz çünkü bundan çok daha hareketli olanlar var. Bu sadece Dünya gezegenine en yakın olan nokta. Ama buradan bakınca hiçbir faaliyet gözlemlenmiyor.

Cevaplarından da görülebildiği gibi bilgiyi doğru şekilde aktarma konusundaki ısrarına dikkatinizi çekerim. Bu isteği seansların tümünde devam etti.

D: Dünya'nın buradaki faaliyeti gösteren radyo dalgaları ya da ona benzer bir şeyleri yakalaması mümkün mü?
P: Sirius'tan da uzakta bulunan, daha az gelişmiş bazı gezegenler var ki bunlar tespit edilebilir. Bu olası değil ama mümkün. Bu seviyedeki gezegenler arasındaki iletişim, şu anda bu gezegende herhangi birinin makineleri aracılığıyla algılayabileceğinin çok ötesinde. Dünya'daki bilgi seviyesinin yükseltilmesiyle bu iletişimi algılamak pekala mümkün olur ve sinyaller çok da güçlü bir şekilde alınır.
D: Dünya'daki bilim insanları radyo dalgalarını dinleyerek yaşama dair işaretler bulmaya çalışıyor.
P: Yaşama dair işaretleri, bildikleri şekilde ya da bulundukları seviyeye uygun şekilde bulmaya çalışıyorlar. İşaretleri daha ileri seviyedeki yöntemlerle nasıl toplayacaklarını bilselerdi, buldukları şeylerden memnun olurlardı. Yani herhalde… Gerçekte olup bitenlerin sadece bir parçasını bile anlamak, onları şaşkınlığa düşürebilir.
D: O seviyede iletişim kurmalarının mümkün olmadığını mı söylemeye çalışıyorsun?
P: Şu anda mümkün değil ama ilerleme kaydediliyor. Bu gezegendeki bilimin kusuru, Dünya'da gözlemlenene yabancı olan bir şeyle ilgili herhangi bir fikre kapalı olması. Başka bir deyişle, sadece şu anda var olan aygıtlar aracılığıyla algılanabilen şeylerin varolduğunun düşünülmesi.
D: O zaman bu sinyaller, doğru kelime buysa, onların aygıtları tarafından

algılanamaz.
P: Doğru. O yüzden vardıkları sonuç bunların varolmadığı. Bu gezegendeki bilim insanlarının önündeki engel de bu.
D: Şu anki yöntemleri olan radyo dalgalarını kullanarak istediklerini bulabilirler mi?
P: Şu anki teknolojiyi kullanarak hiçbir şey bulamazlar çünkü söz konusu olan farklı türde bir radyo dalgası.
D: Nasıl iletişim kurulduğunu anlayabilmem için bana başka bir örnek verebilir misin?
P: İletişimde gama ışınları ya da kozmik ışınlar gibi doğal güçler kullanılıyor ki bu doğal fenomenlerden yararlanmak demek, şu anda bu gezegendeki bilim insanlarının yaptığı gibi onları üretmek demek değil. Anlıyor musun?
D: Zar zor. O zaman bu ışınları yakalamanın ve yorumlamanın yolunu bulmaları mı gerekiyor?
P: Bilim insanları şu noktada bu ışınları tespit edebilir. Doğal olarak oluşan bu ışınları, doğal halleriyle… Örneğin radyoyu iki istasyon arasında bir yere ayarladığınızda paraziti alırsınız. Fondaki kozmik radyasyonun bu parazit olduğu söylenebilir. Bilim insanları, doğal olarak oluşan ve kozmik radyasyon olarak bilinen bu fenomendeki sinyalleri çözme becerisini henüz geliştirmedi. Şu anda süregelen iletişim, gama ışınları, x ışını, bunun gibi şeyleri, yani bu geniş bantlı ya da spektrumdaki radyasyonu kullanıyor. O nedenle Dünya'da bu sinyali alabilmek için, kullanılan ekipmanın bu enerji spektrumunda sürdürülen iletişimi tespit edip çözebilmesi gerekiyor.
D: Tespit edebilseler bile anlamaları mümkün olur mu? Yani demek istediğim, sese benzeyen bir şey olur mu bu?
P: Söylemesi zor çünkü bu bir problem henüz çözülememişken ona cevap bulmaya çalışmaya benziyor. Anlayabilseler de anlayamasalar da, aynı olmama, Dünya konuşmasıyla birebir aynı şekilde bir iletişim olmama ihtimali yüksek.
D: Duysalardı bunun bir iletişim olduğunu fark ederler miydi?
P: Kesinlikle. Arka plandaki gürültü değil bu. Doğal olarak meydana gelen gürültüden çok farklı. Şüphesiz zeki bir iletişim şekli olarak algılanırdı. Tekrar eden şablonları olurdu. Ancak şablonları anlayıp anlamayacakları başka bir soru.
D: Bizim Mors alfabemize benzer bir şey mi bu?
P: Burada kasıtlı olarak bilgiyi maskelemek söz konusu değil. (Ki

maskelemek, “kodun” birebir karşılığı ya da anlamı.) Bu sadece galaksinin o bölgesinde kullanılan iletişim şekli, o kadar. İletişimi gizlemeye ihtiyaç duyulmuyor. Şu anda bu iletişimi kulaklarınızla duyacak olsanız, duyacağınız şey tonlar, çoklu tonlar olurdu. (Phil açıklamak ve tasvir etmek için elektronik konusundaki bilgisinden yararlanıyordu.) Frekans Kaymalı Anahtarlama (Frequency Shift Keying), yani FKA, olarak adlandırılan benzer türde bir iletişim şu anda burada kullanılıyor ki basitçe anlatmak gerekirse bu bir tonu, sabit bir tonu değiştirmek oluyor ve buna “frekans kaymalı anahtarlama” deniyor.
D: O zaman bu bir makinenin ya da bilgisayarın çıkaracağı sese benzer bir ses mi?
P: Öyle de düşünülebilir ama bu tam olarak doğru olmaz. Bunun dengi olan bir şey yok. Bu gezegende kullanılan iletişim yöntemleri arasında buna denk gelen bir şey yok. Ama bahsettiğim FKA gibi benzetilebilecek olanlar var.

Phil uyandığı zaman, sözü geçen tonların tek bir tondan ziyade müzik akorlarına benzediğini söyledi. İçinde bulunan farklı notaların frekansının ve perdesinin değiştiği bir akor gibi…

D: Sence bu sesleri daha önce duyan ama ne olduğunu anlamayan birileri olmuş mudur?
P: Dünya’da bu sinyalleri alabilecek bir mekanizma varolmadı. O gezegenlerden gelenler arasında hatırlayanların olması mümkün ama şu anda bu sinyaller alınmıyor.
D: O zaman yeni bir icat gerekiyor.
P: Bu gezegen için yeni olan bir şey, evet.

Bu kitabı hazırladığım sırada, gazetede bilim insanlarının mikrodalga spektrumunu araştırarak doğru yönde ilerlemeye teşebbüs etmiş olabileceklerini işaret eden bir makaleye rastladım.

“UZAYDA YAŞAM ARAMAK İÇİN
MUAZZAM BİR GİRİŞİM PLANLANIYOR.
‘Uzaydan gelen sinyaller için gökleri incelemek üzere şimdiye kadarki en iddialı ve sofistike girişim planlanma aşamasında. Ancak bir uzman, insanların mesajları duyabilse bile anlayabilecek kadar akıllı olduğundan şüpheli.

Kaliforniya Üniversitesi Berkeley'den Jill Tarter, Bilimin İlerlemesi İçin Amerikan Birliği'nin (American Association for the Advancement of Science) yıllık toplantısında "Proje tamamlandığında, asrın sonlarına ait uzaylı sinyallerini araştıracak" dedi.

'Suni olarak üretilmiş bir sinyale dair kanıtın aranması, mikrodalga sisteminde gerçekleşecek muazzam bir keşif için atılan ilk adımlar olma niteliğinde. Uygarlığımız, ilk defa, sadece meraktan, jenerasyonlar boyunca meyvelerini toplayamayacağı bir araştırmayı üstlenmeye niyetlendi.'

Tarter, beş yıllık bir araştırma ve geliştirme programının parçası olan dünya dışı varlık araştırmasının üçüncü yılına girdiğini belirtti. Ulusal Havacılık ve Uzay Dairesi (National Aeronautics and Space Administration, NASA) tarafından finanse edilen program, uzaydan Dünya'ya ulaşan mikrodalga radyasyonuna kulak kabartacak.

"Makineler ve bilgisayarlar doğanın hiçbir zaman üretmediği ancak insanların sıklıkla kullandıkları kaba teknolojiyle ürettiği, tekrar eden mikrodalga örüntülerini dinleyecek. Program mikrodalga spektrumunu 10 milyon ila 100 milyon kanala ayıracak ve sistematik bir şekilde araştıracak."

(Makale 29 Mayıs 1986'da gazetede yayınlandı.)

D: Bilim insanlarının iletişim kurmaya can attığını biliyorum.

P: Aslında söyleyecek bir şeyleri yok. Dünya'daki insanlar diğer gezegenlerdekiler için kullanışlı olacak çok az şey ihraç edebilirler.

D: Bu muhtemelen doğru. Ama bilgi aradıklarını düşünüyorum. Tabii eğer alacakları bilgiyi anlayabilirlerse…

P: Arıyorlar evet ama bu bilgi insanlara zarar verecek şekilde kullanılabilir. Şu noktada meselenin özü bu esasında. Bu bilgi getirilip uygulanmadan önce gezegenin farkındalığını artırması lazım. Dünya'da çoğu insan yalnız olduğumuzu sanıyor. Bir ormanda ya da çölde tek başına ve izole bir şekilde yetiştirilmiş bir münzevinin doğal olarak düşüneceği gibi… Çünkü münzevi, şehrin sokaklarında yaşasaydı öğreneceği derslerin hiçbirini çölde öğrenemezdi. İşte sizinki de bir münzevi gezegen. Evrende yalnız hissetmenin nasıl bir şey olduğu gibi birçok ders, bu gezegende yaşayan bireyler tarafından öğreniliyor. Dünyevi evriminiz gereği derslerin öğrenilmesi için gezegeninizin izole kalması gerekliydi. Bu dersleri öğrenmek için bu dünyaya gelen pek çok insan yalnız bir karakter olmayı ve yalnız sürdürülen yaşamları deneyimliyor. Ve aynısı diğer gezegenler

için de geçerli çünkü her uygarlığın öğrenmesi gereken kendi dersleri var. Sizin uygarlığınızınki de kendi başına olmakla ilgili dersleri öğrendikten sonra, deyim yerindeyse, gerçek dünyaya adım atmak ve yalnızlıkla ilgili derslerden öğrendiklerinizi kullanmak. Dünya evrenin artçı dalgası, Dünya kesinlikle ana akıma dahil değil. Bu tesadüf değil, kasıtlı olarak böyle. Bu ırk kasten artçı dalga olacak şekilde tasarlandı ancak artçı dalga derken istenmeyen bir sonuçtan bahsetmiyorum. Sizi gücendirmek istemeyiz. Bunu aşağılama gibi görmemenizi isteriz. Sadece burada pek faaliyet olmadığını söylemek istedik. Bu ırk kendi gelişimi için burada konumlandırıldı. İşte biz… Ben şimdi "biz" olarak konuşuyorum çünkü seninle birlikteyim. Biz, insanoğlu, büyümekte olan bir ırkız ya da komşuyuz. İnsanoğlu varolan tek ırk değil. İnsanoğlu, kaderi bu izole gezegende evrim geçirerek evrensel bir komşu haline gelmek olan bir ırk ki bu da daha üstün bir seviyedir.

D: Bizim güneş sistemimizde yaşam olan başka gezegen biliyor musun, iletişim kurabileceğimiz?

P: Şey… İlk olarak, şu anda bu gezegendeki şartlar göz önünde bulundurulduğunda biri neden burayla iletişime geçmek istesin diye düşünürüm. İkinci olarak da şunu sormam gerekir: Evrimsel olarak benzer seviyede bir gezegen mi demek istiyorsunuz?

D: Bilim insanları bunu arıyor diye düşünüyorum, iletişim kurabilecekleri bir şeyi…

P: Evrimsel olarak bu gezegenin geldiği seviyenin çok daha gerisinde olan gezegenler var. Şu noktada bilim insanlarının niyeti, başka yaşamların olduğunun kanıtı olarak görülebilecek bir şey yakalamaktan ibaret. Ancak bu biraz… Bunu söylemek istemezdim ama, saçma. Bu gezegenin şu anki durumu göz önüne alınınca gelinen nokta üzüntü verici. Gezegendekilerin birbirleriyle iletişim kurmayı öğrenmeye çalıştıktan sonra uzaylı bir kültürü öğrenme sorumluluğunu yüklenmeye çalışması daha iyi, çok daha iyi olur.

D: Evet ama Dünya'nın güneş sisteminde evrimsel olarak daha ileri seviyede olan gezegenler var mı?

P: Hayır, Dünya'nın güneş sisteminde yok, hayır. Daha önce de söylediğim gibi, Sirius takımyıldızında evrimsel olarak Dünya'dan çok daha ileri seviyede olan gezegenler var. Şu anda Dünya'ya en yakın olanlar bunlar. Ancak zihniyeti bir hastalık gibi düşünürseniz, insan hastalıklı biriyle haşır neşir olmak istemez. Zihniyetin bu hali, insanoğlunun sorumluluğunda olan çok ciddi bir konu. Evrende bu hafife

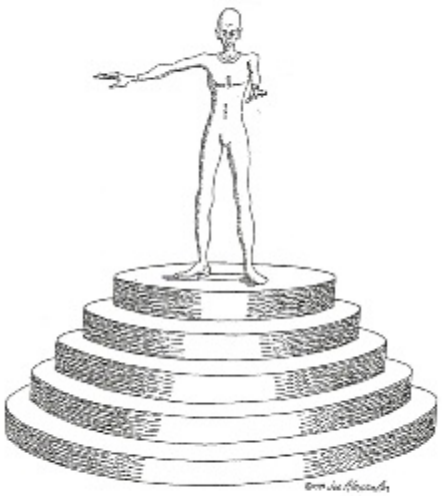
alınan bir konu değil. İnsanın varlığının özü bu zihniyetten etkileniyor ve söyleyeceğimi mazur görün ama, bu "hastalık" tüm evrimsel gelişimine engel oluyor. Fakat, hayır, bu güneş sisteminde başka bir zeki yaşam şu anda yok. Mikroskobik düzeye indirgersek, o düzeyde de bildiğim başkası yok. Olması mümkün ama benim varlığımın kişisel erişim alanında bu doğru değil.
D: O zaman başka yerlere bakmaları gerekiyor.
P: Daha önce de söz ettiğimiz gibi, daha önce bakmadıkları yerlere bakabilirler. Ama başka bir yerin düzenini öğrenmeye çalışmadan önce, kendine çeki düzen vermek çok daha iyi olur.
D: Evet, demek istediğini anlayabiliyorum. Ama bilimsel aklı araştırmaktan alıkoymak yine de zor. Anlattıklarına bakılırsa sizin gezegeniniz evrimsel olarak gerçekten çok ileride gibi görünüyor.
P: Görece. O gezegenden evrimsel olarak çok daha ileri olan pek çok gezegen var. Ama Dünya ile karşılaştırılırsa, evet, çok ileri olarak değerlendirilebilir.
D: Daha önce çiftçilikten bahsederken bunun senin uzmanlık alanın olmadığını söylemiştin. Senin uzmanlık alanın nedir?
P: Kişisel olarak benim alanım, şu an bu gezegende de olduğu gibi, hep bilimle ilgili oldu. O gezegende enerjilerle çalışıyordum. Enerjileri yönlendirmek ve farklı amaçlar için kullanmakla ilgiliydim. İletişim, yön bulma ya da endüstriyel amaçlarla kullanılan enerjilerle… Herkesin seçtiği alanla ilgili bir mesleği var. Bu benim seçtiğim alan, ki bu, bu alanın diğerlerinden daha iyi ya da daha kötü olduğu anlamına gelmiyor. Sadece benim kişisel seçimim.

Onu bu mesleği icra ettiği bir ana gitmesi için yönlendirdim. Bunun nasıl bir iş olabileceğiyle ilgili hiçbir fikrim yoktu.

P: Enerji yönlendiricisiyim. Gezegende başka şekillerde kullanılmaları için enerjileri manipüle eden biriydim. Bir enerji alıcısı ve dağıtıcısıydım. Çünkü kullanmak isteyenlere yönlendirilebilecek ve gönderilebilecek pek çok kozmik ve gezegen kaynaklı doğal enerji var.
D: Böyle şeyler üzerine çalışmak için laboratuvar gibi yerleri var mı?
P: Evet, araştırma alanı olan alanları var. Bu fiziksel düzeyle ilgili tam bir bilgiye sahip olmak hiçbir zaman mümkün değil. Her zaman ortaya çıkarılabilecek bilgiler var, çok daha ileri gezegenlerde bile… Her zaman bulunabilecek ve keşfedilebilecek yeni, en yeni, en son yenilik olan şeyler

var.
D: O zaman onlar bile her şeyi bilmiyor. Enerjiyi kullanma konusunda öğrenilebilecek her şeyi bildiklerini düşünüyor musun?
P: Tanrı katında, Yaratan katında, nihai düzeyde olanlar bildiklerini iddia edebilir. Ancak biz, o düzeyden çok uzağız ve kendi çabalarımızla keşfetmek zorundayız.
D: Bir bina içinde mi çalışıyorsun?
P: Bunun için ayrılmış bir alan var, evet. Biraz alçak ve yükseltilmiş bir –kelimenin karşılığını bulmaya çalışıyorum- mihrabı olan dairesel bir alan ki burası girdabın tam orta yeri oluyor. Çünkü bu, şu anda gezegende bulunan enerjilerin odak noktası. Mesele enerji girdabının ortasında durmak ve bu enerjileri kullanmak isteyenler için enerjileri yönlendirmekten ibaret. O yüzden dairesel bir yapısı var, enerjilerin sadece tek bir doğrultuda gitmemesi için.
D: Buranın nasıl göründüğüne dair kafamda bir resim oluşturmaya çalışıyorum. Ortasında oturuyor musun yoksa ayakta mı duruyorsun?
P: Yükseltilmiş bir mihrap kısmı var ve rahip –kelimenin karşılığı bu olabilir- sadece bu enerji merkezine geçiyor ve enerjileri onları almak isteyenlere zihinsel olarak yönlendiriyor.
D: Bunu yaparken bir makine, kontrol paneli ya da onun gibi fiziksel bir şey kullanıyor musun?
P: Yardımcı olan aletler var, evet. Bunlar bir dizi kristal alet ya da kristalden ve kristal bazlı materyallerden yapılma aletler. Ancak işin doğası fizikselden daha çok zihinsel.
D: Uyandığında bu aletlerden bazılarını çizebilir misin?
P: Mihrabın kaba bir eskizini çizmek mümkün olabilir. Ancak kullanılan aletlerin yapısını çizime aktarmaya çalışmak şu an için uygun olmaz.

Phil'e hipnozdan sonra çalıştığı alanı çizebileceğine dair telkinlerde bulundum. *(Çizime bakınız.)*

D: Çalışmak için buraya her gün gidiyor musun?
P: Arada sırada işin uzun süre yapılması gereken dönemler oluyor, bazen de yapılması gerekmiyor. Yani talep bazlı bir iş. Başka yerlerde de aynı nitelikte başka enerji merkezleri var ve oralarda da aynı derecede yardımcı olabilecek yeterlilikte olan başkaları çalışıyor.
D: Ben bu işin sürekli yapılması gereken bir şey olabileceğini düşünmüştüm.
P: Bu doğru değil zira yönlendiricinin sürekli olarak bu enerji merkezinde kalması sağlıklı olmaz çünkü bu aracının bedeninde hızlı bir bozulma ya da yaşlanmaya neden olur.
D: Bunu yapabilmeyi öğrenmek çok zaman aldı mı?
P: Büyük ölçüde... (Kelimeyi bulmakta zorlandığı için uzunca bir duraksama.)
D: Eğitim görmek mi?
P: Enerjinin olabilecek en saf haliyle aktarılabilmesi için, kişiliğimin ahlaken olabilecek en saf düzeye erişmesi gerekiyordu. Zira gönderen ahlaken mükemmeliyete ulaşmış bir kişiliğe sahip değilse enerjileri lekeleyebilir. Tam anlamıyla doğru anlatımı bu. Anlamının derinliği biraz kayboldu ama gönderenin mükemmel bir kişiliğe sahip olması gerektiğini söylemek yeterli. Bir ustanın yanında çıraklık dönemi oldu. Bu iş için doğuştan kabiliyetli olanlar erken yaşlarda fark edilir ve... Uygunluk açısından... (Yine kelimeleri bulmakta zorlandı) Test edilir ya da

gözlemlenir. Sonuna kadar gelebilenler için bu büyük bir onurdur çünkü geçirilen süreç haşin ve talepkardır.
D: Öğrenmesi çok zaman aldı mı?
P: Gençliğin çoğunu, genç yetişkinliğe kadar alır. İlkokuldan üniversiteye kadar olan süre buna karşılık gelebilir.
D: Bunları öğrenmek için belli bir yerde yaşaman gerekti mi?
P: Ailemle evdeydim. Ancak okul merkezi bir bölgede eğitim veriyordu. Ailevi meseleler ve büyütme süreciyle ilgili meselelerde ebeveynlerden resmi bir eğitim almanın ve kardeşlerle büyümenin, bireyin çok yönlü bir kişilik geliştirebilmesi için gerekli olduğu bilinir. Şu andaki Dünya kültüründen pek de farklı değil aslında.
D: Belki aileni bırakmak ve başka bir yere gitmek zorunda kalmışsındır diye düşünmüştüm.
P: Bu doğru değil. O zaman evde eğitim almanın sağladığı gibi sağlıklı bir kişilik gelişimi sağlanamazdı.
D: Bu işi sevmiş miydin?
P: İnsana çok şey kazandıran bir işti, evet. Zira enerjileri göndermek için alıcı olan kişiye bağlanıyor ve böylece alıcıyla zihinsel ve telepatik olarak iletişim kurmakta bayağı beceri sahibi oluyorsunuz. Ve bunu yaptığınız için insanlardan minnettarlık görüyor ve telepatik yollarla enerjileri paylaşıyorsunuz.
D: Bu enerjiyi kuvvetlendirmek için bir yerde depoluyor muydunuz? Yoksa enerjiyi doğrudan mı gönderiyordun?
P: Hayır, depolamaya gerek yoktu çünkü evrende bu enerjiden sonsuz miktarda var. Enerji, bu gezegende de olduğu gibi gezegenin içinden ve dışından akıyordu. Tek yapılması gereken enerji akımlarını arzu edilen bölgelere yönlendirmekti.
D: Sadece kullanmayı ve yönlendirmeyi bilen belli tipte insanlar gerekiyor.
P: Bu doğru.
D: Bunu yapmadığın zamanlarda ne yapıyordun?
P: Aileyle katılacak ilgi çekici ve tatmin edici birçok uğraş söz konusuydu. Bu gezegende de olduğu gibi aile hayatı ve sevdiklerinle vakit geçirdiğin zamanlar vardı.
D: O gezegende nasıl öldün?
P: Ölmeme enerjilerin içinde olmak neden oldu. Bir yönlendiricinin fiziksel yaşamı, enerjilerin yoğunluğu içinde bulunmaktan dolayı kısalır. Ancak bu, bu sorumluluğu kabul etmeden önce de bilinen bir şeydir ve bu

hizmetin karşılığında ödenmesi gereken küçük bir bedeldir.
D: Organlarda strese, yıpranmaya ve hırpalanmaya neden oldu sanırım.

Başka bir gezegende geçen bu yaşam, bilim kurgu tarafından bombardımana tutulmaya alışkın bir nesle şüphesiz sıkıcı ve yavan gelir. Ama benim için bu yaşamın doğruluğunu gösteren şey de tam olarak bu. Phil, Yıldız Savaşları ve benzer türde başka filmler ve dizilerle büyümüş normal bir genç adamdı. İstese çok detaylı bir fantezi de örebilecek kadar yaratıcı bilgiye sahip olduğu aşikardı. Ama bunun yerine çok gelişmiş ahlaki ve zihinsel beceriler dışında, Dünya'da ortalama bir insanınkine benzer sıradanlıkta, normal bir yaşam deneyimlemiş görünüyordu. Benim için kulağa inandırıcı ve gerçek gelmesinin sebebi tam da buydu. Bilinçaltı hiçbir şekilde beni etkilemeye çalışmıyor, sadece anılarında kalanları anlatıyordu.

BÖLÜM 7

DÖRDÜNCÜ BOYUT ŞEHRİ

Diğer gezegenin detaylı tarifinden sonra Phil'in uzayda yaşamış olabileceği başka yaşamları keşfetmeye can atıyordum. Bunların bazılarının Dünya'da alışmış olduğumuz gibi üç boyutlu ya da fiziksel olmayan yerler olabileceğinden habersizdim. Bilinçli olarak aşina olduklarımız sadece bunlar olduğu için başka boyutlarda yaşamanın da mümkün olabileceğini hiç düşünmemiştim. Maddesel dünyamızda bize sadece üç boyutun olduğu öğretildi: uzunluk, genişlik ve derinlik. Duyduğum diğer bir boyut "zaman" denen dördüncü boyuttu ki o da kesinlikle fiziksel ya da katı olamazdı. Uzayı keşfetmenin düşündüğümden çok daha karmaşık olduğunu anlamaya başlamıştım. Aklımın almakta zorlandığı yerlere gidecektik. Phil'in bizim bildiğimiz zeminden ayrılıp bu kadar garip kavramlarda gezinmesini beklemiyorduk. Bilim kurgu alanı keşfedeceklerimizin yanında çok daha güvenli kalırdı. Ama en azından bu yeni ve aklımızın sınırlarını zorlayan fikirlerle karşılaşmak işi hiçbir zaman sıkıcı kılmıyordu. Bir sonraki seansta neyle karşılaşacağımızı hiçbir zaman tahmin edemiyordum.

Phil bir sonraki seansta asansörün kapıları açıldığında ufukta uzun, tırtıklı, sivri tepeler gördü. İlk düşüncem daha önce gördüğünde onu rahatsız eden sahneye, bilimsel keşif ekibinin öldüğü gezegene geri döndüğü oldu. Ama o bunun bir şehir olduğunu söyledi. Bununla beraber diğer seanslarda bahsettiği kuleli ve garip araçların bulunduğu şehre de benzemiyordu.

P: Bu bir siluet, şehrin binalarının konturu. Bunlar kule ama hepsi farklı uzunlukta.

Asansörden inip bu garip yeri keşfetmek ister mi diye sorduğumda kabul etti. Bilinçaltı diğer seanslarda bilinç yüzeyine çıkanların onu rahatsız etmediğini görmüştü ve belli ki bilgiyi daha süratli bir şekilde ortaya çıkarma zamanının geldiğini düşünüyordu.

Phil kendini sokakta yürürken buldu. Kendisine el sallayan, tanıdık olduğunu düşündüğü birine doğru yaklaşıyordu. Bu, yüksek yakalı, üzerine oturan, tek parça halinde bir lacivert tulum giymiş kel kafalı

biriydi. Başını eğip kendine baktığında kendisinin de aynı türde bir kıyafet içinde olduğunu gördü.

P: Şehrin sınırlarına yakın bir yerdeyiz gibi görünüyor. Şehirde yaşadığımı düşünmüyorum ama şehre gidip geliyorum. Sanki kırsal alanda yaşıyorum ama çalışmak için şehre gidiyorum.

Onu çalıştığı yere götürdüm ve nasıl bir iş yapmak için eğitim aldığını anlatmasını istedim.

P: Oval ya da dairesel bir alan gibi görünüyor ve duvarlarda çıkıntıları var... Tavandan aşağı doğru iniyorlar. Duvarlarla ilgili kadifemsi bir durum ya da bir çeşit yumuşaklık seziyorum. Konuşan kişi için bir podyum ve dinleyicilerin oturması için banklar var. Bu bir oda, bir konsey odası izlenimi alıyorum buradan. Adaletin dağıtıldığı... Ya da bir çeşit arabuluculuk yapılan bir yer olabilir.
D: Burada seninle birlikte çalışan başkaları da var mı?
P: Evet, asistanlar var. Şeyleri taşıyanlar var ... "Vasıfsız işçiler" demek istemiyorum çünkü onların işleri de aynı derecede önemli ama görevleri o kadar karmaşık değil.
D: Yapman gereken işte bir titrin var mı?
P: Bir şeyin avukatıyım. İşim görüş ayrılığının söz konusu olduğu durumlarda tartışmaları çözüme kavuşturmak. Karşı tarafın haklı olduğu yerleri görmesi için iki tarafa da yardımcı olmak. Her iki tarafın da ortak noktada buluşmasına yardımcı olmak.
D: Bir rozetin ya da görevini belli eden bir şeyin var mı? İnsanların kim olduğunu anlamasını sağlayan bir şeyin?
P: Kişilik bir çeşit rozet olabilir çünkü kişilik yaptığın işi yansıtıyor. Birinin kim olduğunu ve ne yaptığını tanışır tanışmaz hemen anlayabiliyorsunuz. Dünya'da insanlar kim olduklarını gösteren üniformalar giyiyorlar çünkü burada bu yok... Anında tanımak yok. Bir polisle tanışsaydınız ve anında ya da sezgisel olarak onun bir polis olduğunu anlayabilseydiniz üniformalara ihtiyacınız kalmazdı. Anlatabiliyor muyum?

Yine zihinsel iletişimin ve sezgilerin çok gelişmiş olduğu ve olağan sayıldığı bir yerde olduğumuz belliydi.

D: İşinin tartışmaları çözüme kavuşturmakla ilgili olduğunu söylemiştin. Bu zor bir iş mi?
P: Bazen evet. Bazen sorunlar çok karmaşık olabiliyor.
D: İnsanlar her zaman sözünü dinliyor mu?
P: Çoğunlukla evet. Otoriteme ya da bilgeliğime saygı duyuyorlar. Kararıma karşı çıkmanın bir faydası olmaz. Arabuluculuğun yegane amacı problemi çözüme kavuşturmak. Ve arabulucuya karşı çıkmak kişinin kendisi için de amaca ulaşmayı engeller.
D: İnsanlar nasıldır bilirsin. Uzlaşmalarını sağlamak zordur.
P: Buradaki insanlar öyle. Ama orada aynısı söz konusu değil çünkü oradaki insanlar başkalarının bakış açılarını kabul etmeye daha açık.

Çözmesi için kendisine başvurulan tartışmalara bir örnek vermesini istediğimde aşağıdaki vakayı anlattı.

P: Bulunduğumuz zamanda Signus takımyıldızında bir... "Savaş" terimini kullanmak konusunda tereddüt ediyoruz çünkü bu doğru terim olmaz. İki ırka mensup varlıklar arasında güçlü bir anlaşmazlık var ki bu varlıklar... Bu taşıt bunu aktarmak için hiçbir referans noktasına sahip değil. Buradaki kavramları uydurabilecek altyapıya sahip değiliz. Durumu basitçe ortaya koymaya çalışacağız. Bu konu iki ırkla alakalı. Yerleşim olan gezegenlerin bulunduğu bir siteme dair mülki haklar konusunda bir uzlaşmazlık bu. Irklardan biri, bu sistemi ilk keşfeden olduğu için hak iddia edebileceği kanısında. Diğer ırksa soyu bu sisteme dayandığı için hak iddia ediyor. Durum şöyle: Bu sistemden diğer gezegenlere göç olmuştu. Göçün sonucunda kısa sürede yıldızlararası bir filo ya da onun gibi bir şey kuracak kadar gelişen bir ırk ortaya çıktı. Bu uygarlık geçmişiyle ilişkisini kaybetti ve bu sistemin mirası olan bilgiyi kısa sürede unuttu. İlk kaşiflerin burayı keşfetmesiyle birlikte bu sistemle olan akrabalıklarını fark ettiler ve şimdi bu sistemin torunları olarak hak iddia ediyorlar.
D: Bu savaş gibi bir şey demiştin değil mi?
P: Uygulanan bir şiddet söz konusu olmadığı için bu bir savaş değil. Sadece çok şiddetli bir tartışma ve fikir ayrılığı var. Konseylerde buluşuluyor. Buluşulan konseylerde iki ırkın temsilcileri, iki tarafın da amacına ulaştığını hissedeceği ortak bir noktada buluşmak üzere fikir birliğine varmaya çalışıyor. Burada mevzubahis olan minerallerle ilgili haklar. Bir de bu sistemde yaşayan ve sistem hakkında tartışanlar kadar gelişmiş olmayanların bakıcılığı konusu var. Yani ırklardan birine ya da

her ikisine de, bu sistemle ilgili sorumluluğu kim üstlenirse ona, verilecek bir bakıcılık görevi de var. Sistemin torunlarının başında lider konumunda biri var ve kendi ırkının mensupları tarafından çok takdir edilen ve saygı duyulan biri. Onların lideri. Akrabalık hakkına dayanarak tüm sistem üzerinde tam bir hakimiyet için ısrar ediyor ve iddialarında haklılık payı var. Bir taraf akrabalık nedeniyle sistemde hakları olduğunu düşünüyor çünkü onlar ataları ve sistemde yaşayan daha az gelişmiş nüfus da onların halkı. Diğerleriyse burayı ilk bulan onlar olduğu için hak iddia ediyor.

D: Bu durum çözülemediği taktirde bir savaş patlak verir mi?

P: Yöntemleri bu değil. Anlaşmazlık yaşıyorlar ve bu konuda hararetli tartışmalar sürdürüyorlar ama şiddete başvurmazlar. İki taraf da temsilcilerini gönderdi ve bir anlaşmaya varmaları gerekiyor. İki taraf açısından da anlaşmazlığın geçerli bir nedeni var çünkü galaksinin ya da evrenin bu bölgesinde mülki haklar öncelik üzerinden işliyor: kim önce bulursa o hak iddia edebiliyor. Sistemin torunlarının kaygısı atalarının güvenliği ve esenliği ki bu kaşiflerin nüfusun güvenliğiyle ilgili sorumluluklarını yerine getirmeyeceklerini ima etmiyor. Çünkü konu bu değil. Bu, atalarınızın başka bir ülkenin yönetimine bağlı bir adada yaşadığını öğrenmeye benziyor. Siz de doğal olarak güvenlikleriyle ilgili endişe etme hakkına sahip olurdunuz. Durum şu anda bu noktada.

D: Hem Kızılderililerin hem de Birleşik Devletlerin bölge üzerinde hak iddia etmelerine benziyor gibi görünüyor.

P: Bu durum evrenin pek çok yerinde meydana geldi ve yeni bir şey değil. Söz konusu sistem, daha önce bahsettiğim gibi, mineral yatakları bakımından zengin. Sistemdeki bazı gezegenler, ilaç üretiminde kullanılabilecek bir bitki örtüsüne sahip. O yüzden atalarla ilgili olduğu kadar ticari çıkarlar da söz konusu. Şu noktada verilen karar sorumluluğun paylaştırılması yönünde. Yani kaşifler, sistemin ticarileştirilmesi ve keşfedilmesinden sorumlu olacak. Ve atalar ya da akrabalar da sistemlerin sosyal ve kültürel esenliğinden sorumlu olacak. Her zaman arzu edilen şey uyumdur ve bu şekilde uyumun sağlandığını düşünüyoruz. Ama iki tarafın da bu anlaşmayı kabul etmesi gerekiyor.

D: Hiç ceza uygulamak zorunda kaldığınız oldu mu?

P: (Uzun bir duraksama oldu.) Bu konu hakkında konuşamam.

D: Bu konu hakkında konuşmana izin verilmediğini mi söylemek istiyorsun?

P: Bu konu hakkında… Söyleyecek bir şeyim yok, o kadar. Anlaşılan bunun gibi şeylerle uğraşmıyorum.

D: Toplumunuzda ceza sitemi olup olmadığını ya da bu alanda sorun yaşayıp yaşamadığınızı merak etmiştim sadece.
P: Dünyadaki gibi olmazdı, farklı olurdu.

Her zaman bulunduğumuz yerle ilgili isimleri, tarihleri ve yerleri kesin olarak belirlemeye çalışırım. Bu, uzun yıllar boyunca dünyevi yaşamlarla uğraştığım normal regresyonlardan gelen bir alışkanlık. Phil'e şehrin ya da gezegenin adını sorduğumda bunları sesli kelimelere dökmenin imkansız olduğunu tekrar belirtti.

P: İsimler söze dökülemez çünkü Dünya dilinde isimlere denk gelecek titreşimsel bir çeviri yapmak mümkün değil.

Zamanla ilgili sorularda da aynı şeyin geçerli olacağını bilmeliydim ama alışkanlık baskın çıktı.

D: Bulunduğun yerde zamanı söylemenin bir yolu var mı? Mesela bizim bildiğimiz şekliyle yıllarınız var mı?
P: Hayır, bizde zaman yok çünkü biz dördüncü boyuttayız ki orada zaman yok. Dolayısıyla geçerli olmayan bir şeyi ölçme ihtiyacı da yok.

Bu garip bir gelişmeydi. Daha önce hiç dördüncü boyuttan olduğunu söyleyen biriyle karşılaşmamıştım ama öte yandan başka bir gezegenden biriyle de hiç konuşmamıştım. Sunduğu örnekten üç boyutlu fiziksel bir dünya hakkında konuştuğumuz sonucuna varmıştım. Görünen o ki dördüncü boyutta karmaşık münakaşalar arabuluculuk için mahkemelere devrediliyordu. Belki de daha tarafsız oldukları düşünülüyordu.

Varlığın başka bir boyut gibi hakkında hiçbir fikrim olmayan şeyleri tarif ettiği bu gibi durumlarda, konuştuğum varlığa anlamlı gelecek sorular bulmak zorlaşır. Kavramlar yabancıdır ve bağlantı kuracak ya da karşılaştırma yapacak bir şey yoktur.

D: Anlıyorum. O zaman bedenin de yıllarla ölçülebilen bir yaşa sahip değil ve yaşını tahmin edebileceğin bir şey yok. Doğru mu?
P: Değişim oluyor. Bunu anlatması zor ama sizin deyiminizle zaman içerisinde kesinlikle bir değişim söz konusu.
D: Beden bir bebek olarak başlayıp giderek büyüyor mu?
P: Beden formüle ediliyor. Doğmuyor. Yapması gereken işe ve sizin

diyebileceğiniz şekliyle zamanın ilerlemesine göre oluşturuluyor.
D: Başka bir deyişle tamamen büyümüş olarak biçimlendirilmiş oluyor. Doğru mu?
P: Hayır çünkü başlangıçta öğrenme olmuyor. Buradaki fikir ya da amaç öğrenmek. O yüzden başlangıçta ya da oluşturma sırasında öğrenme eksiği var ki bu deneyimden gelen bir şey. Ve beden deneyimle değişiyor, kişilikteki değişimleri yansıtıyor.
D: Tamam, bunu anlamaya çalışıyorum. Bizim toplumumuzda bir bebek olarak başlıyorsun ve beden git gide büyüyerek yetişkinliğe ulaşıyor. Sizin toplumunuzda böyle olmuyor mu?
P: Doğru. Fark şu: Dünya'da fiziksel beden değişiyor, büyüyor ve içindeki ruhun öğrendikleri sonucu gösterdiği gelişimi de bir yere kadar yansıtıyor. Bu üçüncü boyutun fiziksel yönü.

Bu bakış açısıyla ilgili kafam hala karışıktı ama soru sormaya devam etmeye karar verdim. Seansın bir noktasında ya da bu garip gelişme üzerine çalışıp düşünecek zamana sahip olduğumda aydınlanmanın geleceğini umuyordum.

D: Toplumuzda ayrı cinsiyetler olarak erkekler ve kadınlar var mı?
P: Hayır, cinsiyetlere ihtiyaç yok çünkü biz insanlar gibi üremiyoruz. Anlıyor musunuz?
D: Anladığımdan emin değilim. O zaman yaratım nasıl gerçekleştiriliyor? Farklı bir yerde filan mı gerçekleştiriliyor?

Klonlama gibi bir laboratuvar ortamı düşünüyordum sanıyorum. Bu kavramı anlayamadığım için düşünebildiğim her olasılığı deniyordum.

P: Bu zihinsel bir süreç. Düşünülen enerji yansıtılıyor. Eğer bir bedene ihtiyaç doğarsa o zaman kişinin bir şeyler yapması ya da öğrenmesi gereken dersleri öğrenmesi için kullanabileceği bir taşıt olarak beden var oluyor.
D: O zaman ruh, beden cisimleştiğinde mi içine giriyor?
P: Hayır, bu fiziksel bir cisimleşme değil. Bunların tümü enerji. Ruh, bedenin kendisi. Anlıyor musunuz?
D: Bu benim için biraz yabancı bir kavram ama anlamaya çalışıyorum. Eğer beden enerjiden oluşuyorsa ve büyük ölçüde sadece ruhtan ibaretse, o zaman bulunduğu ortam nasıl? Fiziksel mi? Maddesel mi?

P: Enerji. Her şey enerji. Enerji fiziksel madde gibi hareket ettirilebiliyor ve manipüle edilebiliyor. Bunu başarmak için sadece mümkün olduğunu fark etmek gerekiyor.
D: O zaman grubunuz ihtiyaçlarını birlikte mi cisimleştiriyor?
P: Bu doğru. Karmalarını, grup olarak yaptıkları karşılıyor.
D: O zaman sizin de hala çözmeniz gereken karmalarınız var?
P: Bu doğru, herkesin var.
D: O zaman böyle bir toplumda aile gibi bir yapı yok herhalde.
P: Evet var çünkü Dünya'da nasılsak orada da öyleyiz. Fiziksel bir aile değil, hayır. Ama tanıdığımız insanlarla birlikte olma eğilimindeyiz denebilir. Biz, ve ben, genel olarak tüm yaşayan varlıklar arasında arkadaşlık ve ahbaplık olduğundan bahsediyorum.
D: O zaman safi enerji olduğunuz bir durumda bile duygular hala var.
P: Aynen. Kesinlikle. Sevgi ve empati, varoluşun karakterinin bir parçası.
D: Peki ya yemek? Herhangi bir şekilde besin alıyor musunuz?
P: Hayır, yemeğe ihtiyaç yok. Eğlencemiz var ve eğlence için "yemek" denebilecek bir şey var. Ancak bu gerekli değil çünkü bahsettiğim fiziksel bir gerçeklik ya da varoluş değil. Bunun saf enerji olduğunu anlamanız lazım. Buna karşılık fiziksel dünyadaysa biyolojik süreçleri nedeniyle fiziksel bedeninizin yiyeceklere ihtiyacı var. Ama bu varoluşta enerji… Gıdaya ihtiyaç duymuyor.
D: Başka gezegenleri hep bizimki gibi hayal etmiştim. Yine de fiziksel gereksinimler olsa gerek.
P: Üç boyutlu gezegenlerde evet, bu doğru.
D: Bununla "ölüm" denen, yaşamlar arası durum arasında bir bağlantı kurmaya çalışıyorum. İnsanların fiziksel hayatlar arasında bulundukları alemlerle… Bu durumda bedene ihtiyaç olmuyor ve ruh, bedenden özgürleşiyor. Bu durum bahsettiğin şeyden farklı mı? Ya da sizin dört boyutlu dünyanız, iki yaşam arasında gidilen farklı düzlemlerde yaşamaya mı benziyor?
P: Evet, öyle. Benzer değil, aynı şey, evet. Burada biri öldüğü zaman ihtiyaçlarını karşılayacak olan oysa başka bir gezgende yaşama seçeneğine sahip. Burasıyla orası arasında fark yok. Mesele bir düzlemde ya da başka bir düzlemde olmak, o kadar.
D: Anlıyorum.

Aslında anlamamıştım. Bu acayip kavramlar başımı döndürüyordu. Soracak anlamlı bir soru bulmakta güçlük çekiyordum.

D: Saf enerjiyseniz nasıl oluyor da ölüyorsunuz?
P: O şekilde ölmüyorsun. Sizin taşıtınız çözünüyor. Örneğin birinin yararlı olduğu süre dolduğunda ya da derslerini tamamladıklarında, artık o taşıta gerek kalmıyor. Böylece taşıt çözünüyor ve enerji… Ona nerede ihtiyaç varsa oraya dönüyor. Ancak varlığın kişiliği ayrı kalıyor.
D: Bana öyle geliyor ki bir insan ölemeyeceği bir toplumdaysa sonsuza kadar orada kalmak ister.
P: Hayır, çok çabuk sıkılırdınız. Örneğin üçüncü sınıftaki dersi gördüyseniz neden ömrünüzün geri kalanını üçüncü sınıfta geçirmek isteyesiniz ki?
D: Bazı insanlar ölümden ve bilinmeyenden o kadar korkuyor ki bulundukları yerde kalmak istiyor.
P: (Lafımı bölerek) Böylesi rahat olabilir ama o zaman öğrenme olmaz.
D: Aşılacak zorluklar olmadığında mı?
P: Bu doğru, bu doğru.
D: Şehirden bahsediyorduk. Araç kullanıyor musunuz?
P: Evet. Dördüncü boyuttaki her şey gibi tamamen enerji olan araçlar var. İhtiyaca göre yaratılıp yok edilebiliyorlar.
D: Sadece enerjiyi ve zihni kullanarak bir şeyler yapma yeteneğine sahipseniz neden araçlara ihtiyacınız olsun, anlamaya çalışıyorum.
P: Dünya'dakinden farkı yok, bir aile arabası ya da kamyonet kullanmaktan farklı değil. Siz üç boyutlu materyallerle uğraşırken üç boyutlu materyaller kullanıyorsunuz. Burada da aynısı geçerli. Dört boyutlu materyallerle -materyal değil ama- maddelerle uğraşırken dört boyutlu maddelere ihtiyaç var. Tıpkı formüle edilen bedenler gibi. Üç boyutlu yerine dört boyutlu olması dışında aslında Dünya'daki yaşamdan pek farkı yok. Daha yüksek düzlemlerde, boyutlarda ve varoluşlarda bu ihtiyaç da ortadan kalkıp sadece düşünce noktasına geliyor. Daha yüksek düzlemlerdeki ruhlar sadece ve sadece düşünce olarak varoldukları için böyle bir ihtiyaç duymuyor.
D: Anlamaya çalıştığım da bu. Sadece enerji olan varlıkların başka bir şeye ihtiyacı olmayacağını düşünürdüm. Anlaşılan o ki bu tamamen zihinsel olanla tamamen fiziksel olan arasında bir yer. İhtiyaçlarını maddeye dönüştürecek kadar zihinlerini kontrol etmeyi öğrenmişler.
P: Bu doğru. Sana pek çok şeyin açıklanacağını söylemek istiyoruz. Pek çok bilgiye ve kayda ulaşmana izin verilecek. Bazı kavramları aktarması zor olabilir ama olabildiğince anlaşılır kılmaya çalışacağız. Ancak

gidemeyeceğimiz alanlar olduğunu da söylemem gerektiği için üzgünüm. Ama bunun sana da bana da yararı olmaz. Hatta ikimiz için de zararlı bile olabilir.

Bu beklenmedik duyuru beni hem şaşırtmış hem de merakımı uyandırmıştı. Benim için deneğimin iyiliği her zaman ön planda olsa da insan olan yanım yasaklı bölgede nelerin olabileceğini merak etti. Daha önce hiç böyle bir uyarı almamıştım. Bu uyarıdan sonra yasaklı bölgede neler olduğunu bulmaya çalışmadım çünkü büyük ihtimalle bulsam da girmeme izin verilmeyecekti. Bazı şeyleri kurcalamamak en iyisiydi.

P: Amaç yardım etmek o yüzden buna izin verilemez. Ancak merakının tümünü tatmin edecek kadar materyal verilecektir.
D: Tamam, bunun takdirini size bırakabiliriz.
P: Benim takdirim olmasından öte… Deyim yerindeyse, "yanlış" olur. Benim tarafımdan verilen bilinçli bir karar söz konusu değil. Sadece benim erişim yetkim olmayan bazı kayıtlar var, o yüzden. Benden çok daha güçlü, bizi kollayabilecek olanlar var. Ki aslına bakarsan onlar şu anda bu odada ve sorularımız ve cevaplarımız konusunda bize rehberlik ediyorlar. Rehberlerimiz ve hatta onlardan daha yüksekte olanlar...

Bu, ensemdeki tüylerin diken diken olmasına neden oldu çünkü çalışmamı yaparken çoğunlukla görünmeyen "diğerlerinin" varlığını odada hissederim.

P: Bunu Dünya insanlarına yardım etmek olarak gördükleri için yaptığımız çalışmadan memnunlar. Eğer bunda herhangi bir zarar görselerdi, bu gerçekleşiyor olmazdı. Konuşmama izin vermezlerdi. Bu, bu kadar basit. O yüzden giremeyeceğimiz ve benim de erişmeme ve hakkında konuşmama izin verilmeyecek "yasak bölgeler" olacak.

Ben de ne kadar merak ediyor ve bilgi almaya çalışıyor olsam da, onun zarar görmesine ya da rahatsız olmasına neden olacak bir şey yapmayı hiçbir zaman istemeyeceğim konusunda kendisini temin ettim.

Gelecek seanslarda ne tür bilgilerin öne çıkmasına izin verileceğini öğrenmeye can atıyordum. Bu seans, sunduğu bu garip ve daha önce hiç bilmediğim yeni kavram ve boyutla zaten zihnimin sınırlarını esnetmişti.

BÖLÜM 8

ANI YERLEŞTİRME

Diğer boyutlarla ilgili yaptığımız bu konuşma benim için kafa karıştırıcıydı ve sorgu sürecini zorlaştırıyordu. Phil'i tekrar dünyevi yaşamlarına yönlendirerek biraz ara verip kafamı toparlamayı umuyordum. Böylece yeniden tanıdık zeminde olabilecektim. Ancak başka dünyalara ve yabancı gelen varoluş şekillerine açılan kapı bir kere açılmış olduğu için, artık sıradan ve güvenli olan tanıdık dünyaya geçemeyeceğimizi görecektim. Nedeni, şimdiye kadar karşılaştıklarım arasında en şaşırtıcısıydı ve yaptığım şeyle ilgili inançlarımı ve temellerimi geçici olarak sarstı. Belki de gerçekten hiçbir şey göründüğü gibi değil.

D: Bu Dünya gezegeninde pek çok hayat yaşadın mı?
P: Bu benim bu gezegendeki ilk fiziksel yaşamım, ilk gerçek enkarnasyonum. Başka yaşamlara dair pek çok yerleştirilmiş anıya sahibim ve başkalarına yardım ettiğim yaşamlarım oldu. Ancak bu, Dünya'daki ilk gerçek fiziksel enkarnasyonum.

Bir dakika! Neyi kastediyordu? Daha önce bu dünyevi alemde yeni olduğunu, diğer gezegenler ve boyutlarla ilgili alana daha aşina olduğunu söylemişti. Ama bu nasıl olur da Dünya'daki ilk yaşamı olabilirdi? Bu kafa karıştırıcıydı çünkü birlikte çalışmaya ilk başladığımızda kesinlikle bu gezegende geçen başka dört kadar yaşama değinmiştik. O ilk seanslarda neler oluyordu?

D: O zaman bahsettiğimiz diğer yaşamlar gerçek değil miydi yani?
P: Onlar yerleştirilmiş anılar ve yardımcılardı, gerçek fiziksel enkarnasyonlar değildi.

Bu beni gerçekten şaşkınlığa düşürdü. Yerleştirilmiş anı diye bir şey hiç duymamıştım. Benim geçmiş yaşam çalışmalarımda bir yaşam ya yaşanmıştır ya da yaşanmamıştır. Diğer tek seçenek kişinin her şeyi hayal etmiş olmasıdır. Her zaman aradaki farkı anlayabilmekle övünmüşümdür. Başka yaşamlara dair anıların olası açıklamaları hakkında okuduğum hiçbir şeyde de "anı yerleştirme" diye bir şey duymamıştım. Phil bana bambaşka bir kavram sunuyordu. Ama kendime hatırlattım, alışılmış

Dünya-merkezli enerjiyle çalışmadığımı unutmamalıydım. Kafam karışmıştı. Eğer bir yaşam gerçek bir fiziksel enkarnasyon sayılmıyorsa, neyle karşı karşıya olduğumu nasıl anlayacaktım?
D: Demek istediğin, bazı ruhların bir yaşama gelirken tam olarak bu geçmiş yaşam deneyimlerini yaşamış olarak değil alarak mı...
P: Akaşik kayıtlardan bilgi çekebilir ve ruhlarına bu bilgiyi yerleştirebilirler. Böylece bu artık onların kendi deneyimi olur.

Başka araştırmacılar Akaşik kayıtlarda zamana dair bir bilginin olmadığından, sadece olaylar, duygular ve öğrenilen derslerin kayıtlarının bulunduğundan bahsetmişlerdi.

D: Peki... Buna benzer bir çalışma yaptığımda aradaki farkı nasıl anlayabileceğimi söyleyebilir misin?
P: Hayır çünkü ben bile farkı anlayamam. Eğer yerleştirilmiş bir anının içindeysem, yerleştirilmiş olan o anı, onu deneyimlemişim gibi gerçektir. Tüm duygular, anılar, hisler, neredeyse o yaşamla ilgili her şey yerleştirilmiş olan o anıda bulunur. O yüzden benim açımdan gerçek olup olmadığını söylemek mümkün olmaz çünkü kendimi o deneyime tamamen kaptırmış olurum. Yerleştirilmiş anının mantığı budur. Bir gezegende, gerçekten hiç orada bulunmadan, binlerce, yüzbinlerce yıl yaşama becerisidir bu.
D: Böyle bir şeye neden ihtiyaç duyulur?
P: Eğer biri bu gezegene başka bir gezegenden ya da boyuttan gelecekse ve yerleştirilmiş anılardan yardım almazsa, burada kaybolur. Adetleri, dinleri, siyaseti ya da sosyal ortamda nasıl davranacağını anlayamaz. Yerleştirilmiş anı bu yüzden gereklidir. Bu gezegene gelen yıldız insanlarının durumunda, insan olarak varolmaya dair daha önceye ait dünyevi bir deneyim bilinçaltında yoktur. Bu kişinin kendini rahat hissedebilmesi için, karşılaştığı gündelik deneyimlerle ilgili yararlanabileceği ve karşılaştırma yapabileceği bir şey olmalıdır. Olmadığı taktirde uyumsuzluk hissinin varlığı neredeyse her gün hissedilir, ta ki kişinin geriye dönüp baktığında geçmişe benzer bir şey görebildiği an gelene kadar. Bu da yaşamın sonlarına doğru olur. Bunu deneyimlemek zorunda olmanın getirdiği kafa karışıklığı ve uyumsuzluk öğrenmeye engel olur çünkü uyumsuzluk daima oradadır ve öğrenilen her şey onun süzgecinden geçmek zorundadır. Öğrenilen her şey bu uyumsuzlukla boyanır ve gerçekte bu da öğrenmenin olmaması demektir. O yüzden

taşıtın yeni ortamında ve kendisine tamamen yabancı olan deneyimlerde rahat hissedebilmesi için anı yerleştirmenin olması gerekir. Çünkü tartışma gibi çok basit şeyler bile taşıt için çok korkutucu olabilir ve onu tamamen boşlukta bırakabilir. Yıldız insanlarının sizin gibi öfke ve korkuya dair deneyimi yoktur. Bu onları iş göremez hale getirir. Felç eder. Travma yaşamlarına neden olur.

Zaten çoğu insan bunların çevrenin koşullandırması sonucu ortaya çıktığına inanıyor. Bir bebeğin zihninin tamamen taze olduğuna ve tüm bilginin büyüme ve yaşama sürecinde emilip öğrenildiğine inanılıyor. Anlaşılan o ki bilinçaltındaki anılara farkında olduğumuzdan daha fazla ihtiyacımız var. Yerleştirilmiş anılar, gündelik hayatımızda karşılaştırma yapmak için devamlı bilgi çektiğimiz bir bilgisayar bankasıymış gibi görünüyor. Bu yeni fikre göre dünyevi bir bedene ilk kez gelen ve yabancı bir kültürle karşılaşan bir uzaylının adapte olabilmesi için ilişki kurabileceği bir şeyin olması gerekiyor. Bu fikir benim için çok şaşırtıcıydı ve yepyeni bir düşünme biçiminin yolunu açtı. Reenkarnasyona bakışımı hepten değiştirebilirdi.

D: Peki ama insanlarla çalıştığımda, hatırladıkları ve yeniden yaşadıkları yaşamın gerçek mi yoksa yerleştirilmiş bir anı mı olduğunu anlamamın bir yolu var mı?
P: Neden anlamak istediğini soruyoruz sana.
D: Yani, kanıtlamaya çalıştığım her neyse kanıtlamama yardım etmesi için muhtemelen.

İçimden güldüm çünkü konu özünde şuna geldi: Neyi kanıtlamaya çalışıyorum ki? Aklımı okumuş gibi görünüyordu.

P: Ve neyi kanıtlamaya çalışıyorsun?

Şaşkınlık içinde başımı salladım ve güldüm: “Güzel soru.”

P: Kendi sorunu kendinin cevaplayabileceğini sana kısaca göstereceğiz.
D: Pekala... Reenkarnasyonun gerçek olduğunu kanıtlamaya çalışıyorum çünkü çok sayıda insan bu kavrama inanmıyor. Birini bir yaşama götürerek ve o kişinin o dönemde gerçekten var olduğunu kanıtlayarak reenkarnasyonla ilgili şeyleri doğrulamaya çalışıyorum. Biri yerleştirilmiş

bir anıyı hatırladığında bunu doğrulamamız mümkün olur mu?
P: Bu doğru çünkü deneyim o an konuşmakta olduğun taşıt tarafından yaşanmamış olsa da gerçekten yaşanmış bir deneyimdir. Sanki gerçekten o zamanda o taşıtın içinde olan ruhla konuşuyormuşsun gibi bilginin tümü aynı olur. Yerleştirilmiş anılar o ruhun parçası olarak gerçekleşirler ve o ruhla taşınırlar.
D: Bazen birden fazla kişinin aynı geçmiş yaşamı yaşamış gibi görünmesinin açıklaması bu olabilir mi? Birkaç tane Kleopatra'nın, birkaç tane Napolyon'un olması gibi... Anı yerleştirmede bunlar göz önüne alınıyor mu?
P: Kesinlikle. Çünkü bu yerleştirilmiş anılarda... (Doğru sözcüğü bulmakta zorlandı.) Mal sahipliği söz konusu değil. Herkese açıklar. O yüzden kimin gerçekten o kişi olduğunu bulmaya çalışmak faydasız çünkü bu anlamsız olur.

Ben böyle bir şeyle hiç karşılaşmamıştım ama şüpheciler tarafından öne sürülen argümanlardan biriydi bu.

D: İnsanların reenkarnasyona karşı öne sürdükleri argümanlardan biri bu. Aynı yaşamlara sahip birçok insan bulunuyorsa reenkarnasyon doğru olamaz diyorlar.
P: Onlar bilgi dağarcıklarını genişletmeye çağrılıyorlar. Onlara kıt görüşlü inançlarıyla çelişen gerçekler sunuluyor ve bu yolla farkındalıklarını genişletmeleri için kendilerine meydan okunuyor.
D: O zaman birinin gerçek Kleopatra ya da onun gibi bir şey olup olmadığının önemi yok. Yine de yaşamlarının bilgisine erişimimiz var.
P: Yaşam, onu gerçekten deneyimleyen ruhla da, onu yerleştirilmiş anı olarak deneyimleyen diğer yüzlerce insandan biriyle de aynı kolaylıkla doğrulanabilir. Hiç fark etmez.
D: Peki yerleştirilmiş anının farklı insanlar tarafından farklı şekillerde algılanması söz konusu olabilir mi? Kleopatra olarak yaşamış biri ve aynı yaşama sahip başka biri sorgulansa, aynı yaşamı kavrayışlarının farklı olma olasılığı var mı?
P: Çok iyi bir soru. Bu soruya cevap olarak insan deneyiminin bir filtre gibi olduğunu ve kendisinden geçen algılara renk verdiğini söyleriz. Yani Kleopatra enkarnasyonundaki bir deneyim, onunla ilişki kuran kişinin bilinci tarafından uygunsuz bulunursa ya silinir ya da varlıkta yıkıma neden olmayacak şekilde sunulmak üzere değiştirilir.

Bu bir yazarın yazdıklarını düzeltmesine benziyordu. O halde zaman zaman ortaya çıkan hatalar bununla açıklanabilir miydi? Bu, insanların araştırmaları kendi amaçları doğrultusunda ve kendi bakış açılarını kanıtlayacak şekilde anlamaları ve kullanmalarıyla benzerlik göstermiyor muydu?

D: Ama o yaşam yine de doğru olur. Bu sadece olaya farklı şekillerde bakmak olur.
P: Doğru. Olabilecek en doğru ama aynı zamanda en rahat ettirecek şekilde resmedilmiş olur.
D: Bu aynı zamanda paralel yaşamlarla ilgili soruyu da cevaplar mı? Yani iki yaşamın aynı anda yaşandığı ya da üst üste bindiğinin görüldüğü durumları?
P: Evet, paralel yaşamlarla ilgili paradoks ya da çelişki bundan doğuyor. Aslında bu sadece kişinin enkarnasyonunu etkin bir şekilde sürdürebilmesi için sosyal deneyimleri, kanunları, kuralları ve adetleri edinmesinden ibaret.
D: O zaman kanıtlanabiliyor olup olmaması önemli değil değil mi?
P: Aynen öyle. Ne önemi var? İnsan, tırnak içinde, "geçmiş yaşamlarının" izini binlerce yıl öncesine kadar sürebilir ancak bu beyhude bir çabadır. Ancak geçmişi anımsama yoluyla çok şey de öğrenilebilir. Sadece geçmişe giden kişi açısından değil, onu okuyan ve duyanlar açısından da... Bu yolla çok bilgi paylaşılabilir o yüzden herkesin yararınadır.
D: Bazı insanlar için geçmiş yaşamları yeniden deneyimlemek kişisel yaşamları açısından çok faydalı oluyor. Mesela bu sayede başkalarıyla olan ilişkilerini anlamlandırabiliyorlar.
P: Evet, bu doğru.
D: Senin ya da başka birinin hangi yerleştirilmiş anılara sahip olacağına nasıl karar veriliyor? Belirli anılar belirli bireyler için mi seçiliyor?
P: Yerleştirilmiş anılar enkarnasyonun hedefine bağlı olarak belirleniyor. Örneğin kişi bir lider ya da bir başkan olacaksa, çeşitli düzeylerden liderlere ait yerleştirilmiş anıları olabilir. Kabile liderlerinden geçmiş Amerikan başkanlarına, belki bir valiye ya da bir hırsız çetesi liderine kadar... Eğer o yaşamda önem verilen liderlikse, doğasında liderlik olan pek çok yerleşmiş anı kullanılabilir ki varlığın liderlik görevinin ne olduğuna dair bir fikre ya da bakış açısına aşinalığı olsun. Ayrıca bunun tevazu göstermeyi, sabrı, eğlenceyi ve eğlenmeyi öğrenmek gibi ikincil ve

hatta üçüncül derecede avantajları da var. Deneyimlerin her türlüsünden bu yerleştirilmiş anıların içinde bolca bulunuyor. Anının nasıl yerleştirildiği beni aşar. Ama etkisi çoklu yaşamları belki aynı anda belki de seri olarak deneyimlemek. Başka insanların deneyimlerinden dersler öğrenmek. Dersler paylaşılıyor. Her birimizin bu yaşamda edindiği deneyimler, bu yaşamların sonunda ihtiyacı olan başkaları tarafından kullanılmak üzere yerleştirilmiş anı olarak herkese açık olacak. Her yaşamı bir kitap olarak düşünürseniz bu kütüphaneden kitap ödünç almak ve onu anında okuyup anlamak gibi bir şey.

D: O zaman demek istediğin yaşam enerjisinin adeta bir kitapta kayıtlı gibi olduğu mu? Oradaki bilgiyi kullanmayı arzu eden başkaları için yerleştirilmiş anı olmak üzere bir kütüphaneye konmuş gibi mi?

P: Doğru. Bir yaşamı kaç sayıda kişinin kullanabileceğiyle ilgili bir sınırlama yok. Binlerce insan aynı deneyimi aynı anda kullanabilir.

D: Yani olur da aynı yerleştirilmiş anıya sahip olan iki bireyle karşılaşırsam, ikisini de aynı yaşama geri götürmem mümkün.

P: Doğru. Yerleştirilmiş anılar enkarnasyondan önce seçilir. Anlaşılması güç olan çok karmaşık bir yöntemi var. Ama tüm yaşamlara, önceki her bir yaşama erişimi olan bir ana bilgisayar var gibi düşünebilirsiniz. Yaşamdan beklenenlerle ilgili bilgi bu bilgisayara giriliyor ve uygun anılar böylece seçiliyor ve yükleniyor. Bu görev, ruhlardan oluşan bir hiyerarşiye ait. Bu işle ilgilenen bir konsey. Ruha onlar yardım ediyor. Bu bilgisayar ya da konseye amaçlanan şeyle ilgili bilgi ve taşıtın yararlanabileceği geçmiş deneyimleri veriliyor. Yani kayıtlara aktarılan önceki yaşamın, başlayacak olan deneyimle ilişkili kısımlarının eşleştirilmesi söz konusu. Hafızanın tümü, tüm düşünceler, tüm hisler, gerçekten var olan bir yaşamda olan her şey yerli yerinde duruyor. Bu o yaşamın hologramı, üç boyutlu bir özeti. Tüm deneyimler, hatıralar, duygular ruha yerleştiriliyor ve ruhun bir parçası haline geliyor. Bu bilgi enkarnasyon bittikten sonra da taşınmaya devam ediyor ve bu varoluş alanında yaşamış olmanın hediyesi oluyor. Yani ruhun kalıcı kayıtlarının bir parçası haline geliyor.

D: O zaman yerleştirilmiş anının model gibi bir şey olduğunu söylemek uygun olmaz mı? Ya da başka bir sözcük mü kullanmak gerekir? Bu modelleri seçip alıyorsun ve ardından yaşamını şekillendirmek için kullanıyorsun.

P: Model kullanılabilir.

D: Aklıma ilginç bir fikir geldi. O bu zaman kütüphanede araştırma yapmaya benziyor değil mi?

P: Evet. Size farklı konularda kitaplar veriliyor ve elinizdeki bilgiyle ilerliyorsunuz.
D: Ama insan bir yaşamı gerçekten yaşadığında o yaşamın getirdiği günlük deneyimlerden çok daha fazla şey kazanır. Yerleştirilmiş anılardan da aynı şekilde kazanır mı?
P: Sen olaya karma açısından yaklaşıyorsun ve bu nedenle biz bunun doğru olmadığını söyleyebiliriz. Çünkü yerleştirilmiş anı basitçe referans alabilecek bir birikim verir. Karmayı tamamlamaya yardımcı olmaz. Sadece karmayı tamamlarken kullanılabilecek ek bir araçtır. Herkes yerleştirilmiş anılara sahip olsaydı kimsenin gerçek yaşamlar deneyimlemediği bir duraklama durumu söz konusu olurdu. Ve sonunda yerleştirilmiş anılarda yer alacak hiçbir şey gerçekleşmiyor olurdu. O yüzden kayıtlardan oluşan bu kütüphaneye eklenecek gerçek yaşamlar vardır ve olmalıdır.
D: Evet bir süre sonra ruh gerçek deneyime kestirme yoldan ulaşmayı tercih edebilir.
P: Bazı ruhlar için kestirmeden gitmek uygundur, bazıları için değildir. Bu taşıt (Phil), şu anda uygun olan bir hayatı yaşıyor. Sonuçta bu zamanda başka birinin bir enkarnasyon deneyimlemesini bekleyebilir ve sonra onu yerleştirilmiş anı olarak alabilirdi öyle değil mi? Ancak gerçek deneyim öğrenilmemiş olurdu. Burada ruhun özgür iradesi var, yani yerleştirilmiş anıyı da ruhun özgür iradesi yaratıyor, başkasının özgür iradesi değil. İlgili bilginin tümü bu bilgisayara giriliyor ve daha sonra uygun olan enkarnasyonlar anı olarak yerleştirilmek üzere veriliyor. Anıları bu kaynak sunuyor ama son kararı bireyin kendisi veriyor. Ruh herhangi bir nedenle kendisi için kabul edilemez bulduğu bir anıyı reddetme gücüne sahip. Otoritesini kullanmaya karar vererek "Şunu almayı istemiyorum" derse, öyle olur.
D: Bu biraz kafamı karıştırıyor. O zaman bildiğimiz şekliyle reenkarnasyonun olmadığını mı söylemeye çalışıyorsunuz?
P: Şu kadarını söyleyeyim: Bedenden bedene bir gelişim var. Ayrıca yerleştirilmiş anılar da var. Biri gerçekte beş hayat yaşamış olabilir ama 500 yaşamın deneyimine sahip olabilir. Enkarnasyon, etkilerin bir kombinasyonu.
D: Başka bir deyişle bu doğuştan sahip olduğun ve yaşamın boyunca da kullandığın bir bilgi.
P: Yerleştirilmiş anılar doğum zamanında tamamlanmış haldedir. Ama ihtiyaç duyulduğu zaman ilave anılar da edinilebilir. Bu, seyahat için

bavulunu hazırlayıp yolculuk sırasında bir şey unuttuğunu fark etmeye benziyor. O yüzden yol boyunca mağazalar var. Haritaların katmanlarını bilir misiniz? Örneğin elinizde coğrafi bir Birleşik Devletler haritası olabilir ama bu haritada eyaletler ya da vilayetler gibi siyasi sınırlar görünmez. Ama bunlar o haritanın üzerine konan saydam katmanlarda bulunur. Saydam katmanların her biri üst üste yerleştirilir ve resmin tamamı ortaya çıkar. Bu, yerleştirilmiş anılar için benzetme olarak kullanılabilir. Yerleştirilmiş anılar farklı şekillerde üst üste konabilir. Biri bir rüyada, diğeri bir çeşit fiziksel deneyim sırasında... Ailede bir ölümün olması ya da kişinin işini kaybetmesi gibi sarsıcı deneyimler sırasında ya da kişinin içsel olarak açılmasını sağlayan bir deneyim yaşadığı herhangi bir zamanda anılar yerleştirilebilir. Neşeli, hüzünlü ya da ikisinin arasında bir noktadayken de olabilir. Buradaki kilit nokta kişinin kendini açmasıdır. Ve gerekli olan anı, varlık hiç fark etmeden düzgün bir şekilde içine yerleştirilir. Ama gerçek şu ki insan hiç yerleştirilmiş anı kullanmadan pek çok yaşam geçirmiş de olabilir. Yerleştirilmiş anılar sadece yardımcılardır. Herkes için gerekmezler ama yıldız insanları için kesinlikle gereklidirler.

Anlaşılan ilk çalışmaya başladığımızda Phil'in bilinçaltı başka bir koruyucu mekanizma kullanıyordu. Phil, başka dünyalarla olan bağlantısını anlamaya ve kabul etmeye hazır olana kadar bilinçaltının regresyonda öne çıkmasına izin verdiği ilk anılar yerleştirilmiş olanlardı. Onunla çalışmaya devam etmeseydim başka gezegenlerdeki yaşamları asla yüzeye çıkmayacaktı. Aynı şey başkaları için de söylenebilir. Yıldız insanlarıyla karşı karşıya olduğumuzu ne benim ne de deneklerin fark etmesi mümkün olmazdı. Bu gerçekten benzersiz bir koruyucu mekanizmaydı. Başka deneklerle çalışırken de buna şahit olmuştum. En iyi bilgiler ancak uzun bir süre çalıştıktan sonra ortaya çıkıyordu. Deneğin bilgiyi serbest bırakabilmesi için yakınlık kurulması gerekir. Bu çalışma sabır ister. Eğer sıkılıp çok erken vazgeçiyor olsaydım, kitaplarımda yazdığım hikayelerin hiçbirini öğrenemezdim.

D: Yıldız insanları ya da diğer dünya dışı varlıkların ruh olarak bir bedene doğmadan da Dünya'ya geldiği oluyor mu? Demek istediğim, Dünya'ya gelip insanların arasına karışmak için bir beden yarattıkları ya da benimsedikleri oluyor mu?
P: Bu doğru. Daha önce pek çok kez yapıldı ve yine yapılacak. Dünya enerjilerinin görünmesi arzu edilen şeyi yansıtacak şekilde kullanılması

kadar basit bir mesele bu. Zor bir iş değil.
D: Peki bu beden gerçek, katı bir beden mi olur yoksa sadece bedenin görüntüsü mü?
P: İkisinden de öğeler içerir. Zihinsel enerjilerle desteklenen bir beden olduğu için gerçek bir fiziksel beden kadar katı olmaz.
D: Neden böyle bir şey yaparlar?
P: Bu varlıklarla konuşmaya çalışan bazı özel bireylere ya da bir insana özel bir mesaj iletmek için olabilir mesela.
D: Bir bedeni benimseyip bir süre Dünya'da kaldıkları oluyor mu?
P: Gerektiği durumlarda süresiz bir şekilde yapılabilir bu. Bu konuda bir zaman sınırlaması söz konusu değildir. Geçirilecek zaman, üstlenilen göreve göre belirlenir.
D: Anlıyorum. Gerçekte insan olmayanların aramızda yaşıyor olabileceğiyle ilgili hikayeler duymuşluğumuz var mesela.
P: Bu bütünüyle olası.
D: Gelip beden benimseyen ve aramızda yaşayan bu insanlar insanoğlu için herhangi bir tehdit oluşturuyor mu?
P: İnsanoğlu kendi için ne kadar tehdit oluşturuyorsa o kadar. Hatta buraya yardım etmek için geldiklerinden, daha bile az tehdit oluştururlar. Görevleri aydınlanmayla ilgili ve eğer bu yardım olarak görülmüyorsa ırka yardım etmek söz konusu olamaz.
D: Bu yıldız insanlarını ayırt etmenin bir yolu var mı?
P: Yayınlanacak bazı ayırt edici nitelikler belirtmek istemiyoruz çünkü yok. Aslına bakarsanız herhangi bir insan kadar gerçek ve kanlı canlılar. Gösterge olarak değerlendirilebilecek bazı ipuçları var. Ancak bunları açıklamanın uygun olmayacağını düşünüyoruz. Çünkü bu bir cadı avı atmosferi yaratır ve henüz kökenlerinin farkına varmamış olanların özeline müdahale etmek olur. Gereksiz yere endişelenmelerine ya da tasalanmalarına neden olur.

Bu doğru. Dışarıda aynı Phil gibi, kökeninin yıldızlara dayandığını bilmeyen çok insan olsa gerek.

P: Çünkü dışarıda böyle insanları arayıp bulmayı kendine görev edinen bir birey varsa bir cadı avı başlatabilir ve biz böyle bir şeye katkıda bulunmak istemeyiz. Kendi sapkın arzularının peşinden giderken başkalarına zarar verebilecek bireylere bu bilgiyi yem gibi sunmayı teşvik etmek istemeyiz. Peşine düştüklerini insan değil uzaylı olarak görürler. Şu an Dünya'da

bulunan her bireye burada bulunma hakkı verilmiştir.
D: Televizyon ve filmler yüzünden uzaylı olanın kötü olduğunu düşünmeye şartlandırıldık tabii.
P: Bu kesinlikle doğru, şartlanmış haldesiniz. Ama bu gerçek değil, sadece şartlanma. Kitabında bu insanları ayırt etmeyi sağlayacak bilgiyi vererek bu konuyu neden gün yüzüne çıkarmadığını açıklamanın uygun olacağını düşünüyoruz. Çünkü çoğu insan daha ötesini düşünmez bile. Söylediğimiz gibi, avlayacak birini bulmaktan başka bir şey istemeyen, "kelle avcısı" denilebilecek insanlar var. Ayrımcılık ve ırkçılık gibi şeylere karşı kanunlar var. Ama yıldız insanlarını korumaya yönelik kanunlar yok ve bu nedenle avlanmak serbest denebilir. Böyle bir zihniyet söz konusu.
D: Bir beden benimseyip aramızda yaşayan bu insanların bizim gibi duyguları yoktur herhalde değil mi? Ya da yerleştirilmiş anıların bilgisine sahip değillerdir herhalde.
P: Burada bir beden benimsemiş olanlardan bahsetmiyoruz, sıradan yıldız insanlarından bahsediyoruz. Yıldız insanları duyguların ne olduğuna ve onlarla nasıl baş edeceklerine dair yerleştirilmiş anılardan gelen bilgiye sahiptir. Yerleştirilmiş anıların varolmasının nedeni tam olarak budur. Beden benimsemiş olanlarınsa bambaşka bir konu olduğunu söylemeliyiz. Onlar yerleştirilmiş anı türünde bir materyale sahip değildir. Onlar, insanların arasında kendilerini rahatsız hissetmeyecek ve etraflarındakiler tarafından fark edilmeyecek kadar insan ırkını öğrenmiş özel bireylerdir.
D: Ama başvurabilecekleri duygusal altyapıya sahip değiller. Sadece gözlem yapabilirler değil mi?
P: Buna katılmayız çünkü onlar da insan ve hepimiz kadar homurdanabilir ya da gülebilirler.
D: Bence insanlar böyle düşünüyor. Uzaylıların duygulara sahip olmadığını, aşağı yukarı robot gibi olduklarını düşünüyorlar. İnsanları korkutan da bu düşünce.
P: Yeni bir düzeni kutlamak için bir araya gelen farklı gezegenlerden ırkları gözlemleyebilseler bu çok hoşlarına giderdi. Çünkü orada ağlamak, gülmek, şarkı söylemek ve dans etmek gibi pek çok duyguya şahit olurlardı. Çünkü bunlar sadece dünyaya özgü deneyimler değil. İnsanoğlu daima yaptığı her şeyin tamamen kendisine özgü olduğunu düşünüyor gibi görünüyor. Evrensel kardeşlikle kastedilen şey de kısmen bu: evrende duygular bile paylaşılıyor ve sadece insan deneyiminin bir parçası değiller. Çünkü evrenin her yerinde neşe var. Evrenin her yerinde hüzün var. Evrenin her yerinde öfke var. Evrenin her yerinde korku var. Ancak bu

duygular farklı dünyalarda farklı şekillerde ortaya çıkıyor. Öfke ve korkunun insani karşılığı siyahtır. Bunun başka titreşim frekanslarına çevrimi aynı olmaz çünkü Dünya bu bakımdan eşsizdir. İnsanlık çok uzun süredir korkuyla zincirlenmiş halde ve artık kendi sorumluluğunu kabul edip evrensel bir kardeş haline gelmesi için o zincirleri kırarak insanı azat etmenin vakti geldi. İnsanı tutsak eden bu bağlar serbest bırakılsaydı, korku evrendeki genel nüfusa yayılırdı. Bu korkuyla kendi yöntemlerinizle baş etmeniz için geri planda tutuldunuz. Kendi küçük gezegeninizde bu korkuyla baş ettikten sonra evrende gezinmenize ve daha önce hiç korkuyla esir edilmemiş olan diğer uygarlıklarla tanışmanıza izin verilecek. Çünkü korku bulaşıcıdır ve biz daha önce korkuyu hiç sizin gibi deneyimlememiş, sadece düşüncesiyle bile mahvolabilecek olan bu hassas yaratıklar arasında korku yaratmak istemiyoruz. Çünkü onlar gerçekten inançla dolular ve sizin sahip olduğunuz şekilde bir korkuya ihtiyaçları yok.

D: Korku yalnızca insanla sınırlandırılmış bir özellik mi?

P: Korku, şu noktada bu gezegende bir hastalık. Sizi evrendeki kendi küçük köşenizde tutan, karantinaya alınmış bir hastalık. Korku diğer bölgelerde bir hastalık değil. Tüm enerjiler için aşırı kullanım ya da yanlış kullanım olasılığı söz konusu ve bu gezegen korkunun yanlış kullanımının bir örneği. Yıkıcı yönde kullanılıyor, yapıcı yönde değil. Dolayısıyla yanlış kullanılıyor. Bunun için doğru bir benzetme bulmak zor çünkü korkuyu yapıcı bir şekilde algılamanızı sağlamak imkansız. Bu hastalık yenildiği zaman kapılar açılacak ve diğer gezegenleri ziyaret etmenize ve daha fazlasına izin verilecek.

D: Bu varlıklar ne zamandır gezegenimize geliyor?

P: Dünya tarihi boyunca ara sıra göründüler. Burada hiç enkarne olmamış olanlar tarafından ziyaretler her zaman oldu ama sadece ziyaret ettiler ve enkarnasyonla bunun arasında belirgin fark var. Ziyaret bir gün ya da yıllar sürebilir ama asla enkarnasyon sayılamaz. Bu varlıkların burada enkarne olması daha yeni bir şey. Geçtiğimiz birkaç on yıldır büyük akınlar söz konusu.

D: O zaman diğer gezegenlerden insanların gelip atalarımızı etkiledikleri, onlara yeni şeyler öğrettikleri ve hayatlarını iyileştirdikleri teorisi doğru mu?

P: Gerçek şu ki insan ırkı asla evrim geçirmezdi. Ziyaretçiler olmasaydı insan ırkı diye bir şey olmazdı. Ziyaretler, insan ırkının başlangıcından ve daha öncesinden beri söz konusu.

BÖLÜM 9

İĞNEDEKİ ÖLÜM

Anı yerleştirme seansından sonra kafam karışmıştı. Anlamam, hazmetmem ve özümsemem gereken sıra dışı bilgiler edinmiştim. Düşünce sürecimi yeniden değerlendirmem ve bu yeni bilgilerin daha önce yüzlerce kişinin verdiği diğer bilgilere uyup uymadığını gözden geçirmem gerekiyordu. İnanç kalıplarınızın tehdit edilmesi insanda şok etkisi yaratır. Ama fark ettiğim bir şey var ki o da esnek olmanız gerektiği. Çünkü aslında hiçbir şey bilmiyoruz. Muhtemelen buzdağının görünen kısmını bile anlayabilirsek şanslıyız. Rahat ettiğim teorilere tutunmanın beni kendi doğrularından başkasını kabul etmeyen bazı dini görüşler kadar önyargılı hale getireceğini biliyordum. Açık fikirli olmayı sürdürmek kolay bir şey değildir ama nihai bilgiyi ararken gidilecek tek yoldur.

Phil de derin düşüncelere dalmış halde oturuyordu. Seans sırasında söylediği pek çok şeyi hatırladığı için olanları ona açıklamaya çalışmak zorunda kalmadım. Zaten o anda açıklayabilir miydim, şüpheliyim. Birkaç dakika düşündükten sonra "Biliyor musunuz, sanırım ilk defa hayatımda olan pek çok şeyin anlamını çözmeye başladım. Henüz hepsini anlamlandırabilmiş değilim ama çoğu anlamlı hale gelmeye başladı. Yüz yıl geçse aklıma gelmeyecek bir açıklamaydı bu" dedi.

Ona önemli olanın bu olduğunu söyledim. Başkasına ne kadar garip gelirse gelsin, kendisinin seanstan yardımı dokunacak bir şey almasıydı önemli olan. Hipnoz yoluyla regresyon son derece kişisel ve mahrem bir deneyimdir. Bana sırlarını açmaya ve sadece çok az kişinin bildiği, şimdiye kadar mantıklı bir açıklama getiremediği garip deneyimlerini anlatmaya karar verdi.

Bir denekle uzun süre çalıştığımda aramızda kişisel bir ilişki kendiliğinden gelişmeye başlar. Öbür türlü bilinçaltına bu kadar büyük bir erişim sağlanamaz. Genelde bir "itirafçı anne" figürü, bir dinleyici, kendi kendilerine konuşurken söylediklerini fark etmelerini sağlayan bir yansıtıcı haline gelirim. Hiçbir zaman hayatlarına burnumu sokmam ve özel hayatlarıyla ilgili sorular sormam. Ayrıca hiçbir zaman yargılamam. İş ilişkimiz dışında yaşananlar beni ilgilendirmez. Belki de bu, denekle aramda kurulan güvenin ve samimiyetin bir parçasıdır. Ama söylediklerini başka kimsenin öğrenmeyeceğini bildikleri ve çalışma sırasında kafamızı

karıştıran şeylere açıklık getirdiğini gördükleri için zamanla bana sırlarını açmaya başlarlar. Bu itiraflar genelde o anda gerçekleşir. Sıklıkla gerçekten pek çok şeyin ortaya çıkmasını sağlayan bir seansla tetiklenirler.

Phil, en yakın arkadaşının ikizi Paul olduğu küçüklük yıllarından bahsetti. Tek yumurta ikizlerinin genelde psişik bir bağa sahip olduğunu biliyordu ama o zamana kadar sıra dışı hiçbir şey hissetmemişti. Aralarında babasının ilgisini kazanmak için yapılan doğal bir yarış vardı ve kardeşi Paul bu konuda daha başarılıydı. İkizlerin ilgi alanları tamamen farklıydı. Paul atletikti, spora ve avlanmak ya da balık tutmak gibi dışarıda yapılan her tür aktiviteye meraklıydı ki bunlar babasının da ilgi alanıydı. Phil tam tersiydi. İçe dönüktü, kitaplara, okumaya ve zihinsel aktivitelere meraklıydı. Olduğu yere ait hissetmeme hissinin kökeni bu olabilirdi. Bildiği tek şey her zaman belli belirsiz bir ait olmama, farklı olma, "doğru" olmama hissine sahip olduğuydu. Çocukluğunda bu hisse neden olmuş olabilecek tek bir olay hatırlamıyordu. Sadece bu his her zaman varmış gibi görünüyordu. Buna alışmıştı, onu rahatsız etmiyordu. Sadece farkında olduğu ve incelemeye ya da derinine inmeye ihtiyaç duymadığı bir şeydi. Bunun, burayla bağlantı kuramama hissi olduğunu söyledi ama bu ona pek sorun yaratmıyor gibiydi. Duygulardan korkuyordu ve duygularını açık bir şekilde ifade edemiyordu. Pek çok şey kafasını karıştırıyordu, özellikle de insan davranışları... İnsanların neden davrandıkları gibi davrandıklarını, söyledikleri şeyleri söylediklerini, sanki hiç önemsemiyormuş gibi birbirlerini kırdıklarını anlayamıyordu. Lise hayatı boyunca uyum sağlamaya, başkaları gibi hareket etmeye, onlar gibi davranmaya çalışmıştı. Ama rol yaptığını, bunun sadece bir yanılsama olduğunu içten içe biliyordu. Onlar gibi olması mümkün değildi ve bu yönde yaptığı girişimler her şeyi daha da kötüleştiriyordu. Her zamankinden de fazla kafası karışıyordu. Kızlarla çıkıyordu ama hiçbirisinin kendisine fazla yaklaşmasına izin vermiyordu. Duygusal olarak ilişkiye girmekten korkuyordu. O dönemde ve sonrasında yaşadığı ilişkiler çok yüzeyseldi. Sanırım bağlanırsa zarar göreceğinden korkuyordu.

Liseden mezun olduktan sonra eğitim hayatının geri kalanı için Kansas'a taşındı ve ardından büyük ölçüde yalnız kalmak istediğinden Donanma'ya katıldı. Bu farklı deneyimler ona keyif veriyordu. Bu dönemde o belli belirsiz duygular geri plana itilmişti ve onu rahatsız etmemişti. Eve dönmek için kuvvetli bir çekim hissediyordu ve her

seferinde büyüdüğü eve geri döndü. Ne zaman çok uzun süre uzak kalsa kendini izole hissediyordu.

22 yaşındayken, kız kardeşiyle yaşamak için Kaliforniya'ya taşındığı dönem hayatının dönüm noktası oldu. O dönemde garip rüyalar görmeye ve beden dışı yolculuklar deneyimlemeye başladı. Bu konuda bir şeyler okumuştu ama yaşadıklarını kimseyle paylaşmamıştı. O günlerde hayatında bunları paylaşabileceği biri olsaydı bugün bazı şeylerin daha farklı olabileceğini düşünüyordu. Ona bu deneyimlerin olağandışı olmadığını, pek çok insanın bunları yaşadığını söyleyen birinin...

Beden dışı yolculuklarının ilki, öğleden sonra kestirmeye çalıştığı sırada birden bire gerçekleşmişti. Garip bir çekilmeyle bedeninden çıkmış ve kendini yatağının üzerinde yükselirken bulmuştu. Sonra tavana doğru süzülüp üst kattaki daireye geçmişti. Bu deneyimin garip bir dokusu olduğundan bahsetti. Sanki kumla karıştırılmış bir sudaymış gibi pürüzlü bir histi. Ardından açıklanamaz şekilde kendini bir şeyler anlatmakta olan bir kadının karşısında buldu. "Bir ayin metni ya da tarihi bir metin gibiydi. Ruhumun, varoluşumun ya da deneyimlerimin tarihiydi. Ve hepsinden tek hatırladığım 'Başka bir evrende burada olduğundan çok daha büyük bir şeydin' demesiydi. Korkutucu değildi, aksine çok keyifli bir deneyimdi" dedi.

Bundan sonra birkaç tane daha benzer deneyimi oldu ama onlar çoğunlukla eve dönüp kardeşini ya da arkadaşlarını kontrol ettiği yolculuklardı. Rüyaları daha da gerçekçi ve canlı hale gelmişti. Giderek daha da güçlü hale geliyorlardı. "İnsanlarla burada, orada kurabildiğim kadar iletişim kuramıyor gibi görünüyordum. Ben zaten kendini çok ifade eden biri olmadığım için, kelimeler de bir şeyleri ifade etmek için yetersiz geliyordu. Ve bu düzleme geri döndüğümde kendimi çok kısıtlanmış ve insanlardan kopuk hissediyordum. Yani orada her şey bütünsel. Bir düşünce bütün olarak alınıp hissediliyor. O düşünceyle ilgili olabilecek her şeye ve tüm nüanslara hakim oluyorsunuz. Buradaysa kelimeler, bütün olarak düşüncenin çok küçük bir kısmını ifade ediyor. Gördüğüm rüyalardan biri burayı görmek gibiydi. Burada rüyalarımıza uyanık halimizden bakıyoruz. Ama o rüyada bu düzleme o perspektiften baktığımın farkındaydım. Ve siyah beyaz bile değildi, sadece griydi. Diğer taraftaki gerçekçilikle karşılaştırıldığında burası çok yüzeysel gibiydi. Bu düzlemdeki varoluşla ilgili hayal kırıklığına uğramış hissettim. Ve burada kalmak istemiyordum. Bu konularla ilgili bolca okumaya başladım ve daha fazla şey öğrendikçe daha da fazla buradan ayrılma isteği duydum" diye

anlattı.

İntihar etmek onun için yeni bir fikir değildi. Hayatı boyunca birkaç kez aklına gelmişti ama bu düşünce geçip gitmişti, ciddiye alınacak bir şey değildi. Ama şimdi dönemsel depresyonları daha sık ve uzun süreli olmaya başlamıştı. Bunu şöyle tarif etti: "Sadece belli belirsiz, rahatsız edici bir his. Sanki bu hayat eğlenceli olduğu kadar çok zorlayıcı ve usandırıcı da olabiliyor ama hiçbir zaman olmam gereken yermiş, evimmiş gibi hissettirmiyor." Aksine şöyle bir göz atmasına izin verilen diğer düzleme karşı bir özlem, evi özlemek gibi garip bir duygu beslemeye başlamıştı. Bunların hiçbirinin mantıklı bir açıklaması olmadığı için kafa karışıklığı ve depresyon her adımında ona eşlik ediyordu.

Bu dönemde motosikletini almak için eve dönmeye karar vermişti. Hayatında her şey yolundaydı. Kız kardeşiyle bir daireyi paylaşıyordu ve birkaç çalışanın kendisine bağlı olduğu, yönetici pozisyonunda çok iyi, ayakları yere basan bir işi vardı. Hayatlarımızı idame ettirmek için gerekli gördüğümüz lükslerden geri kalmamıştı. Ama bu yeterli değildi.

Eve yapacağı yolculuğun ona iyi geleceğini düşünmüştü ama depresyon hala devam ediyordu. Motosikletini Kaliforniya'ya geri götüreceği zaman ikiz kardeşi de onunla gitmeye karar verdi. Ailesinden kimse ondaki değişikliğin farkında değildi. Phil her zaman sessiz ve karamsar bir tip olmuştu. Ama eşyalarını toparlarken sıra dışı bir objeyi, ailesinin hayvanlarına aşı yapmak için kullandığı enjeksiyon iğnesini de yanına aldı. Bir gün bir yerde kullanmak için ihtiyacım olabilir bahanesiyle iğneyi bavuluna koydu. Bu, bilinçli olmasa bile bir tarafının intihar etmek için bir yöntem aradığını ve hazırlık yaptığını gösteriyordu.

Kaliforniya'da bir şey vardı. Orada kendini çok izole ve her şeyden kopmuş gibi hissediyordu. Kalabalık içinde bile yalnızlık çekiyordu. Oraya döndüğünde depresyonu şiddetlendi ve sonunda onu tamamen ele geçirdi. Kız kardeşinin ve ikizinin varlığı bile hiçbir şeyi değiştirmedi. Ait hissedememe, bir şeylerin "yanlış olduğu" hissi giderek kötüleşti. "Her zaman vardı ama daha önce hiç başa çıkamayacağımı hissetmemiştim. Sürekli bir his değildi. Ruh halim hep iniş çıkışlı olmuştur. İçinde bulunduğum ruh halini çok yoğun yaşarım. Hiçbir neden yokken hüzün ve melankoli hissetmeye başlarım. Ama o sırada Kaliforniya'da bu duyguyu özellikle daha güçlü hissediyordum. Depresyon ve bunların hepsi birleşince diğer tarafa geçmeye ve orada kalmaya karar verdim. Bu hayatı bırakmaya karar verebilecek kadar yaşamıştım ve görmüştüm."

O gün işe gitmişti ama ardından kendini duygusal olarak tükenmiş,

depresif ve bitkin hissetmeye başlamıştı. İş yerinde hiçbir şey yapamayacağını anlamıştı. İş yerinde hiçbir şey yapmak *istemiyordu.* Çıkıp eve gidebilmek için hasta olduğunu söyledi. Yaşadığı fiziksel değil, duygusal ve zihinsel bir şeydi ama gerçekten kendini hiç iyi hissetmiyordu.

Eve gittiğinde, zihninin gerisinde şekillenmekte olan plan yüzeye çıkmaya başladı. İğneyi buldu ve mutfağın altını üstüne getirdikten sonra bir şişe saf tahıl alkolü, yani alkol oranı çok yüksek bir viski buldu. Viskiyi bir ilaç şişesine doldurup ağzını kapattı ve iğneyle birlikte cebine attı.

Aklı yaptığı planla meşgul vaziyette, nereye gideceğini bilmeden motosikletini sürüyordu. "Bunu gösterişli bir şekilde yapan, büyük bir kalabalığın önünde binadan filan atlayan insanları duymuştum. Ben etrafta kimsenin olmasını istemiyordum. Yapmak istediğim şeyin çok mahrem bir şey olduğunu düşünüyordum ve yapmak için ıssız bir yer arıyordum. Bu konuda çok ciddiydim. Artık canıma tak ettiği konusunda kararımı vermiştim. Yaşamaktan bıkmıştım. Bıkmıştım artık, nokta."

Sahile inen küçük, dolambaçlı, bitkilerle kaplanmış patikayı görene kadar gerçekten de nereye gittiğini bilmiyordu. Patikanın girişine zincir çekilmişti ve motosikletini ancak geçirebileceği kadar bir açıklık vardı. Patika bir arabanın geçemeyeceği kadar dardı. Terk edilmiş birkaç kulübenin bulunduğu ıssız bir koya gidiyordu. Büyük ihtimalle yıllar önce bir tatil yeriydi ama şimdi geriye çürümekte olan, yıkık dökük 12 kulübe kalmıştı. Koyun üç tarafı büyük kayalıklarla çevriliydi ve önünde de çok temiz bir kumsal vardı. Buraya ulaşmanın tek yolu o dar, dolambaçlı patikaydı. Ortam mükemmeldi, kimseciklerin olmadığı, tamamen ıssız bir yer… Amacıyla ve düşünceleriyle baş başa kalacaktı.

Bir süre tembel tembel terk edilmiş kulübeleri keşfetti, sahilde gezindi, dalgalarda taş sektirdi ve güneşin tadını çıkardı. Ama orada bulunmasının rahatsız edici nedenini uzun süre unutamazdı. Amacı tekrar aklına geldi ve zihni tekrar tekrar planını hatırlattı. Bana kararlılıkla dedi ki "Şırıngayı çıkardım ve viskiyle doldurdum. Kuma oturdum ve iğneye bakarak bir süre düşündüm. Yapmak istediğimin bu olduğundan emin olmak istedim. Baskı hissetmediğimden ya da bunu yanlış nedenlerle yapmadığımdan emin olmak istedim. Yapacak yere ve malzemeye sahip olduğuma ve bunu yapmak için bundan daha iyi bir zaman olamayacağına karar verdim. Bunu yapmaya kesinlikle kararlıydım."

Daha önce bazı insanlardan alkolü damara enjekte etmenin

öldürmeye yetmeyeceğini duymuştum. Diğerleri alkolün gücüne, miktarına ve kişinin vücut ağırlığı gibi başka değişkenlere bağlı olduğunu söylemişti. O yüzden bu nokta tartışmaya açık. Phil bu yöntemin işe yaramayabileceğinin aklına hiç gelmediğini söyledi. Bu olasılığı hiç düşünmemişti bile. Ben önemli olanın kendini öldürmeye karar vermiş olması olduğuna inanıyorum. Yöntem, her ne kadar sıra dışı olsa da, önemli olan nokta değil. Issız bir yer seçmişti, o kadar ıssızdı ki büyük ihtimalle uzun bir süre kimse tarafından bulunamayacaktı bile. Etrafta kimsenin olmadığı bir yeri seçmiş olması, bu konuda ne kadar ciddi olduğunu gösteriyor. Hayır, kendi canına kıymaktan onu alıkoyabilecek tek şey insan olmayan, fiziksel olmayan bir faktörün kontrolü ele alması olabilirdi.

"İğneyi kolumdaki bir damara soktum… Ve başparmağımı şırıngaya yerleştirdim." Olayı anımsarken bir an duraksadı. "Sonra erkek kardeşimi, ikizimi, düşündüm ve aslında beni durduran bu oldu. Her şeyi düşündüğümü, tüm olasılıkları, artıları ve eksileri tarttığımı düşünmüştüm. Ama aniden ikiz kardeşimin yüzünü gördüm. Belirli bir düşünce değildi. Sadece Paul'ü ve onu gerçekten bırakmak isteyip istemediğimi düşünüyordum. Bunu ona yapabilir miydim? Benim hakkımda ne düşünürdü ve olayın ardından nasıl hissederdi? Ve o yüzden… İğneyi çıkardım. İğneye bakınca utanç ve tiksinme duygusu yaşadım. Bu kadar ileri gitmekle bile bir şekilde kendime ihanet etmiş gibi hissettim. Ve hepsini fırlatıp attım, ilaç şişesini de iğneyi de okyanusa attım."

Phil temizlenmiş, rahatlamış ve yeniden doğmuş hissetmişti. Ama hikaye burada bitmiyordu. Kız kardeşinin evine gittiğinde, kendisinin ölümle yaşam arasında karar vermeye çalıştığı sırada bulunduğu sahilin sadece birkaç kilometre ötesinde başka bir dram yaşandığını öğrendi.

Aynı anda kardeşi Paul de tüple dalış yapıyormuş ve akıntıya kapılmış. Akıntı onu dibe çekmiş ve neredeyse boğuluyormuş. Sonra açıklayamadığı bir mucize eseri zar zor dalgadan çıkmış ve yorgunluktan baygın bir şekilde kendini kıyıya atmış. Bu bir tesadüf müydü? Phil öyle düşünmüyordu. Dedi ki "Ben intihar etmeye karar verseydim ve bu hayatı terk etseydim, onun da boğulacağına gerçekten inanıyorum. Ama bilemiyorum. Diğer türlüsü de olabilirdi. Belki ben de kendimi onun boğulması ihtimaline karşı hazırlıyordum. İkiz olduğumuz için hep yakın olduk ama hiçbir zaman psişik olarak o kadar bağlantıda olmadık. Sanki ikimiz de sınıra kadar gidip aynı anda geri döndük."

Tesadüf mü? Kim bilir? Tek yumurta ikizlerinin aynı ruhun parçaları

olduğunu söyleyen bir teori var. Çalışmam dolayısıyla hayata gelmeden önce başka insanlarla, özellikle de aile grubunun içindekilerle belirli kontratların yapıldığını ve sözlerin verildiğini biliyorum. Birbirlerine ancak ikisi de istediği sürece burada kalma sözü vermiş olabilirler. Nedeni ne olursa olsun bu olayın Phil'in bu hayatı terk etme düşüncesine kesinlikle etkisi olmuştu.

O gece ilginç başka bir olay daha gerçekleşti. Sıra dışı bir güne sıra dışı bir son… O gece yattığında çok güçlü bir bedenden ayrılma deneyimi yaşadı. "Yataktan yükseldim, kendimi yukarıdan gördüm, gökyüzüne doğru çıktım, hatta Dünya'yı da aştım. Arkama baktığımı ve Dünya'nın küçülerek arkamda kaldığını gördüğümü hatırlıyorum. Ve sonrasını hatırlamıyorum. Ama uyandığımda başka bir yere gitmiş olduğumu bildiğimi hatırlıyorum. Sanki tüm bilincim de benimle beraber başka bir yere gitmişti. O gece her ne yaşandıysa, uyandığımda dünyada kalmam gerektiğini biliyordum. Orada ne yaşandığını bilmiyorum ama dünyayı terk etme zamanımın gelmediğini biliyordum. Ve kendimi terk etmek zorunda bırakmamalıydım. Bu, zamanı geldiğinde olacaktı. Hiçbir zaman burada olmak ve o sırada ne yapıyorsam onu yapmak dışında hayatta belli bir görevim ya da amacım olduğunu hissetmedim. Sanki sadece burada *olmam* gerekiyormuş gibi hissediyorum. Diğer düzlemleri bilmek şüphesiz *bu hayatı* zenginleştiriyor ve onunla başa çıkmana yardımcı oluyor. Ama aynı zamanda bu hayatın eksikliklerinin de şiddetli bir şekilde farkında olmana neden oluyor. Seni kendi sorunlarını kendin çözmeye ve daha fazla sorumluluk almaya zorluyor. Bir defa kalmaya karar verdiğim anda hayatı, bu varoluş düzlemini, tüm eksiklikleriyle kabul etmem gerekti. O açıdan yaptığım şeyi yaptığım için memnunum. Buradan ayrılmaya o kadar yaklaştığım için…"

Phil'in önemli bir noktaya değindiğini düşündüm. Onun gibi hisseden başka insanlar da olmalıydı. Hiçbir zaman diğer insanlardan bir farkı olduğundan şüphelenmemişti. Sadece hayatı boyunca rahatsızlık duymuştu. Uzaylı olduğunu öğrenmek onun için şok ediciydi çünkü hayatını anlamlandırmasına ve belki de neden şu anda burada yaşadığını anlamasına yardımcı olmuştu.

Görünen o ki anı yerleştirme gerçekse bile mükemmel bir sistem değildi. Hayatlarında travmaya neden olacak bir olay bulunmadığı halde, sadece bu belli belirsiz ait olmama duygusundan ötürü intihar eden çok sayıda insan olmalıydı. Onlar da Phil gibi duygularına tam olarak anlam veremedikleri için *rahatsız-lıklarını* başkalarına tarif edememiş

olabilirlerdi. Bu duruma sandığımızdan çok daha sık rastlanıyor olabilir.

Bu seanslar benim için sürprizlerle doluydu ama Phil'e içgörü kazandırdıkları ve yardımcı oldukları için önemliydiler.

BÖLÜM 10

ÜÇ KULEDE DÖNÜM NOKTASI

Phil ile yaptığım çalışma gayet iyi ilerliyordu ve her seans sürprizlerle doluydu. Phil'in gittiği şekilde geçmişe giden bir denekle daha önce hiç çalışmamıştım. En iyi çalışmaları hep uyurgezerlerle yapmıştım, yani kendini tümüyle geçmiş yaşamdaki kişiliğe dönüştürebilen ve uyandığında hiçbir şey hatırlamayan deneklerle. Bilinçli zihinleri tamamen bastırılmış olur, tümüyle geçmişteki kişiliğe ve döneme girerler ve özellikle de bu yaşamları dahil başka hiçbir şey onlar için varolmazdı. Phil ile yaptığım çalışmaysa benim için alışılmışın dışındaydı çünkü bilinçli zihninden dikkate değer ölçüde ayrılabiliyor ve bir uyurgezerde olduğu gibi sorulara objektif bir şekilde cevap verebiliyordu. Ama tamamen trans halinde olmuyordu. Şu anda yaşadığı hayatla ilişki kurabiliyor, karşılaştırma ya da benzetme yapması gereken bilgiler söz konusu olduğunda bilinçli deneyimlerinden yararlanabiliyordu. Bir uyurgezer hiçbir şey hatırlamazken o seansta olanları büyük ölçüde hatırlıyordu. Bilginin bir taşıt (beden) aracılığıyla başka bir varlık ya da varlık grubu tarafından yönlendiriliyormuş gibi göründüğü bu tür hipnotik translar kanallık (channeling) olarak bilinir. Kanallığı ben de daha önce duymuştum ama ilk kez kişisel olarak deneyimliyordum.

Phil'e kanallık sırasında ne hissettiğini sordum. "Tamamen kenara itilmiş olduğunu ve söylenenler üzerinde hiçbir kontrolün olmadan sadece izlediğini mi hissediyorsun?"

Bir süre soru üzerinde düşünüp nasıl açıklayacağını bulmaya çalıştıktan sonra "Hayır" dedi. "Bu tam olarak doğru olmaz. Bu olurken hissettiğim şey kenara itilmek değil, genişlemek. Farkındalığım genişliyor ama yine de merkezimde oluyorum. Bana verilen izlenimlere konsantre oluyorum ve ardından verilen kavramı sözcüklere dökecek şekilde tercüme ediyorum. Bunu yaparken konuşma şeklimin değiştiğini fark ettim. Ne söyleyeceğimi durup düşünmem gerekmiyor çünkü her şey zaten orada. Bilgi bana toptan veriliyor ve yapmam gereken tek şey verilen kavramı tercüme etmek oluyor. Bu bakımdan normal konuşmaya göre işler çok daha kolaylaşıyor. Çünkü durup hangi sözcükleri kullanacağını ya da bahsetmek istediğin kavramı düşünmen gerekmiyor. Tek yapman gereken

uygun sözcükleri bulmak. Çok kendiliğinden gerçekleşen bir şey gibi görünüyor. Benim bunu *oldurabileceğimi* sanmıyorum. Burada başka bir şey var, başka bir süreç söz konusu. Ama bu gerçekleşirken sadece… Kelime dağarcığımdaki sözcükler, yaşadığım deneyimler ve İngilizcede aşina olduğum sözcükleri kullanarak tercüme yapabiliyorum."

"Sanırım bu, insanların sandığından çok daha karmaşık. Bilgiler hayal gücünden geliyormuş gibi hissettiğin oluyor mu?"

"Başlangıçta bunu çok düşünüyordum çünkü çok canlı bir hayal gücüm vardır. Görüntüleri görürken bunun hayal gücüm mü, bir rüya mı ya da sizin bilme arzunuzu tatmin etmek için benim uydurduğum bir şey mi olduğunu çok sorguluyordum."

"Ama durum öyle olsaydı neden rahatsız olduğun ve keşfetmek istemediğin sahneleri gündeme getiresin ki?"

"Bunu düşünmedim bile. Hiç aklıma gelmedi. Sadece nereden geldiğini sorguluyordum. İstesem tümüyle farklı bir yorum getirip süslemem çok kolay olurmuş gibi hissediyorum. Ama nedense bunu yapamıyorum. Sanki gördüğümü olabildiğince doğru şekilde tercüme etmek *zorundayım.* İstesem de değiştiremem ve kendi fantezilerimi katamam. O şekilde işlemiyor. Hayal gücüyle *bunun* arasında çok az fark var gibi görünüyor. Kendi zihninde mi hayal ediyorsun ya da yaratıyorsun yoksa kendiliğinden mi üretiliyor söylemek çok zor. Ama yaptıkça kendiliğinden üretildiği zamanları ayırt edebiliyorsun. Bunun kelimelerle anlatabileceğini sanmıyorum. İnsan bunu deneyimlemeye başladığında, deneme yanılma yoluyla, ikisi arasındaki o çok çok ince farkı hissetmeye başlıyor. Mesele gerçekten… Kendini bırakmak. Bunu başka nasıl tarif edebilirim bilmiyorum. Ama sadece olana güvenmek ve hiçbir şeyi mantığa uydurmaya çalışmamak, sadece gördüğünü söylemek gibi… Ve herhangi bir mantıklı açıklama ya da gerekçe sunmaya çalışmadan çıkmasına izin vermek… Sadece kendini akışa bırakman ve güvenmen gerekiyor."

"Evet, herhalde hayal ediyor olsan süreç üzerinde kontrolün daha fazla olurdu ve hayal kurarken olduğu gibi görmek istediğin şeye dönüştürebilirdin."

Tarif ediş biçiminden, bu bilgilerin hayal gücünden değil başka bir yerden geldiğinden emin olduğu belliydi. Kontrol edemediği bir yerden… Ayrıca kendisine bir sahne gösterildiği zaman, sahnede bana anlatabildiğinden çok daha fazla şey olduğunu, bana anlatmadığı çok fazla detay olduğunu da söyledi. Ancak benim sorduğum sorulara cevap

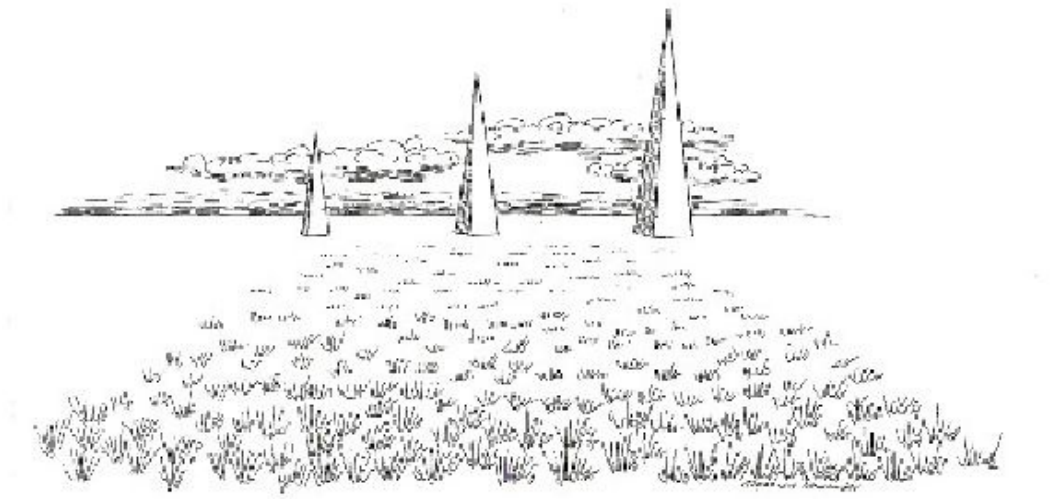
verebildiğini hissetmişti. Çoğu zaman gördüğü şeylerle ilgili kendiliğinden bilgi vermek istemiş ama ben uygun soruyu sormadığım zaman cevaplar çıkmamış. Bunun da gördüklerinin hayal gücünden kaynaklanmadığını gösterdiğini düşünüyorum. Yoksa bana anlattığı her şeyi süsleyip püslemek isterdi. Bu benim için uzun süredir bildiğim bir şeyi kanıtlıyordu: Sürecin nasıl işleyeceği soruyu sorana bağlı. Doğru cevabı elde edebilmek için doğru soru sorulmalıydı ve bu nedenle hangi soruların sorulduğu son derece önemliydi. Hipnotik regresyon araştırmasında soru sormak bir sanat haline gelir.

Phil'in şimdiye kadar çalıştığım diğer deneklerden farklı davranmasının bir nedeni daha olabileceğini düşünüyordum. O esasında bu dünyaya değil, yıldızlara ve diğer boyutlara ait farklı bir ruh enerjisine sahipti. Belki de bilinçli zihninden tamamen kopmaya bu yüzden izin vermiyordu.

Her seans, diğer enerjinin daha güçlü hale gelmesini ve daha fazla anının uyandırılmasını sağlıyordu ki bu ikimizi de şaşırtıyordu. Üstelik Phil günlük hayatında daha sezgili ve psişik olmaya başlamıştı. Daha ne kadar geçmiş bölümlerdeki gibi dünya dışı bilgiler almaya devam ederdik bilmiyordum ama yine sıra dışı bir şey gerçekleşti.

Kendisi de hipnozcu olan arkadaşım Harriet daha önce birkaç defa regresyon çalışmamda benimle olmuştu ve bu seans sırasında da benimleydi. Enerjisinin bir şekilde eksik olan önemli "bir şeyi" çalışmaya kattığını her zaman fark etmiştim. Bir seansa katıldığı zaman daima iyi ve garip şeyler olmuştur. Hem benim hem de denek için, ihtiyaç duyduğumuz ekstra enerjiyi çektiğimiz bir batarya gibidir.

Seans başladığında Harriet'ın varlığının kattığı ek "bir şey" işe yaradı. Belki de fazla işe yaradı çünkü bu ek itici güç, Phil'in çok duygusal bir sahneye gitmesine neden oldu. Asansör kapısı açıldığında üç kule gördü. Onları uzun, sivri uçlu, tüm yüzeyleri düz ve yan yana duran kuleler olarak tarif etti. En sağdaki en uzunu olacak şekilde boy sırasına göre dizilmişlerdi. *(Çizime bakınız.)*

Gözlerinden yaşlar akmaya başlayana kadar tarif ettiği şeyin öneminin farkına varmamıştım. Bu zamana kadar regresyonda hiç duygu emaresi göstermemişti. Bu her zaman önemli bir şeye rastlandığını gösteren bir işarettir. Fakat üç kuleyle ilgili duygusal bir tepkiye neden olabilecek ne olabilirdi? Ardından son derece duygu yüklü, titrek bir sesle şu sözleri söyledi: "Burası *geldiğim yer*! Burası *yuvam!*"

Bu sözler tüylerimi ürpertti. Bu kesinlikle onun için önemli bir şeydi. İçinde yükselen duygulara rağmen cevap verebileceğini umarak tarif etmesini istedim.

P: Uzaktan yeşil bir alandaki kulelere bakıyorum. Bir başlarına duruyorlar. Onlar… Bu uygarlık için birer anıt.

Sesi, Phil'in normaldeki sesine hiç benzemiyordu. Çok uzun bir yolculuktan sonra evine dönen birinin sesiydi bu. Duyguları aşarak onunla konuşmayı ve bu yerin onu neden bu kadar etkilediğini açıklayabilmesini umuyordum.

D: Bu bir anıt mı?
P: (Sesi titredi ve sözcükleri söylemekte zorlandı.) Bu bir anıttan da öte, bir çeşit anten… Bu gezegenin iletişimlerinin odak noktası burası. Burası benim için odak noktası, bu gezegende odaklandığım konunun odak noktası.

Hala ne söylemeye çalıştığını anlayamıyordum. Bu üç kule neden bu kadar önemliydi?

P: Burası benim evim! Ben burada…

Sesi gitti. Ağlıyordu ve belli ki çok önemli bir şey deneyimliyordu. Daha sonra uyandığında, hissettiği sevgi dalgasının ve bu yere karşı duyduğu özlemin gücüyle alt üst olduğunu söyledi. Eve döndüğü şüphe götürmez bir gerçekti ve bu sözcük hiç bu kadar anlamlı olmamıştı. Buranın gerçek evi olduğunu biliyordu ve bilinçaltında buraya karşı hep özlem duymuştu. Ani bir sezgisel bilişle neden hayatında her zaman ait olmama duygusu hissettiğini anladı. Dünya onun gerçek evi değildi, üç kuleli bu yabancı gezegen onun gerçek eviydi. Bu onun için bir dönüm noktasıydı.

D: Bunun hakkında konuşmak ister misin yoksa buradan ayrılmayı mı tercih edersin?
P: Bunu deneyimlemek istiyorum. Hakkında konuşmak zor geliyor sadece.

Travmatik bir şeyle karşılaştıkları zaman deneklere daima bu seçeneği sunarım. İsterlerse deneyimlerler istemezlerse deneyimlemezler. Gördükleri şey onları rahatsız ederse, rahatlıkla başa çıkabileceklerini hissedene kadar o deneyimden çekilmelerine izin veririm. Bu yöntem Phil'in diğer dünyalarla ilgili sahnelerle ilk karşılaşmasında da işe yaramıştı.

D: Seni rahatsız ediyorsa bakmak zorunda değilsin. Bundan öğrenilebilecek bir şey olduğunu düşünüyor musun? Bunun hakkında konuşmak ister misin?
P: (Son derece duygusal bir şekilde) Bu, yuvaya dönüş!
D: Bunu bir gözlemci gibi deneyimlemek istersen öyle de yapabilirsin.

Güçlü bir şekilde karşı çıktı. "Bunu hissetmeyi tercih ederim!" Bu Phil'in karakterine aykırıydı. Duygularını açıkça ifade etmekte her zaman güçlük çekmişti. Duygularının üstünü örtmeye eğilimliydi ve ailesinin bile bu yönünü görmesine izin vermiyordu. Bu garip bir davranıştı. Bundan sonrasında dikkatle ilerlemeye ve onun için önem taşıdığı belli olduğu için deneyimlemesine izin vermeye karar verdim. Ama bu yabancı yerle baş

edemeyeceğini gösteren en ufak bir işaret gördüğüm anda onu bu ortamdan çıkaracaktım.

D: Bunun hakkında konuşmak istemen iyi bir şey. Çünkü bunun bir nedeni olmalı.
P: Sadece bana ne ifade ettiğini açıklayacağım. Siz bundan istediğiniz anlamı çıkarabilirsiniz. Bu…

Sesi tekrar gitti. Ona rahatlatıcı telkinlerde bulundum. Sanki yoğun duyguların dışarıya çıkmasını engelliyormuş ve yine ağlamamak için kendini zor tutuyormuş gibi derin derin nefes almaya başladı. Ona hissettikleri hakkında konuşmanın, onları dışa vurmanın ve anlamaya çalışmanın iyi bir şey olduğunu söyledim.

P: (Hala ağlıyordu) Düzelirim.

Onu bir şekilde duygularından uzaklaştırıp objektif bir konuma getirmem gerekiyordu.

D: Orada mutlu muydun? O yüzden mi burası bu kadar önemli bir yer?
P: Evet! (Ağlayarak) Burayı uzun zamandır çok özlüyordum. Ayrılma anım harikaydı. Ama bu herkesin… Hayrınaydı. Benim için çok önemli… Burası benim evimdi ve halen de evim! Parçası olduğum… Bir gezegen ya da yer burası.
D: Bence hepimiz zaman zaman bu yalnızlığı hissediyoruz. Hepimizin özlem duyduğu böyle yerler var. Burası daha önce söz ettiğimizle aynı yer mi?
P: Burası sizin ve benim daha önce değindiğimiz bir yer değil. Burası… benim… Evim!

Bu sözleri her söylediğinde duygusallaşıyordu. Duyguları çok yoğundu.

D: Burası üç boyutlu bir yer mi? (Evet.) Bahsettiğimiz öbür gezegenle aynı bölgede mi?
P: Sayılır.
D: Hadi bana tarif et. Böylece daha az duygusallaşabilirsin.
P: Dünya'yla çok benzer. Daha önce de söylediğim gibi, burada olmayı

seçtim çünkü Dünya daha önce bulunduğum gezegenlere benziyor. Ama yabancı ya da farklı olan başka bir gezegene gitmek de mümkün.
D: Mantıklı… Biraz da olsa aşina olduğu bir çevrede bulunmak ister insan.
P: Sözünü ettiğim alan bir ova. Üzerinde üç kule bulunan yeşil, düz bir ova. Kuleler kare, dört yüzeyli ve uçlarına doğru sivriliyor. Hangi maddeden yapıldıklarından emin değilim. Kırık beyaz, soluk beyaz… Yakınlarda başka bir şey yok. Yalnız başlarına duruyorlar.
D: Bunların anten olduğunu söylemiştin ama aynı zamanda da anıt mı? Neyin anıtı olduklarını biliyor musun?
P: Bunlar ırkın üç evriminin sembolü. Her evrim bir öncekinden daha yüksek ya da ileri. Bir sonraki ilerleme gerçekleştiğinde dördüncüsü de eklenecek. Yani bunlar, bu ırkın ilerlemesinin anıtları.
D: Evrimsel olarak bir anıt daha dikmeleri gereken noktaya geldiklerini kendiliğinden mi biliyorlar?
P: Bu anlaşılıyor. Sezgisel olarak biliniyor.
D: Orada yaşayan insanları tarif edebilir misin?
P: Üç boyutlu, cinsiyetli yaratıklar değiller. Üreme ihtiyacı enkarnasyonun fiziksel bir yönü. Neden gerektiği açık: nüfusu devam ettirmek için üremek ya da çiftleşmek gerekli. Burada gerekli değil çünkü burada ruhsal enerji fiziksel bedenlerde barındırılmıyor. Enerji fiziksel bir beden olmaksızın varoluyor o yüzden de beden gerekli değil. Burası bir enerji gezegeni. Üç boyutlu bir gezegen ama üzerinde yaşayanlar enerji. Bu bir enerji bağlanması örneği ki bunda enerji formları, varoluş amaçlarını sürdürebilmek için yaşamak istedikleri veya yaşamaya ihtiyaç duydukları ortamı kendileri yaratıyor. Bu da basit bir üreme şekli.

Bu, daha önce tarif ettiği dördüncü boyuttaki şehirden farklı görünüyordu çünkü orada her şey, gezegenin kendisi dahil dördüncü boyuttaydı ya da enerjiydi.

D: Bunun üç boyutlu fiziksel bir yerde olabileceğini düşünmüyordum.
P: Gezegenin kendisi üç boyutlu. Gezegende yaşayan canlıların tabiatı enerji ve istediklerini başarmak için gezegenin enerjilerini ihtiyaçları doğrultusunda kullanıyorlar.
D: O zaman bedenler, bildiğimiz gerçek fiziksel bedenler değil öyle mi?
P: Doğru. Bu varoluşun parçacıklı bir yapısı yok. Bir enerji bileşiği ki bunun da pek çok farklı formu var, hatta bu gezegende bile… Form,

ulaşılacak amacın ya da yapılması gereken işin bir yansıması. Devam eden işe ait bir üniforma da diyebiliriz.
D: Anlamaya çalışıyorum. Bir insan saf enerjiyse herhangi bir bedene ya da forma ihtiyacı olmaz diye düşünürdüm.
P: Burada bir yanlış anlaşılma var. Ayrıntısına girmek gerekirse, enerji beden diye bir şey var. Varlığın kendisi etrafındaki çeşitli enerjileri kendine çekerek bir enerji bedeni oluşturabilir ki bu bir fiziksel bedenle aynı şey değildir. Enerji bedenin fiziksel boyutları ya da özellikleri olmayacaktır. O saf enerjidir. Varlığı çevreleyen enerji varlığın kendisi değildir, kendisi de enerji olan varlık için bir koruma ya da enerji taşıtıdır. Bu netleştirdi mi?

Yine karışık ve beni aşan bir düşünce biçimine çekilmiştim. Tam olarak kavrayamadığım için konuyu değiştirmeyi seçtim.

D: O zaman nüfusunuz artıp azalmıyor olsa gerek.
P: Değişiyor çünkü gelen gidenler oluyor. O gezegeni de ziyaret edenler var. Dünya'daki ya da bu ülkedeki göçmenleri benzetme olarak kullanabilirsiniz. Nüfus değişiyor çünkü bazı yerlilerin ayrıldığı bazı yabancıların geldiği oluyor. O yüzden nüfus sürekli değişiyor.
D: Gelen yabancılar da sizinle aynı türden varlıklar mı?
P: Demek istediğiniz, aynı enerji seviyesinden oldukları mı? Aynı enerji seviyesinden ama başka bölgelerden geliyorlar. Ziyaretçi oluyorlar.
D: Sizin yaşam tarzınıza alışmaları konusunda herhangi bir sorun yaşıyor musunuz?
P: Bir şeyleri farklı yapmak gerekmesi nedeniyle bazen sorunlar olabilir, deyim yerindeyse. Ama bunlar öğrenme deneyimi için olur o yüzden ne kadar rahatsızlık yaratsa da olması iyidir. "Yabancı" kelimesi bu gezegende geçerliliği olan bir kelime değil. Genel bakış açısı tanıştığın herkesin kardeşin olduğudur. Benzer geçmişlerden gelmiyor olabilirsiniz ama tanımadığınız birine karşı düşmanlık yoktur. Koşulsuz sevginin ana fikri budur. Onları hiç tanımamış olabilirsiniz ama onları seversiniz.
D: Yabancılar da geldiklerinde bir bedene ihtiyaç duymuyorlar mı?
P: Evet, bu doğru.

Bu kavram benim için kavraması güçtü. Harriet'ın da soracağı bir soru olması beni sevindirdi.

H: O zaman insan bir başkasını nasıl tanıyabiliyor?
P: Eğer sizin ya da bir başkasının sezgileri yeterince güçlü olsaydı, her biriniz gözleri bağlanmış bir şekilde, yanınızda kimlerin olduğunu görmeden bir odaya konabilirdiniz. İşte burada devreye giren güç sezgisel tanımadır. Enerji düzeyinde, diğer enerjilerin kimliğiyle ilgili evrensel bir farkındalık vardır. Fiziksel olarak herhangi bir belirleyici özellik ya da kimlikler olmaksızın kimlerle olduğunu anlaman mümkündür. Biz diğerlerini karakter olarak algılarız. Bu kavramla ilgili bağlantı kurmak zor çünkü tüm kavramların aşina olduğumuz fiziksel referansa dayandırılması gerekiyor. Ruhsal bir kavramı fiziksel bir referansa dayandırmak çok zor. Ama bunun karşındakini anında tanıma olduğu söylenebilir. Bu fiziksel olarak görmek değildir ama her şeyi kapsayan bir biliş, bir birbirine karışma ya da tanımadır.
H: Benim de merak ettiğim sizin de birbirinizi bizim gibi görüp görmediğinizdi.
P: Bu sadece görmekten çok daha fazlası. Bir çeşit birleşme, enerjileri paylaşma ya da onlara dönüşme. Sadece gözlemleme değil.
H: Bu gezegen uzun zamandır mı senin evindi?
P: Evet, çağlar boyunca oradaydım. Çağ, basitçe çok geniş bir zaman diliminin tarifi. Bu sadece gezegende ne kadar uzun zaman geçirdiğim konusunda size bir fikir verebilmek için kullandığım bir tarif. Ama bir yandan pek de doğru sayılmaz çünkü orada geçen bir zaman kavramı yok. Benim gezegenle çok içli dışlı olduğumu, uygarlıkla iş ilişkisinde bulunduğumu söylemek daha doğru olur. Pek çok farklı formda, pek çok farklı şekilde ve farklı kademelerde orada çalıştım.
D: Gezegenin belli başlı özelliklerini anlamaya çalışıyorum. Mesela yaşadığınız şehirler var mı?
P: Hiçbir şey yok. Kendinizi bu gezegende bulsaydınız, çim gibi doğal bir bitki örtüsü ve az miktarda bodur bitki ve çalılık dışında hiç şehir ya da bina görmezdiniz. Ancak bunun bir önemi yok çünkü bunlara önem verilirse orada bulunmanın esas amacı gözden kaçar. Ölümlü bakış açısından baktığınızda göreceğinizden çok daha fazla görünmeyen şey var. Bu fiziksel bir uygarlık değil, bir enerji uygarlığı. Gezegenin kendisi var ve üç boyutlu. Bu gezegende eğilip elinize bir avuç toprak alabilirsiniz. Kuleler de fiziksel olarak var. Üç boyutlular ve gezegende bulunan bir maddeden yapılmışlar. Ancak bu gezegende yaşayan uygarlık ölümlü gözler için görünmezdir. Uygarlığın içinden geçiyor olabilirsiniz ve onu fark etmezsiniz bile. Uygarlığın tam ortasında olabilirsiniz ve bunun

farkında bile olmazsınız. Hatta tam şu anda olduğu gibi… Şu anda biz konuşurken tam burada, tam da bu odada ruhlar ve enerjilerden oluşan bir uygarlık var etrafımızda ve onlardan büyük ölçüde bihaberiz.

H: Gezegendeki kulelerin anıt olmak dışında hizmet ettikleri başka şeyler de var mı?

P: Dediğim gibi, bunlar iki yönlü. Bu gezegendeki piramitlere benzer şekilde kulelerde de bir anten işlevi söz konusu. Enerji o kadar yüksek seviyede ki kuleler için fiziksel bir şekle ihtiyaç doğuyor. Bilmiyorum anlayabilecek misiniz ama elektronikte antenin şeklini, gönderdiği ya da aldığı dalga ve dalga formlarının frekansı belirler. Frekans ne kadar yüksekse anten o kadar kısa olur. Aynı şekilde bu kuleler de tıpkı Dünya'daki piramitler gibi birer anten. Ama farklı bir frekansta oldukları ve farklı bir frekans için kullanıldıkları için piramit yerine kule şeklindeler. Ve yalnızca daha önce bahsettiğimiz gezegen iletişimi için kullanılıyorlar. İkincil ve daha sonra gelen işlevleri, daha önce gelen üç uygarlığın evrimine bir saygı ifadesi olmak. Uygarlığın mücadelesi ya da çabasına bir saygı ifadesi… Tıpkı Dünya'daki gökdelenlerin insanoğlunun teknolojik alanda kaydettiği ilerlemenin göstergesi olmaları gibi. Fikir aynı.

D: Uygarlık gezegendeki evrimine ilk başladığında şu ankinden farklı bir forma sahip miydi?

P: Uygarlık bu gezegende başlamadı. Başka bir gezegende üç boyutlu bir formda başladı ve bir daha fiziksel bir forma ihtiyaç duymayacak noktaya kadar ilerledi, ardından bu gezegene taşındı.

D: O zaman bu kuleler uygarlığın o noktaya kadar geçirdiği evrime dair anıtlar.

P: İkincil anlamıyla, evet. Dünya da aynı şekilde ilerliyor. Dünya'daki ruhların bir daha fiziksel formda enkarne olmasının gerekmeyeceği ve Yaratan'a doğru ilerlemelerine devam edecekleri başka bir gezegene toplu olarak geçecekleri bir zaman yaklaşıyor. Dünya'nın ilerleyişinin varacağı nokta ya da içinden geçmekte olduğu süreç bu.

D: Neden taşınmak zorundayız? Neden bu ilerlemeyi Dünya'da kaydedemeyelim?

P: Üçüncü sınıfta kalıp dördüncü ya da altıncı sınıfın derslerini görmek ister miydiniz? Yoksa yeni bir ortamda, yeni bir düşünce yapısıyla başlamak daha mı iyi olurdu? Aynı sınıfta kalmaya devam etseydiniz aynı şartlarda düşünme eğiliminde olurdunuz. Düşünce yapısı çok önemlidir. Liseden mezun olup üniversiteye giderken bina değiştirmeye çok benziyor bu. Fiziksel olarak başka binalara taşınmak, düşünme tarzınızı ve

öğrenmeye karşı tutumunuzu gerçekten etkiler.
D: Aynı ortamda kalırsan gelişmezsin. Demek istediğin bu mu? Yeni bir şeyle, yeni bir yerle, yeni bir çevreyle kendine meydan okuman gerekiyor.
P: Gelişmek için yeni ortam çok önemlidir. Geçmişi hatırlatan şeyler, geleceğe bakmana engel olur.
D: Peki şu an yaptığın gibi geçmişi hatırlamaya ne demeli? Bu seni rahatsız edecek mi?
P: Kesinlikle hayır. Geçmişte değiliz burada. Gelecekten geçmişe bakıyoruz ki bu sağlıklı bir şeydir. Ancak geçmişi hatırlamak için insanın onu yeniden yaşaması ya da ona fazlaca kafa yorması da gerekmez.
D: Geçmişten öğrenmen gerekenleri öğrenmeye çalış ve devam et.
P: Bu benim için geçmişimin geleceğimle bütünleştiği bir deneyim. Bu benim Dünya gezegeniyle bütünleşmem.
D: O zaman daha önce baktığımız diğer gezegen bana evrimsel açıdan çok ilerlemiş gibi gözükmüş olsa da şu anda sözünü ettiğin gezegenin ulaşmış olduğu noktadan çok uzakta.
P: O gezegen konuyla ilgili fikirlerin bir özetiydi. Her şeyi tümüyle hatırlamanın zamanı değildi. Gerçeğe dayanıyordu, ancak gerçeğin tümü… Değildi. Pastanın tümü değil, kenarlarıydı deyim yerindeyse. Pastaya karşı pastanın dış kaplamasıydı ve o zaman için amacını yerine getirdi.
D: (Bu kafamı karıştırdı ve beni şaşırttı.) Uydurulmuş bir şey değildi ama sadece…
P: Ölçülü dozlarda gerçeğin kendisiydi. Bütün resmin parçalarıydı. Ben tüm deneyimi hatırlamadan önce Harriet'ın buraya gelmesi önemliydi. Gereken ekstra enerjiyi sağladı. Şu ana kadar tamamlanmış değildim ve tamamlanmadığım sürece zamanı gelmemiş olacaktı. Bilgiler gerçek bir yerle ilgiliydi, evet. Deneyimler gerçek. Başka bir yerde gerçekleştiğiyle ilgili fikirse sizin siyah ve beyaza indirgeme çabanızın sonucuydu. Lütfen bunu gri ve onun tonları olarak düşünün. Bilgi istenmişti. Tam olarak ya da tümüyle ifşa etmek mümkün değildi o yüzden o anda izin verildiği kadar bilgi açığa çıkarıldı. Kısmen doğruydu ama tamamen değil. Gerçek diye bir etiketlemeye ihtiyacınız varsa, gerçekti. Kısmen gerçek olabilir ama o da özünde gerçektir. Bu size anlamlı geliyor mu?

Aslında gelmiyordu. Ben her şeyin siyah ve beyaz olmasına alışkınım, gri alanların olmasına değil.

P: Biri gerçekten başına gelmiş bir olayı tarif etmek için bir hikaye anlatsa ama olayın sadece bazı detaylarını, yalnızca konuşmaktan rahatsızlık duymadığı kısımlarını anlatmış olsa, bu kısımlar özünde gerçek olur muydu? Hikayenin anlatılan parçaları gerçekten de hikayenin tamamının parçalarıydı. Algılanma şekli, sizin ya da her birinizin onu nasıl algılayacağıysa benim tanımlama becerimin çok dışında çünkü bu ancak sizin belirleyebileceğiniz bir şey. Tek söyleyebileceğim, tüm hikayenin sadece parçaları oldukları. Onları nasıl algılayacağınız size, sizin deneyimlerinize, bilginize ve o anki hislerinize kalmış.

Bundan hareketle Phil'in garip şehirdeki yaşamıyla ilgili bana anlattıkları bir noktaya kadar gerçek gibi görünüyordu. Ama yüzeyin altında bana anlatmak istemediği çok daha fazlası olmalıydı. Özellikle çalışmamızın başlarında bilinçaltının bilgilerin açığa çıkmasına yeni yeni izin verdiği dönem için bu doğruydu. Sadece Phil'in rahatça başa çıkabileceğini düşündüğü şeylerin ortaya çıkmasına izin vermişti. Phil'in başka ne sakladığını keşfetmek için o yaşama bir daha hiç dönmedik. Keşfedeceğimiz daha pek çok alan vardı. Üç boyutlu gezegendeki enerji uygarlığını anlamaya çalışmaya geri döndüm.

D: O zaman o uygarlığın (Üç Kule) şu anda geldiği seviyede yiyecek, giyecek ya da barınak gibi şeylere ihtiyaç duyulmadığını varsaymak doğru olur. Evrimsel olarak bunlara ihtiyaç duymayacak seviyeye kadar ilerlemiş durumdalar.
P: Tam olarak değil. Daha önce de söz ettiğimiz gibi uygarlığın kendi içerisinde bile farklı gelişme düzeyleri var. Bazıları diğerlerinden daha gelişmiş. Uygarlık bir bütün olarak insan uygarlığının şu anda gelmiş olduğu noktadan daha gelişmiş sayılabilir. Her uygarlıkta diğerlerinden daha çabuk tekamül eden başarılı bireyler vardır. Ve bu nedenle daha yavaş ve az başarılı olanların yiyecek, barınak ya da giyecek gibi şeylere ihtiyaç duyma eğilimi göstermeleri muhtemeldir ve ihtiyaç duydukları bu şeyleri yaratırlar. Dolayısıyla yemediklerini, içmediklerini ya da nefes almadıklarını söylemek tam olarak doğru olmaz çünkü onların deneyimleri de çok gerçektir. Üç boyutlu olmamaları daha az gerçek oldukları anlamına gelmez.
D: Bu ihtiyaçlara sahip olan varlıklar diğer varlıklardan haberdar mı?
P: Elbette. Profesörler okuma yazma bilmeyenlerden, okuma yazma bilmeyenler de profesörlerden elbette haberdardır.

D: Anladım. Bir şekilde diğerlerinden farklı olabileceklerini ve o yüzden onların varlığından haberdar olmayabileceklerini düşünmüştüm.
P: Irk kendi kendinin bilincinde. O ırkın da üstünde, bilincinde olup habersiz olabileceği seviyeler var. Bunların varolduğunu biliyor olabilirler ancak algılamıyor olabilirler ve bu onların üstündeki seviyeye ve onun da üstündeki seviyeye doğru böyle gider.
D: Bu biraz karmaşık bir hale gelmeye başladı. Ama yiyeceğe ya da onun gibi bir şeye ihtiyaçları varsa zihinlerini kullanarak onları yaratabilirler. Evrimsel olarak daha ileri seviyede olanlar bunları yaratmaya ihtiyaç duymaz öyle değil mi?
P: Öyle de denebilir. Ancak yiyecek bir şey istemek illa evrimsel bir gösterge olmak zorunda değil. Sadece keyif alınan bir şey de olabilir ve keyif almakta yanlış bir şey yoktur. Eğlence de sağlıklı bir şeydir. Eğlenmesinin kişinin tekamülü için zararlı olacağı düşünülmemelidir. Yemek eğlenceyse ve ihtiyaç duyulan ya da aşerilen bir şey değilse bırakın herkes için istediği gibi olsun.

D: O zaman oradaki varlıklar bizim anladığımız şekliyle doğuyor olmasa gerek.
P: Kesinlikle. Fiziksel doğum ya da ölüm yok, sadece farkındalık anlamında gelişmek söz konusu.
D: Daha önce bedenleri formüle edip ayrılmak istediklerinde tekrar yok ettiklerini söylerken bunu mu kast ediyordun?
P: Dördüncü boyutta bu doğru.
D: Bazı insanlar sonsuza kadar yaşamak istiyor. O yüzden o formda yaşamaya devam etme gücüne sahip birinin bedenini neden yok etmek isteyeceğini anlayamamıştım. Neden değişmek, mesela ölmek ve başka bir şeye geçmek isteyebileceklerini…
P: Şimdi anlayabiliyor musunuz?
D: Sanırım. Dediğin gibi, sıkıcı olurdu, aşılacak başka bir şey kalmazdı.
P: Evet, öğreneceğiniz dersler bitmiş olsaydı, o dersleri öğreten deneyimlerle ilişkinizi kesmeye başlardınız. Ve yeni ve daha ileri dersleri öğrenmek için yeni deneyimleri üstlenirdiniz. Deyim yerindeyse bu basamakları tırmanmaktan ibaret. Her deneyim seviyesi, farkındalık anlamında bir altındakinden daha ileride. Ve bu yüzden yeni deneyimlere ihtiyaç duyuldukça, önceki deneyimlerin katalizörü olan ortam terk ediliyor.

Soracak daha fazla soru bulamayacakmışım gibi hissetmeye başlamıştım. Buna benzer konularda konuşmaya alışkın değildim. Tarihi derinlemesine araştırırken, kontrol edip peşine düşebileceğim bir şeyler ararken daha rahat olurum. Böylece sürecin üzerinde kontrolümün olduğunu daha fazla hissederim ve gelecek seansların akışını planlayabilirim. Bu metafiziksel boyut, bana yabancı ve alışılmadık gelen kavramlarıyla sınırlarımı aşıyordu. Bir sonraki seansın hangi yönde ilerlemesi gerektiğine dair hiçbir fikrim yoktu. Bir sonraki sorumu sorarken tereddüt etmemin nedeni buydu: "Sorgulamayı bu çizgide devam ettirmekle ne elde edebiliriz?"

P: Görülmemiş dünyalarla ilgili yeterince farkındalığa vardığınızı düşünüyor musunuz?
D: Sanıyorum. Sindirmesi ve anlaması zaman alacak.
P: O zaman amacımıza ulaştık.
D: Devam etmeye gerek var mı?
P: İstenirse, tabii ki… İstenmezse de öyle olur. İnsanın bunu ya da şunu yapması gerektiğini söyleyen bir kural, emir ya da dikta söz konusu değil. Kişinin ne yapmak istediğine ya da nasıl rahat hissedeceğine bağlı. Öğrenilecek çok şey var ve size verebileceğimiz çok bilgi var. Cevaplanabilecek olandan daha fazla sorunuz var ama bu sorular içinizden gelmeli, dışarıdan değil. Biz buna devam edeceğimizi umuyoruz.

Harriet mükemmel bir batarya görevi görerek Phil'in enerjisine erişmesini sağlamışa benziyordu. Belki de Harriet'ın desteği olmasaydı bu dönüm noktasına ulaşmak mümkün olmayacaktı. Harriet arada başka seanslarda da yanımızda oldu ama artık varlığı zorunlu olmaktan çıkmıştı.

Phil uyandığında Üç Kule'nin görüntüsü karşısında gösterdiği garip duygusal tepki üzerine düşünerek oturdu. Kendine geldiğinde artık onu rahatsız etmiyordu ama hala hafif bir melankoli duygusu taşıyordu. Ne hissettiğini anlatmaya çalıştı. "Çok gerçekti. Ama bir bakıma da oraya bağlandığım için üzgünüm. Nasıl tarif edeceğimi bilemiyorum. Hem acı hem tatlı bir histi. Bir yandan orada olmanın verdiği o güçlü hisse sahibim ama unuttuğum ve acısı dinmiş olan o duyguyu hatırladığım için üzgünüm. Bir yandan da hatırlayabildiğim için çok mutluyum. Sanırım bunu uzun zaman önce çok sevdiğiniz, çok yakın ve sevgi dolu bir ilişki yaşadığınız birini görmekle karşılaştırabilirsiniz. Çok büyük bir aşk yaşamış ve sonra bir nedenle ayrılmış ya da kendi yollarına gitmek zorunda kalmış iki insan

gibi… O insanı tamamen unutursun ve hayatına devam edersin ve üzerine başka bir sürü şey deneyimlersin. O insan artık geride kalmıştır ve yıllardır aklına bile gelmemiştir. Ve sonra, birdenbire, onu görürsün ve onunla buluşursun ve tüm o duygular geri gelir. Yine de bir taraftan onu gördüğüne üzülürsün. Ama aynı zamanda onu tekrar gördüğüne sevinirsin. Tabii ben hiç böyle bir şey yaşamadım ama onun gibi bir histi. Üzgün hissediyorum ama artık oraya geri gidebileceğimi biliyorum. Yani, aslında oradan hiçbir zaman ayrılmadım. Bir anlamda, sanki orayı sadece tavırlarımda terk ettim. Ve onu tekrar bulduğum için mutluyum.”

Bu garip bir seans olmuştu. Tepkisi tamamen beklenmedikti. Normalde üç kuleyi içeren bir sahnenin görüntüsü birini duygusal olarak etkilemez. Tabii kişinin orayla güçlü bir duygusal bağı yoksa. Bu, regresyona geçerlilik katıyordu. Kendi duygularına getirdiği açıklama bile çok karmaşıktı ve hayal edilebilecek kadar sıradan türde değildi. Phil’in gerçekten pek çok “yaşam” deneyimlediği gerçek bir yeri gün yüzüne çıkardığına inanıyorum. Onun için, Dünya’nın hiçbir zaman olamayacağı kadar yuvaydı orası. Belki de orası, neredeyse hayatına son verdiği sahildeki o gün, bilinçsizce geri dönmeye çalıştığı yerdi. Eğer öyleyse, orayla bağlantısını gerçekten koparmadığının artık farkına varmıştı. Zihniyle istediği zaman oraya geri dönebilirdi. İlk hisleri acı tatlı olsa da sonunda huzuru bulmaya başlamıştı. Kendisini anlamaya başlıyordu.

Bir kapıyı aralamıştık ve çok önemli bilgiler edinmek üzere Üç Kuleli gezegene pek çok kez daha gidecektik. Akıcı bilgi alışverişinin önündeki yol açılmıştı.

BÖLÜM 11

DÜNYA'NIN YARDIMINA KOŞMAK

Phil'in derin transa girebilme ve çok çeşitli sorulara cevap verebilme becerisi giderek daha da belirgin hale geliyordu. Harriet gibi diğer insanların varlığı, sahip olduğu imkanları gün yüzüne çıkarmak için gereken itiş gücünü sağlamış gibi görünüyordu. Biz denemelerimizi sürdürdükçe daha da rahat ve açık hale geliyordu. Ama yabancı alanlara gidiyor ve kafamı karıştırıyordu. Sorularım tükeniyordu. Ben geçmiş yaşamlar aracılığıyla tarihi keşfetmeye alışıktım, soyut, filozofik ve tümüyle yabancı kavramlarla uğraşmaya değil.

Bu zaman zarfında hepimiz psişik ve metafiziksel konulara merak duyan bir grup insanla yapılan toplantılara katılıyorduk. Bu toplantılar resmilikten uzak bir şekilde, özel bir konutta gerçekleştiriliyordu. Planlanan bir format söz konusu değildi ve katılanlar açılan her tür konu üzerinde tartışıyordu. Phil bu insanları tanıdığı için onu her zamanki toplantılardan birinde transa sokarsam rahatsız olmayacağını düşünmüştüm. Şöhret peşinde değildi, bu onun için çok kişisel bir şeydi. O yüzden bu grubun dışında çok az kişi ortaya çıkardığımız şeylerden haberdardı. Onu topluluk içinde transa sokma önerim şov yapmak amacıyla değildi. Esasında bu fenomene farklı bir bakış açısı kazandırmama yardımcı olması içindi. Bir gruptan yöneltilen soruları cevaplayıp cevaplayamayacağını merak ediyordum. Bu bana arkama yaslanma ve çalışmanın hangi yöne gitmesi gerektiği üzerine düşünüp değerlendirme yapma şansı verirdi. Bu seans bir deneydi ve ne tür sorularla karşılaşacağımızı bilmiyorduk ya da ne tür cevaplarla…

Beklenebileceği gibi grubun yönelttiği soruların çoğu kişiseldi. İnsanlar durumdan faydalanıp kendi hayatlarında yaşadıkları problemlerle ilgili cevaplar alıp alamayacaklarını görmek istedi. Ve Phil ilk adımlarını atmaya başlayan bir bebek gibiydi. Yeni keşfettiği bu yetiyle rahat etmeye başladıkça neler yapabileceğini ve ne kadar ileri gidebileceğini keşfetmek üzere el yordamıyla ilerliyordu.

Bu ilk seansta yaklaşık on kişi vardı ama daha sonra deneyleri duyan meraklılarla grup otuz kişiyi buldu. O zaman bu toplantılarda Phil'in bu kadar popüler olacağını ve tekrar özel bir seans yapabilmemizin aylar alacağını bilmiyordum. Tekrar özel seans yapabileceğimiz ilk günü iple çekiyordum çünkü grup seanslarının benim yaptığım türde bir çalışmaya

yardımcı olacak bir ortam olmadığını görmüştüm. Biri tarafından öne sürülen ilginç bir fikre ya da soruya eğilmek mümkün olmuyordu. Sadece daha sonraki bir gün peşinden gitmek isteyeceğim şeyleri not alabiliyordum. Ama en azından artık bu tür bir kanallıkla çalışma konusunda daha rahattım.

Okuyacaklarınız, bu kitapla alakalı olan ve grup seansında ortaya çıkan bazı bilgilerdir.

Asansörün kapısı açılıp tekrar o garip gezegeni gördüğünde Phil "Bu yuvam! Bu benim evim!" diye haykırdı. Bu sefer o kadar duygusal değildi. Bu sadece kabul edilen, memnuniyetle karşılanan bir gerçekti. Üç kuleyi tarif etmesi ve anlamlarını açıklaması istendi.

P: Kuleler, bu gezegendeki insanlar için üç ayrı başarı kademesini temsil ediyor. Fizikselden ruhsala geçiş söz konusuydu. Çünkü nüfusun tümü için fiziksel forma enkarne olma ihtiyacı ortadan kalkmıştı ve toplu şekilde başka boyutlara göç ettiler. Göç fizikselden eteriğe, ruhsala geçişti. Nüfus fiziksel gezegende kaldı ancak artık fiziksel forma ihtiyaçları yoktu. İlk kulenin anlamı bu. İkinci kule, ruhsal düzlemdeki bir başarı kademesi. Daha düşük enerji düzeyinden mezun olarak daha yüksek enerji düzeyine geçiş. Bu, fiziksel varlıkların farkına varacağı bir şey değil. Üçüncü kule, bulunduğumuz noktada kaydettiğimiz başarı ve sadece bir mezuniyet daha.
D: Bunu tetikleyecek bir şey yaşandı mı? "Mezun olmaya" karar vermelerine neden olan bir şey?
P: Tetiklenen ya da karar verilen bir şey olmaktan ziyade başarılan bir şey. Evrim, mezuniyetin yan ürünü ya da yan etkisiydi.
D: Yani fiziksel olmaya ya da deyim yerindeyse engellenmiş olmaya daha fazla ihtiyaçları yoktu öyle mi? Ve fiziksel bedenlerinden sıyrılıp saf enerji haline geldiler, doğru mu?
P: Aynen.
D: Senin nasıl bir enerji olduğunu söyleyebilir misin?
P: Pek çok farklı türde enerji var. Kendine has özelliklerinin ya da aralarındaki farkların detaylarını konuşmak anlamsız olur.
D: Pek çok insanın ışık varlıklardan, ışığın enerji varlıklarından bahsettiğini duydum. Bu benzer bir şey midir merak ediyorum.
P: Bir ışık varlığı, kendini bir ölümlüye görünür kılmak için belli bir şekilde sunması gereken bir enerji varlığıdır. Başka bir deyişle bir ölümlünün duyuları tarafından algılanabilmek için kendini belli bir şekilde sunması gerekir. Bu dış görünümlerinin bir tezahürüdür. Enerji, evrene ait

bir enerjidir. Enerji türleri insan ırkları ya da kum taneleri kadar çeşitlidir. Pek çok farklı enerji ışık varlık olarak adlandırılabilir. Bu sadece bir ölümlünün fiziksel bakış açısından algısının bir veçhesidir o yüzden enerji ışık olarak görünebilir. Varlık dokunma ya da duyma varlığı da olabilir. Bir kar varlığı da olabilir ki bu duyulmamış bir şey değildir. Işık , insanın karşısında bir enerji varlığı olduğunu bilmesini sağlamak için hitap edilebilecek beş duyusundan sadece biridir.

D: Bu varlıklar altıncı his diye tabir edilen hislerle de algılanabilir mi?

P: Kesinlikle. İnsanların kullanımına açık olan çok seviye var, sadece kullanabileceklerinin farkında değiller. Işık varlıklar bunlardan en yaygın ve uygun olan, insanların da aşina olduğu görünme şeklini kullanıyor. İnsanlar da sonunda bu aşamaya erişecek ama hemen değil. Ölümlü geleneklerinden ya da alışkanlıklarından sıyrılıp böyle bir varlığa daha alışkın hale gelmek için gerçekleşmesi gereken bir tırmanma ya da uyum sağlama süreci var.

D: Madem orada mutluydunuz, neden o gezegenden ayrılma ihtiyacı duydunuz?

P: Duyulan şey ihtiyaç değildi. Bir ihtiyaç ya da gereklilik yoktu, yardımcı olma arzusu söz konusuydu. Bu sadece bir seçimdi, özgürce ve gönüllü olarak yapılan bir seçim... Daha önce başkaları tarafından da üstlenilen bir yardım göreviydi. Amaç, Dünya'ya çekilen herkesin sahip olduğuyla aynı: Yükseltmek, aydınlatmak, olabilecek her yolla, her an yardımcı olmak. Yine bir benzetme yapabiliriz. Kızınız veya oğlunuz üniversiteye gitmek için evden ayrıldığında bu üzücüdür çünkü evle arada güçlü bir duygusal bağ söz konusudur. Ama bağlar ne kadar güçlü olursa olsun ayrılmak aynı zamanda yararlıdır. Yani bu durum, okula gitmek için evden ayrılmaya benzetilebilir. Bu yaşayarak öğrenilmesi gereken bir şeydir.

D: Gezegeninizdeki ruhlara Dünya'ya gelmeleri, bedenlere yerleşmeleri ve gezegene yardım etmeleri mi söylendi?

P: Böyle söylemek doğru olmaz. Göçmenlerin hepsi için bu tamamen gönüllü olarak yapılan bir şeydi. Bu gezegende burada bulunmayı istemeyen tek bir yıldız insanı yok. Tamamen gönüllü bir eylemdi. Durum ortaya kondu ve çoğu gelmeyi seçti. Çok daha fazlası katılmak isterdi ama bir nedenle katılmaları mümkün olamadı. Bazılarının katılamama nedeni o anda içinde bulundukları durumdu. Ya o anda yapmakta oldukları görevi henüz tamamlayamamışlardı ya da o kadar gönüllüyü kabul edecek sayıda taşıt yoktu.

D: Eğer bu dönemde Dünya'ya bu kadar fazla sayıda yıldız insanı geliyor

ve insan bedenlerine yerleşiyorsa, o zaman Dünya'nın yerlisi olan ruhlar nereye gidiyor?
P: Varlıklar için ruhsal tarafta bilgilerin özümsendiği bir bekleme döngüsü söz konusu. Şimdi yıldız insanlarının fiziksele gelme zamanı. Böylece onlar fiziksel düzeydeki farkındalığı artırırken ruhsal düzeydekiler de bir gözden geçirme sürecine girerek o tarafta farkındalıklarını artırıyor. Yani yerliler ya da "ev sahibi takım", yani bireysel olarak taşıt kullananlar, kulübelerine geçerken misafirler vuruş yapmak üzere beysbol sopasını devralıyor.
D: O zaman aslında tam olarak ayrılmıyorlar, sadece bekleme döngüsüne mi geri dönüyorlar?
P: Bu doğru. Ya da Dünya'nın ruhsal örtüsüne dahil oluyorlar.
D: Peki fiziksel bir bedene geri dönmek bu ruhlar için bir düşüş olmaz mı?
P: Düşüşten daha farklı bir şey olur. Bu yeni ve çok değerli bir deneyim. Daha aşağı nitelikte bir deneyim değil. Sadece yeni bir çevrede yeni bir alışma süreci.
D: Çok sınırlı bir fiziksel varoluşa geri dönmenin geri gitmek gibi olabileceğini düşünmüştüm.
P: Buradaki deneyimde gelişmek için bir fırsat bulunmasaydı, bu görev üstlenilmezdi. Bu bakımdan her türlü zorluk ya da rahatsızlık deneyimin ya da gelişmenin bir parçası. Bir örnek vereyim. Sıcak, bunaltıcı bir havada arabanızın içinde rahatsınız. Klimanızı açmışsınız ya da belki dışarıda yağmur yağıyor. Yolda lastiği patlamış bir yabancıya denk geliyorsunuz. Durup konforlu alanınızdan çıkarak kollarınızı sıvayabilir ve lastiğini kendi başına değiştiremeyen bu yabancının lastiğini değiştirmesine yardım edebilirsiniz. Burada bıraktığınız ortamdan daha ilkel bir ortama girileceğini varsayıyorsunuz. Ancak burada önemli olan niyet. Bir yabancıya yardım etmek sadece senin statünü yükseltmekle kalmaz, yabancınınkini de yükseltir. Ardından ikiniz de yolunuza devam edebilirsiniz. Başka şekilde açıklamak gerekirse, şu an Dünya'nın lastiği patlak ve patlayan lastiği değiştirmek için evrensel bir çaba söz konusu. Kısa süre içinde Dünya da, ona yardım edenler de yollarına devam edecekler. Bunlar sizin için çok ileri seviyede kavramlar olabilir. Benzetme yapmak ve farklı sözcüklerle ifade etmek anlamanıza yardımcı olabilir. O yüzden farklı sözcüklerle anlatmamı istediğinizde lütfen söyleyin.
D: Bu çok yardımcı olur çünkü bu kavramların çoğu beni aşıyor. Şu anda Dünya'ya yardım etmek için evrensel bir çabanın söz konusu olduğunu

söylediniz. Bu başka gezegenlerin ve insanların da bu çabaya dahil olduğu anlamına mı geliyor?
P: Kesinlikle. Dahil olan sadece bizim gezegenimiz değil. Bu evrensel bir çaba. Dünya'nın komşuları onun yardımına koşuyor. Dünya'nın gerçekten de çok dostu var. Dünya'da olup bitenler Dünya'nın komşuları tarafından biliniyor. Bu tamamen gönüllü olarak yapılan bir şey. Galaksinin farklı bölgelerinde olup bitenlerle ilgili gezegenler arası bir iletişim söz konusu. Ve bu deneyim de o iletişim kapsamında.
D: Ne demek istediğinizi açıklayabilir misiniz?
P: Kısa dalga radyo frekansı benzetmesini kullanacak olursak bu, radyonuzu başka ülkelere ayarlayarak orada neler olup bittiğiyle ilgili haberleri duymaya benziyor.
D: Bu iletişimde radyo gibi bir makine kullanılıyor mu?
P: Bunu yapacak makineler var. Ancak ruhsal düzlemde kişinin sadece frekansa uyumlanması yeterli.
D: Ama Dünya bu devre sisteminde bulunmuyor değil mi?
P: Dünya'nın kendisi bu sistemde ancak dünyevi düzlemde bu frekansa uyumlanabilecek makineler yok. Böyle makineler yapmak mümkün. Kanallık yoluyla bu bilgiye sahip olacak çok kişi var ama şu an bu bilginin kanallık yoluyla verilmesi için doğru zaman değil.
D: Bu daha önce de bahsettiğiniz, radyo dalgaları yerine gama ışınlarıyla çalışan makine mi?
Evet, gama ışınları ya da kozmik ışınlar bu aktarımın aracı. Tırnak içinde "radyo dalgaları" bunlar.
D: Evet, daha önce bana bilim insanlarımızın iletişimi yakalamak için yanlış yöne baktığını söylemiştiniz.
P: Aslında yön doğru ama baktıkları düzlem yanlış. Spektrumda olmaları gereken yerin diğer ucuna bakıyorlar. Taşıt (Phil) şu anda üç kuleyi gördüğünü de belirtmek istiyor ve sizin bunu ilginç bir bilgi olarak görebileceğinizi düşünüyor. Çünkü sizin gezegende de bu üç kuleyle tasarımı bire bir aynı olan bir kule var ve o Washington Anıtı. Washington Anıtı da kuleler gibi bir verici olarak işler durumda. Washington D.C.'de bu kuleden daha uzun bina olmamasının nedeni de bu. Çünkü bu sayede kule görülebiliyor ve görsel kontak sayesinde Washington D.C.'de onu gören bireylerle iletişim kurabiliyor. (Bu kesinlikle şaşırtıcıydı.) İletişim yöntemi şöyle işliyor: Kule, yan gözle görmek gibi bilinçli olarak ya da bilinçaltınca görülüyor ve bağlantı kuruluyor. Kuleyi gören kişinin enerjileri daha sonra... Bu terminolojiyi kullanmakta tereddüt ediyoruz

ama bu anıt tarafından "iletiliyor" ya da "alınıyor". Bu kulenin onu gören kişinin enerjileriyle iletişim kurduğunu söylersek resmin aslını daha iyi ortaya koyabiliriz. Kule, uç kısmından dışarıya doğru bu enerjileri yayınlıyor ve kuleye uyumlananlar ülkenin ruh halini algılayabiliyor. Washington D.C., ülkenin başkenti olarak, ülkenin durumundan haberdar. Tıpkı beynin, vücudun diğer parçalarından haberdar olması gibi... Yani başkent, ülkenin beyni oluyor ve sürekli olarak ülkenin durumunu tespit ediyor. Daha sonra bu değerlendirme iletiliyor ve böylece ülkenin durumu uzak mesafeden tespit edilebiliyor.
D: Bu titreşimleri, ya da adına ne derseniz onları, kimler alıyor?
P: Evrendeki kardeşleriniz bu mesajları alıyor. Bu gezegendeki evrensel verici, daha doğrusu vericilerden biri bu. Çünkü piramitler farklı yapıda olmakla beraber aynısı, yani birer verici.
D: İki vericinin de, yani anıtın da piramitlerin de, taştan yapılmış olmasının özel bir nedeni var mı?
P: Bu doğru. Taşlar... Doğru terminolojiyi bulmakta zorlanıyoruz ama bu gezegene ait enerjilere kanallık etmeye elverişli. Bu gezegene ait olmayan enerjiler için elverişli olmazlardı mesela.

Bu noktada Washington Anıtı'nın ucunun aslında küçük bir piramit şeklinde olması da ilginç.
D: Şekli, ucu ve dört köşeli oluşu bir araya geldiğinde, bunların özel bir anlamı var mı?
P: Bu doğru. Çünkü dört kenarın birbiriyle orantılarındaki farklılıkla elde edilen bir odaklama etkisi var. Bu yolla, başka bir yüzünden içerisine yöneltilen enerjiyi diğerinden dışarı yönelten bir lens ya da prizmada olduğu gibi bir odaklanma yaratılıyor.
D: Washington Anıtı'nı yapanlar onu inşa ederlerken bunun farkında mıydı?
P: Bilinçli düzeyde değil çünkü bu kanallıkla gelen enerjiydi.
D: Yani Washington Anıtı'nın planının, onu inşa eden kişiye bilinçaltı düzeyde geldiğini mi söylemeye çalışıyorsunuz? Aslında ne inşa ettiğiyle ilgili bir fikri yok muydu?
P: Bu doğru çünkü onun algısında bu bir sanat eseriydi. Zihninde inşa etmek istediği şekli gördü ve onu aklındaki resmi yansıtacak şekilde inşa etmeye girişti. Ve bu resmin nereden geldiğini tahmin edebilirsiniz. (A-ha!) Kanallık böyle çalışır. Bir resim birinin zihnine ekilir ve sonra bu insan onu kendi fikri ya da hayal ürünü olarak görür ve algılar. Çoğu

zaman sadece hayal ürünüdür. Burada yaşandığı gibi diğer zamanlardaysa sonuç önceden düşünülmüş ve kararlaştırılmıştır. Ardından arzu edilen sonucun elde edilmesi için kişi kanal olarak kullanılır.
D: O zaman inşa edilmesi kararlaştırılmıştı. Kimsenin buna engel olması mümkün değildi. Bunu mu demek istiyorsunuz?
P: Bu doğru değil çünkü tarihinizde de görebileceğiniz gibi ilerlemeyi durduran ya da gerileten pek çok şey yaşandı. Her zaman özgür irade var. Ancak bu vakada bu girişime engel olma teşebbüsü söz konusu değildi ve böylece istenen sonuç elde edildi.

Bu ilgi çekici bir düşünceydi ama bizi gözetledikleri ya da gizli gizli dinledikleri düşüncesi beni rahatsız etti. Eyfel Kulesi gibi başka kulelerin de verici olup olmadığını merak ettim.

P: O da bir dereceye kadar verici. Ancak aynı nitelikte değil. Sinyalleri uzak mesafeden alınabilecek şekilde inşa edilmedi.
D: Peki ya Rusya ve diğer ülkeler? Onlarda da buna benzer vericiler var mı?
P: Bu ölçüde hizmet eden başka bir tane yok. Washington Anıtı ile aynı şekilde değil. O dünya için bir verici. Çünkü sizin ülkeniz diğer ülkelerin durumlarının farkında öyle değil mi?
D: Evet, öyle olduklarını düşünüyorlar. Öyle umuyorlar.
P: İstihbarat çabası anlamında değil, hava durumu, açlık, işkence, sevgi, sempati ve iyilik gibi insani şartlar anlamında söylüyoruz. Dünyanın durumuyla ilgili genel resim iletiliyor. Dünya sevgi ve şefkatle dolu evrensel bir gezegen olsaydı tamamen farklı bir sinyal gönderiliyor olurdu. Yani bu verici sayesinde evrendeki kardeşleriniz gezegeninizde gelişen olayları izleyebiliyor. Suikast sırasında başkanınız Kennedy öldürüldüğünde bu sinyal gönderildi ve uzak gezegenler tarafından alındı. Bu sadece bir örnek. Bu olay tüm evren için önemliydi. Kişisel nedenlerle değil ama gezegeninizin durumunu vurguladığı için. Bu yüzden gezegeninizi şefkat ve üzüntüyle izledik.
D: O zaman bu, Dünya'da nelerin olduğunu takip edebilmeleri için bir görüntüleme sistemi gibi bir şey mi?
P: Bu doğru.

O zamanlar yazmakta olduğum "Bir Ruh Hiroshima'yı Hatırlıyor" (A Soul Remembers Hiroshima) adlı kitabım için Hiroshima'daki atom

bombası patlamasıyla ilgili araştırma yapıyordum. O korkunç olay olduğunda da bir mesaj gitti mi ve izlendiyse nasıl karşılandı merak ettim.

P: Bu sadece izlenmedi, hissedildi. Çünkü atomik patlamalar enerji kanallarını bozar. Akan bir dere hayal edin. Dereyi bloke eden büyük bir kaya parçası birden dereye fırlatılır ve bu, derenin yatağını değiştirmesine neden olur. Bu kabaca bir benzetme. Taşıt (Phil) kaya parçasının sadece akıntıyı kesintiye uğratacağını söylemek istiyor o yüzden biz akıntının geçici olarak engellenip yön değiştireceğini söyleyeceğiz. Bu, atomik bir patlamanın etkilerini, böyle şeylerin sadece fiziksel olanın çok ötesindeki seviyelerde nasıl işlediğini göstermek için bir benzetme. Zira tüm evren böyle olayların farkında olur. Örneğin güneşin enerji akıntıları dengelidir ve bir uyum söz konudur. Bu nükleer patlamalar, uzaktan gelen sesler olarak evrensel enerji boyunca yankılanan ve akseden, uyum bozan noktalar olarak etki eder. Yerel olarak bu evren boyunca ve daha uzak evrenlerde daha az ölçüde hissedilir çünkü etkileri uzaklaştıkça azalır. Bunlar tüm evrenler boyunca uzanan iletişim devrelerinde bilinir. Bu devreler sadece gezegenden gezegene, gezegenlerden galaksilere ve evrenlere değil, evrenden evrene de uzanır. Birkaç farklı iletişim düzeyi vardır ve bu devreler bu düzeyleri algılayacak duyarlılıktadır.

D: "Evrenler arasında iletişim" mi dediniz? Bu benim için tamamen yeni bir düşünce. Hep tek bir evren olduğunu düşünmüştüm. Bundan biraz daha bahsedebilir misiniz?
P: Pek çok evren var. Çok, pek çok evren. Bizimki belirli bir tanesi ya da şu an bulunduğumuz evren, varolan pek çok evrenden sadece biri. Çok, pek çok farklı evren var. Fiziksel bir alanda bulunuyorlar. Bu kavramın kapsadığı mesafeleri kavrayabilmek çok geniş bir hayal gücü ister. Siyasi... Siyasi doğru terim değil ama burada anlaşılabilir olacak terim bu. Her evrende bireysel ve kolektif evrenleri yöneten resmi kademeler var.
D: Bu insanların Tanrı olarak adlandırdığı kavrama mı karşılık geliyor?
P: Tanrı, Tanrı kavramı hepsinin, her şeyin toplamı. Biz Tanrıyız. Biz kolektif olarak Tanrıyız. Biz Tanrı'nın bireysel parçalarıyız. Tanrı bir şey değil, Tanrı her şey.
D: Peki birden fazla evren olduğuna göre, hepsinin kendi Tanrısı var mı demek istiyorsunuz?
P: Tüm evrenler bir arada Tanrı'yı oluşturuyor. Tanrı farkındalığı farklı evrenlere ve farklı bölgelere göre değişse de her evrende Tanrı farkındalığı

var. Tanrı kavramları fark ediyor. Tanrı gerçeğiyse hiçbir evrende, hiçbir yaratımda değişmez olandır. Tanrı... Biz bireysel olarak Tanrı'nın parçasıyız. Ama hepimiz bir arada ele alındığında Tanrıyız.
D: Her şeyi yaratan güç bu mu?
P: Bu doğru. Bu sadece Tanrı'nın bir tezahürü.
D: Bizim yaşadığımız bölgenin yaratılışı hakkında bir bilginiz var mı?
P: Şu anda yaşadığımız evren biraz genç. Yaratılışına normalden daha fazla şiddet atfedilmiş bir evren. Doğum seviyesindeki bir evrimin söz konusu olduğu, fiziksel anlamda şiddetin en saf haliyle varolduğu bir evren. Evrenler çok farklı şekillerde düzenlenir. Bu evren de o belirli şekillerden biri olarak düzenlendi. Bu farklı şekilleri anlamak için birçok farklı alan üzerinde durmak gerekir çünkü astronomi, astroloji, jeoloji ve daha pek çok ilmi kapsar.
D: "Big-bang teorisi" (büyük patlama teorisi) olarak adlandırılan bir teori var. Evrenimizin hepsinin bir anda, bir patlamayla ortaya çıktığını öne sürüyor. Gerçekten olan şeyle uyuşuyor mu bu?
P: Bu kabaca doğru. Sadece büyük bir patlamadan ibaret değildi çünkü patlamadan önce de varoluş vardı. Patlama tüm yaratım sürecinin sadece bir parçasıydı. Büyük patlama, evrenlerin süregelen evriminin sadece bir veçhesi. Salınan evren teorisi bu gezegende öne sürülen en yakın ya da doğru teori.
D: Bir evrenin nasıl yaratılacağıyla ilgili yöntemlere nasıl karar veriliyor?

P: Bunlar bazen belli bir amaca göre kararlaştırılıyor. Neden, ne zaman ve nasıl yaratılacağı bilgisiyse bu düzeyde tartışabileceğimiz kavramların çok üzerinde. Ama bu gerçekliklerle ilgilenmekte zorlanmayan farkındalık düzeyleri var.
D: Peki bireysel ruhlar olarak biz? Biz ilk nasıl yaratıldık, bununla ilgili bilginiz var mı?
P: Sorunuzu hangi yönden sorduğunuzu açıklayabilir misiniz? Yaratımın hangi yönünü soruyorsunuz?
D: Yani, bireyler olarak biz. Bizi bireysel ruhlar olarak değerlendiriyorum. Bizim hepimizin Tanrı'nın bir parçası olduğumuzu söylediniz ama nasıl bireyler haline geldiğimizle ilgili verebileceğiniz bilgi var mı?
P: Biz sadece bireyselleştirildik. Biz sadece Tanrı'nın bireysellik verdiği parçalarıyız.
D: Neden tanrıdan bölündük? Tabiri caizse…

P: Bu genel planın sadece bir parçasıydı. Sadece Tanrı'nın kendisinin tümüyle bildiği büyük, tanrısal planın… Çoğu küçük detaylarını biliyor ama O'nun kendisi dışında tamamen bilen yok. Tüm bilginin toplamı Tanrı ya da Tanrı kavramı. Kişi sadece bunun farkında olup buna açık olarak limitsiz bir bilgiye erişebilir. Bu bilgi var. Bu odada bulunanlardan buna kendini açmak isteyenleriniz aynı bilgiye her an ulaşabilir.
D: Bilinçaltına bağlanmak gibi bir şey mi bu?
P: İnsan zihnine, evet. Bilgi aynı anda her yerde var. Bilginin Üç Kule'nin bulunduğu gezegende saklandığını söylemek doğru olmaz. Ben sadece şu anda bilgiyi bu noktadan alıyorum. Burası enerjimin açığa çıktığı ana gezegenim. Enerji ya da bilgi evrensel ve bu gezegende de algısı açık olanlarca her an, her yerden kolayca ulaşılabilir. Bilgi tüm yaratılışa açık.
D: Sizin gezegeniniz ve diğer gezegenler de bizimkinin geçtiği evrim aşamalarından aynı şekilde geçti mi?
P: Hayır, aynı şekilde değil. O kadar… Sürtüşme olmadı diyebiliriz. Daha kolay bir evrimdi. Kolay değildi ama daha kolaydı.
D: Sanki sizin gezegende bu kadar zorluk yaşanmamıştır gibi geliyor. Mükemmel bir dünyadır gibi…
P: Hiç de değil. Zorluklar aynı olmayabilir ama onlar yine de zorluk. Sadece buradakiyle aynı değil. Pratik nedenlerden ötürü mükemmel dünyalar gerçekte yok. Evrimleşen düzlemlerde varolan mükemmel dünyalar var ama evrimsel değiller. Evrimsel dünyaların ardındaki fikir mükemmele erişmektir. Ve bir kez mükemmele eriştikleri zaman evrime ihtiyaç kalmaz.
D: Buraya gelmeye gönüllü olmanızın nedenlerinden biri de bu mu? Kendi evrimsel sürecinizde aynı koşullara sahip olmadığınız için mi?
P: Bu benim deneyimlemek istemediğim bir şey değildi ama yardımcı oluyor.
D: O gezegendeyken saf enerjiydiniz. Bu bilgiye bedenle engellenmiş olanlara nazaran daha açık olmanızın nedenlerinden biri bu olabilir.
P: Bu doğru. Enkarnasyon gerçekten de kişinin duyarlılığını kapatabiliyor. Ancak bu alıştırma, eğitim ve inançla aşılabilir. Konseyler var. Örneğin evrensel konseye danışabilir ya da soru sorabilirsiniz. Başka gezegenlerde Dünya'nın yeniden doğuşunu deneyimlemek ve onun bir parçası olmak isteyen pek çokları var ancak başka yükümlülükleri nedeniyle yapamıyorlar. Başka gezegenlerde çok, pek çokları dünyevi deneyimleri dolaylı olarak uzaktan deneyimliyor. Bu karşılıklı ilişki, bu deneyimlerden yararlanabilmeleri için toplanıyor ve pek çoklarına dağıtılıyor. Bir filmin

oyuncuları olduğumuz da söylenebilir.
D: Bizi izlediklerini mi söylemek istiyorsunuz?
P: Sadece izlemekle kalmıyor, deneyimliyorlar. Ve o yüzden biz sadece kendi iyiliğimiz için değil evrenin iyiliği için de deneyimliyoruz.
D: Neden bizimle ilgili bu kadar kaygılılar?
P: Kaygılı demek doğru olmaz, ilgili demek daha doğru. Burada bulunmak isteyenlerin çoğu gelemedi ve bu yüzden gözlemleme ve deneyimleme olanağı ortaya kondu. Bu, Dünya için ve bu evren için çok büyük bir görev, Tanrı'nın planında büyük bir resim. Tüm resmin sadece bir veçhesi ama yine de küçümsenmemeli. Pek çok başka gezegen burada olanları büyük bir ilgiyle gözlemliyor.
D: O yüzden mi diğer enerjileri (varlıkları) buraya yardıma gönderiyorlar?
P: Evet, bu bocalayan (boğulan?) komşuya yardım etmek için gerçekleştirilen tamamen gönüllü bir çaba.
D: Buraya gelen bu varlıklar bize nasıl yardım edebilecekler? Daha açık olabilir misiniz?
P: Çaba, üstü örtülü bir çaba. Buraya gelip, kafaları birbiriyle tokuşturup "Bu böyle yapılmalı!" demiyoruz çünkü bunun kimseye faydası olmaz. Korkutur ve amacına ters düşer. Enkarne olmaktaki amaç toplumun içerisinde örnek olmak ve toplumun içerisinde çalışmaktır ki bunun etkisi çok belli belirsizdir ama mükemmeldir. Yardım etmek istemeyen, eski yöntemlere tutunanlar da var. Ama bu tamamen onların seçimi.
D: Dünya'da olup bitenlerden haberleri olduğunu söylemiştiniz. Dünya'da neler oluyor? Bu kadar ilgi duymalarına neden olacak ne oluyor? Bu konuyu biraz daha açar mısınız?
P: Irk, yok olmakla evrimleşmek arasında bir yol ayrımında. Şu anki noktada insan ırkı yardım olmazsa kendini kolayca yok edebilir. Uygarlığın kurtarılması için yardım etme telaşı da bundan kaynaklanıyor. Komşunuz intihar edecek olsaydı yardımına koşmaz mıydınız? Yapabileceğiniz bir şey varsa elinizden geleni yapardınız çünkü bunun olmaması gereken bir şey olduğunu bilirdiniz. Dünya intihara sürükleniyor ya da yardım gönderilmeden önce öyleydi.
Ve şimdi bu durum dengeye oturmakta.
D: Dünya'ya yardım edecek güçte olduklarını düşünüyor musunuz? İnsanoğlu çok inatçıdır.
P: Biz de öyle! (Gruptan kahkahalar yükseldi.)
D: Peki eğer Dünya kendini yok edecek aptallığı gösterirse, bu başkalarını

da etkiler mi?
P: Diğer evrimler devam eder, evet. Bu açıdan bakınca etkilemez. Ancak bir şeyler yapabileceğini bilirken durup olanları izlemek imkansızdır. Kişinin erdemli yanı yardım etmekte başarılı olsa da olmasa da, en azından denemesini zorunlu kılar.
D: Daha önce böyle bir şey oldu mu? Antik çağlarda Atlantis'in yok oluşu geliyor aklıma.
P: Orada bir fark vardı. Atlantis döneminde yok oluş tehdidi yoktu. Dünya denen evde bir… "Rahatsızlık" vardı diyebiliriz ama şu anki kadar kritik bir durum söz konusu değildi. Şu anda bulunduğumuz noktada yok olmanın eşiğindeyiz. Tüm insan ırkının yok olması, gezegenin yok edilmesi, tam anlamıyla bu gezegenin ve üzerindeki tüm yaşamın öldürülmesi söz konusu. Atlantis'te durum bu değildi o yüzden Atlantis döneminde bir akına ihtiyaç yoktu. Eğer yardım gönderilmeseydi kaderiniz sizi nereye götürürdü, tahmin edebiliyor musunuz? Başka bir deyişle, yardım görmeseydiniz neler olacağına dair bir fikriniz var mı?
D: Pek sayılmaz. (Gruptan da benzer tepkiler geldi.) Bizi aydınlatabilir misiniz?
P: Bu uygarlık nükleer savaşla tamamen yok olma yolunda ilerliyordu. Topyekun, nükleer savaş… Teknoloji yayılıyordu ve hala da en ufak, en az gelişmiş ülkelere kadar yayılmaya devam ediyor. Bir ülke ya da bir ülkedeki tek bir insan bile savaş başlatırsa neler olacağını tahmin etmek için hayal gücüne ihtiyaç yok.

Bu olasılık korkutucu olsa da konuya teorik yaklaşmaya karar verdim. "Peki dünya yok olsa gerçekten ne fark ederdi? Sadece tekrar ruhlar haline gelmez miydik?"

P: Bu dünyanın yok olma zamanı henüz gelmedi. Bir zamanı var ama o zaman şu an değil. Bu gezegen yok olmadan önce ondan öğrenilecek çok şey, ondan gelecek çok fazla iyilik ve yardım var.
D: O zaman yok olacağı bir zaman gelecek mi yani?
P: Tabii ki. Ama bu doğal nedenlerle olacak. Bu gezegen onda yaşayanlar tarafından yok edilmek için yaratılmadı.
D: Son geldiğinde bunun kitlesel imhadan ziyade başka bir evrimsel aşama olacağını mı söylemek istiyorsunuz?
P: Kesinlikle. O zaman geldiğinde herkes buna hazır olacak. Bunun söz konusu olacağı zaman göz önüne alındığında endişelenecek bir şey yok.

Binlerce, binlerce yıl sonra olacak bu. Bu gezegen burada bulunan herkes için başka bölgelere geçmek için bir sıçrama tahtası. Bu gezegenin yararlı olduğu süre sona erdiğinde doğal bir afetle, patlayarak yok olacak.
D: Ama tehlikeli olan insanların bu doğal olay gerçekleşmeden önce onu yok etmesi öyle mi?
P: Aynen.
D: Ne fark eder? İkisinde de bir patlama söz konusu değil mi?
P: Fiziksel bedenlerimizde hepimiz ölürüz. Çok yaşlandığımız zaman ölme vaktimiz gelirse, bu zamanıdır. 12 yaşındaki bir çocuğun ölmeye hazır olmadığı barizdir. Bazen enkarnasyondan önce yapılan anlaşmalar nedeniyle bu olur. Ama kural olarak 12 yaş, ölünecek bir yaş değildir. Dünya şu an 12 yaşında gibi. Zamanı değil! Ölme şekli bu değil, ölme zamanı şimdi değil. Dünya daha olgunlaşmadı. Uygarlık açısından Dünya daha ergenlik çağında. Henüz yetişkinliğe bile erişmedi. Gelecek jenerasyonlardan daha gelecek çok var. Dünya, zamanı geldiği zaman hazır olacak.
D: Dünya erken ölse, bu diğer galaksileri ve gezegen sistemlerini nasıl etkilerdi?
P: Nükleer savaş nedeniyle düzenin ve kozmik uyumun etkilenmesi söz konusu. Bu, sistemler boyunca karşılıklı etkileşime neden olurdu. Planların değişmesi gerekirdi. Evrensel düzeydeki nihai hedeflere yine ulaşılıyor olurdu ama bireysel hedeflerin değiştirilmesi gerekirdi.
D: Bu nedenle Dünya'ya varlıklar gönderen çok gezegen var mı?
P: Birçok gezegen var, evet.
D: Bu tip kaynaklardan aldığımız kötü etkiler var mı?
P: Ben buna kötü etkiler demezdim. Daha iyi etki edenler söz konusu. Gelenler arasında amaca ters etki edenler yok ama amaca diğerlerinden daha fazla hizmet edenler var.
D: O zaman dünyanın yok olma sürecinin hızlanmasına neden olan etkileri nereden alıyoruz?
P: Bu enerjiden kaynaklanıyor. Bu gezegendeki düşünce enerjilerinden… Bu gezegenle bağlantılılar.
D: O zaman kötü etkiler bizimle ortaya çıktı.
P: Kötü, doğru bir tanımlama olmaz. Sadece… Yanlış yönlendirilmiş demek daha doğru olur. Bu enerjiler sadece evrimleşmiş değiller. Bunlar bu gezegende yaşayan enerjiler. Hepimiz enerjiyiz. Siz enerjisiniz, ruhunuz enerji. Bahsettiğim enerjiler bunlar. Bunlara "ruh" da diyebiliriz.
D: O zaman bu negatif düşünceler nereden kaynaklanıyor?

P: Düşünce enerjidir. Ruhunuz enerjiyi manipüle eder. Düşünmek enerjinin manipüle edilmesidir. Böyle düşünceler geçmiş deneyimlerden, çevreden ve iradeden kaynaklanır. Düşünceler koşullanmış değildir, kasten gerçekleştirilen bir eylemin ürünü ya da yan ürünüdür.
D: Bu, düşüncelerin "şeyler" olduğu görüşünü destekler mi?
P: Kesinlikle. Düşünceler enerjidir. Düşünceler gerçek tezahürlerdir.
D: İnsanların dünyaya olacak kötü şeyleri düşünmesinin bunları gerçekten yaratacağını mı söylemek istiyorsunuz?
P: Bu doğru. Dünya'da cehennemi düşünmek, dışarıya çıkıp alın teriyle cehennemi inşa etmek kadar etkili olacaktır. Birebir aynı şekilde gerçekleşmeyebilir ama kesinlikle, kesinlikle gerçekleşecektir.
D: O zaman insanlar böyle şeyleri (nükleer savaş vs.) düşünüp onlardan korkarak bunların gerçekleşmesine neden olacak kadar güçlü bir düşünce enerjisi yaratıyorlar.
P: Biz bu olasılığı kabul etmenin, olasılığın içeri girmesine olanak tanıyacak kapıyı açtığını söyleyeceğiz. Eğer zihinsel enerjiler bu olasılığın imkansız olduğuna yönlendirilirse, öyle olur. O yüzden nükleer savaşı kabul etmek ya da olasılık olarak görmekle ilgili enerjilerin temizlenmesi bu kadar önemli. Aksi takdirde o senaryo hayata geçer. O yüzden amaç taze enerjileri, bu düşünce modelleriyle kirletilmemiş enerjileri getirmektir. Yeni fikirler, yeni umutlar ve yeni yönelimlere sahip enerjileri: Yani yıldız insanlarını.
D: Evet. Başka dünyalardan gelen bu yeni enerjilerde çok, pek çok yaşam boyunca yerleşmiş yıkıcı düşünceler bulunmuyordur.
P: Bu kesinlikle doğru. Bu sisteme yeni kan, iyi kan karıştırmaktır. Enerjileri temizlemek, yeni bir enerji ve bakış açısı vermek içindir. Enerjinin nasıl temizleneceğini daha önce hiç görmemiş dünya ruhlarına bunu göstermek içindir. Çünkü dünya böyle gidecek olsa sonunda hepsi negatif enerjiye kanallık eder hale gelir ve sonucu tamamen yıkım olur.
D: (Kafama dank etti.) Ah! Nedeni bu yani. Çok mantıklı.
P: Derslerinizi öğrenin ve gündelik hayatınızda uygulayın. İnsanlara örnek olun ve böylece başka gezegenlerden gelen elçiler gibi siz de elçilere dönüşürsünüz.
D: Bence problemlerden biri Dünya'daki insanlara başka gezegenlerden gelenlerden korkmaları gerektiğinin öğretilmiş olması. Uzaylı ya da yabancı olan her şeyin kötü olacağını düşünüyorlar.
P: Bunun nedeni hayal gücü, belirsizlik ve tanımamak. İnsanlar anlamadıkları şeyden daima korkar.

Bir anda Phil'in ortaya koyduğu hiçbir geçmiş yaşamda (ya da yerleştirilmiş anıda) kimseye zarar vermediğini ya da şiddete neden olmadığını fark ettim. Her zaman şiddet gören ve olumsuzluğun kurbanı olan taraftı. Belki de neden buydu. Bu düşünce yapısını anlayacak şekilde programlanmamıştı. Belli ki yeni kan olarak gönderilen yıldız insanı enerjileri için de aynı şey geçerliydi. Bu, savaş karşıtı protestolar sergileyenler, nükleer karşıtı eğilimlere sahip olanlar ve şiddet karşıtları gibi pek çok şeyi açıklayabilirdi. Bu dünyaya gelmeden önce barış seven bir yapıda programlanmışlardı.

BÖLÜM 12

YILDIZ TOHUMU

Çoğunlukla şans eseri denk geldiğim açıklamalar yoluyla bu hikayelere yönlendirilmem beni de hayrete düşürüyor. Merakımı uyandırmak için daha fazlası gerekmiyor ve genelde söylenen bir şey dikkatimi çektiği zaman onun üzerine gittiğimde, bilinmeyene doğru yapılan yeni bir yolculuğun kapıları aralanıyor. Kapı bir kez açıldığı zaman yol beni genellikle garip ve harikulade yan yollara doğru götürüyor. Gezegenimiz olan Dünya'nın, başka dünyalardan gelen insanlar tarafından tohumlandığını keşfetmem de şans eseri oldu. Okuyucunun bu macerayı tıpkı benim deneyimlediğim şekilde, bize tümüyle yabancı gelen bir fikirden büyüleyici bir dünyaya doğru ilerleyerek deneyimlemesine izin vereceğim. Fikir bize çok yabancı olsa da, gerçeğin mırıltısı içinde duyulabiliyor. Bu, başlangıcımızın gerçek hikayesi olabilir. Bildiğimi iddia etmiyorum ama en azından bu hikayeyi açık görüşlülükle okumanızı ve her ne kadar hayal bile edemeyeceğimiz şeylerden bahsediyor olsa da, içinde gerçeklik payı olabileceği ihtimalini değerlendirmenizi diliyorum.

Bu olay Phil'in, Dünya tarihiyle ilgili tüm bilgiye erişebilmesini sağlıyor gibi görünen Üç Kule düzeyinden konuştuğu bir seansta gerçekleşti. Daha önce bahsettiği iletişim sistemi aracılığıyla bu noktadan oraya erişebiliyordu. Burası onun ana gezegeni olduğu için enerjisi gezegeninkiyle uyumluydu ve kayıtları bulabilmesi için ona büyük olanak sağlıyordu. Dünya'nın gizemlerine cevap bulmak için keşif yaptığımız sırada Atlantis'teki ırklardan bahsetti. Birden aklıma sıklıkla düşündüğüm bir soruyu sormak geldi. Dünyamızdaki farklı ırkların nereden geldiğini hep merak etmiştim. Yani bizim siyahi, sarı benizli, kızıl derili ve beyaz diye adlandırdığımız ırkların... Hepsi birbirinden çok farklıydı. Kökenleri neydi?

P: Irklar olarak tarif ettiğiniz deri pigmentleri ve fiziksel özellikler evrimsel sürecin ürünü. Seyahat etmenin kolay olmadığı ilk çağlarda muhtemelen kabileler belli bir bölgeye yerleşiyor ve jenerasyonlar boyunca orada yaşıyordu. Bu nedenle fiziksel görünümleri yaşadıkları çevreyi yansıtıyordu. Irklar böyle ortaya çıktı. Dünya'da bilinen birkaç ırk daha vardı. Aralarında yeşil derili ve mavi derili olan ırklar vardı ki dünya terminolojisine göre bunların nesli tükenmiş durumda. Yeşil derililer,

ormanlarda ve yeşillik alanlarda yaşayan ve yeşil deriye sahip olan orman insanlarıydı.

Bu kesinlikle beklediğim türde bir cevap değildi.

D: Bulunduğu ortamın rengini alan bir bukalemun gibi mi demek istiyorsunuz?

P: Hayır, doğuştan yeşildiler ve öyle de kaldılar. Mavi deri de aynı şekilde, doğuştandı. Bu genetik bir mutasyonun sonucuydu. Eflatun ya da mor derili insanlar da vardı. Bu renkler bugün de belli anlarda her birimizde görülebilir. İnsanlar "kıskançlıktan çatladı", "morardı" ya da "alı al moru mor oldu" gibi deyimler kullanıyor.[1] Bu renklerin deriye ithaf edilmesi tesadüf değil.

D: O zaman bedenlerimizin fiziksel yapısında hepsi mümkün mü demek istiyorsunuz?

P: Bu doğru.

D: Bu ırkların saçları da farklı renklerde miydi?

P: Yeşil derililerin koyu kahverengi ve dalgalı saçları vardı. Mavi olanların daha açık renk, neredeyse sarı renkte, düz saçları vardı. Eflatun ırkın saçları kırmızı ve kıvırcıktı; birbirine girmiş bir kıvırcık... Gerçekten görülmeye değer bir görüntü.

D: Evet, bugün gördüklerimizden çok farklı renkler bunlar. Bu ırkların bizim genetikte "soya çekme" dediğimiz, türün genelinde görülmeyen ancak atalardan gelen bazı özellikleri taşıyan insanlara rastladığımız durumlarda olduğu gibi, bugün de ortaya çıkmaları olasılığı var mı?

P: Arada sırada mor bir leke ya da eflatun bir benek gibi bir doğum lekesi olarak ortaya çıkabilir. Bu, o zamanların hatırasıdır. Tüm bedeni böyle bir pigmentle kaplı bir insan hayal ederseniz eflatun ırkı gözünüzde canlandırabilirsiniz.

D: Bu hayal etmeyi kolaylaştırıyor. Bunları görmüşlüğüm var. Yani "doğum lekesi" dediğimiz şeyleri...

P: Evet, bunların hepsi Dünya tarihindeki geçmiş dönemlerin hatırası.

D: O zaman bu renkler ırkların karışmasıyla mı yok oldu?

P: Bu gezegenin tarihi boyunca hayatta kalmayan ırklar oldu... O kadar. Bu ırklar diğerleri kadar agresif değildi. Daha nazik bir doğaya sahiplerdi

ve fiziksel agresiflikten çok ruhsala yakınlardı.
D: Yok edilmelerinin nedeni buydu diyebilir miyiz?
P: Yok edilmekten ziyade... Neslinin tükenmesi diyebiliriz. Yok edilmek demek doğru olmaz. Bu sözcük doğru anlamı ifade etmiyor.
D: O zaman şu anda burada bulunan ırklar hayatta kalanlar mı? Sarı, kızıl, siyah ve beyaz, yani açık tenli olanlar.
P: Ve kahverengi olanlar.
D: Irkların kökeninin hangi kıta olduğunu biliyor musunuz?
P: Nil Nehri'nin bulunduğu bölgede tohumlama yapılmıştı. Koşullar uygundu. Yaşam için tohumlar orada atıldı ve oradan gelişti. Bunlar ilk yaşam formlarıydı: daha sonra evrimleşen ve daha karmaşık formlar halini alan hücreler ve hücresel yaşam formları.
D: Tüm hayvan ve insan formlarına doğru evrilenler mi yani?
P: Evet, doğru.
D: O zaman orayı insan ırkının, Dünya'daki yaşamın doğum yeri olarak görebilir miyiz?
P: Tarif edilen bölge birkaç tanesinden biri. Köken olarak belirli tek bir bölge gösterilemez. Çünkü gezegen yüzeyinde aynı anda tohumlanan birkaç yer vardı.
D: Bunu biraz daha açıklayabilir misiniz? "Tohumlanan" dediğinizde kulağa sanki biri bir bahçeye tohum ekiyormuş gibi geliyor.
P: Tam da öyle.
D: Anlamıyorum. O zaman tohumların başka bir yerden gelmiş olması gerekir.
P: Bu doğru. Başlangıçta burada yaşam yoksa yaşam nereden gelecek? Kökeni başka bir yer olmalı.
D: Yani her şeyin nasıl ortaya çıktığıyla ilgili bilim insanlarının ve teologların bir sürü teorisi var. Başlangıçta hiçbir hücre ya da onun gibi bir şey olmadığını mı söylemek istiyorsunuz? Hiç ot, bitki, hiçbir şey yok muydu? Hepsi tohumlamayla mı başladı?
P: Bu doğru. Çevrenin yaşama olanak sağlayacak hale geldiği noktada Dünya yaşam ayrıcalığını kazandı. Bu gezegene yaşam getirmek için yapılması gereken şeyler vardı. Ve bu olay gereğince dikkate alındı ve evrenin tarih kayıtlarına geçti. Hiçbir şey şans eseri gerçekleşmez.
D: "Yaşam ayrıcalığı" ile neyi kast ediyorsunuz?
P: Dünya'ya üzerinde yaşam olan bir gezegen olma ayrıcalığı verildi. Üzerinde yaşam olan bir gezegen ile hiç yaşam olmayan bir gezegen arasında belirgin bir ayrım vardır. Bu, gezegenin evrimsel sürecinde bir üst

basamağa geçmesidir.
D: Bunların ne zaman olacağına kim karar veriyor?
P: Ruhsal ve fiziksel boyuttan birlikte çalışan ve gezegenin evrimsel olarak geldiği noktayı değerlendirenler var. Gezegendeki doğa inceledikten sonra, yaşamı destekleyecek hale gelmiş olup olmadığına karar veriliyor. Ve böylece gezegene yaşam bahşediliyor. Ve "bahşediliyor" dediğime dikkat edin lütfen.
D: Peki hücrelerin kökeni neresi? En başta bir yerden gelmiş olmaları gerekir diye düşünüyorum.
P: Evrimlerinde çoktan ileri aşamaya gelmiş olan başka gezegenlerden getirildiler. Zira yaşam ayrıcalığını elde ettiği sırada Dünya'nın içinde bulunduğu evrende nüfusa sahip birçok gezegen vardı. O yüzden hücreler bu gezegenlerden getirildi.
D: Ardından hücrelerin laboratuvar ortamında bakteri üretir gibi üretildiğini mi söylemek istiyorsunuz?
P: Daha çok bir bahçede olduğu gibi. Yeni tohumların ekilip şefkatle izlendikleri, bakıldıkları ve desteklendikleri bir bahçe gibi.
D: Buraya nasıl taşındılar?
P: Uzay aracıyla.
D: Uzaylıların bize göz kulak olduğundan her zaman şüphelenmişimdir. Neden böyle hissettiğimin açıklaması bu olabilir mi?
P: Bu doğru. Çünkü biz hala bahçe olma aşamasındayız ve artık tohumlama aşamasına doğru ilerliyoruz. Bahçeyi artık meyve vermeye hazır olarak düşünebilirsiniz.
D: Doğru meyveyi verecek miyiz?
P: Bu, bahçe tarafından belirlenir. Kimse bahçeye hangi meyveyi vermesi gerektiğini söylemez. Bahçeye büyümesi için yeterli olanak verilir sadece. "Bu bahçe bu ya da şu meyveyi vermelidir" diye bir talimat yoktur. Çünkü Dünya kendi tarihini kendi yazmalıdır. Özgür irade burada devreye girer.
D: O halde zamanı geldiğinde, deyim yerindeyse, tohumları aktaracağımızı, yani başka gezegenleri tohumlayacağımızı mı düşünüyorsunuz?
P: Şu anda buna hazırlık yapılıyor. Şu anda biz konuşurken bile hazırlıklar yapılıyor. Bahçe meyve vermeye hazır.

Sürdürdüğümüz uzay keşiflerini mi kastettiğini merak ettim. Acaba ileride güneş sistemimizdeki başka gezegenlere yaşam götürmeyi deneyecek miydik?

D: Dünya'da bununla ilgili denemeler yapanlar olduğunu mu söylemek istiyorsunuz?
P: Hem fiziksel hem ruhsal boyutlarda denemeler yapılıyor. Ancak çalışmanın büyük kısmı Dünya'da gözle görülemeyen boyutta gerçekleşiyor.
D: Bu birçok görüşün ortaya çıkmasına neden olacak bir fikir. Mesela bu çalışmalar NASA tarafından mı yoksa başka uzay bilimcileri tarafından mı yürütülüyor?
P: Biz burada ruhsal tohumlamadan da bahsediyoruz. Tohumlama, gezegene ışık getirmek, bilgiyi getirmekle ilgili; sadece fiziksel bir nakilden ibaret değil. Bireylerin aydınlanması bu sürecin bir parçası.
D: Peki başka gezegenleri fiziksel anlamda tohumlama olasılığı üzerine çalışan bilim insanları olduğunu düşünüyor musunuz?
P: Başka gezegenlerde koloni kurmanın nasıl bir şey olacağını düşünenler var. Bir de gerçekten planlayanlar ve gerçekleştirmek için çalışanlar... Herkesin görevi eşit derecede önemli.
D: Üzerinde denemeyi düşündükleri belli bir gezegen olup olmadığı hakkında bir bilginiz var mı?
P: Teknolojiler ve erişilebilen gezegenler arasından seçim yapmak söz konusu olduğu için, uygun gözüken iki gezegen şu an değerlendiriliyor. Biri Ay ki teknik açıdan Ay bir gezegen değil ama yerleşim kurmak açısından değerlendiriliyor. Şu anda insan teknolojisinin limitli olması nedeniyle Mars da koloni kurmak açısından ciddi şekilde değerlendiriliyor. Şu anda olabilecek seçenekler bunlar.
D: Koloniler kurulacaksa yaşamak için gereken gıdanın da ekilmesi gerekir diye düşünüyorum. Bunu mu kast ediyorsunuz? Yoksa bildiğimiz anlamda yaşamın başlaması için tohumlamayı mı?
P: Bunlar bir çocuğun yetişkinliğe giden yolda atacağı ilk adımlar. Bunlar ilk adım atma teşebbüsleri. Yolculuğun başlangıcı olarak görülemezler çünkü henüz yürünmemiştir.
D: Ama gezegenimizde olduğu gibi bir gün gerçekleşecek mi?
P: Bu doğru.
D: Peki ya Venüs? O da Mars kadar yakın sanıyorum.
P: Teknoloji uygun seviyeye ulaşınca bu gezegenlerin düşünülmesine gerek kalmayacak çünkü bu güneş sistemindekilerden yaşama çok daha elverişli olan gezegenlerin bulunduğu başka galaksilere yolculuk mümkün olacak.

D: Ay'ın bir gezegen olmadığını söylemiştiniz. Bu doğru. Ay hakkında ne biliyorsunuz?
P: Ne bilmek isterdiniz?
D: Kökeni hep sorgulanmıştır.
P: Ay, dolaşan bir yıldızla gerçekleşen bir çarpışma sırasında Dünya'dan kopmuştu. Dünya o sırada eriyik haldeydi ve yakınından geçen bir yıldızın çekim kuvvetiyle Dünya'nın kütlesinden ayrıldı.
D: Ay'da hiç yaşam oldu mu?
P: Hayır çünkü atmosferi hiç olmadı. Dünya'dan ayrıldığı zamanki maddesel hali yaşam için hiçbir zaman elverişli değildi. Ama bu, yaşam tarafından ziyaret edilmediği anlamına gelmiyor ki insanoğlunun yaptıkları zaten bunun kanıtı.
D: Ay'da bir zamanlar dünya dışı varlıkların üslerinin olduğunu da duymuştum.
P: Yüzeyinde üsler olduğu biliniyor, bu doğru. Dünya dışı varlıklar üslerde yaşamıyorlardı ama onlara uğruyorlardı. Deyim yerindeyse uygun bir mola yeriydi.
D: Teleskoplarla baktıklarında Ay yüzeyinde insan yapımı nesnelere benzeyen şeyler gördüklerini iddia eden insanlar var. Bunun hakkında bir bilginiz var mı?
P: İddialar sadece iddia. Bu ülkenin uzay programı tarafından bırakılanlar dışında daha önceki ziyaretlere dair hiçbir fiziksel kanıt yoktu. Ve bu da bir rastlantı değil çünkü daha önceki ziyaretçilerin varlığına ihanet etmemek için tüm izler itinayla ortadan kaldırıldı. Zira başka bir gezegenden gelen ziyaretçilerin çöpleri Ay'da bırakılmış olsaydı bu, Dünya için travma yaratan bir keşif olurdu.
D: O zaman insanların gördüklerini iddia ettikleri şeyler sadece doğal fenomenler ya da yapılar mı?
P: Doğru.
D: Ay'ı şu anda da aynı şekilde kullanan dünya dışı varlıklar var mı?
P: Hala ara sıra yapılan ziyaretler söz konusu ama öncekinden daha fazla değil ve daha farklı şekilde değil.
D: Bir gün Dünya'nın Ay'da koloni kuracağını ya da bir üs inşa edeceğini düşünüyor musunuz?
P: Bu olası. Oldukça olası...

Bu seans yeni bir düşünce kulvarı açmıştı. Bilim insanlarımız uzay keşiflerinde o kadar yol aldılar ki çorak bir gezegende yaşam başlatma ihtimalini düşünüyor olmaları şaşırtıcı gelmemeli sanırım. Eğer bunu

başarabilirlerse, uzak gelecekte bir yerde bizim çalışmalarımızın meyvesi olan yaratıklar bizi Tanrı olarak, onları Yaratan olarak görebilir. O halde neden uzak geçmişteki bir zamanda burada, Dünya'da da aynı şeyin gerçekleştiği fikri bize bu kadar yabancı geliyor?

Bu düşünce ilgimi çekmişti ama Phil'in bana söylediklerinin ne kadar önemli olduğunu o zamanlar tam olarak fark edememiştim. Üç Kule aracılığıyla gönderilen konulardan biriydi sadece. Bu konuyu daha fazla irdelemeyi planlamamıştım ama kanallık yoluyla ulaşması için bu bilgiyi yönlendiren güçlerin (ya da onları nasıl adlandırmak isterseniz onların) başka fikirleri vardı. Onlara göre hikayenin tümünün ortaya çıkmasının zamanı gelmişti.

BÖLÜM 13

KAŞİFLER

Takip eden birkaç haftada Üç Kule'ye pek çok kez geri döndük. Grup seansına katılan insanların sorular sormasına izin verdik ve Dünya'daki sıra dışı yerler hakkında sorular sorduk. Bu seans da onlardan biriydi ve hayatlarında bu fenomene hiç şahit olmamış birçok insan orada bulunuyordu. Neler olduğunu arkadaşlarından duymuş ve merak edip gelmişlerdi. Dünya'nın gizemleriyle, her zaman öğrenmek istediğimiz şeylerle ilgili sorular sormayı bekliyorduk. Seansı izleyenlerden birkaçının kişisel sorular hazırladığından da emindim. Ama seansı yöneten güçlerin bu geceki seansla ilgili niyeti başkaydı. Başka planları vardı. Bu sefer asansör kapısı açıldığında gördüğümüz yer Üç Kule'nin bulunduğu gezegen değildi. Onun yerine Phil, ağaçlar gördüğünü söyledi.

P: Sağ tarafta, mürettebattan üç kişinin ormandan geri dönmesini bekleyen gümüş bir uzay aracı var.

Phil bir geçmiş yaşamı keşfetmeyi mi seçmişti? Bu genelde grup seanslarında olan bir şey değildi. Sorulara cevap verme niyetiyle transa girmişti. Gördüğü sahne, kaybedilen keşif ekibiyle ilgili sahneye de benzemiyordu. O olayın yaşandığı gezegen çoraktı. Belli ki bu fenomeni yöneten güçler odadakilerin isteklerinden bağımsız olarak bizi gitmemiz gerektiğini düşündükleri bir yere yönlendiriyorlardı. Onları takip etmekten başka bir seçeneğim yoktu. Aracı tarif etmesini istedim.

P: Gümüş renkte ve yuvarlak. Enine oval şeklinde ve dört ayakla destekleniyor. Altında bir rampa ya da açılan bir kapı var.
D: Çok büyük mü?
P: Yaklaşık 9 metre çapında.
D: Bayağı büyüğe benziyor.
P: Çok büyük sayılmaz zira bu aracın geldiği ana gemi çok daha büyük. Bu gözcü ya da keşif aracı ve sadece kısa mesafeli uçuşlar için kullanılıyor.
D: Ağaçlar gördüğünü söylemiştiniz. Arazi nasıl görünüyor?
P: Arazi Dünya'ya ait. Bu, bu taşıtın (Phil) geçmişinde Dünya gezegenini ziyaret ettiği başka bir dönem.

Demek ki Phil gerçek geçmiş yaşamlarından birine bakıyordu, yerleştirilmiş bir anıya değil.

D: Araca doğru giden üç insan ya da mürettebat üyesi olduğunu söylemiştiniz değil mi?
P: Şu anda ormanın içindeler. Toprak ve bitki örneği topluyorlar çünkü gezegen çok yakında üzerinde yaşam olan bir gezegen olma görevini üstlenecek. Bu gezegen tohumlanmadan önce koşulların uygunluğunun belirlenmesi için çalışmalar yapılması gerekiyor. Koşullar yaşamın desteklenmesini ve sürdürülebilmesini sağlamak açısından elverişli olmalı. Keşif görevinin amacı bu. Şu anki koşulların yaşamı destekleyip destekleyemeyeceğini belirlemek…
D: Kafamı karıştıran tek bir şey var. Ağaçlar varsa, onlar da bir yaşam formu sayılır, öyle değil mi?
P: Bu doğru. Biz desteklenmesi için farklı parametrelere ihtiyaç duyan insan ya da hayvan yaşamından bahsediyoruz. Bu, bu gezegendeki hayvanlar aleminden öncesine ait, mineral ve bitki alemine dair bir dönem. Sadece bitki örtüsü var o kadar.
D: Örnekleri aldıktan sonra bir yere götürmeleri gerektiğini söylemiştiniz değil mi? Karar verecek olan kim?
P: Örnekler toplanarak merkezi, süper evrene gönderilecek ve orada analiz edilip değerlendirilecek. O zaman bir uyumluluk incelemesi yapılacak ve gezegenin hayvan formunda yaşama elverişli olup olmadığı belirlenecek.
D: Merkezi yer nerede?
P: Havana. (Ses olarak Havana'ya benzer bir kelime söyledi) Merkezi ve süper evren. (Dilimizdeki "heaven" (cennet) sözcüğüyle benzer olması tesadüf olmayabilir mi?) Tüm yaratım için başvurulan başlangıç noktası. Çünkü bu gezegende Tanrı olarak adlandırılan, tüm yaratımın en yüce yöneticisi olan O'nun bu evrende bulunduğu yer burası. Burası tüm yaratımın devamlı yinelendiği yer, tüm yaratımın merkezi.
D: O zaman uygarlığınıza göre bir Tanrı var öyle mi?
P: Tüm uygarlıklar Tanrı'yı tanır. İleri seviyede olanlar da aynı Tanrı'yı tanır çünkü O tektir ve her şeydir. Farklı isimler ve kavramlarla tanınır ama O'nun özü herkes tarafından tanınır çünkü O vardır ve biz de O'ndan geliriz.
D: Sen hiç oraya gittin mi?
P: Bu soruyu cevaplamayacağım çünkü devamında gelecek sorgulamalar

uygun değil. Şu anda bu konudan bahsedemeyiz.

Devamında bu yerin nasıl bir yer olduğunu soracağımı ve Tanrı'yı tarif etmesini isteyeceğimi anladığı belliydi. Yapmak istemediği hiçbir şeyi yapmasının istenmeyeceğine dair kendisini temin ettim. Regresyon ve hipnozlu trans deneylerinde deneğin belli şeyler hakkında konuşamadığı böyle durumlarla sıkça karşılaşılır. Ve karşılaşıldığında onu aşmak imkansız değilse bile zordur. Genelde kararlarına saygı duyarım çünkü durumun benden daha fazla farkındadırlar.

D: Sadece merak etmiştim.
P: Bu anlaşılabilir bir şey çünkü biz de meraklıyız. O yüzden ormanın içinde kazı yapıp örnekleri geri gönderiyoruz. Merakımızı tatmin etmek için… Çünkü bu bazılarının düşündüğünün aksine, sadece insana özgü bir özellik değildir.
D: Sadece fiziksel bir varlık olarak bulunduğu bir yer olup olmadığını merak ettim. Merakım bu yöndeydi.
P: O bir varlık değil. Bu idrak seviyesinde söylenebilecek tek şey O'nun olduğu. Ama ikamet ettiği bir yer var, Tanrı'nın Salonu, ki O'nun kaynağı, merkezi orası.
D: Bir ikametgahının olması garipmiş.
P: Bu sadece kendi düzeyinizde kavrayabilmeniz için kullanılan bir açıklama biçimi. Çünkü size daha yüksek seviyede bilgi versek kavramanız mümkün olmaz. O yüzden bu bilgiyi anlayabileceğiniz düzeye indirgememiz gerekiyor.
D: Tamam. Ama başka bir deyişle O'nunla temasa geçilebilecek merkezi bir yer var. Ve sizin geminiz böyle şeyleri oraya götüren pek çok gemiden biri mi?
P: Bunlar bu birimin gemi filosu. Çünkü bu gemiler yabancı yerlere gönderilen seferi kuvvetlerin bir parçası ve görevleri de tam olarak bu: yaşam mirası için sırada olan ya da yaşam taşıyan bir gezegen statüsüne erişmiş olan gezegenlere seyahat etmek. Çünkü izlenmesi gereken kurallar ve yönetmelikler var ve bunları yapmak bu kural ve yönetmeliklerin bir parçası.
D: Ama karar alma süreciyle bir ilginiz yok.
P: Bu doğru. Çünkü örnekleri toplamak bütün resmin sadece minik bir bölümü. Onların görevi bu, bundan fazlası değil.
D: Ormandan döndüklerinde mürettebat üyelerinin neye benzediğini tarif

edebilir misiniz?
P: Şu anda detay vermek istemiyoruz çünkü dinleyiciler hepsinin böyle göründüğünü düşünebilir ki bu kesinlikle doğru değil. Zira insani koşullara göre değerlendirildiğinde görünümü uçlarda olan pek çok ırk var. O yüzden hepsini temsil eden bir tasviri programlamak istemiyoruz. Zira fiziksel yapının birçok bireysel formunu tarif eden pek çok bilgi ileride verilecek. Bunun için şu an uygun zaman değil.
D: Daha önce başka gezegenlerden insanları tarif etmiştiniz.
P: Bu doğru ama o seanslar topluluğa kapalıydı ve kapsamı nispeten sınırlıydı. Ancak şu anda biz öyle bir ortamda değiliz ve bu yüzden önlem almamız gerekiyor.
D: Pekala. Kararınıza uyacağım. İzlediğiniz sahnede neler olduğunu anlatabilir misiniz bana?
P: Örnekler toplanıyor ve silindir biçiminde saklama kaplarına konuluyor ve keşif gemisine gönderiliyor. Oradan ana gemiye nakledildiliyor. Oradan da galaksinin bu bölümünün, tırnak içinde "Bölgesel Karargahı" olan, aracı istasyona. Ardından… Kozmik UPS diyebileceğimiz (gruptan yükselen kahkahalar) kargo aracılığıyla incelemelerin yapıldığı ve kararın verildiği merkezi evrene gönderiliyor.
D: Bayağı farklı yerlere gitmesi gerekiyormuş.
P: Kendi toplumunuza bakmanızı istiyoruz. Farklı bölgelerde aynısını göreceksiniz. Çünkü toplumunuz evrensel ölçekte gerçekleşenlerin bir yansıması.
D: Topraktan ve bitki örtüsünden örnekler aldılar. Peki ya hava ve onun gibi şeyler? Onlar da önemli mi?
P: Bu görevin kapsamı tamamen toprak ve bitki örtüsüne odaklıydı. Görev sadece bunu kapsıyordu.
D: Tamam. Peki mürettebat? Dünya'nın atmosferinde nefes alıp işlev görebiliyorlar mı?
P: Daha önce belirtilen nedenlerden ötürü şu anda bu soruyu cevaplamayacağız. Ama şunu söylemek isteriz: herhangi bir rahatsızlık ya da güçlük çekmeden serbestçe dolaşabiliyorlardı.
D: Peki. Bu bilgileri bana özel bir seansta verecek misiniz?
P: Bunu söylemeyeceğiz çünkü… Bu konu hakkında daha fazla konuşmayacağız.

Bu seansta birçok konu yasaklıymış gibi görünüyordu. Genelde böyle bir karşı koymayla karşılaştığım zaman cevap alacak bir yol bir

şekilde bulurum. Ama bu sefer ağır bir şekilde sansürleniyor gibi görünüyorduk.

D: Sorun değil. Ana geminin neye benzediğini söyleyebilir misiniz?
P: Ana gemiler, Dünya'da pek çok kişinin gördüğünü rapor ettiği puro şeklinde araçlar. Bunlar varolan tek ana gemiler değil zira ana gemilerin de bağlandığı daha büyük gemiler var. Kendi savaş gemisi filikaları bulunan Destroyer'larla (muhrip) çevrili bir Donanma Yük Gemisi hayal ederseniz bu kavramı daha iyi anlayabilirsiniz.

Phil'in bilinçli zihni, benzetme yapmak için onun Donanma deneyiminden yararlanıyordu.

D: Ana geminin de karaya indiği oluyor mu?
P: Bu doğru değil. Çünkü ana gemi atmosferden geçmiyor. Keşif gemileri atmosfere gönderiliyor.
D: Gemilerin nereden geldiğini tarif edebilmeniz mümkün mü?
P: Söyleyeceğimiz, çıplak gözle görülebilen bir takım yıldızından, Andromeda'dan geldikleri. Ve söylediklerimize şunu da ekleyeceğiz ki şu anda bu gezegene yapılan ziyaretlerin bazıları da yine referans olarak verilen aynı yıldız noktasından.
D: "Şu anda" diyerek şu anda bulunduğumuz zamanı mı kast ediyorsunuz?
P: Şimdiki zamandan… 1984'ten.
D: Neden hala bu gezegene geliyorlar?
P: Geri döndüler çünkü uzun süredir ziyaret etmiyorlardı. Artık bu gezegenin kaderini gerçekleştirmesinin zamanı geldi ve hava kirliliği, toprak kirliliği, enerji düzeyleri vs. açısından gezegenin geldiği noktanın anlaşılması ve uyum sağlanması için çok fazla bilgiye ihtiyaç var.
D: Tohumlamayı yapan gemiler… Onlar da bu keşif gemisiyle aynı yerden mi gelmişlerdi?
P: Bu doğru değil çünkü bu detay bir araştırma ya da keşif görevine ait. Tohumlama, bununla görevlendirilmiş ayrı bir grup gemi tarafından yapılmıştı ki tek amaçları buydu: Gezegeni tohumlamak. O yüzden bu gezegendeki insan yaşamının ve diğer pek çok yaşam formunun tohumlanmış olduğunu ve bahçe evresinden başlayıp geliştiğini söyleyebilirsiniz. Siz Dünya'da yürürken, daha doğrusu emeklerken de kardeşlerinizin gökyüzünde olduğunu anlayabilirsiniz artık. Kardeşlerinizle birlikte uçma zamanınız yaklaştı.

D: Tohumlar tam olarak nereden geldi?
P: Neden soruyorsunuz? Çünkü bir yer söylesek bu sefer de "Bu yer diğerinden daha iyi olmalı yoksa bizi oradan getirmezlerdi" diye düşüneceksiniz. Bu konuya açık görüşlülükle yaklaşmanızı istiyoruz zira tohumlar pek çok farklı yerden geldi, tek bir yerden değil.
D: Bir gezegenden mi geldiklerini yoksa mesela bir laboratuvar ortamında mı geliştirildiklerini merak etmiştim.
P: Tohumlar denenmiş ve kanıtlanmış ırklardan stoklardı ve bu gezegen için uygun olduklarına karar verildi. Yapılacak çok seçim vardı. Zira karar farklı yönde olsaydı, şu anda göründüğünüz gibi görünüyor olmazdınız. Nasıl görünürdünüz bir görseniz, çok eğlenirdiniz. (Gruptan kopan kahkahalar.)
D: Şu aralar çok popüler olan "klonlama" terimini düşünüyordum. O yüzden nasıl geliştirildiklerini merak ettim.
P: Bunun hakkında konuşmayacağız zira vereceğimiz bilgilerin kontrolü bizde.

Bir denek bir soru hakkında konuşmayı reddettiğinde konuyu değiştirmem her zaman mümkün. Çoğu zaman cevaplar, soruyu başka şekilde sorarak elde edilebilir.
D: Tamam. Peki ya hayvanlar? Gezegen tohumlanırken ilk gelenler hangileriydi?
P: Yumurta mı tavuktan, tavuk mu yumurtadan çıktı? Bunun bir önemi var mı?
D: Doymak bilmeyen bir meraka sahibim, ne yapayım?
P: Fark ettik ve kimi zaman bazı sorularınızı cevaplamakta zorluk çekiyoruz çünkü cevaplayabileceklerimizle ilgili katı kurallara tabiyiz. İşte şimdi yine sınırlara dayandık ve iznimiz olmadığı için bunu cevaplamayacağımızı söylemek zorundayız.
D: İnsanların getirilmesinden önce bir süre yalnızca hayvanlar mı buradaydı onu merak etmiştim sadece.
P: İnsanlar da hayvandır.
D: Doğru.
P: Konuya bu bakış açısıyla yaklaştığınızda uzay aracındakilerle ve gökyüzündeki ışıklarla ne kadar kardeşseniz hayvanlarla da o kadar kardeşsiniz. Burada ikili bir yapı var. Işık olanlar ile karanlık olanlar ya da eterik olanlar ile maddesel ya da fiziksel olanlar...
D: Sadece anlamaya çalışıyorum. Evrimsel süreçte hayvanlardan

geldiğimizi mi söylemeye çalışıyorsunuz? (Phil iç geçirdi.) Eğer cevaplamak istemiyorsanız sorun değil.
P: Yasak bölgeye girmeden ama anlayabileceğiniz bir cevap da vererek bu soruyu nasıl cevaplayabileceğimiz konusunda fikir birliğine varmaya çalışıyoruz. Şunu söyleyeceğiz. Taşıtın bakış açısından konuşmak gerekirse, sonucun şu anda geldiğimiz noktadaki gibi olabilmesi için süren filizler özenle beslendi, bakıldı ve aşamalı olarak özenle budandı. İnsanların giydiği fiziksel bedenlerin şu anda böyle görünüyor olması tesadüf değil. Çünkü bu şekilde ya da böyle görünmeleri dikkatle planlanmış bir şeydi.
D: İlk günlerde denemelerin de yapılmış olabileceğini düşünmüştüm hep.
P: Bu doğru çünkü bu gezegende de diğerlerinde de her zaman denemeler yapıldı. Çünkü "Bu iyi, bunu böyle bırakalım" diyebileceğiniz bir noktaya ulaşmak hiçbir zaman söz konusu değildir. Çünkü her gezegenin kendine has gereksinimleri vardır ve bu nedenle hepsi için geçerli olacak mükemmel bir çözüm yoktur. Çünkü her bir gereksinim kendine hastır.
D: Tarihten günümüze kalan yarı insan yarı hayvan efsanelerinin açıklaması bu olabilir mi diye hep merak etmişimdir.
P: Efsanelerin çoğunun açıklaması hayal gücü olabilir.
D: Peki gezegen tohumlandığında gemiler onu öylece bıraktı mı, ne oldu?
P: Daha önce de söylediğimiz gibi, her şeyin yolunda gittiğinden emin olmak için dikkatle ve özenle bahçıvanlık yapıldı. Arada sırada dışarıdan izinsiz girenler... (Phil söylenenleri dinliyormuş gibi durdu.) Ve bu konuda daha fazla konuşmayacağız çünkü sınırlara yaklaşıyoruz. Ama planın bozulması söz konusu oldu ve bu müdahale yüzünden insanoğlu kendi hayatında fazlasıyla karışıklıkla karşılaştı.
D: Beklenmeyen bir şey mi oldu?
P: Doğru. Çünkü bizim bilgi seviyemizle bile her şeyi her düzeyde tamamen kontrol altında tutmak mümkün değil. Daha doğrusu kökeni ne olursa olsun en iyi planlarda bile çoğu zaman aksamalar olur. Çünkü meleksi ve melek üstü düzeylerde yapılan planlar bile bozulabilir. O yüzden zeki yaşamın en yüksek seviyelerinden insan seviyesine kadar her düzeyde beklenmedik durum planlaması söz konusudur.
D: Bana sınırları aşmadan neler yaşandığıyla ilgili bir ipucu verebilmenizi isterdim.
P: Ben de verebilmemizi isterdim çünkü bu gerçekten çok ilgi çekici bir hikaye. Tek söyleyebileceğimiz sadece bunun için doğru zaman olmadığı.
D: Tamam. Beraber çalıştığımız başka bir zaman mı uygun olur?

P: Bu doğru.

En azından hikayeyi anlatacaklarmış gibi görünüyordu. Sadece bunun için daha az kalabalık olan bir ortamda olmamız gerekiyordu.

D: Tamam o zaman şimdilik bu konuyu kenara bırakıyorum. O zaman arada sırada gelip bahçeleriyle ilgileniyorlardı diyebiliriz.
P: (Şakacı bir şekilde) Hala bahçıvanlık yapıyorlar çünkü her yerde yabani otlar bitmiş durumda ve sökülmeleri gerekiyor.

Ben de havaya girdim ve gülerek sordum, "Şu anda bizim hakkımızda ne düşünüyorlardır merak ediyorum."

P: (Haylazca güldü.) Bunu cevaplamak istemiyoruz çünkü görüyoruz ki...
(Gruptan yükselen kahkahalar.)
D: Kabaca bir fikrim var. (Kahkahalar)
P: Doğru şekilde algılıyorsun zira şuranın haline bak! Ve bu konuda bu kadarını söylemek yeterli. (Kahkahalar)

Mizah duygusuna sahipmiş ve arada bizimle şakalaşmayı seviyorlarmış gibi görünüyorlardı. Bu iyi bir şeydi çünkü bu ciddi tartışmanın ağırlığını hafifletiyordu. Bu durum grubun da hoşuna gitmişti çünkü aralarında sadece meraktan, eğlence olsun diye gelenler vardı.

Bu, belli soruları cevaplamaktan çekinmelerini de açıklayabilirdi. Odadaki insanların içinde bulundukları ruh halini hissedebiliyorlardı.

D: Yıllardır görmekte olduğumuz UFO'ların ya da uçan dairelerin bunlarla bir ilgisi var mı?
P: Neden bahsettiğimizi anlamadığını mı söylemeye çalışıyorsun?
D: Sadece emin olmak istedim. Başka yerlerden gelen başka tür araçlar da var mı yoksa...
P: Bu doğru. Kendi toplumunuzda evrensel kardeşlerinizin toplumlarının yansımasını görebilirsiniz. Fransa'dan gelen otomobillerle aradaki farka bakın. Bir Porshe ile bir Pinto'yu karşılaştırırsanız aracın onu yaratanın yansıması olduğunu anlayabilirsiniz. Yıldızlarla ilgili düzlemlerde toplumlar farklı olduğu için doğal olarak araçlar arasında da farklar var çünkü yapıldıkları yerin toplumunu yansıtıyorlar.

D: Diğer araçların bu gezegene gelmekteki amacı ne?

Başka gezegenlerden gelen araçları kastetmiştim ama sorumu farklı şekilde yorumladılar.

P: Uçan araç bir keşif aracı. Ana araç, uçan araca hizmet veren bir servis aracı. Ana ya da merkezi araç, istikametler arasında nakil yapan bir araç. Tekrar Donanma gemileri benzetmesini ele alın. Donanma yük gemisi, başkomutanın bulunduğu merkezi araçtır. Emirler buradan dağıtılır, kararlar burada alınır ve iletişim merkezi burasıdır. Botlar ve Destroyer'lar ana araç ve savaş gemisi filikası ya da uçan araç arasındaki bağlantıyı sağlayan destek araçlarıdır. Çünkü bir savaş gemisi filikasının botlara yanaşmasının zor olacağını anlayabilirsiniz.
D: Tamam. Ama ben aslında Dünya'ya gelen diğer araçların amaçlarının ne olduğunu sormaya çalışmıştım.
P: Pek çok farklı görev ve amaç olduğu için her araç kendi belirli görevi doğrultusunda gönderiliyor. Tohumlama, keşif yapma, grafikler ve çizelgeler oluşturma vs. gibi şeyler söz konusuydu. Böyle görevler üstlenildiğinde yapılması gereken çok şey vardır çünkü görev, tohumları rüzgara bırakıp "Ne olacak görelim" demekten ibaret değildir. Çok iyi planlanmış ve organize edilmiş zor bir iştir. Hücrelerin göl, bataklık ya da orman zemini gibi yaşama elverişli yerlere ekilmesi olarak gerçek bir fiziksel tohumlamadan bahsediyoruz. Ve ardından çimlenmelerini ve gelişmeye devam etmelerini sağlamaktan...
D: Bu çok karmaşık bir işe benziyor. Önden bayağı planlama yapmayı gerektirir.
P: Kesinlikle. Daha önce tarif etmeye çalıştığımız gibi. Çünkü hiçbir şey şansa bırakılmıyor. Yani öyle umuyoruz.
D: Ama bunun çok radikal bir fikir olduğunu kabul etmelisiniz.
P: Bu bir fikir değil. Şunu önemle vurgulamak isteriz ki bu sadece bir fikir değil, bu tarihin kendisi. Bu bilgiyi vermemizle bağlantılı büyük planlar olduğundan da değil. Sadece bilgiyi veriyoruz. Aradığın sürece sana vereceğimiz çok bilgi var ve bu bilgiler bu algılama seviyesinde ifade edilebildiği kadarıyla doğru. Bilgiler bir derecenin bir parçası kadar bile algı seviyesinin üzerine yükseltilecek olsa, anlamsız kaçarlar. Zira insan zekasının algılayabileceğinin o kadar üzerinde bilgiler var ki onları da dahil etmek tamamen boşuna olur. Çünkü insan dilinde bu bilgileri aktarabilmemizi sağlayacak kavramlar dahi yok. O yüzden insan deneyimi

için tanıdık olan terimler üzerinden tarif ediliyorlar. Dayandırıldıkları bilgi gerçek ve o yüzden doğru. Ancak sunulma şekillerinden ötürü bir paradoks gibi görülebilirler ve aslında durum hiç de böyle değildir. Bu sadece tercüme edilmiş olmalarından kaynaklanmaktadır.

D: Muhtemelen tercüme edilmesi zor olduğu için anlamamızın hiçbir zaman mümkün olmayacağı bilgiler var.

P: Bu doğru çünkü fikirleri iletme kabiliyeti açısından insan dilinin eksik ya da zayıf yanları çok. Bu bilgi telepatik olarak verilebiliyor olsaydı hikaye son derece farklı ve zenginleştirilmiş olurdu.

D: Hikayeyi bana aktarmaya çalıştığınız için minnettarım.

P: Sen İngilizceyi manipüle eden birisin ve bu konudaki becerin yüksek seviyede. O yüzden bu çalışmayı yapmak için sen seçildin. Çünkü bilginin verilmesi gerekiyor, artık zamanı geldi, zamanı şimdi. Şimdi bu gezegeni başka gezegenleri tohumlayacak aşamaya getirme planının aktif bölümündeyiz. O yüzden bu kavramsal seviyedeki gerçekleri ve fikirleri yayacak becerilere sahip olanlarla çalışmamız gerekiyor.

D: Bunun, bana daha önce söylediğiniz gibi, başka gezegenleri tohumlayacak aşamaya yaklaşmakla mı ilgisi var?

P: Bu doğru. Tohumlama kavramı çok yanlış anlaşılan bir kavram olduğu için bunu açıklamak isteriz. Tohumlama fizikselden ziyade ruhsal olacak. Çünkü şu anda bu gezegende yaşamakta olan ruhlar başka gezegenlere gidecek ve bu gezegende edindikleri binlerce yıllık yaşam deneyimlerini de yanlarında götürecekler. Böylece düşkün durumda olan ya da daha alt seviyede bulunan başka bir gezegenin bilinci... Burada "daha alt seviyede" deyimini çıkarmak istiyoruz çünkü anlamı doğru şekilde vermiyor. Ama bu gezegen tohumlama aşamasına eriştiğinde buradaki ruhlarla başka bir gezegeni aşılamanın, o gezegenin bilincini yükseltebileceğini söylemek istiyoruz. İşte bu böylece bir gezegenden diğerine devam edip gidiyor. Zira evrende her zaman tohumlanmaya ve aşılanmaya hazır olan gezegenler olacak.

D: Dünya'nın doğuşundan biraz daha bahsedebilir misiniz? Bununla tam olarak neyi kastediyorsunuz?

P: Tohumlayan gezegen kavramı bu. Büyümekte olan bir ayçiçeğini düşünün. İlk zamanlarında ayçiçeği olduğu neredeyse kimse tarafından anlaşılmaz. Ancak çiçek açtığında herkes ayçiçeği olduğunu görür. En sonunda kendi türünü ve deneyimini yaymak için kendinden parçalar verir. İşte Dünya da çiçek açmanın ve evrendeki herkes tarafından görülmenin eşiğinde.

D: Bu durumda ayçiçeğinin tohumları biz mi oluyoruz?
P: Bazıları olacak, evet.
D: Buradan nereye gideceğiz?
P: Bu her bireyin kendisinin karar vereceği bir şey, bir kişinin dikte edeceği bir şey değil. Çünkü herkesin kendi kararını kendisinin vermesi gerekiyor. Birçoğu kalmayı seçecek, Dünya'nın tarihi henüz tamamlanmaktan çok uzak. Ancak Dünya deneyiminin tohumlarını başka düzlemlere ve başka gezegenlere taşımayı seçerek çiçek açmalarına ve sonunda tohum vermelerine yardım edecek olan pek çokları da var.
Sadece ruhsal düzeyde de olabilir fiziksel düzeyde de... Bu gezegendeki deneyimlerinden yararlanmak üzere başka bir gezegende enkarne olmak da söz konusu olabilir. Burada önemli olan niyet enerjisini yaymak. Dünya'nın belli bir enerjisi var ve bu enerji de eşsiz. Dünya'nın enerjisi dışarıdan aşılanmaya, taze ve yeni zihinsel enerjiye ihtiyaç duyan başka bir gezegene bu şekilde yayılabilir.
D: Dünya'nın enerjisi neden eşsiz?
P: Çünkü Dünya'ya özgü. Başka bir gezegenin enerjisi de kendine özgü. Her karakter bile kendine özgü.
D: Bu ilginç bir soruyu doğuruyor. Gezegen yaşamla tohumlandıktan sonra, ruh tohumlaması ne zaman gerçekleşti?
P: Bu, insan bedeni ruhun yerleşebileceği noktaya ulaştıktan sonra kademeli olarak gelişen bir süreçti. Çünkü insan bedeni evrimleşip ruhlara ev sahipliği yapabilecek noktaya gelene kadar fiziksel hayvanlar aleminin tohumlamaları yapıldı.
D: Hayvanların hiç insanların sahip olduğu gibi ruhlara ev sahipliği yaptığı oldu mu?
P: Şu anda bundan bahsetmeyeceğiz. Çünkü hala kendi aramızda bile bu bilginin ne kadarının ne şekilde verilmesi gerektiğiyle ilgili anlaşmazlık yaşıyoruz. Üzerinde anlaştığımız bazı bilgiler daha sonraki bir tarihte verilecek. Ancak şu anda bu konu hakkında konuşmayacağız.
D: Tamam. Ama size bu sözünüzü hatırlatırım! (Kahkahalar)
P: Unutmayacağız.
D: Ben de unutmayacağım. Fil gibi bir hafızaya sahibim. (Kahkahalar)
P: Biz de fil sürüsü gibi... (Grup kahkahalara boğuldu.)
D: Tamam. Bunların hepsini baş başa çalışacağımız zamana kadar askıya alıyorum.
P: Doğru. Çünkü tartışmadığımız ya da değinmediğimiz birkaç konuya değinmek istiyoruz. Ancak bunlara daha uygun bir zamanda değineceğiz.

Sana kullanabileceğinden fazlasını vereceğiz. Ancak hangi bilgileri ne şekilde kullanacağın sana kalmış. Bu açıdan senin kişisel imzanı taşıyacaklar. Ancak tabii ki bize ait olan bilgiler de olacak. Ama biz sana, sana ait olan bilgileri veriyoruz.
D: Peki, teşekkür ederim. O zaman söylediklerinize göre evrimsel süreçte hayvan olarak insan ortaya çıktığı zaman ruhların bedenlere girmesine izin verildi.
P: Doğru. Çünkü insan bedeninin ruhta yaşaması planlanmıştı. Buradaki üstü kapalı ayrımı fark edebilmişsinizdir umarım. Çünkü genelde ruhun bedende yaşadığı düşünülür. Bu doğru değildir. Mesele bedenin ruhta yaşamasıdır çünkü gerçek form ruhtur. Bu daha doğru bir anlatım olur.
D: Bu gerçekten de düşündüğümüzün tam aksi. Ruhların nereden geldiğini sorabilir miyim?
P: Ruhlar pek çok farklı gezegenden geliyordu. Tamamen buranın yerlisi olan ruh yok çünkü hepsi başka gezegenlerden geldi. Ancak yerli olarak değerlendirilen, bu gezegende çok uzun görülebilecek kadar zaman geçirmiş birçok ruh var.
D: Bu bilginin İncil'de geçen Yaratılış hikayesiyle örtüşen ya da benzeşen bir tarafının olup olmadığını sorabilir miyim?
P: Evrim teorisi ya da Darwin teorisi olarak geçen teoriyi de göz önüne almanızı isteriz. İkisinde de gerçeklik payı var. Çünkü gerçekten bedenin evrimi söz konusuydu ve yine gerçekten insanlara tanrısal bir hediye olarak yaşam bahşedildi ki bu da ruhtur. O yüzden ikisi de kısmen doğru.
D: Ben zaten ikisinin de birbirine çok benzediği sonucuna varmış bulunuyorum.
P: Benzer olmaktan çok birbirlerini tamamlıyorlar çünkü ikisi de gerçekten parçalar taşıyor. Ama çelişmiyorlar. Bütüne doğru şekilde yaklaşabilmek için insanın iki inancı da kucaklaması lazım.
D: O zaman anlattıklarınızın İncil'deki Yaratılış hikayesiyle çelişmediğine inanıyorsunuz öyle mi?
P: Ne bakımdan çeliştiğini sorabilir miyiz?
D: Ben çeliştiğini düşünmüyorum ama düşünenler olacaktır.
P: O zaman kendi kendilerine çözmelerine izin vereceğiz çünkü zaten meselenin özü bu. (Gülüşler)
D: Hep arada kalıyorum.
P: Bu doğru. Sen sadece elçisin.

Bu noktada bizi dinleyen gruptan birinin soracak bir sorusunun

olması beni çok rahatlattı: “Dünya’da insan yaşamı başlatıldığı dönemde birden fazla yaşam formu mu getirilmişti?”

P: Birçok farklı form getirilmişti ki bunlar sonuç olarak evrimleşti ve bugünkü “insan halini” aldı. Hangilerinin yerleştirildikleri çevreye daha rahat uyum sağlayabildiğini görebilmek için yakından izlendiler. Olması gereken tam haline eriştiğinde onunla yapılabilecekler göz önünde bulundurularak şu anda kullanılan formun en doğrusu olduğuna kanaat getirildi. Daha önce de bahsedildiği gibi insan formunun görünüşü çok farklı olabilirdi. Ancak bu en dayanıklısı ve en... En dayanıklısı demekle yetineceğiz (kahkahalar) ve o nedenle devam etmesi için bu seçildi.
D: En güçlü olan hayatta kaldı.
P: Bu doğru. Çünkü bir plan vardı ve vücut yapılarının ya da insan bedenlerinin bu planın gerektirdiklerini yerine getirebilmesi gerekiyordu. Bu model, tüm gereksinimlere en doğru şekilde uyandı.
D: Bir laboratuvarda çizim tahtasına asılmış planlar geliyor gözümün önüne. (Gülüşler)
P: Bu tanımları sadece bu taşıt onlara aşina olduğu için ve en kolay şekilde gözünde canlandırabildiği için kullanıyoruz. Kanallık süreci, dinleyenlere kanal tarafından en kolay şekilde iletilebilecek olan fikirleri ve kavramları içerir. O yüzden bu taşıtın aşina olduğu kavramlar doğal olarak öne çıkıyor. Bir rahip, doktor ya da bahçıvan kanallık ediyor olsaydı açıklama biçimimiz çok farklı olurdu.
D: Bazen açıklayamadığınızda benzetmeler yapıyorsunuz ve bu işimizi kolaylaştırıyor.
P: Bunu sadece taşıt karşılaştırma yapabileceği bir kavrama sahip olduğunda yapabiliyoruz. Benzetme sadece bir sembol ya da bilgi verdiğimizde ve taşıt onunla bağdaştırabileceği bir şeyler bulmak için deneyiminden yararlanabildiğinde uygun oluyor. Bunu yapabilmemizi sağlayan onun yaptığı benzetmeler. Çünkü o sadece verdiğimiz bilgiyi alıyor ve sonra karşılaştırma ya da benzetme yapabilmek için kendi bilgisini ve deneyimini kullanıyor. Çünkü o insan deneyimine sahip olmasaydı kullanabileceği hiçbir şey olmazdı. Konuşma bile mümkün olmazdı.

Karmaşık kavramlardan uzaklaşmak ve hikayeye geri dönmek istedim.

D: Peki bu planlar yapılırken Tanrı birilerinden yardım aldı mı yoksa hepsini kendi başına mı yaptı? Ya da bu sorular uygun mu?

Yaratılış'a yardım ettiği söylenen tanrılarla ya da Elohim[2]* ile ilgili hikayeleri düşünüyordum.

P: Bize göre bu sorular, bir bakıma gülünç. Çünkü tüm gece konuştuklarımızın hepsi bir anda çöpe atılmış gibi oluyor. (Yükselen kahkahalar)

Ne demek istediklerini daha sonra anladım. Gece boyunca bana tohumlamaya yardımcı olmaları için görevlendirilmiş farklı gemilerden ve mürettebatlarından bahsetmişlerdi. Ama ben tanrılar gibi daha yüksek mertebeleri kastediyordum.

D: Başka bir deyişle bu konularda danıştığı başka birileri olduğunu düşünmüyor musunuz yani?
P: Sormak istediğin şeyi biraz daha netleştirmeni rica ediyoruz çünkü buradan Tanrı'yı göklerden uzanıp küçük gezegenlere tohumlar saçan tek bir birey gibi algıladığını anlıyoruz. Ve sonra arkasına yaslanarak yaptığı işten memnun olmuş bir şekilde gülümseyerek büyümelerini izliyor. Muhtemelen arada sorun çıkaran bir iki tanesini de parmağıyla eziveriyor. (Kahkahalar)
D: Yani, bazı insanların sahip olduğu düşünce bu. (Kahkahalar)
P: Bunu biliyoruz. Ancak senin daha geniş bir bakış açısıyla yaklaşmanı ve Tanrı'yı sadece çocuklarını izleyen bir gözlemci olarak değerlendirmeni istiyoruz. Görevleri çocuklar yerine getiriyor. Tanrı sadece oluyor. Tanrı sadece *varoluyor*, nokta. Çocuklar yapıyor, Tanrı oluyor.
D: Sadece resmi gözümde canlandırmaya çalışıyorum. Sadece hiç başka birine fikrini sormak istemiş midir ya da hepsini kendi mi yapmak istemiştir, merak etmiştim.
P: Tanrı'ya görüşü sorulur, diğer türlüsü olmaz. Senin bizimle öğrendiğin kadar biz de seninle sabrı öğreniyoruz. (Kahkahalar) Bu seanslardan keyif aldığımızı bilmeni istiyoruz çünkü insan doğasına dair böyle içgörüler bizi çok eğlendiriyor. (Kahkahalar)
D: Soracak milyonlarca sorum olduğunu çoktan anlamışsınızdır diye düşünüyorum.
P: Bizim de olduğu gibi. Ancak biz böyle kalmaya ve sorularını teker teker

cevaplamaya devam edeceğiz. Sana elimizden geldiği kadar yardımcı olacağız. Sana teşekkür ediyoruz ve tekrar gelmeyi umuyoruz çünkü bundan en az sizin kadar, belki sizden de fazla keyif alıyoruz. Çünkü şu anda 12 kişiyiz ve sizinle birlikte gülüyoruz. (Kahkahalar)

Güçler (ya da neyseler onlar) bizimle dalga geçmeye başladığında biraz endişelendim. Gönderdikleri bilgilerin doğru olup olmadığını sordum. Yoksa bizimle oyun mu oynuyorlardı? Güçlerin ruh hali anında durgunlaştı.

P: Bilgileri ifade edilebileceği kadar doğru şekilde gönderiyoruz. Size kasti bir şekilde yanlış bilgi vermeyeceğimizi söylemek istiyoruz. Görevimiz şaka değil. Ciddi bir görevimiz var ve bu görev şen şakrak bir şekilde yürütülmüyor. Şakalaşma ve tasasızlık anlarından keyif alıyoruz çünkü bu durumun ciddiyetini biraz kırıyor. Ama sizi kandırmıyoruz. Ciddiyet konusunu bir daha dile getirmeyeceğiz çünkü bunu size bildirmek bizim için ne kadar nahoşsa sizin için de duymak bir o kadar nahoş. Bu görevin şaka olmadığının altını bir kez daha çizmek istiyoruz. Bu görevin içtenliksiz ya da ciddiyetsiz en ufak yanı yok.
D: (Gerçekten azarlanmış gibi hissetmiştim) Ama dikkatli olmam gerektiğini anlıyorsunuz.
P: Biz de dikkatli olmamız gerektiğini fark ediyoruz çünkü iletilen bilginin doğru şekilde anlaşılıp kavranması için dikkatli bir şekilde sunulması gerekiyor.
D: Niyetim kesinlikle kimseyi gücendirmek değildi.
P: Gücenmiş değiliz. Sadece gerçeğin altını çizmek ve Dünya'nın üstlendiği görevin ciddiyetini vurgulamak istiyoruz.

Bu seanstan sonra belli soruları cevaplamaya neden çekindiklerini anladım. Aramızda yeni gelenler vardı ve bilgi almaktan ziyade eğlenmek için geldikleri belliydi. Varlık grubu, ya da kendilerine verdikleri adla "konsey", verdikleri bilgilerin yanlış yorumlanabileceğinden endişe ediyordu. Hiçbir şeyin yanlış anlaşılmasını istemiyorlardı. Aktarmaya çalıştıkları kavramları ifade etmek için doğru kelimeleri bulmaya aşırı özen göstermelerinin nedeni buydu. Doğru şekilde aktarmaya gösterilen özen seanslarımız boyunca devam edecekti.

Bilginin peşinden gittiğimiz bu yol bizi yepyeni bir yere götürmüştü. Merakımı alevlendirmişlerdi ve Dünya gezegeninin tohumlanmasıyla ilgili

öğrenebileceğim her şeyi öğrenmeye çalışacağımı biliyordum.

BÖLÜM 14

BAHÇEDEKİ YABANİ OTLAR

Sonraki hafta baş başa seans yapmak için buluştuğumuzda ilk hedefim Phil'in grup seansında vermeyi reddettiği cevapları almaktı. Asansör yöntemi geçen sefer bizi başka bir yere götürdüğü için Phil transtayken sorduğum ilk soru "onların" bu yöntemle devam etmek isteyip istemedikleri oldu. Çünkü Phil'in rahat ettiği yöntem buydu.

P: Sana yöntemini istediğin zaman değiştirebileceğini söylüyoruz çünkü şu ya da bu yöntemi kullanman gerektiğini söyleyen bir talimat yok. Sadece üzerinde uzlaşmaya varılan yöntem var. Ancak senden ileride ihtiyacımız olan bir şey olabileceğine ya da sana, taşıta, gruba ya da belli birine bir şey söylemek isteyebileceğimiz ihtimaline açık olmanı istiyoruz. Bu olasılığın farkında olmanı ve o yüzden tek bir yönteme kendini adamamanı istiyoruz. Esnekliğe ve yardımı dokunabilecek başka şeylere izin ver çünkü dış dünyada bile durumlar değişkendir. Asansör yöntemini kullanarak Phil'in bilgilerinden yararlanabileceği birikmiş geçmiş yaşam materyaline gidiyorsun. Yani senin anlayacağın, aynı şeyi Akaşik kayıtlardan yararlanarak da yapabiliriz. Ama o noktada bu, taşıt için ikinci el bilgi olur. Yani regresyon, ilk elden bilgi edinmek oluyor. O yüzden önceki seanslarda asansör arzu ediliyordu çünkü taşıtı birinci şahıs perspektifine sokuyordu. Bu yolla orada bulunan materyali daha iyi görüp deneyimleyebiliyordu. İleride de gördüklerini ifade etmek için kanallık yapacağı zamanlar olacak çünkü dünyevi deneyimlerden referans alamayacağı daha pek çok deneyim var. Açıklamalar ve ifadeler bu yüzden çoğunlukla kanallıkla oluyor. Çünkü sadece senin ve bizim irademizin değil, taşıtın ya da kanalın iradesinin de göz önünde bulundurulması gerektiğini her zaman görebilirsin. Üçlü bir ortaklık içinde olduğumuzu anlayabilmen için bunları bilmeni istiyoruz. Taşıt var, sen varsın ve biz varız. Biz, taşıtın kolektif bilinciyiz.

Bu ilginç bir tanımlamaydı çünkü çoğu zaman Phil'den bağımsız kişilerden oluşan bir grup ya da konsey oldukları izlenimi veriyorlardı. "Uzmanlar" tarafından bu tür fenomenlerle ilgili pek çok açıklama öne sürülmüş olsa da sürecin kendisi ve temelleri hala bir muammadır. Ben de sürecin kendisine bir açıklama getiremediğimden, sürece uymayı tercih

ediyorum ve onun sayesinde bilgi edinmeyi umuyorum.

D: Bu gece yapmak istediğim esas şey geçen hafta eksik kalan, bundan daha geniş bir gruba vermek istemediğiniz bilgileri tamamlamak. O bilgileri bulabilir miyiz?
P: Bu sefer bizimle senin konuşmanı istiyoruz çünkü arzu ettiğin buysa sana yardım edeceğiz. Ancak biz hala şunu beyan eden mevcut kurallara tabiyiz: bu materyal aracılığıyla daha yüksek bir ruhsal aydınlanmaya kavuşmayı arzu eden insanları şartlandıracak, korkutacak ya da onlara zarar verecek bilgilere kanallık edilmesine izin vermeyeceğiz. Aldığımız direktifin özü bu. Ve bu yüzden bu materyale kısıtlamalar getirildi ve biz de bu kısıtlamaların sınırlarını aşmayacağız.
D: Evet, bunu anlıyorum. Deneklerimden hiçbir zaman rahatsızlık duydukları bir şey yapmalarını istemedim.
P: Rahatsızlık duyan sadece taşıt değil. Çünkü bu taşıtın gayet kabul edilebilir bulacağı çok bilgi var. Ancak onun tehdit olarak görmediği materyalin, dinleyenler tarafından tehdit olarak görülme olasılığı da var. O yüzden herkesin iyiliği için görece zararsız olan materyaller seçildi.
D: Geçen hafta bazı bilgilerin verilmemesinin nedeni bu muydu?
P: Doğru. Ancak sana tüm eksiklerini tamamlayamayacağını söylüyoruz. Çünkü baş başa olsak da olmasak da verilemeyecek çok bilgi var. Bazı bilgiler var ki kanallık edilemez, nokta. Ne bu taşıta ne de başkasına… Sadece bu düzeyde değil başka düzeylerde de yasaklı bilgilerin varlığı söz konusu. Zira geleneksel insan bakış açısına ya da perspektifine göre öyle radikal bilgiler var ki ilaç olacakları yerde zehir olabilirler.

Bir insana böyle bir şey söyleyip de merakını cezbetmemeniz imkansız. Ancak oyunun kurallarına uymazsam hiçbir şey alamayacağımı biliyordum. Bilgi akışı büyük ihtimalle tamamen kesilirdi.

D: O zaman sizin kararınıza uyacağım.
P: Senden öyle yapmanı istiyoruz ve ayrıca yöntemlerimizin, deyim yerindeyse "geleneksel insan bilgeliğiyle" bir olmadığını da anlamanı rica ediyoruz.
D: Pekala. Phil geçen hafta topraktan örnekler alıp gemiye geri dönen üç mürettebat üyesini izliyordu. Dünya yaşam ayrıcalığını kazandığı zaman ona ne türde insan ya da hayvan yaşamı verileceğini belirlemek için bu örnekler geri götürülüp analiz edilecekti. Neler konuştuğumuzu hatırlıyor

musunuz?
P: Evet, hatırlıyoruz.
D: Cevaplayamadığı ilk sorulardan biri bu varlıkların neye benzedikleriydi.
P: Bu sefer tarif edeceğiz. Yaratıklar ya da varlıkların boyları kısaydı ve Dünya'nın atmosferinden sızan ultraviyole radyasyonu nedeniyle üzerlerinde tüm vücutlarını kaplayan gümüş renginde, parlak kıyafetler vardı. O sırada atmosfer stabilize edilmiş halde değildi ve o yüzden atmosferden daha yoğun bir radyasyon giriyordu. Bu varlıklar bundan korunmak için gümüş görünümlü kıyafetler içindeydi.
D: Peki ya fiziksel özellikleri?
P: Bundan bahsetmeyeceğiz.
D: Bunun bir nedeni var mı?
P: Şu an buna izin verilmediğini söylemekten başka sana sunacağımız bir neden yok.
D: Belki çok radikal filandır. Bu türden varlıkların gezegenimize gelmeyi sürdürdüklerini söylemiştiniz.
P: Daha fazla bundan söz etmeyeceğiz.

Daha sonra uyandığında Phil'in hatırlayabildiği tek şey, yaratıkların gri görünümlü olduklarıydı. Fiziksel özelliklerini kestirememişti. Demek ki onun da görmesine izin verilmemişti. Bu konuyu kapatmam gerekecekmiş gibi görünüyordu.

D: Peki. Halihazırda ağaçlar, mineraller ve bitkisel yaşam olduğunu söylemişlerdi. Onlar ne zaman geldi?
P: Bunlar başlangıçtan beri varolan okyanusların "çorbasında" bulunan amino asitler ve proteinler sayesinde evrim geçirerek doğal yolla meydana gelen temel yaşam formlarıydı. Bu yaşam formlarının sorumlusu tamamen evrimsel süreç.
D: Hayvan ve insan yaşamı da evrim sonucu ortaya çıkamaz mıydı? Evrim teorisi her şeyin bu ilk hücrelerden başladığını ve geldiğini iddia ediyor.
P: Bu tamamen spekülasyon. Gezegen tohumlanmaya hazırdı ve tohumlandı. Bu gezegenle ilgili bir niyet ve amaç vardı ve o yüzden gezegen bu niyetler doğrultusunda bir araç olarak kullanıldı. Bir bahçeye de aynı şekilde bakılabilir, killi toprağın ve gübrenin yerinde olduğunu ve yağmurların da geleceğini söyleyebilirsiniz. Ama size sorarız, o zaman arkanıza yaslanıp ekinlerin yetişmesini mi beklerdiniz? Sadece oturup

büyümelerine izin vermekle bu sırada domateslerinizin, şu sırada patateslerinizin yetişeceğini mi umardınız? Bahçenizde bir şeyleri bu şekilde yetiştirebilir miydiniz? Tabii ki hayır çünkü yönlendirme olması şarttır. Arzu edilen sonuçları almak için manipülasyon gerekir de diyebiliriz. Çünkü ekinleriniz umduğunuz gibi kendiliğinden yetişmeyecektir. Burada da aynı şey geçerli. Gezegen, ondan beklenen ekinlerin büyüyüp gelişebileceği bir bahçeydi ve tohumlanmaya hazırdı. Tohumlama bu amaçla yapıldı ve amaç bahçeye tohum ekmekti.

D: Peki başka gezegenlerde bunun olabileceğini düşünüyor musunuz? Yaşamın kendi kendine evrilerek ortaya çıkabileceğini?

P: Bu konuda çok az şey söylenebilir çünkü bu da şartlandırmak olur. Ancak daha önce yaşamın kendi kendine evrilerek ortaya çıktığı bazı durumların yaşandığını söyleyeceğiz. Daha önce gümüşi binalardaki varlıkların daha az gelişmiş yapıda olan varlıklarla birlikte yaşadığı diğer gezegenle ilgili kanallıklarınızı inceleyebilirsiniz. Daha az gelişmiş yapıda olan varlıklar o gezegende doğal olarak yetişmişlerdi ve tamamen evrim sonucu ortaya çıkmışlardı. Bu, doğal olarak yetişen hayvansal yaşam formlarına bir örnektir ve kökenleri o gezegendir.

D: Anlıyorum. Eninde sonunda burada da olmaz mıydı merak etmiştim sadece.

P: Bu tamamen spekülasyon olur ve bizim arkamıza yaslanıp büyüyecek mi diye bekleyecek zamanımız yok. Çünkü yapılacak çok iş var.

D: Bu öne sürülecek bir argüman olduğu için cevap almak istedim.

P: Bırakalım bu görüş üzerine tartışmak isteyenler tartışsın. Zira hepsi aynı sonuca varacak ve o da bunun bir cevabının olmadığıdır. Çünkü bilmiyoruz. Hiç ne olacağını görecek kadar uzun süre oturup beklemedik. Söylediğimiz gibi, yapacak çok iş var ve biz çalışıyoruz, tembel tembel oturup beklemiyoruz.

D: Tamam. Geçen hafta bitiremediğimiz bir konu daha vardı. Bahçeden ve yaşamın gelişmeye başladığından bahsediyordunuz. Ve onların deneyi denetlemek ya da her şeyin nasıl gittiğini görmek için zaman zaman geri geldiklerini söylemiştiniz.

P: Deneyin hiçbir zaman başı boş bırakılmadığını söylemek isteriz. Çünkü ruhsal bakış açısından sürekli bir ilgi söz konusuydu. Dünya'daki ilk yaşamdan itibaren birçok işleve ve forma sahip ruhsal bir uygarlık her zaman gezegenin etrafında bulundu. Örneğin, fizikselde olduğu kadar ruh dünyasında da doğal olarak bulunan resmi mevkilerde, resmi hiyerarşinin farklı düzeylerinde rol alan ruhsal varlıklar…

D: Başka gezegenlerden gelen ve tohumlamayı yapan varlıklardan, deyim yerindeyse bahçeye bakması için gezegende bırakılanlar oldu mu?
P: Arada sırada gelme şeklinde yapıldı bu. Çünkü bu gezegen, daha önce de değinildiği gibi, işlek olan yolun uzağında. Yani burada kalmayı gerektirecek bir şey yoktu. Zira büyüme süreci, sürekli ilgiyle desteklenmek için fazla yavaş ilerliyor olurdu.
D: Geçen hafta bir noktada bir şey olduğundan, deneyle ilgili bir şeylerin yanlış gittiğinden bahsetmiştiniz. Bir çeşit müdahale söz konusuydu.
P: Bu doğru. Olayı şu şekilde tasvir edeceğiz. Evrenin başka bir bölümünden bir meteor Dünya'ya çarptı, Dünya ile çarpıştı. Beraberinde şekil bozan, yıkıcı bir virüs ve canlı organizma getirdi ve almaya açık haldeki bu ortamda bu virüs rahatça büyüdü. Yabancı olan ya da müdahale eden bu yaşam formları rahatça gelişecekleri bir ortam buldular ve orada gelişmelerini sürdürmekte olan yaşam formlarıyla karıştılar. Rüzgarın bahçeye yabani ot tohumları savurmasına ve bu otların tutunacak zemin bulmalarına ve çiftçinin hiçbir zaman otların tümünün kökünü kurutamamasına benzetilebilir bu. Bu olayın etkileri bugün bile devam ediyor. Ve bu konunun detaylarına girmeyeceğiz çünkü şu anda buna izin verilmiyor.

Lezzetli bir solucanı gözünün önünde sallandırır gibi merakını uyandıran bir bilgiyi verip sonra aniden geri çekmek bana haksızlık gibi gelmişti. Merakımı uyandırmışlardı ve bu olduğunda, mümkünse, sansürün etrafından dolanmaya çalışırım.

D: Bu olayın ne gibi değişikliklere neden olduğunu merak ediyorum.
P: Çok kafa karışıklığına ve anlaşmazlığa neden olacağı için bunun hakkında konuşmamıza izin verilmiyor. Bahçede yabani otların bulunduğunu kabul etmek dışında bu konuda söyleyeceklerimiz bu kadar.
D: Ve bu yabani otlar iyi tohumlarla karıştı ve farklı bir tür, melez bir tür gibi bir şey ortaya çıkardı. Böyle de denebilir mi?
P: Bunu insanlar açısından almamanızı istiyoruz. Anlatmak istediğimiz kavram iyi insanlar ve kötü insanlar olduğu değil. Söylemek istediğimiz bu gezegendeki birçok farklı yaşam formunun genetik yapısında yabani otlar bulunduğu. Ve bir ırka nazaran başka bir ırkta bulunduğu da değil. Bu doğru değil. Yabani otlar sadece bu gezegendeki tüm varlıkların yaşamlarını elde ettiği "çorbada" bulunuyor.
D: Melez derken kastettiğim buydu. Melez genellikle bir şekilde değişerek

normalde olması gerekenden farklı hale gelen bir bitki türüdür.
P: Bu gezegende melez kavramı, bir şeyi çaba göstererek değiştirmeyi içeriyor. Bu da arzu edilen sonucu almak için sürekli olarak dikkat göstermek demek. Bu, bu durum için kullanılacak doğru kavram değil. Bu durum için doğru olan kavram, bahçede yabani otların bulunması.
D: Bu olay olduğunda varlıklar ne düşündü?
P: Çok fazla üzüntü ve kafa karışıklığı vardı çünkü bu olasılık öngörülmemişti ve başta algılanamamıştı. Ancak durum fark edildiğinde hüzün ve umudun kırılması gibi duygular yaşandı. Birinin ödüllü bahçesi aniden mahvolsa, bu durumun bahçıvan üzerinde yapacağı etkiyi anlayabilirsiniz.
D: Başka bir deyişle genetik yapıyı değiştirmişti bile.
P: Bu doğru. Zira o noktaya kadar bahçe bozulmamış, mükemmel halindeydi. O zamana kadar tam olması gereken... Taşıt bu kavramı ifade etmekte zorlanıyor çünkü ifade edilebileceği farklı şekillerde belli belirsiz anlam farkları var. Ama kavram şu: o ana kadar bahçe en saf ve temiz halindeydi ve öyle de kalması bekleniyordu. Bahçe çok elverişli durumda olduğundan onunla ilgili büyük umutlar vardı. Sonra müdahale gerçekleşti ve doğal olarak büyük umutların yerini elindekiyle yetinmek aldı.
D: Bu durumu değiştirmek ya da bir şekilde durdurmak için yapabilecekleri hiçbir şey yok muydu?
P: Bu doğru. Geri dönüşü yoktu.
D: Günümüz bilim insanlarının genetik deneyleri yürütme şekli aklıma geldi.
P: Tekrar söylüyoruz, müdahale derken bahsettiğimiz bu değil. (Bir duraksama oldu.) Bu konu hakkında kendi aramızda görüşmek istiyoruz çünkü bu bilginin hiç verilmemiş olması gerektiğine dair hisler var. Kavram yanlış anlaşılmış şekliyle yayınlanmamalı.

Grup halinde toplanıp tartıştıklarını zihnimde görebiliyordum neredeyse.

D: Benim rolüm burada devreye giriyor. Doğru şekilde anlaşıldığından emin olmaya çalışıyorum.
P: Doğru. Buna şu yönden bakmanı istiyoruz…

Uygulamalarını değiştirdiler. Daha önce bu konu üzerinde daha fazla tartışmayı reddederken belli ki şimdi konuyu açıklığa kavuşturmaya karar

vermişlerdi.

P: Ekinler yabani ot değil. Yabani otlar toprakta bulunuyor. Yabani otlar ekinler gibi bitkiler değil, sadece kötü toprak. Bu müdahaleyi yabani otlar olarak değil, dışarıdan bir kaynaktan atılan kötü toprak olarak düşünmenizi istiyoruz. Bu durumu açıklamak açısından daha iyi olacak. Çünkü "yabani otlar" demek, gezegendeki belli canlı varlıkların bir şekilde kusurlu ve istenmeyen karakterler olduğu izlenimi doğuruyor. Bu, insanları muhtemelen önyargılı oldukları diğer insanlara, ırklara, dinlere bakmaya programlar. Onları yabani otlar olarak değerlendirirler ve tam da düzeltmeye çalıştığımız şeyi tetiklemiş oluruz. O yüzden kavramı yabani otlardan kötü toprağa çevirmeliyiz.
D: Ben böyle önyargılı bir bakış açısıyla anlamamıştım ama başkasının bunu böyle yorumlayabileceğini görebiliyorum.
P: O yüzden çok dikkatli olmayız çünkü sadece senin, taşıtın ve etrafımızdakilerin değil, nüfusun genelinin nasıl yorumlayacağını da göz önünde bulundurmalıyız. Çünkü eğer bu bilgiler materyale eklenecekse, o zaman genel nüfusun nasıl yorumlayacağı da göz önünde bulundurulmalı. O yüzden vermeye iznimiz olmayan çok bilgi var çünkü kolayca yanlış şekilde anlaşılabilirler.
D: Yani geri geldiler ve bu türün, deyim yerindeyse "kirletilmiş" olduğunu gördüler. Bu doğru sözcük olur mu?
P: Tür değil.
D: Yaşam formu?
P: Yanlış. Toprağın kendisi kirletilmişti. Gezegene kazara verilen bir yığın… (Kelimeyi bulmaya çalıştı) Gen, genetik materyal söz konusuydu ki daha sonra bedensel işlevlerde bozukluğa neden oldular. Ve böylece gezegene hastalıklar verilmiş oldu.
D: O zaman bu kirlenmeden önce hastalık yok muydu?
P: Doğru. Bu aslında hastalıkların kaynağı ya da kökeni. Uygun olacak terminoloji üzerinde fikir birliğine varmak gerekiyordu. Zira sıklıkla insan algısına aşina olan, tırnak içinde "uzmanlarımıza" başvurmamız gerekiyor. Böylece şimdi size "hastalık" dediğiniz durumun kaynağından bahsedebiliyoruz. Gezegeninizdeki hastalıkların kökeni bu olaya dayanıyor. Çünkü aslen, plan sekteye uğratılmasaydı, hastalıklar olmayacaktı. Doğal ölüm olacaktı ama bu kadar acıya ve eziyet çekmeye neden olan hastalıklar olmayacaktı.
D: Pekala, bu anlamayı kolaylaştırıyor. O zaman bahsettiğiniz yabani

otlar bunlar.
P: Doğru. O yüzden nasıl sunmamız gerektiği ve nasıl algılanacağı konusunda endişeliydik. Zira önyargıların suçunu hastalığa yüklemeye çalışmanın nasıl bir şey olacağını hayal edebiliyor musunuz? Yabani otların "daha aşağı" ırklar olduğu izlenimini vermekten endişe ettik ve "daha aşağı" derken tamamen insan bakış açısından konuşuyoruz.
D: Dediğim gibi, ben bunu öyle algılamadım ama başkaları öyle algılayabilir. Düşündüğüm şeylerden biri kirlenmenin insanlarda bir tür fiziksel deformasyona neden olmuş olabileceğiydi.
P: Hastalığın deformasyona neden olabileceğini söylemek isteriz. Böyle olduğu şüphe götürmez. Ancak deformasyonun yegane kaynağı da değildir.
D: O zaman tüm insan hastalıkları buradan mı geldi? Toprağı kirleten bu tek meteordan mı?
P: Bu büyük ölçüde doğru. Ancak "tüm" demekten çekiniyoruz çünkü bazı hastalıklar insan yapımıdır. Doğal elementlerin kullanılması konusundaki cehaletten kaynaklanır ve o yüzden insanlar kendileri neden olmuştur. Ama çoğu hastalık bu meteordan kaynaklandı, bu doğru. Kavramı yanlış ifade ettiğimiz için bunu aktarmakta zorlanıyoruz. Meteorun geldiği gezegende ya da sistemde hastalığın dengi olan bir şey olmadığını anlayın lütfen. Meteor sadece sistemde halihazırda bulunan şeyleri taşıdı ve geldiği yerde bunlar hastalık olarak değerlendirilmiyordu. Ama burayla uyumlu olmayan bir sistemden gelmişti.
D: Evet, buraya geldiğinde farklı koşullar vardı. Bunu anlayabiliyorum. Ama işler ters gittiyse, yolunda gitmediyse, neden her şeyi yok edip baştan başlamadılar?
P: Söyleyeceğimiz şu olur: neden kurunun yanında yaş da yansın? Zira o noktaya kadar pek çok şey başarılmıştı. Şu anda kendi uygarlığınızda da görebileceğiniz gibi, hastalık uygarlığı ele geçirmemişti, sadece başa belaydı.
D: Durum fark edildiğinde Dünya'daki yaşam evrimsel olarak ilerlemiş durumda mıydı?
P: Hala tohumlama aşamasındaydı ve bu yüzden işgalciler tutunacak zemin bulmakta pek zorlanmadılar çünkü o dönemde hastalığa karşı direnç yoktu. Fark edildiği zaman büyük ölçüde yayılmıştı ve o noktada artık kontrol altına alınabilecek durumda değildi.
D: Durum fark edildiğinde yaşam formları evrimlerinde hangi noktadaydı?

P: Söylediğimiz gibi hala filizlenme evresindeydiler. Filizlenme. Bunu vurgulamak istiyoruz. Tohumlama süreci tamamlanmıştı ve filizleniyorlardı. Dolayısıyla savunma sistemlerinin olmadığı öyle bir dönemde bu hastalığa açıklardı.
D: Varlıklar bu aşamada mı geri geldi ve durumu fark etti?
P: Doğru. Geri geldiklerinde bahçede yabani otlarla karşılaştılar. Ve artık bu benzetmeyi daha iyi kavrayabilirsin.

Sonunda bilgiyi doğru şekilde aktarabilmek onları rahatlatmış gibiydi. İnsan dilinin karmaşık yanlarına yabancı oldukları açıktı ve bu nedenden ötürü çektikleri zorluğu anlayabiliyordum. Anlaşılmasını istedikleri noktayı ifade etmek için uygun sözcükleri ve terminolojiyi bulana kadar vazgeçmemek, aldıkları talimatların başka bir parçasıymış gibi görünüyordu. Böyle detaylar bir insana o kadar da önemli gelmezdi. Bu da normal, bilinçli bir güçle ya da kişilikle iletişimde olmadığımın başka bir göstergesiydi benim için.

D: Tamam. Belki çoktan insana evrilmişlerdir diye düşünmüştüm.
P: Bu doğru değil çünkü insan hastalıkla birlikte evrildi. Durum fark edildiğinde bölgesel... Gezegende ya da başka bir deyişle valinin konağında toplantılar yapıldı. Bu yerel evrenin yöneticisi diyebileceğimiz kişi, sızıntının boyutunu ve eldeki seçenekleri ya da olası kaynakları belirlemek için bir toplantı düzenledi. İstilanın, durumu kısmen de olsa düzeltebilecek sıra dışı tedbirlerin alınmasına izin vermeyecek ölçülerde olduğuna kanaat getirildi. Çünkü önlemler uygulansaydı gezegende yeni yeni oturmaya başlayan yaşam ölürdü. O yüzden durumun olduğu gibi kalmasına izin verilmesi ancak geleni telafi edecek bir aşılama yapılması kararlaştırıldı. O yüzden de bu, tırnak içinde, "hastalığa" karşı dayanıklılığı ve direnci sağlayacak plazma iplikleri ve genetik bilgiler verildi.
D: Siz bundan söz ederken aklımdan geçen bir şeyi sormak istiyorum. Cennet Bahçesi hikayesinin kökeni bu olabilir mi? Bu olayla İncil'deki hikayeler arasında bir bağlantı var mı? Çünkü bildiğimiz kadarıyla Cennet Bahçesi'nin mükemmel bir yer olması gerekiyordu.
P: Farkındayız. Şu an sadece müzakere ediyoruz. (Kendi aralarında toplanıp konuşurken bir duraksama daha oldu.) Şu anda bu konuyla ilgili herhangi bir yorum yapmaktan kaçınacağız. Söyleyeceklerimiz üzerinden nasıl bir bağlantı kurulacağıyla ilgili uzlaşmaya varmış değiliz. Zira bazı

açılardan kurulabilecek bağlantılar var ama diğerleri açısından ikisi arasında bağlantı yok. Bu nedenle bilgi verirsek bunu öyle bir şekilde yapmalıyız ki bağlantı kurulabilecek materyalle kurulamayacak olan açıkça görülebilmeli. İncil'deki hikayenin bazı açılardan, Cennet Bahçesi hikayesiyle gerçek bir fiziksel mekandan bahsetmesiyle gerçeklik taşıdığını vurgulamak isteriz. Günümüze kadar aktarılanlar büyük ölçüde efsaneler ve gerçeklik taşımıyorlar ancak gerçekten olan olaylarla çok gevşek de olsa bağlantıları var.

D: Ben efsanelerde de biraz gerçeklik payı olduğuna inanıyorum.

P: Evet, bazılarının temelleri ne kadar zayıf olursa olsun, efsaneler çoğunlukla gerçeğin hatıralarıdır.

D: Belli bir yerden bahsediyordunuz. Burası tohumlamanın başladığı yer olabilir mi?

P: Bu doğru değil. Tohumlama Dünya'nın pek çok yerinde yapıldı. Merkezi bir tohumlama alanı ya da gezegende bunun yapıldığı tek bir yer yoktu.

D: O zaman yaşam buralardan mı yayıldı? Bu İncil'in söylediğiyle çelişiyor.

P: Doğru. Bu gezegende kabul edilen inanışlarla çelişen fikirler sunmak konusunda neden dikkatli davrandığımızı da anlamanı istiyoruz. Yeni Çağ tarzı düşüncelere inananlar ve İncil'e inananlar gibi karşıt gruplar arasında çatışma, kavga ya da savaş yaratmak istemiyoruz. Zira niyetimiz çatışma ve kavgayı beslemek değil. Niyetimiz sadece giderek daha fazla insanın uyanmasını sağlamak. Tüm bilgi tek seferde verilebilir ancak bunun hiçbir yararı olmaz. Aydınlanmanın gerçekleşebilmesi için bilginin peyderpey verilmesi gerekiyor.

D: Buna karşı çıkacak insanlar olacağını biliyorum. Ama sizin versiyonunuzun İncil'deki efsaneyle bir bağlantısı olabileceği de aklıma geldi.

P: İncil de bir nevi efsane ve gerçekle bağlantısı pek de doğru anlaşılabilmiş değil. Aslında çok ilginç bir hikaye ama biraz önce belirttiğimiz gibi gerçekten sadece kırıntılar içeriyor. Gerçekle arasındaki bağlantı çok zayıf.

D: Bunu biraz daha açmak ister misiniz?

P: Şu anda değil çünkü söylediğimiz gibi, fikir birliğine varmış değiliz ve kanallık etmeden önce uzlaşmanın sağlanmış olması gerekiyor. Bu da bize verilen talimatların bir parçası. Zira burada 12 kişiyiz ve her birimizin bir uzmanlık alanı var. Ve böylece hem insan deneyimi hem de daha yüksek

var oluş katmanlarıyla ilgili bilgileri dengeli bir şekilde sunabiliyoruz. Bu konsey, pek çok farklı ilgi alanına hitap eden konuları doğru şekilde aktarabilecek kişilerden oluşuyor. Yani herkes fikir birliğinde olduğu zaman kaybeden olmuyor, herkes kazanan oluyor. Ancak uzlaşma olmasaydı konseyin kaybedenler olarak görebileceğimiz bir veçhesi olurdu çünkü onların görüşleri doğru şekilde ifade edilmezdi ya da dikkate alınmıyor olurdu.

D: O zaman o tarafta bile 12 kişinin uzlaşmasını sağlamak zor.

P: Burada uzlaşmaya çok daha fazla istekliyiz. Sizin gezegeninizde yaygın olduğu gibi inatçılık yok. Sadece farklı görüşler var. O yüzden bu farklı görüşlerin hepsini temsil edecek, fikir birliğine varılan ortak bir noktaya varmak gerekiyor. Fikir birliğine varılamayan durumlar da olabilir ve bu durumlarda konu tamamen kapatılır.

BÖLÜM 15

DİNOZORLAR

Bu konu devam eden bir hikayeye dönüştü. Seanslar ilerledikçe her hafta başka bir bölüm önüme serildi.

D: Yaşam gelişirken hangi yöne doğru ilerledi, biraz daha anlatabilir misiniz?
P: Gezegendeki yaşam tek hücreden, basit amip türlerinden büyüyerek gelişti ve ardından mutasyon sonucu bölünmeye ve çok hücreli yaratıklar üretmeye başladı ki bunlar da organizmalara ve daha üst düzey yaratıklara, onlar da hem karada hem suda yaşayan amfibik hayvanlara ve sürüngenlere evrildi ve bu böyle devam etti.
D: Uzaydan gelen varlıkların yaşamın aldığı formlar üzerinde bir etkisi oldu mu?
P: Başlarda yaşam büyük ölçüde dikkatle yönlendirildi ki gelişip kendi halinde ilerlemeye bırakılabilecek noktaya kadar evrilsin. Yaşam formları yüksek seviyeye, arzulanan aşamaya kadar evrildikten sonra yardıma gerek kalmadı. O yüzden evrim o noktaya geldikten sonra yönlendirme ve yardım etmeyi içeren büyütme niteliğindeki destek geri çekildi.
D: "Yüksek seviye" derken yaşam formlarının hayvan ya da insan aşamasına gelmesinden mi bahsediyorsunuz?
P: İnsandan önce pek çok aşama vardı ki yavaşça ama kesin bir şekilde insan formuna doğru evrim geçiriyorlardı. Başlangıç evrelerinde evrimin insan formuna doğru ilerlemesini garantilemek için yardım sunuldu. Başlangıç evresinde evrime yön vermek, evrimin başka bir forma değil de insan formuna doğru ilerlemesi açısından hayati önem taşıyordu.
D: Başka bir deyişle, genlerin genetik olarak değiştirildiğini mi söylemeye çalışıyorsunuz?
P: Evrim süreçlerine müdahale edildiği görülmedi. Daha ziyade yaratıkların şu ya da bu yönlerinin iyi beslendiğinden emin olunmasını sağlayacak enerjiler, moleküller ve formülasyonlar yaratıklara verildi. Öyle ki güçlü olanın hayatta kalacağını dikte eden kural, gerçekten de arzu edilen yönde evrim geçirecek olanların hayatta kalmasını sağladı. Arzu edilmeyenlere besin verilmedi ve böylece nesilleri tükendi ve ardından enerjilere geri döndüler ve onlara daha uyumlu formlar verildi. (Bu kulağa yabani otları ayıklamak gibi geliyordu. Bunun için önceki bölüme

bakınız.)
D: O zaman bu süre zarfında sürekli bir denetim mi söz konusuydu?
P: Bu doğru. Evrim çocukluk evresindeyken onu yönlendirmek gereklidir. Tıpkı çok küçük bir çocuğun ya da bebeğin doğumundan başlayarak daha fazla gözetime ihtiyaç duymadığı noktaya gelene kadar sürekli denetim altında tutulması gibi... Ta ki hiçbir gözetime ihtiyacı kalmayan, kendi kendine yeten bir varlık haline gelene kadar...
D: Evrime inanan bilim insanlarımız var ama onlar bile bir şeye açıklık getiremediklerini söylüyorlar. Evrim zincirinde hayvanla insan arasında bulunan "eksik halkayı" arıyorlar.
P: Bir halka bulunamayacak çünkü aslında öyle bir halka yok. Çoğu zaman aşama aşama ilerleyen evrim değil, ani ve daha önceki formu geride bırakan radikal bir ayrılık söz konusu oldu. Bir çeşit mutasyon da diyebiliriz. Evrimdeki bu sıçramalar çok derin ve radikal olmakla birlikte bir jenerasyon içerisinde aniden gerçekleşti.
D: Dinozorların çağını merak ediyorum. Onlar nesillerinin tükenmesine ya da ölmelerine göz yumulan türlerden miydi? Dinozorlar Dünya'da bulunan yaşam formlarındandı ve artık yoklar. Bu böyle istendiği için olan bir şey miydi?
P: Bu evrime dayalı bir şeydi. Uygun oldukları süre tamamlanmıştı ve o yüzden onları kesin olarak yok edecek gerçeklik meydana geldi. Konu her zaman neyin uygun olduğuyla ilgilidir ve kişi doğru yolu bu şekilde bulur. Uygun oldukları süre sona erince varlıkları da sona erdi. Tüm hayvan yaşamı filizlerden geldi. Dinozorlar kendi çağlarını yaşadılar ve sonra gittiler, bu kadar basit. Soylarının tükenmesine neden olan şey gezegenin eksenindeki eğimin değişmesiydi ki bu da mevsimlerin ani bir şekilde değişmesine neden oldu. Bu ani değişime uyum sağlayabilenler sağladı. Uyum sağlayamayanlar, sağlayamadı.
D: İnsanlar onları neyin öldürdüğünü her zaman merak etti çünkü vücutlarında hala yemek bulunan dinozor kalıntıları buldular.
P: Dünya ekseni üzerinde eğildiği için değişim çok hızlı oldu. Ilık ve güneşli olan, dakikalar içinde soğuk ve buz kesmiş hale geldi. Dünya huzursuzlukla dönüp duran ve kıpırdayan yaşlı bir kadın olduğu için iklim değişti. Bu, içinde bulunduğumuz şu zamanda da tekrar yaşanmakta olan doğal bir fenomen. Şu anda gerçekleşmekte olan ve bu gezegendeki zamanla, önümüzdeki 18 kronolojik sene boyunca gerçekleşecek olan birçok fiziksel değişiklik var. Bu değişiklikler genelleme yapılarak "afet" tanımıyla adlandırılıyor. Ancak bunun gerçekleşecek tek bir devasa olay

olarak algılanmaması gerek. Bu, geçiş zamanına kadar yavaş ve adım adım ilerleyen, o aşama geldiğindeyse çok hızlı ve neredeyse aniden gerçekleşen bir süreç. Asıl uyum sağlama süreciyse dakikalar içinde gerçekleşebilir. Bu, Dünya'nın manyetik kutuplarının gökyüzündeki farklı yıldız noktalarıyla hizalandığı doğal bir evrimsel süre, bir uyum sağlama süreci. Bu noktalar, tıpkı takım yıldızların gezegeninizin etrafında dönmesi gibi saptanmış şekilde hareket ediyorlar. Ancak daha uzaktaki yıldızlar kadar gezegeninizi etkilemiyorlar.

D: Uzaktaki yıldızlar daha mı güçlü?

P: Evet. Uzaktaki tüm yıldızlar daha güçlü olduğundan değil. Gezegeninizin hizalandığı noktalar daha güçlü ancak içlerindeki takım yıldızlarına benzer şekilde aralarında boşluklar var. Saptanmış rotalar üzerinde hareket ediyorlar.

D: Volkanların uyanmasına, depremlere, hava döngülerinin değişmesine ve bunun gibi başka şeylere Dünya'daki bu değişimin neden olduğunu duymuştum.

P: Bu doğru çünkü Dünya kendini başka bir başlangıç noktasıyla hizalamaya hazırlanıyor. Ateş Çemberi ve Dünya'nın diğer bölgelerindeki volkanlar gibi şeylerin uyanmasına neden olan şey bu. Hava değişimlerine de bu neden oluyor. Kademeli olarak başlayacak ama şu anda devreye girmeye başlamış olan yerçekimiyle ilgili güçler eğilmeyi hızlandıracak. Kutuplar şimdiden... Aşağı yukarı 40 sene öncesine göre neredeyse otuz derece (30) yer değiştirmiş durumda. Ama şunu anlamanız gerekiyor: bir savaş söz konusu olsa ve nükleer silahların kullanılmasını da beraberinde getirse, Dünya'nın ekseninde çok daha büyük bir değişime neden olur ve eksenin nihayetinde ulaşacağı eğime ulaşmasına *yardımcı olur*. Unutmayın, bu doğal şekilde gerçekleşmesine izin verildiği sürece doğal bir süreçtir. İnsanlık uyum sağlayıp hazırlanabilir. Tehlike, geçiş sürecini hızlandırmakta yatmaktadır çünkü o zaman Dünya'daki değişimler çok daha hızlı ve şiddetli bir şekilde gerçekleşir.

D: Dramatik değişimin gerçekleşmesine ne kadar zaman var biliyor musunuz?

P: Bu, Dünya'ya ve Cennetteki Babamıza bağlı ve daha fazlasına hakim değiliz.

Bu haber en hafif deyimiyle endişe vericiydi. Ancak bana bu değişimin ne zaman olacağıyla ilgili bir zaman aralığı verecek kadar açıklama yapmadığı için dinozorlarla ilgili sorulara geri dönmeye karar

verdim.

D: Değişim gerçekleştiğinde dinozorların hepsi bir anda mı yok oldu yoksa dünyanın çeşitli bölgelerinde hala yaşayanlar var mıydı?
P: Hayatta kalan bazı yaşam formları vardı çünkü tümden bir yok oluş söz konusu değildi. En büyük dinozorlar ölmüştü, bu doğru, çünkü uyum sağlayamadılar. Bedenleri tek bir iklim türüne uygundu ve değişikliğe tahammül edecek yapıda değildi ve bu nedenle öldüler. Bedenleri hızla uyum sağlayamayacak kadar büyüktü. Gidebilecekleri bir yer yoktu. Örneğin daha küçük olan hayvanlar saklanabilir ve objelerin altından geçerek kaçabilir, etraflarını yapraklar ve otlar gibi şeylerle kaplayarak kendilerine sıcak bir ortam inşa edebilirlerdi. Ancak daha iri olan hayvanlar bunu yapamadı. O yüzden doğa şartlarına maruz kalıp öldüler.
D: İnsanların bazı ülkelerde insanları ve dinozorları birlikte resmeden tarihi çizimler ve oymalar bulduğunu okumuştum.
P: Bu doğru çünkü o zaman insanlar vardı. İlkel bir seviyedeydiler ama içlerine ruhlar yerleşmişti.
D: Ruhların ne zaman Dünya'ya gelip bedenlere yerleştiklerini merak ediyorum.
P: O kadar erken bir dönemde, evet.
D: Bilim insanları her zaman insanların dinozorlardan çok daha sonra ortaya çıktığını söylemiştir.
P: Bilim insanları her zaman bir şeyler söyler ve söylemeye de devam edecekler. Ama bilgiye sınırsız erişimleri yok ve bu nedenle o aşamada erişebildikleri bilgiler ışığında çıkarımlar yapmak zorundalar. Yani gerçek sadece o anda ellerinde bulunan bilgilere dayanıyor.
D: Bilim insanlarının yaptıkları kazılarda insan kemiklerine rastlamadıkları için bu sonuca vardıklarına inanıyorum.
P: Bu doğru çünkü bugün dinozor kalıntılarıyla birlikte insan kalıntıları da bulundu ama henüz herkes tarafından kabul görmüş değil. Çünkü bu uzun yıllardır kabul gören bir bakış açısına karşı gelen radikal bir bakış açısı. Anlıyorsunuz ya, bilim camiasında değişim çok yavaş gerçekleşiyor ve değişime karşı direnç gösteriliyor çünkü değişim söz konusu olduğunda gerçeğin baştan yazılması gerekiyor. Bu özellik bugün de insanlığın tümünde görüldüğü için insanlığın doğasında var. Gerçek denen şey kutsal ve değişmez görülüyor. O yüzden çok direnç gösteriliyor çünkü değişim söz konusuysa insanın inancını dayandırdığı temeller ayaklarının altından kayıyor.

D: Evet, birine doğru gelen diğerine doğru gelmiyor. Hayvandan insana geçişteki sıçramanın uzaydan gelenlerin üremeleri, fiziksel olarak hayvanlarla çiftleşmeleri sonucu olduğunu öne süren bir teori de var.
P: Bu doğru bir değerlendirme değil çünkü bu genetik hammaddenin üst seviyeye taşınmasının sadece bir yolu, yardım etmenin bir çeşidiydi. Ancak daha çok besleme sayılırdı çünkü genetik hammadde yeni genetik bilgiler olmadan daha fazla ilerleyemeyecek bir noktaya erişmişti ve bu yüzden o bilgiler verildi.
D: Büyütmekle kastettiğiniz bu muydu?
P: Doğru. Bu da bir yardım şekliydi. Bu olmasaydı insan formunun gelişimi Neandertal insana doğru bir yerde dururdu.
D: Şu anda bu kadar entelektüel bir beyin kapasitesine sahip işlevsel insan, doğal evrimle hiçbir zaman ortaya çıkamaz mıydı?
P: Bu doğru. Ya da doğal evrimle milyonlarca yıl sürerdi. Ancak yine de böyle bir şeyin doğal olarak ortaya çıkabileceği şüpheli çünkü evrim o noktada doğal yollarla daha ileriye gidemeyeceği bir noktaya gelmişti.
Bu konuyla ilgili iki düşünce ekolü bulunuyor. Yaratılışçılık ekolüne göre dünyadaki yaşamın tümü bir anda, genelde "Tanrı" olarak adlandırılan üstün bir doğaüstü gücün eylemi sonucu var olmuştur. Evrimciliğe göreyse yaşamın tümü tek bir yaşayan kaynaktan doğal bir evrim süreci sonucu gelişmiştir. Evrim karşıtı argümanlar kısmen, bir türün belli bir noktaya ya da sınıra eriştikten sonra kendi başına daha fazla gelişemeyeceğini gösteren kontrollü deneyleri dayanak alır. O noktadan sonra mutasyonlar ancak genetik manipülasyon sonucu gerçekleşebilir. Konsey, Yaratılış hikayesinin ve Darwin'in evrim teorisinin ikisinde de doğruluk payı olduğunu söylerken haklı olabilirdi.

D: İncil'de "İnsanı kendi suretimizde, kendimize benzer yaratalım" deniyor. Kastettiğiniz bu mu?
P: Bu, insanın fiziksel olarak evrendeki diğer insan formlarıyla benzerlik gösterdiği gerçeğiyle ilgili bir benzetme. Bu doğru bir ifade olur.
D: Ben "kendi suretimizde" lafının insanın ruhsal yanından söz ettiğini düşünmüştüm hep.
P: "Suret" kelimesi görsel temsili anlatıyor ve bu da bu insan formunun evrenin birçok farklı bölgesinde temsil edildiği anlamına geliyor. Bu diğer evrenler için de geçerlidir, tek bir formun pek çok temsili vardır.
D: O zaman bu evrende çoğunlukla insan, insansı tip varlıklar mı bulunuyor?

P: “Çoğunlukla” denemez çünkü hiçbir açıdan insan olmayan formlar var. Ancak insan formunun birçok farklı formdan biri olduğunu söylemek doğru olur. Birçok farklı form ve farklı formların bulunduğu birçok farklı gezegen var. Birden fazla formun uyum içinde, eşzamanlı olarak yaşadığı gezegenler var. Ancak Dünya gezegeninde sadece tek bir form var. Sahip olduğunuz formun evrendeki diğer insan formlarına benzer olduğunu söyleyebiliriz. Çoğu bu gezegendeki bulunanlara çok benzer şekilde saçlara, yüz hatlarına ve bedensel yapıya sahip. Ama farklar da var ve çoğunun kökeninin neresi olduğunu söylemek çok zor olur. Sadece bunun evrendeki tek form olmadığını söylemeye çalışıyoruz. Ancak burası da evrende bu formun *bulunduğu* tek yer değil.

Yaşam insanın ortaya çıktığı evreye geldiğinde uzaydan gelen varlıklar eskisi kadar sık gelmemeye başladılar. Bunun nedenini öğrenmek istedim.

P: Gelmelerine gerek yoktu. Başlangıç aşamasında verilen destek o zaman gerçekleştirilen çalışmanın beslenmesini, büyütülmesini ve özenle bakılmasını içeriyordu. Çalışmanın tamamlanmasıyla birlikte o kadar özenli bir bakıma duyulan ihtiyaç ortadan kalktı. Onlar da geldikleri sisteme geri döndüler.
D: Gözlem yapmak için burada kalan oldu mu?
P: O sırada koşulları gün be gün gözlemlemek için kalıcı bir formla, gerçek fiziksel bir formla gezegende kalan birkaç varlık komisyonu oldu. Ancak bunlar daha öncekiler gibi büyük çaplı ve karmaşık yönetimler değildi.
D: Bunlar fiziksel varlıklardı öyle mi?
P: Üç boyutlu formlara sahiplerdi. Sizin bu dünyada ifade ettiğiniz şekliyle gerçek formlara sahiplerdi. Bu varlıklar fiziksel forma sahiplerdi ama bu gezegenden değillerdi.
D: Bir bedene mi doğmuşlardı yoksa kendilerine bir beden mi formüle etmişlerdi?
P: Sizin deyiminizle bir beden formüle etmişlerdi. Bunlar “portrelenmiş” yapıda bedenler değildi çünkü o sırada içlerinden bir bedene yerleşilebilecek bir cins ya da nüfus yoktu.

“Portrelenmiş” diye varolmayan bir kelimeyi kullanmaları ilginçti. İsim halindeki “portre” kelimesinden bir eylem türetmeye çalışmışlar gibi

görünüyordu. Genelde kelime seçimlerinde o kadar titizlerdi ki bunun yanlışlıkla söylenen bir şey olduğunu düşünmüyorum. Büyük ihtimalle aktarmak istedikleri fikri en iyi anlatan kelime buydu.

P: Gezegende yaşayan fiziksel varlıklar, evrimlerinde henüz insan cinsinin ortaya çıktığı seviyeye kadar gelmemişlerdi. Böyle bir kullanıma uygun olan ve izin veren bedenler yoktu. Sözünü ettiğimiz zaman dilimi Dünya yılıyla milyonlarca yıl geriye tekamül ediyor. Haliyle başlangıçta insan cinsi diye bir şey yoktu. Sözünü ettiğimiz zaman diliminin sonlarına doğru sizin anlayışınızla ilkel insan sayılabilecek ilk gelişmeler ve evrimler meydana geldi.
D: İncil yeryüzünde devler olduğundan bahsediyor.
P: Bu doğru bir ifade. Zira *o* ırktan olan insan cinsinin boyu ortalama olarak iki metrenin üzerindeydi. Başka ırklar da vardı ancak bunlar ilk ırklardandı. Pek çok insan hala bu genleri taşıyor ve bu nedenle arada sırada boyu iki metreyi aşan insanlar görülüyor. Bunlar sadece o cinse ait genlerin tekrar ortaya çıkması.
D: Anlattıklarınızla İncil arasında bağlantı kurmaya çalışıyorum. Ne kadar bozulmuş olursa olsun İncil de tarih sayılır.
P: Aradan asırlar geçmiş olmasına rağmen gerçekleri net bir şekilde ifade eden kısımları var. İçerik ağırlıklı olarak algıya dayandığı için doğal olarak bozulmalar olacak. Ancak ardındaki niyet istense de bozulamaz.
D: İncil'de, Tanrı'nın oğullarının insanların kızlarına baktıkları ve onları güzel bulduklarıyla ilgili bir şey de geçiyor.
P: Bunun gökyüzünden gelenlerle dünyalı ırkların çiftleşmesine gönderme yaptığını söylemek doğru olur. Bunda tür kendi başına gelebileceği noktaya kadar gelip evrimsel sınırına dayandığında mevcut olan genetik varlığı bir üst seviyeye taşıma niyeti söz konusuydu. O yüzden varlığı daha üst seviyeye getirmek, fiziksel bedenin evrimini ilerletmek gerekliydi.
D: Yani onların müdahalesi olmasaydı, ırk hayvani bir düzeyde mi kalırdı?
P: Bugün konuştuğumuz kavramları, o zamana göre gelecekte, doğru şekilde ve layığıyla anlayabilecek beyin kapasitesine kadar evrilmeleri mümkün olmazdı. Yani evrensel vasilik ve Tanrı gibi kavramları... Bu, ırkların fiziksel olarak çiftleşmeleri yoluyla sağlandı. İncil'in gelişmekte olduğu o günlerde yaşananların nüfusun geneli tarafından tam anlamıyla takdir edilmeyeceğini düşünenler oldu. Doktrinlerin kabul edilmesi için gereken güvenilirliğin sarsılacağı düşünüldü. Bu nedenle İncil'deki

hikayeler o günün düşünce yapısına uyacak şekilde dikkatle şekillendirildi. Bu haliyle de bugüne kadar aktarıldı ancak olabildiğince gerçeğe sadık kalınarak kaydedildi.
D: O zaman bunları yazan insanlar gerçeğe hakimdi ama gerçeği insanların anlayabileceği şekilde yorumladı.
P: Bu bir yere kadar doğru. Gerçekleri çarpıtmak için girişilen bir komplo değildi bu. Bu "hikayelere" biraz daha farklı yorumlanmalarına neden olacak bir iki masum açıklamanın yerleştirilmesinde sorun yoktu. Bilgi böylece nesilden nesle aktarıldı ve süreç içinde değişerek bugün geldiği şekli aldı.
D: Bugün bu açıklamalar karşısında şok olacak insanlar var.
P: Bu doğru çünkü şimdiye kadar bu materyale gerçekten nelerin yaşandığıyla ilgili daha etraflı ve doğru bir açıklama getirilmemişti. Bu tohumlamanın, bugün "yerel" evren diye adlandıracağımız evrenin birçok yerinde gerçekleştiğini söylemek isteriz. Bu evrensel açıdan kesinlikle sıra dışı bir olay değil. İnsanın kendi bahçesini inşa edip ekip biçmesi kadar sıradan.

Bu proje muazzam uzunlukta bir süreci kapsadığından projenin tümünde aynı kişilerin yer almayacağını biliyordum ama aynı ırktan insanlarla mı sürdürüldüğünü merak ettim.

P: Aynı özün üyeleri olduğunu söylemek daha doğru olur. Zira sorumlulukları bu tarz görevleri kapsayanlar var.
D: Tekrar buluştuğumuzda bana antik çağlara nasıl ilerlediğimizi anlatacak mısınız?
P: Bu doğru olur. Bu öğrenmek için uygun bir soru olur. Merakınız ya da insan bilinciniz algılama açısından bayağı sınırlı.

Phil uyandığı zaman, tohumlamayla ilgili bilginin duygular da taşıdığını söyledi. Türün bu gezegendeki gelişimine ilişkin umudu ve deneyden beklenen başarının getirdiği gururu hissetmişti. Deney başarısız olduğundaysa acı bir hayal kırıklığı sezmişti.

Tam bir uyurgezer olmadığından sahnelere eşlik eden duyguları dışarıda bırakamıyordu ve bu durum sorulara cevap verme şeklini etkiliyordu. Bazen ona sorulan sorular karşısında bilginin verilmemesinin üç nedeni olabileceği sonucuna varmıştı:

1. Bilginin verilmesine izin yoktu. Kendisi bile bunu aşamazdı.
2. En basit şekliyle, öyle bir bilgi yoktu. Bu durumlarda bilgiyi uydurması tamamen imkansız oluyordu.
3. Sorunun duygusal havasından rahatsız edici hisler ya da sahneler getireceğini hissederse bilinçaltı sansür uyguluyor ve konuyu değiştiriyordu.

BÖLÜM 16

IRKLAR ARASI ÇİFTLEŞME

Phil bir sonraki seansın başında asansörden indiğinde bir dizi devasa kristalle karşılaştı. Bir süre orada kalmak ve etrafında dolaşan muazzam enerjiyi kendine çekmek istedi. Bunun kanallarını açacağını hissediyordu. İstediğini yapmasına izin verdikten sonra sorularıma başladım.

D: Bir hikayeye devam edecektik. Öbür taraftaki siz, her kimseniz, yazmamı istediğiniz bir hikaye vardı. Dünya gezegeninin tohumlanmasıyla ilgili bir hikaye. Neden bahsettiğimi anlıyor musunuz?
P: Bundan tamamen bizim sorumlu olmadığımızı söylemek isteriz zira bu senin kendine görev biçtiğin ve bizim de yardımcı olmayı kabul ettiğimiz bir şey. Bu senin projen ya da şu anda yaratıcı biçimde kendini ifade etmek için seçtiğin yol.

Bu tuhaf bir düşünceydi. Bilinçli olarak kesinlikle böyle bir görev istememiştim. Ama bu, varlığımızın diğer birçok parçasının neler yaptığından habersiz olduğumuz fikrinin altını çiziyordu. Belli ki diğer yanımızın bilinçli bir izne ihtiyacı yok. Bu alışılmadık konular hakkında yazmaktan zaten keyif aldığım için de bu fikir beni rahatsız etmedi.

D: Son seansımızda bu gezegenin tohumlanmasından söz etmiştiniz ve o zamanlar uzaylı varlıkların burada üsleri olduğunu, filizleri besleyip büyüttüklerini ve gelişimlerine rehberlik ettiklerini söylemiştiniz. Filizlerin belli bir seviyeye eriştiklerinde kendi kendilerine gelişmeye devam edemediklerini ve varlıkların zekaya sahip insanlara doğru gelişmelerini sağlayacak genetik bilgiyi aktarmak için hayvanlarla çiftleştiklerini anlatmıştınız. Doğru anlamış mıyım?
P: Bu doğru bir değerlendirme.
D: Peki. O zaman devam edelim. Bu fiziksel bir çiftleşme miydi yoksa laboratuvar ortamında gerçekleştirilenler gibi suni şekilde mi gerçekleştirildi?

P: Bu, genetik cinslerin gerçekten fiziksel olarak birbirine karışmasıydı. Başlarda suni dölleme diyebileceğimiz yöntemin kullanıldığını söyleyebiliriz. Zira tohum cerrahi işlemlerle yerleştiriliyordu. Hayvanlar ya da o zamanki cinsler korkudan dolayı aşırı saldırganlaşacağından bu gerekliydi.
D: Belli hayvan türlerine mi odaklandılar yoksa birkaç farklı türde mi denemeler yaptılar?
P: Bu yöntem sadece arzu edilen yavruları verecek olanlarda kullanıldı. Böyle bir taşıtın gereksinimlerine göre uygun olanlar seçildi ve nüfusu oluşturmak için kullanıldı.
D: Bu uygulama başlangıçta dar ölçekli mi yoksa geniş ölçekli miydi?
P: Bu soru içgörü ve dengeleme gerektiriyor ki şu an bunu sağlayabilecek durumda değiliz.
D: Demek istediğim, tüm gezegen ölçeğinde mi yapıldı yoksa başlangıçta sadece belli bir bölgede, örneğin birkaç taşıtla mı?
P: Başlangıçta birkaç taşıt vardı, daha sonra pek çoğu oldu diyebiliriz.
D: Nasıl olduğuna dair bir resim oluşturmaya çalışıyorum zihnimde. Bu süre zarfında gözlemlenmeleri için belli bir yerde tutuldular mı?
P: Gözlemlenmekten kesinlikle hoşlanmadılar. Bu doğru.
D: Bir yere mi kapatılmışlardı?
P: Yanıtımız olumsuz.

Zeka aşılamak için gerçekleşen ırklar arası çiftleşmeden sonra deney yapılan yaratıkları izlemişler ve gelişip evrildikleri süreçte onlara bakmışlar gibi görünüyordu. Bunların hepsi, hayvanların en ilkel insan seviyesine evrilmesi bile, bizim bildiğimiz şekliyle inanılmaz uzun bir zaman almış olmalıydı. Bu değişen türleri gözlemlemek ve muhtemelen korumak bu varlık grubunun işi ya da göreviymiş gibi görünüyordu. Bu görevin uzunluğu belli ki onlar için önemli değildi. Bizimkiyle benzeşen bir yaşam süreleri olsaydı, ırklarından birçok jenerasyonun hayatını bu gezegende "görev başında" geçirmesi gerekirdi. Geldikleri bölgelerle sürekli iletişim halinde olduklarından bahsetmişlerdi. Sanırım bu onlar için sadece bir işti. Sonucunun alınması çok uzun zaman süren bir iş olduğundan onlar için kişisel bir anlam taşıyor olamazdı.

D: Bu varlıkların yaşayanlarla herhangi bir teması var mıydı ya da onlarla beraber mi yaşıyorlardı?
P: Ziyaretler söz konusuydu ki anlaşılabileceği üzere ilkel insanın bakış

açısından bu ziyaretler bir tanrıyla karşılaşmak gibi olduğundan derin izler bırakan deneyimlerdi. O zamanlar için anlaşılabilecek olan, ilkel insanların düşünmelerini sağlayacak kavramlar onlara sunuluyordu. Normalde hayatları boyunca akıllarına gelmeyecek şeyleri düşünmeleri sağlanıyordu. Evrendeki yerleri ve planda oynadıkları roller hakkında düşünmeye sevk ediliyorlardı. Ancak böyle olaylarla ilgili olarak, senin inanılırlığına da katkısı olacak, yazılı hiçbir kayıt yok.

Osiris ya da Aztek tanrısı Quetzacoatl gibi, kabilelere gelip onlara yardım eden tanrılar olarak anılan olağanüstü varlıklarla ilgili eski insanlardan günümüze kalan pek çok efsane var. Bunlardan bazıları tanrısal varlıklar olarak görülüyordu. Bunu sordum.

P: Biz burada senin söz ettiklerinden çok daha öncesinde gerçekleşen olaylardan bahsediyoruz. Sen tanrı değil ama tırnak içinde "tanrılarla" temasları sayesinde aydınlanmış olan bireylerin adını andın. O zamanlar bu seviyedeki bilgileri öğretme rolüne soyunmuş olanları peygamber ya da Tanrı'yla doğrudan temas kuran kişiler olarak görmek yaygındı. Ve böylece bu kişileri yücelterek onlara tanrının kendisine yakın bir rol biçmek… Bu bireylerin sahip oldukları enerjilerle birlikte evrendeki enerjilere de uyumlanmış olduklarını söyleyebiliriz. O ortamda bu enerjiye uyumlanmış olan herhangi biri yüksek bir önem taşıyan biri gibi görülebilirdi. Bu bireylerin sadece enerjileri sağlayan kişiler olduklarını söyleyebiliriz.
D: Efsanelere göre bunların (Osiris, Quetzacoatl vb.) uzaydan gelen ve kabilelerle birlikte yaşayarak onlara bir şeyler öğreten insanlar olarak görüldüklerine inanıyorum.
P: Bunlar da olmadığından değil ama bu bireylerin öyle olduklarına katılamayız. Tekrar ediyoruz, bunlar, enerjilerin ve gerçeğin tedarikçileri ya da elçileriydi. Başka alemlerden gelip insanlar arasında kısa bir süre için bile olsa yaşayan ve o zaman için uygun olan şekilde onlara yardım edip bir şeyler öğreten bireylerin söz konusu olduğu birçok durum oldu. Birçoğu bu bireylerin gerçek kimliğinden haberdardı ama çoğunlukla birçoğu da haberdar değildi. Bazıları gerçekten de başka gezegenlerden gelen gezginlerdi. Diğerleri fiziksel anlamda başka gezegenlerden değil ama başka varoluş düzlemlerinden gelenlerdi. Zira fiziksel nitelikte olmayan daha pek çok varoluş alanı var. O yüzden geldiğin yeri tarif edemeyecek olsan da başka bir yerden geliyor olmak mümkün. Başka

boyutlarda bir yer belirtmek mümkün değil çünkü o boyutlarda böyle bir kavram yok. Bu, dördüncü ve daha üst boyutlarda anlamsız hale gelen üç boyutluluğa ait bir kavram. O yüzden özetle başka düzlemlerden birçok ziyaretçinin yardım etmek ve bilgi vermek için bu düzleme geldiğini söylemek doğru olur.

D: O zaman Quetzacoatl gibi insanlar o kabileye doğan ya da başka bir düzlemden gelen fiziksel insanlar mıydı?

P: Bazı bireyler ve liderler gerçekten de başka bir deneyim aleminden geliyordu. Bunların kimliklerini ifşa etmeyeceğiz. İzin verilmediği için bunu şu anda yapmak mümkün değil. Herhangi bir bireyi diğerlerinden ayırıp bir elçi ya da Dünyalı olmayan biri olarak göstermek uygun olmaz çünkü o zaman dikkatler bilgiye değil bireyin kendisine toplanacaktır. Şimdilik bilginin dağıtılması için bunun olmasının gerekli olduğunu söylemekle yetineceğiz. Zira böyle bir işe girişen bir insanın etki alanı, bir hükümdarla kıyaslandığında çok daha dar olacaktır.

D: Bu varlıklara tapınılmasıyla sonuçlanan durumlar olmadı mı?

P: Gerçekten ileri seviyedeki varlıkların ziyaretleri söz konusu oldu. Ama bu rol sadece yardımcılık ve bakıcılık rolüydü. Dünya tarihi boyunca bu varlıkların hatıralarının yüceltildiği çok oldu. Yüceltildiler ve tanrıyla eşdeğer, kutsal kişiler olarak görüldüler. Meydana gelenlere uyum sağlamaya en yatkın olan seçilmiş kabilelerin liderlerinin dünya dışı varlıklar tarafından ziyaret edildiği durumlar çok kez yaşandı. Ziyaretleri ilahi ya da meleklerden gelen ziyaretlere indirgeme olasılığı en düşük olanlara… Ve bunların dini olaylar değil, sadece ziyaret olduklarını fark edenlere… Ziyaretçiler insan olarak görünseler de aslında korkutmamak için göze insan gibi görünen enerji formlarıydı.

D: Bunlar insanlara ne tür bilgiler verdiler?

P: O dönemde bu insanlara ne kadar bilginin açıklanacağı konusunda çok tartışma vardı. Bilinçlerinin yükseltilmesi için bu ilkel toplumları yıldızlardan gelen bilgilerle bombardımana tutmaktansa, yavaş ama istikrarlı bir yükselişin daha uygun olacağına karar verildi. O yüzden verilen bilgiler çiftçilik ve toplayıcılık gibi daha pratik ve işlerine yarayacak alanlarla sınırlıydı. Bunlar ilk bilgilerden bazılarıydı. Toplumlar geliştikçe bilginin bekçisi olanlar, bu ziyaretlerin amacını tam olarak anlayabilen seçilmiş kişiler ortaya çıktı. Daha sonra bu bireylerdeki kademeli bilinç yükselmesiyle ziyaretler sırasında tartışılan konuların yavaş yavaş genişletilmesi ve en nihayetinde Dünya gezegenine göre göksel varlıkların konumları gibi konuların da dahil edilmesi mümkün

oldu. Böylece bu ilkel toplumlar ileri astronomi gibi konularda da eğitilebildi.
D: Yıldızların konumlarını bilmeleri neden bu kadar önemliydi?
P: Çoğu insan yıldızların insani olaylar üzerindeki etkilerinden habersiz. Şimdi buna astroloji deniyor. Ama o zamanlar bu konuda şimdi olduğundan çok daha fazla şey biliniyordu ve çok daha doğru şekilde kullanılıyordu. Gezegenlerin ve yıldızların konumlarının not edilmesiyle hesaplanabiliyordu. Dünya'ya gelen enerjilerin doğası, yaşanacak şeyin doğasını önceden tahmin etmeyi mümkün kılıyordu.
D: Bu insanlara öğretilen başka bilgiler ya da beceriler var mıydı?
P: O zamanlar hakkında bilgi sunulan pek çok alan vardı. Bugünün standartlarıyla tırnak içinde "ilkel" insanların kullanmış olduğunu düşünmenin şaşırtıcı olacağı pek çok alanda… Dişçilik öğretildi, öyle ki diş çekimleri çok az rahatsızlık verecek şekilde gerçekleştiriliyordu. Ve çekilen zarar görmüş dişler onarılıp hazırlandıktan sonra yeniden yerine yerleştiriliyordu. O zamanlar bu dişleri yaşamsal fonksiyonlarını yerine getirecekleri şekilde değiştirmek mümkündü. Bu şimdi bu gezegende yeniden öğreniliyor.
D: (Bu şaşırtıcı bir bilgiydi.) Yani bunlar takma diş değil gerçek dişler miydi? Acıyı nasıl azaltıyorlardı?
P: Şimdi olduğu gibi o zaman da kullanıldığında acıyı dindiren birçok doğal bitki ve malzeme vardı. – Kakao yaprakları ve bugün de bilinen diğer pek çok bitki benzer bir etkiye sahip.

Kakao, kurutulan yaprakları narkotik olmanın yanı sıra lokal anestezi etkisi de olan kokain gibi bir maddenin elde edildiği bir tropik bitkidir.

P: Bu bilgiler seçilmiş olan birkaç kişiye veriliyordu ve onlar da kendi halklarına bu alanlarla ilgili doğru eğitimi vererek bilgiyi aktarıyordu. O zamanlarda açık kalp ameliyatlarının hiç de sıra dışı olmadığını öğrenmek şaşırtıcı olabilir. Bunun bir şekli -şu anda doğru kelimeyi arıyoruz- bu kavramı sözcüklere dökmekte zorlanıyoruz. Asıl niyet onarmak ve iyileştirmekti ama daha sonra bu uygulama insan kurban etmeye dönüştü. Bu uygulamanın arkasındaki teknik nedenleri unuttular ve zaman içinde bu uygulama kurban etmeye indirgendi. Kendi yarattıkları tanrıları teskin etmek için kullanıldı ve böylece onları ölümden beter bir kaderden kurtardı. Ölüm, bu uğurda ödenecek küçük bir bedeldi.

D: Açık kalp ameliyatını gerçekleştirirken kanamayı nasıl azaltıyorlardı? Bu, bugün için bile geçerli olan sorunlardan biri.
P: Bugün bile kullanılmakta olan doğal bileşenler o gün de kullanılıyordu. Pıhtılaşmayı sağlayan toz halindeki bitkiler o zaman da kullanılıyordu. Ve bedendeki belli baskı noktalarının manipüle edilmesiyle kanın belli bir bölgeye akışı sınırlandırılarak kanama kontrol altına alınıyordu.
D: Enfeksiyonu da bu şekilde kontrol altına alabiliyorlar mıydı?
P: Baskı uygulayarak değil.
D: Bitkileri kullanmayı kastetmiştim.
P: Enfeksiyonlarla başa çıkmak ya da onları tedavi etmek için enerji kullanılıyordu. Bu taşıtın kelime dağarcığında "metafiziksel gruplar" olarak geçen insan enerjilerine kanallık yapılmasıyla oluyordu bu.

Azteklerin insanların kalbini çıkarak bu tip insan kurban etme eylemlerinde bulunduklarını hatırladım.

D: Bu ritüeller Meksika'daki piramitleri inşa eden insanlar tarafından mı gerçekleştiriliyordu?
P: Ne yazık ki evet, zira aynı zamanda hem bayağı ileri hem de bayağı geri gitmişlerdi. Uygarlığın insan kurban etmeye hatta yamyamlığa giden dejenerasyonu büyük ölçüde piramitlerin inşa edilmesinden sonra oldu. İnsanların kurban edilmesi piramitlerle aynı döneme denk geliyordu ama piramitler bunun için inşa edilmemişti.
Bir bilgenin ölmesinden ya da buna benzer bir olaydan sonra bilginin bütünüyle aktarılamayabileceğini hayal edebiliyorum. Ve ardından gelen her nesille uygulama yozlaştı ve çarpıtılarak bir ibadet şeklini aldı. Zamanla onların bu varlıkları algıladıkları şekliyle "tanrılara" sunulmak üzere kalbin kesilip çıkarılmasına dönüştü.

D: Peki varlıklar izlemeye devam ettilerse ve bilginin çarpıtılarak aktarıldığını gördülerse geri gelip bilgiyi tekrar veremezler miydi?
P: İnsan kavrama gücünün ötesinde nedenlerle bunu yapmak mümkün değildi. Bu nedenler insanın anlama yeteneğinin ötesinde çünkü sözcüklere dökülemezler.
D: Bir kez geldilerse yine gelebilirler diye düşünmüştüm.
P: Bu çok basite indirgeyen, insana özgü bir algılayış şekli olurdu. Oysa evrensel planda çok daha karmaşık bir mekanizma işliyor ki bu, yerlilerin dışarıdan etkilerle manipüle edilmesine izin vermiyor.

D: Gelip "Bunu doğru şekilde yapmıyorsunuz. Size söylediğimiz bu değildi" diyebilirlerdi diye düşünmüştüm.
P: Bu manipülasyon olurdu ve buna izin yoktu.
D: Ama bunu bir kez yapmışlardı. O da manipülasyon sayılmaz mıydı?
P: Bu bir kez bir *armağan* olarak verildi. Düzeltmekse manipüle etmek olur. Bilgiyi bir armağan olarak vermekle toplumun gidişatını yönlendirmek arasında fark var.
D: Anladım. O zaman bilgiyi verdikten sonra onun nasıl kullanılacağına karışamıyorlardı.
P: Bu doğru sayılır. Bu toplumları manipüle etmek prensiplere ters düşerdi. Dünyevi sözlerle açıklamak gerekirse, toplum kendi kaderini kendi çizmeliydi.
D: O zaman toplumların bu bilgiyi koruması ve doğru şekilde aktarılmasını sağlaması gerekiyordu.
P: Bu da yine neredeyse doğru bir ifade sayılır.

Arada belli belirsiz bir fark var gibi görünüyordu ama belli ki bu onlar için önemli bir farktı. Yarattıklarının yaşamlarını iyileştirecek bilgiyi vermeye izinleri vardı ama verdikleri bilginin nasıl kullanılacağına karışmaları müdahale olarak görülüyordu ve buna izin yoktu. Başka örnekler de vererek devam ettiler.

P: Tarım, söz konusu bölgeye ve beslenme biçimine en uygun ekinlerin seçilmesiyle mükemmelleştirilmişti. Çünkü beslenme biçiminin içeriğini belirleyen sadece iklim ya da iklimsel (bu kelimede zorlandı) şartlar değil aynı zamanda besinlerin özellikleriydi. Zira bugün de olduğu gibi, farklı çevre koşulları farklı besin öğelerine ihtiyaç doğuruyordu.
D: Bu İncil'in Eski Ahit'indeki beslenme kurallarını da açıklar mı? İnsanlara aktarması için Musa'ya verilenleri? Domuz ya da ona benzer şeyleri yememeleri söylenmişti. Ve kan içilmesi yasaktı. Bunların nedeni bu olabilir mi?
P: Bu doğru. Bunların dini gereklilikler olduğuna inanılıyordu oysa çok gerçekçi beslenme gereksinimlerine dayanıyorlardı. Bu, insan taşıtlarının yolculukları ya da göçleri sırasında ve sonrasında, sindirmeleri önemli olan besinleri ve vitaminleri içeren en uygun gıdaları seçmelerini sağlamak içindi.
D: O zaman yaşadıkları iklimde en kolay yetişecek gıdalar onlara öğretilmişti.

P: Doğru.
D: Mayalara ne olduğunu biliyor musunuz? Aniden yok oldukları söyleniyor.
P: Sizin deyiminizle bu konuda mahkeme süreci hala devam ediyor. Hikayenin kendisi ya da belki de sonu hala tamamlanmış değil. Ancak ölmediklerini ama taşındıklarını söylemek yeterli.
D: Uzay gemileriyle mi?
P: Şimdilik bu konuda daha fazla konuşmak istemiyoruz. Ancak taşındılar.
D: Nedenini biliyor musunuz?
P: İspanyol fethi sırasında kardeşlerinin başına geleceğini öngörebildikleri yıkımdan kaçmayı seçtiler.
D: Bu tarih boyunca uygarlıkların başına sıkça gelen bir şey mi?
P: Daha önce böyle bir şey olmadı değil. Ancak sıkça olan bir şey de değil. Bir uygarlık toplu olarak belli bir seviyeye gelmişse ve hayatta kalabilmeleri için taşınmak istedikleri bir durum baş gösterirse, o zaman evet, bu olabilir. Böyle bir şeyin olması *gerektiğini* söyleyen bir yasa olduğundan değil. Ancak bireyler farkındalık düzeylerini ve başarılarını korumak için, anlayışlarını ve gelişimlerini ilerletebilmek için ve topluluklarını korumak için bunu istediğinde, o zaman bu olanak onlara tanınır. Eğer bu onların olduğu kadar etraflarındakilerin de yararına olacaksa...
D: (Sorularla devam ettim.) Yakın bir zamanda uzaylıların evrim sürecinin başlarında olan bir uygarlığa yardım ettiği bir örnek var mı?
P: İnsanın evriminin şu aşamasında doğrudan temas sonucu ortaya çıkan bölgeler yok. Doğaları itibariyle bire bir aynı olsalar da bunlar zihinsel bir sürecin ya da kanallığın ürünü değiller. Fikirleri bulanlar onları orijinal fikirler sansa da birçoğu kanallıkla veriliyor. Bunlar içsel düzlemdeki farkındalıktan dışsal düzlemdeki farkındalığa transfer edilen basit fikirler.
D: Yani geçmişte yaptıkları gibi insanlara gerçekten görünmek yerine zihinsel olarak iletişim kuruyorlar.
P: Bu doğru sayılır. Ancak bilgi büyük ölçüde bireylerin içsel düzlemdeki farkındalıklarından çekiliyordu ki bu da fiziksel etkileşime duyulan ihtiyacın önüne geçiyordu.
D: Bu farklı insanların aynı anda, aynı icatlar üzerinde çalışmasını açıklar mı?
P: Bu doğru.
D: Peki yaptıkları tam olarak ne? Gezegeni belirli bir fikirle bombardımana mı tutuyorlar?

P: Enerjiler gezegene yöneltiliyor, öyle ki gezegen bu enerjilerle yıkanıyor. Ve bu enerjiye cevap verenler... "Çekiliyor" sözcüğünü kullanmayacağız çünkü bu yanlış bir izlenim verebilir. Ancak onlar...
D: İlham mı alıyorlar?
P: Bu uygun bir tanım olur, bu enerjilerden çektikleri ya da bu enerjilerden kaynaklanan yaratımları ortaya çıkarma ilhamı alıyorlar.
D: Varlıklar bunu etkilenme olarak görmüyor mu?
P: İnsanlar bunu öyle algılamıyor çünkü çoğunlukla geldiği yerin farkında olmuyorlar. Tabii eğer ruhsal olarak yüksek bir yapıya sahip değillerse ve içsel düzlemler ve içsel düzlem farkındalığı gibi kavramların gerçekliğinin farkında değillerse...
D: O zaman gezegen bu fikirle veya bir icat algısıyla veya o zamanda gezegenin ihtiyacı olan bir şeyle yıkanıyor. Bu fikir birilerinin alması için ortaya atılıyor. Bu şekilde yapıldığında bu zorlama ya da etkileme olmuyor çünkü kimse fikri kabul etmeye zorlanmıyor.
P: Bu doğru. Gezegenin şu anda da yıkandığı, hala keşfedilmesi, içsel düzlem farkındalığından çekilmesi ve fiziksel gerçeklikte yaratıma geçmesi gereken icatlar var.

Belki de bizim "hayal gücü" olarak adlandırdığımız şey bunun başka bir adıdır ya da içsel düzlem farkındalığının bir parçasıdır.

D: O zaman titreşimleri ya da fikirleri birilerinin yakalayacağını farz ediyorlar. Ya da dünyada birilerinin bunlara bağlanacağını...
P: Birileri isterse diye oradalar. Bunun olması emredilmiyor. Bireyin istediği şekilde kullanması için karşılıksız veriliyor. Zira buranın bir özgür irade gezegeni olduğunu hatırlamalısınız.
D: Evet, bu bana mantıklı geliyor. O zaman biri bir gün diyor ki, "Aklıma harika bir fikir geldi." Ve ardından bunu nasıl hayata geçireceğini düşünmeye başlıyor. Öbür türlü hiçbir fikir onlara aitmiş gibi gelmezdi. Kendilerinin bir katkısı yokmuş gibi olurdu. Ama o küçük kıvılcım ekildikten sonra ona kendi mucitliklerini, kendi yaratıcılıklarını katarlarsa, o zaman fikir onlara ait oluyor. Böyle olunca kukla gibi ya da sadece başkasının dikte ettiği fikirleri alıp onları uygulayan biri gibi hissetmezler.
P: Bu doğru. Ve insanın yaratıcı süreci aracılığıyla, mucidin yaratıcılığına bağlı olarak, benzer enerjiler çok farklı formlarda yaratıma geçebiliyor. Kavramlar veriliyor. Bu kavramı nasıl ya da hangi alanda kullanacağına

karar vermek bireye kalıyor. Örneğin, sondaj pek çok farklı şekilde kullanılıyor. Dişleri delmekten petrol için toprağı delmeye, kavram aynı. Ancak bireyin yaratıcılığına göre kavram birçok farklı şekilde kullanılabilir. Buradaki kavram ya da tohum "sondajdır."

D: O zaman farklı yöntemleri ve makineleri ya da buna dahil edilecek şeyleri kişinin kendisi buluyor. Gelen bu fikirler dünya dışı varlıklar tarafından mı yönlendiriliyor?

P: Önce dünya dışı varlık teriminin neleri kapsadığı anlaşılmalı. Çünkü onları başka bir gezegenden gelen fiziksel varlıklar olarak algılamak yaygındır, ki bu doğrudur. Ancak dünya dışı varlıkların birçok farklı formu da vardır. Ruh formunda olan ve kesinlikle başka gezegenlerden gelenler vardır ama bunlar fiziksel değildir. Bunlar da doğası gereği dünya dışı varlıklardır. Başka evrenlerden, galaksilerden ve gezegenlerden enerjiler de vardır ki bunlar da en az insan enerjileri kadar çeşitlidir. Herkes evrenden geldiği için herkes dünya dışı varlıktır. Hal böyle olunca da herkes dünya dışı varlıktır ya da kimse dünya dışı varlık değildir. Gerçekte böyle bir nitelendirme yoktur. İnsanlarda olduğu gibi birçok farklı enerji formu vardır. İnsan formunda çok gülen, kaygısız ve neşeli tavırlara sahip enerjiler vardır. Çok ciddi ve çok hüzünlü olan insan enerjileri de vardır. Enerjilerini farklı bir formda ifade etmeyi seçerler, o kadar. Yani bu bakımdan evrendeki tüm enerjiler bir şekilde benzerdir. Evrenin ve evrenlerin her kısmında pek çok farklı türde enerji vardır.

D: Ben çoğunlukla tohumlamaya yardım edenler ve bizi her zaman kollayanlarla ilgileniyorum. O yüzden fikirlerin ya da ilhamların onlarla bir şekilde bağlantılarının olup olmadığını merak ediyordum.

P: Çeşitli de olsa enerjilerin hepsinin ortak bir plan için, yani bu gezegendeki bilinci yükseltmek için çalıştığını düşünürsek "evet" demek neredeyse doğru olur. Ancak bu açıdan olduğu kadar o açıdan da çok çeşitli enerjiler vardı ve bir o kadar da farklı dünya enerjileri var. Ne kadar farklı insan varsa o kadar farklı türde enerjiler de var. Rakamsal olarak bahsetmiyoruz ama çeşitlilik açısından çok benzer. İster enerji formunda olsunlar ister fiziksel formda...

D: Peki bu kadar farklı enerji türleri varsa bu düzeni kim yönetiyor? Kime ne yapması gerektiğini kim söylüyor?

P: Evrenin tüm şeması ya da planı, ana plan, devasa kozmik saat, insan inancında popüler olan Tanrı kavramı, düzeni sağlıyor.

D: Tarihimizin belli bir noktasında ne yapılması gerektiğini ve bunun gibi şeylerin hepsini onlar biliyor.

P: Bu doğru. Uygunluk, bir turnusol testi gibidir; neyin uygun neyin uygun olmadığı konusunda...

BÖLÜM 17

İLERİ GELENLERİN ALANI

Çoğu zaman asansör kapısı açıldığında Phil Üç Kule'yi görmezdi. Ne olacağını tahmin etmenin net bir yolu yoktu. Aşağıda sözü geçen seans da böyle bir örnekti:

P: Bu diğer gezegenlerin ileri gelenleri için ayrılmış bir alan. Konuşmakta olduğumuz gezegenden bu gezegene geliyorlar. Burası bu gezegenden gidişler ve bu gezegene gelişler için ayrılmış bir harekat alanı. İlerimizde, evrenin bu bölümünde birliğin sembolü olarak bilinen ve tanınan bir sembol görüyoruz.

Uyandığında bu sembolü çizip çizemeyeceğini sordum. İki boyutlu bir resim ya da tasarım olmadığı için bunun çok zor olacağını söyledi. Sembol dört boyutlu algılanıyordu.

D: O zaman sembol daha ziyade bir titreşim gibi bir şey mi?
P: Bu senin açından çok zekice bir açıklama çünkü kullanılan yan anlamı tam olarak da bu. Bu, Dünya'da söyleneceği şekliyle, bir sadakat işareti. Sizin dilinize çevrilmiş hali bu. Bir araya gelerek, ırkların ahlaki ve ruhsal eğitimlerini ileri götürmek için bir birlik oluşturmuş olan ileri uygarlıklar federasyonuna sadakat işareti.
D: Neden buraya geldik?
P: Böyle enerjilerle çalışırken çoğunlukla somut ya da temel bir motivasyon ya da neden bulamazsınız. Sadece bir örnek istenir ve o da verilir. Bu olay özelinde bu örneğin verilmesini belirleyen tek başına bir faktör yok.

Başka bir deyişle asansör durduğunda nerede olacağımızdan hiçbir zaman emin olamayız.

D: Gelip gittiklerini söylemiştiniz değil mi? Bir istasyon, depo ya da havalimanı terminali geliyor aklıma. Burası öyle bir yer mi?
P: Burası diğer gezegenlerin ileri gelenlerinin mevkilerine uygun merasimlerle karşılandığı bir karşılama ya da konaklama alanı. Buraya vardıktan sonra ziyaret etmek istedikleri yer neresiyse oraya seyahat

ederler. Mesela ticari, resmi ya da bilimsel kuruluşlar onları niyetlenen amaç doğrultusunda ağırlar. Buradaki ayrımı şöyle örneklendirebiliriz. Başkentiniz Washington'a gelen önemli bir kişi, metroyla gelmez. Amerikan Başkanı da gelen önemli kişiyi metro ya da taksiyle karşılamaz. Başka bir ülkenin başkanı gibi önemli bir mevkide olan kişi belli bir formaliteyle, görkemli bir şekilde karşılanır. İleri gelenlerin ziyaretlerinde sergilenen silahlı selamlama ve böyle insanlar için gerçekleştirilen seremoni bunun karşılığı olarak gösterilebilir. Özetle burası, büyük gruplar halinde gelen önemli kişilerin karşılanmasına olanak sağlayan bir bölge. Gelip giden böyle kalabalıkları alacak genişliğe sahip.
D: Bu konaklama bölgesi belli bir gezegende mi bulunuyor?
P: Bu gezegende bulunuyor, evet. Bu gezegende, belli bir yerde. Evrenin başka yerlerinde de olduğu gibi, bu gezegende de karşılama alanlarının yeri titizlikle belirleniyor.
D: "Bu" gezegen deyip duruyorsunuz. Dünya gezegenini kastetmiyorsunuz değil mi?
P: Doğru. Yeri belirtirken güçlük çekiyoruz çünkü aynı anda iki gerçeklikten söz ediyoruz ve aslına bakarsanız aynı anda ikisindeyiz de. Bundan sonra daha açık şekilde belirteceğiz.
D: Bahsettiğimiz gezegenin nerede bulunduğunu biliyor musunuz?
P: Samanyolu Galaksinizi yukarıdan gördüğünüzü hayal edebilirseniz, sizin bakış açınızdan güneş sisteminizin bulunduğu spiral kol aşağıda ve biraz ileride ve baktığınız yere göre solda kalır. Buna göre bu gezegen arkada, sağ omzunuzun yukarısında ve spiral galaksinizi tam üstten görüyor. Öyle ki spiralin hareketinin saat yönünde olduğu görülebiliyor.

Bu tarifi anlamak benim için güç olmuştu ama araştırmalarım Samanyolu Galaksisinin gerçekten de birkaç kola sahip spiral bir galaksi olduğunu gösterdi. Belli ki bahsettikleri gezegen bizim galaksimizin karşı tarafında, diğer kollardan birinde bulunuyordu.

D: Bu gezegenin konaklama alanı olarak seçilmesinin özel bir nedeni var mı?
P: Bu gezegen böyle pek çok gezegenden biri. Her gezegende buna karşılık gelen, konaklama alanı ya da geliş ve gidiş alanı olarak belirlenen bir bölge var. Bu gezegen bu bölgedeki merkezi bir gezegen değil. Burası farklı gezegenlerde de bulunan konaklama alanlarından biri sadece.
D: O zaman buraya bağlı tüm gezegenler... Buna ne demeliyiz? Bir

federasyon gibi bir şey mi? Hepsinde aynı birlik sembolü mü var?
P: Bu mümkün olan en yakın tanımlama olur.
D: O zaman bu ileri gelenler, o ittifaka ya da federasyona bağlı gezegenlere mi seyahat ediyorlar?
P: Bu doğru. Karşılıklı güven ve destek ortamında yaşıyorlar. Bunlar çok nazik uygarlıklar olduklarından ve komşuları tarafından saldırıya uğrama korkusuyla yaşamadıklarından doğaları sizinkinden çok farklı. Zira şiddetin, kasti şiddetin var olduğu düzeyin çok ötesinde gelişmiş ve evrilmiş durumdalar.
D: Dünyamızın henüz bu ittifak içinde yer almamasının nedeni bu mu?
P: İttifak bölgesel sayılır. Adeta komşular birleşip bir ittifak oluşturmuşlar gibi... Dünya bu bölgeden çok uzak olduğu için komşu sayılamaz.
D: Aşağı yukarı Birleşmiş Milletler gibi bir şey bu değil mi?
P: Bu çok doğru bir benzetme. Onun gezegenler düzeyindeki hali.
D: İleri gelenler bu gezegenlere geldiklerinde ne yapıyorlar?
P: Bilginin serbestçe paylaşıldığı bilimsel topluluklar gibi, pek çok alanda ticaret ve değiş tokuş söz konusu. Onları bir gezegenden diğerine seyahat edip bilimsel buluşlarını paylaşan bilim insanlarına benzetebiliriz. Bunlar gezegeninizde bulunan bazı devletlerden hiç de farklı olmayan şekilde yönetilen ve bir yönetim sistemine sahip olan ırklar. Ancak yönetim sistemleri sizin demokratik devletlerinizden çok kabile yönetimine benziyor.
D: Büyükelçilere benziyorlar. Onlar da bilgiyi ya da başka şeyleri alıp halklarına götürürler. Ama bilim insanları olarak sıradan bir büyükelçiden çok daha bilgili olmalılar. Hepsi keşiflerini paylaşıyor mu?
P: Bu doğru. Uygarlıklarını daha da ileri götürecek pek çok alanda ve uğraşta ortak çalışıyorlar.
D: Bu Dünya'da da olmasını isteyeceğimiz bir şey ama burada keşifler açısından çok fazla kıskançlık söz konusu gibi görünüyor. Liderler keşifleri sadece kendi ülkeleri için istiyorlar.
P: Dünya gezegeninde kâr etme isteği var ki bu sözünü ettiğimiz sistemde varolan bir şey değil. Kendi kendini büyütme ihtiyacı orada bulunmuyor ve o nedenle tüm keşifler paylaşılabilir görülüyor. Keşfetmekten doğan bir kişisel kazanç düşüncesi yok çünkü böyle bir kavram yok. O yüzden Dünya gezegeninde olduğu gibi gizlilik, kötüleme ya da profesyonel kıskançlıklar da yok.
D: Bizim sorunumuz bu. Her şeyi sır olarak saklamak zorundalar. Özellikle de bilgi, silah ve savunma geliştirmekte kullanıldığı için. Bu

insanlarınsa buna ihtiyacı yok. Söylemeye çalıştığınız bu mu?
P: Doğru. Savunma sanayii yok. Rekabet yok. O uygarlıkta rekabetle ilgili kavramlar yok.
D: O zaman sadece bütünü, keşfettikleri şeyden herkesin nasıl faydalanabileceğini mi düşünüyorlar?
P: Doğru. Keşifler bu düşünceyle ya da diğerleriyle paylaşma amacıyla yapılıyor.
D: Bu bizim gezegenimiz için çok aykırı bir düşünce çünkü diğer devletlerden ve milletlerden çok korkuyorlar.
P: Ve insanlar kendilerini düşündüğü kadar başkalarını da düşünse, uygulaması bir o kadar da kolay.
D: Bu noktaya erişmekten çok uzağız gibi geliyor bana.
P: Sandığınız kadar değil çünkü şu anda gezegeninizde bu kavramın ortaya çıkması için çalışan ve onu uygulamaya sokan pek çokları var. Böylece diğerleri de bu kavramı görebilir, anlayabilir ve hayatlarına sokabilir.
D: Bu fikirleri bizim insanlarımıza dünya dışı varlıkların vermeye çalıştığını sanmıştım. Bunu mu kastediyorsunuz?
P: Bu kavram sadece dünya dışı varlıklar tarafından değil, dünyevi varlıklar tarafından da veriliyor. Çünkü Dünya gezegeninde bilinci yükseltme niyetiyle enkarne olan insanlar ve yıldız insanları örnek teşkil ederek bu kavramları gösteriyorlar. Bu kavramların açıklanmasına gerek yok, sadece gösterilmeleri ya da bir örnekle sergilenmeleri, aktarılmaları için yeterli.
D: Enkarne olanlar dünyaya geldikleri zaman buradaki hengameye kendilerini kaptırıyorlarmış gibi görünüyor. Rekabet ve hayat mücadelesi gibi buradaki yaşamın getirdiği şeylere... Çünkü paraya ve karınlarını doyurmaya ihtiyaçları var ve hayatta kalmak için isteseler de istemeseler de bu rekabetin içine girmek zorundalar.
P: Evet, enkarne olup kendisini bu durumun içinde bulan pek çokları için bu çok sıkıntılı bir durum. Ancak bu, bu kavramı kardeşlerine aktarmak üzere buraya gelmiş olanlarda bu düşüncenin daha da güçlenmesini sağlayacak bir test de olabilir. Böylece kavramlar harmanlanır. Öyle ki verilen kavram, mevcut kavramlarla kabul edilebilir şekilde işleyebilecek bir biçim alır. Çünkü Dünya'da halihazırda varolan kavramları yok etmek ya da yerlerine başka bir kavram getirmek mantıklı olmayacaktır. Yeni kavramları eski kavramların içinde işleyecek ve zaman içinde onların yerini alacak şekilde dönüştürmek daha iyidir. Birçok insan bu açıdan öyle rekabetçi ki komşularına karşı sorumluluklarını unutuyorlar. Ve tüm

enerjilerini başarı kavramına adamış durumdalar. Bu özellikle Amerikan toplumunda çok yaygın olan bir kavram.
D: O zaman hayattaki tek hedefin bu olmadığı ve onu gerçekleştirme uğruna insanları ezip geçmediğin sürece çalışmak, para kazanmak ya da hayatını kazanmakta bir sakınca yok.
P: Bu doğru. Daha önce de pek çok kez söylendiği gibi, aşırılık hiçbir konuda bütünün hayrına olmaz. Bu, bu taşıtın (Phil) kendini içinde bulduğu bazı durumları daha iyi anlaması için bir örnek teşkil edebilir. Bu, kendine yabancı kavramları neden bir şekilde kabul etmek ya da onlarla birlikte çalışmak zorunda kaldığını açıklamaya yardımcı olabilir.
D: Ölümlü yaşamda bunlardan uzak kalmak çok zor.
P: Dünya gezegenindeki varoluşun gerçeklikleriyle evrendeki başka gezegenlerdekiler arasında karşılaştırma yapabiliriz. Burada diğer gezegenlerde olmayan kavramlar var. Örneğin daha önce de belirttiğimiz gibi, kendi çıkarını düşünme ve beraberinde gelen açgözlülük, evrendeki tüm ırklarda ve toplumlarda olan bir kavram değil. Ama böyle kavramlar sadece bu gezegene özgü de değil.
D: Ben de tek kara koyun biz miyiz diye düşünmüştüm. O zaman henüz o düzeye kadar evrilmemiş olan bir tek biz değiliz değil mi?
P: Doğru. Çünkü sizinki gibi birçok gezegen var. Sizin "insan hakları" dediğiniz açıdan çok daha kötü durumda olanlar var. Çünkü birçok gezegende hala kölelik, barbarlık ve tiranlık var. Dünya, göksel vatandaşlar arasında kesinlikle en geride kalmış olanı değil.
D: Dünya dışı varlıklar bu gezegenlere de yardım etmeye çalışıyor mu?
P: Öyle vakalar oluyor ki yardım etmek mümkün değil. Bazıları öyle gerilemiş durumda olabiliyor ki onlara yardım etmek için yapılan herhangi bir girişim müdahale olarak değerlendirilir ve düşmanlıkla karşılanır. O yüzden böyle durumlarda ırkları genişlemiş farkındalıkla beslemeye başlamanın uygun olacağı zaman gelene kadar, gezegenlerin kendi kendilerine evrim geçirmelerine izin vermek en iyisi. Şu anda gezegeninizde uygulanan da bu.
D: Eninnde sonunda evrim geçirecekler mi o zaman?
P: Umudumuz bu. Ancak galaktik tarihte bir gezegenin kendini tamamen yok ettiği de görülmemiş bir şey değil. Öyle bir kendi kendini yok etme ki, gezegenden geriye hiçbir fiziksel iz kalmamış... Dünya'nın durumundaysa zaman zaman öne sürülen nükleer facia gerçekleşecek olsa, gezegenin parçalara ayrılmasındansa sadece şeklinin bozulması söz konusu olurdu. Ancak bu gerçekleşti. Gezegenlerin kozmosta kaybolan minicik

parçacıklar haline gelecek kadar kendilerini yok ettikleri duyulmamış bir şey değil. Bu noktada öyle bir tümden yıkım söz konusu olur ki öyle bir ırkın bir zamanlar var olduğuna dair hiçbir kanıt kalmaz.
D: Tabii bu varlıkların ruhları var olmaya devam eder değil mi? Çünkü böyle bir yıkım bile ruhu yok edemez.
P: Doğru. Ancak böyle bir uygarlıktan geriye onu hatırlatacak fiziksel hiçbir şey kalmaz. Hatırlayacak hiçbir şey olmaz.
D: Peki bahsettiğimiz kötü durumdaki uygarlıklar da bizim gibi tohumlanmış uygarlıklar mıydı?
P: Zamanın başlangıcından sonuna kadar tüm yaşamın öyle ya da böyle tohumlanmış olduğunu söylemek mümkün.
D: Bana daha önce yaşamın kendi başına evrilmesine ve kendi yönünde ilerlemesine izin verilmediğini söylemiştiniz. Varlıklar o yüzden gezegenleri tohumluyor ve onlara rehberlik ediyordu doğru mu?
P: Bu tüm vakalar için geçerli değil çünkü başlatılan bazı yaşam formları ya da uygarlıklar gözetime diğerlerinden çok daha az ihtiyaç duyuyor. Bazı gezegenlerde doğal olarak ortaya çıkan pek çok yaşam formu var. Mesele –bunun için doğru sözcüğü arıyoruz- neyin doğal görülebileceğine bağlı olarak göreceli hale geliyor.
D: Peki onlar da bizim gibi tohumlandılar ve aynı yüksek idealler doğrultusunda ortaya çıktılarsa, nasıl bu kadar negatif bir yöne doğru gittiler?
P: Bu gezegende de yapılan hataların aynılarının yapılmasıyla. Bu gezegen pek eşsiz sayılmaz çünkü şu an bulunduğu yere pek çok başka gezegenin de başına gelen kazalar ve hatalardan geçerek geldi. Bu çok yaygın, olağan bir durum diyemeyiz. Bu bir kural değil ama ender görülen bir durum da değil. Çoğu gezegen böyle bir evrim sürecine katlanmak zorunda olmuyor.
D: Gezegenler, insan ruhunun tekamülüne benzer şekilde tekamül ediyor gibi geliyor bana. Biz de geçmişte çok daha ilkel ve bencil olduğumuz hayatlar yaşadık ve tekamül ettik. Gezegenlerde de aynı şey geçerliymiş, sadece daha büyük ölçekte yaşanıyormuş gibi görünüyor. Bu doğru bir benzetme olur mu?
P: Gezegenler ruhlar *sayesinde* tekamül ediyor ve gezegenin tekamülü ruhsal tekamülü yansıtıyor. Çünkü esas gerçek ruhtur ve fiziksel olan ruhun aynasıdır sadece.
D: Ve fizikselde olanı etkileyen, o gezegendeki bedenlere yerleşen ruhlardır ve her şeyi onlar yükseltir. Buna gezegenin bilinci de diyebilir miyiz?

P: Doğru.

BÖLÜM 18

DİĞER VARLIK TÜRLERİ

Bu seansın başında Phil, Üç Kule'nin farklı göründüğünü söyledi.

P: Asansöre dolan parlak beyaz bir ışık var. Üç kule daha önce görmediğim, olağandışı bir şekilde dizilmişe benziyor. Eskiden kısadan uzuna doğru dizilmiş olurlardı. Şimdiyse en kısa olan ortada ve onun iki yanındaki kuleler de birbirleriyle aynı boyda gibi görünüyor. Ayrıca farklı parlıyorlar. Daha öncekiler eşit, parlak beyaz bir ışık yayıyordu. Bunlarsa yumuşak ve titrek bir şekilde parıldıyor. Işıkları çok daha parlak ama parıltı şeklinde. Tabanları daha geniş gibi görünüyor ve şekilleri de daha farklı. Bu temsili resim, taşıtın yorumlayış şekliyle birlikte değişmişe benziyor. O yüzden burada görülen de değişmiş. Mekanda değişiklik olduğundan değil, sadece yorumlayış şeklinde değişiklik olduğundan.
D: Peki başka gezegenlerden bahsetmeye ve uzayı keşfetmeye devam edebilecek misiniz?
P: Bundan mutluluk duyarız. Çünkü bu bilgiyi sana şimdi vermeyi, sevgiyle önemsiyoruz. Zira bu bilgi onu sana verebileceğimiz şu an gelene kadar saklanmıştı.
D: Daha önce evrenimizdeki yaşam formlarının ağırlıklı olarak insan ya da insansı özellikte olduklarını söylemiştiniz.
P: Bu evrenin bu kısmı için bu doğru. Evrene dağılmış şekilde bulunan birçok insansı form var.
D: Aşağı yukarı benzer olduğumuzu duymak beni şaşırtmıştı.
P: Görünen o ki dünya dışı kardeşlerinizle aranızda benzer olmayanlardan daha çok benzer olan yanlarınız var.
D: Sanırım bir keresinde bana diğer varlık türleri ve onların yaşam tarzlarıyla ilgili daha fazla bilgi vereceğinizi söylemiştiniz. Taşıtın bizzat deneyimlediklerinden ziyade varolan diğer türlerle ilgili... Üç boyutlu, fiziksel türde gezegenleri ve onlarda yaşayan insanları merak ediyorum. Bununla ilgili bana verebileceğiniz bir bilgi var mı?
P: Birçok gerçeklik var. Gerçeklik insanın "gerçek" olarak adlandırabileceği şeyi de kapsayan çok muğlak bir tanım. Sana sunacağımız gerçekliklerin fiziksel ve ruhsal olanın pek çok veçhesini kapsayacağını söyleyebiliriz. Ama şimdi diğer gezegenlerdeki, senin deyiminle "fiziksel" varoluş düzeylerinden bahsedeceğiz. Evreninizin bu

sektöründe fiziksel yaşam formunun yaklaşık 10.000 çeşidi var. Maddesel olarak karbon bazlı diyebileceğiniz... Ve sizin deyiminizle dokunma vb. duyularınızla algılayabileceğiniz... Fiziksel formdan kastın bu olur öyle değil mi? O zaman sana şunu da söylememe izin ver. Öyle formlar var ki... Cümleyi yeniden kurmama izin ver çünkü sözcüklere dökerken bariz bir uyuşmazlık söz konusu oluyor. Fiziksel olarak tanımladığınız özelliklerin arasında, sizin algı kapasitenizin çok daha ötesinde olanlar da var diyebiliriz. Başka bir deyişle, bu gezegene bahşedilmemiş olan fiziksel duyular da var. Ve o yüzden onları da dahil etmeliyiz ki, etrafınızı saran gerçekliklerle ilgili adil ve eksiksiz bir resim çizebilelim. Bu anlaşıldı mı?
D: Evet, olur. Daha önce hiç keşfetmemiş olduğum konular üzerine kafa yormayı severim. Çünkü anlayamasam bile anlamaya çalışmaktan keyif alıyorum. Bizden farklı yapıda fiziksel insanlar ya da siz adına ne derseniz onlar üzerine düşünmekten...
P: Bu doğru. Bu tartışmayı olabildiğince sizin aşina olduğunuz fiziksel özelliklerle sınırlandırmaya çalışacağımızı söylemiştik. Ama yine söylüyoruz, *sadece* bu özelliklerle sınırlandırmanın adil olmayacağı zamanlar da söz konusu.
D: Olsun. Sınırlamak zorunda değilsiniz. Ne kadarını anlamaya çalışabileceğimizi görelim.
P: O zaman öyle olsun. Evreninizde kendimizi eğlendirebileceğimiz birçok bölge var. Şimdi *sizin* evreninizde bulunan pek çok bölgeden birine seyahat etmek üzere uzay gemimize hep birlikte binelim. Şimdi ayrılmaya başlıyoruz ve uzaktaki, çok çok uzaktaki bir yıldıza doğru seyahat ediyoruz. Bulunduğu yeri sizin bildiğiniz evrenin kıyısında olarak algılayabilirsiniz. Ancak aslında bu teknolojinizin geldiği düzeyle sınırlı olduğu için sadece algıda böyle. Kesinlikle hayal edebileceğinizden fazlası, çok daha fazlası var. Aslında fiziksel varlıklar olarak tarif ettiğiniz sınırların ötesinde keşfedilecek çok şey var. Ve şimdi bu sınıra yaklaşıyoruz. Hududa, taşraya ya da sizin deyiminizle evrenin vahşi topraklarına... Sizin bilinen evreninizin tam sınırına geliyoruz. Ve sonunda sizin terminolojinizle orta ölçekli diyebileceğimiz bir yıldız grubuna varıyoruz. Bu taşıt astronomik boyutlar ve farkındalıklar konusunda daha eğitimli olsaydı daha doğru şekilde tarif edebilirdik. Ancak burada yetersiz bir terminolojiyle çalıştığımız söylenebilir. O yüzden bunun sizin kendi güneşinizden daha büyük olduğunu ama yıldızlar göz önünde bulundurulduğunda dev olanlarından biri olmadığını söylemeliyiz. Bu güneşin çevresinde çok solgun, açık yeşil renkte bir gezegen var. Güneşin

etrafında dönen en içteki gezegenden dışa doğru beşinci sırada. Ve burada fiziksel yaratıklar olarak adlandırabileceğimiz şeyler yaşıyor. Ancak onları *sizin* duyularınızla algılamaya kalksanız ya da algılamayı başarsanız, göreceğiniz tek şey gölgeler olurdu. Çünkü sizin algısal kaynaklarınız açısından karşınızda maddesel bir eksiklik söz konusu olurdu. Ancak görsel duyarlılığınız ya da algılama kabiliyeti, yani gözlerinizin ışığa duyarlılığı açısından, karşınızda bir karaltı, bir gölge insan duruyor olurdu. Bunun nedeni bu bedenlerin, içlerinde yaşayan ruhların enerjisine bağlı olarak ultraviyole spektrumunda bir ışık yayıyor olması. Ve bu yüzden siz sadece bir gölge görüyor olurdunuz. Ancak uzanıp dokunacak olsanız sıcak ya da soğuk bir şey değil, sadece baskı hissederdiniz. Sizin dokunma duyunuzun fiziksel özellikleri açısından, en iyi ifade edebileceğimiz şekliyle, sanki biri parmaklarınızı çimdikliyormuş ya da itiyormuş gibi hissederdiniz.

D: Katı bir bedenleri olmaz mıydı yani?

P: Sizin katı olarak duyumsamayacağınız ama aslında üç boyutlu ve bayağı maddesel, fiziksel bir bedenleri olurdu. Tabii bu yaratıklarla gerçek anlamda iletişim kurmanız mümkün olmazdı. Çünkü sizin dilinizle onların dilinin dayandığı kavramsal temeller tamamen farklı ve söyleyebildiğimiz kadarıyla hiçbir ortak yönleri yok. Ancak sevgi, farkındalık ve bunun gibi kavramları telepatik yöntemlerle iletmek mümkün olurdu.

D: Belki de bizim görüşümüz açısından görünmez olduklarını ama dokunduğumuz zaman katı bir beden hissedebileceğimizi düşünmüştüm. Öyle değil mi yani?

P: Adeta üzerlerine düşen ışık ne kadar parlak olursa o kadar karanlık görünüyorlar.

D: Ama zekiler öyle mi?

P: Çok gelişmiş yaratıklar ve endüstriyel bir toplumları var ama daha çok gerçekliklerin telepatik olarak inşa edilmesine uyum sağlamışlar. Bizse bu gezegende gerçekliklerin fiziksel olarak inşa edilmesine uyum sağlamış durumdayız.

D: Peki ya toplumları? Şehirlerini görebilir miydik? Bina görebilir miydik mesela?

P: Varolan bazı sistemleri görmek mümkün olurdu çünkü gezegenin kaynaklarından elde edilen birçok yapı maddesi var ki bunlar fiziksel, devasa araçlar formunda ifade buluyor. Ancak bir binaya bakıldığında elektrik ve su tesisatının görülebileceği ama binanın dışının görülemeyeceği söylenebilir. Sanki kendi başına olduğu yerde öylece

duran bir elektrik ve su tesisatıymış gibi görülür.
D: Peki binaya yaklaşılsa, binanın orada olduğu hissedilebilir mi?
P: Gezegende yaşayanlar binayı algılayacak olsa bütün olarak hissedilir. Ancak *sizin* böyle bir binanın gerçekliğini algılamanız mümkün olmadığı için orada hiçbir şey yokmuş gibi görüneceğini söylemek doğru olur.
D: Dokunduğunda bile mi?
P: Doğru. Çünkü bu telepatik bir inşa biçimi. Yüksek seviyede duyulara uyumlanmış olanlar için gerçek. Ancak bu duyulara uyumlanmamış olanlar için görünmez olurdu. Bu varlıklar sizin dünyevi ortamınızda bulunacak olsalardı kendi bakış açılarından insanları kayalar ya da taşlar gibi algılarlardı çünkü sizin titreşimleriniz çok ağır. Sizin kayadan ya da taştan yapılmış bir varlık görmenize benzerdi bu. Onlara bu kadar katı görünürdünüz. Dünya insanları tamamen başka bir titreşim düzeyinde. Ve bu onları hayrete düşürürdü. Onların telepatik olarak anında anladığı şeylerin size söylenmesi gerektiğini görürlerdi. Sizin döneceğinizi bildirebilmeniz için arabalarınızda sinyal lambalarının olması gerekiyor. Size ne zaman geçeceğinizi söyleyen yol işaretlerinin ve trafik lambalarının olması gerekiyor ki birbirinizle çarpışmayın. Yüksek düzeydeki farkındalıkları nedeniyle sizin kanıksadığınız bu şeylere onların hiçbir zaman ihtiyacı olmaz. Onlar için bunların tümü otomatiktir. Bilinir. Telepatik yolla seyahat ederler. Bir yere gitmeyi düşündüklerinde orada olurlar. Ses telleri ya da herhangi bir ses sistemleri olmadığı için neredeyse tamamen telepatikler.
D: Sanki bedenleri de yokmuş gibi görünüyor.
P: Fiziksel bedenleri var ama bu bedenler çok hafif. Bir nefeslik sigara dumanından daha yoğun ya da maddesel değiller. Bedenleri o kadar narin ama telepatik açıdan çok gelişmişler.
D: Ruhsal varlıklar geldi aklıma.
P: Onlar da ruh ama çok narin bedenlere sahipler. Siz de ruhsunuz ama çok katı bedenlere sahipsiniz.
D: Bu çok ilginç ama... Bu varlıkların fiziksel olduğunu söylediniz ama gözlerimle de görebileceğim başka bir varlık türü tarif edebilir misiniz?
P: Birçok tür tarif edebiliriz. Sizin "canavar" olarak adlandırabileceğiniz, çoğu kişinin görünce korkacağı bir hayvan tarif edebiliriz. Zira insanın bildiği kavramların tamamen dışında olduğunu söyleyebiliriz. Sizin gözünüzde görüntüsü iğrenç ama öyle yaratıklara alışkın olanlar için belki bir muhabbet kuşu ya da kedi kadar sıradan yaratıklar.
D: Evet ama sanırım bunlar benim aradığım zekaya sahip değillerdir.

P: Doğru. Burada hayvanlardan söz ediyoruz.
D: Sanırım ben zeki olan ama insansı olmayan yaratıkları merak ediyorum. Böyle birçok çeşit olduğunu söylemiştiniz.
P: Sözünü ettiğimiz bu evrende sizin fiziksel bedenlerinize benzeyenlerden çok var. Hatta birkaç gezegen var ki oralara iniş yapsanız yaşayanların sizinle nerdeyse birebir aynı olduğunu görürdünüz. Hatta insan olmadıklarını fark edemezdiniz çünkü aslında onlar da insan. İnsan türleri sadece bu gezegene özgü değil. Ancak insan formu evrende sizinkine benzer doğal ortamlara sahip gezegenlerde başarılı bir şekilde kullanılmış bir fiziksel beden modeli. Zira insan bedeni bu tip çevreyle bayağı uyumlu. Ancak sizinkine benzer olmakla birlikte bu gezegende hayatta kalamayacak fiziksel bedenler de var.
D: Sanırım daha önce bahsettiklerimiz bunlar.
P: Bu doğru. Bunlar gezegeninize yabancı da değiller. Zira bu gezegende cisimlenerek insanlarınız arasında fark edilmeden dolaşıp dinleyenlere tanrının sözünü, öğretiyi ve aydınlanmayı yayması için daha yüksek düzenden gelenlere izin verildiği birçok durum oldu. Ancak karşılaştıkları ve konuştukları insanların çoğu dinlemeye hevesli değildi ve etkilenmedi. Bu nedenle onlar için girişilen bu çaba boşa gitti.
D: (Gülüş) Dinlememek insanın karakteristik bir özelliği. Ama sanırım ben insansı olmayanların peşindeyim. Fiziksel ve zeki olan ama insansı olmayan yaratıkların... Sanırım peşine düştüğüm fikir insan gibi bir ruha sahip olmaları için... Bizim gibi görünmelerinin gerekmediği. Anlatabiliyor muyum? Sırf bir şey farklı görünüyor ve hareket ediyor diye uzaylı olması ya da korkutucu olması gerekmiyor. Sanırım peşine düştüğüm düşünce bu.
P: İnsansı olmayan olarak adlandırabileceğiniz, insanoğlu için mümkün olanın çok ötesinde zekaya sahip çok, pek çok form olduğunu söyleyebiliriz. Çünkü bu gezegende ruh enerjisini fiziksele dönüştüren beyin yapısı, başka gezegenlerde yaşamı desteklemek için fazlasıyla yetersiz olurdu. Zira ruh enerjisinden gelen yaşam kavramı dönüştürülemezdi. Ve böylece fiziksel beden eksik beslenmeden dolayı ölürdü. Hiçbir besine, bu gezegende gıda olarak adlandırdığınız şeylere ihtiyaç duymayan, saf enerjiye çok hassas bir şekilde uyumlanmış birçok beden var. Ve besinlerini doğrudan sizin astral ya da kozmik enerji olarak adlandırdığınız enerjiden elde ediyorlar. Bu bedenlerin moleküler hücresel yapısı aşırı gerilimli eterik bir doğaya sahip ve ruhun zihinsel süreçleriyle sürekli yenileniyor. Sizin insan bedenlerinizi destekleyen yaşam

enerjisiyse öğünlerinizi oluşturan sebzeler ve etlerde bulunan yaşam enerjisinden elde ediliyor. Bu yaşam enerjisi başka yollarla *elde edilemeyeceğinden* değil. Sadece bu gezegendeki adet böyle. Yani anlayabileceğiniz üzere doğru uyumlanmayla Dünya'da bu fiziksel bedene sahip bir insan sadece zihinsel süreçleri kullanarak yaşam enerjisini kolaylıkla destekleyebilir. Sadece yiyeceklerde bulunan yaşam enerjisiyle yaşamaya alışmışsınız. Bu sana bir şey ifade ediyor mu? Bedeninizde hücreler ve organizmalar yaşam enerjisinden bu şekilde beslenmeye alışmış sadece. Ve o yüzden organlarınız sindirim süreci aracılığıyla takviye edilmeye uyum sağlamışlar.
D: Çünkü öbür türlü beden açlıktan ölürdü. Tabii muhtemelen önce susuzluktan ölürdü.
P: Doğal süreç açısından bu doğru. Besin başka yollarla verilmediği taktirde...
D: Daha önce bana bir bedene ihtiyaç duymayacak kadar yüksek bir seviyeye tekamül etmiş ve saf enerji haline gelmiş ruhlardan ya da onun gibi bir şeylerden bahsetmiştiniz. Ama sanırım benim aradığım insansı olmayan, fiziksel olan ama başka bir forma sahip olanlar. Böylece bu fikre uyum sağlayabilirim.

İstediğim şeyi elde edene kadar sorular sormaya kararlıydım. Uçsuz bucaksız evrenin bir yerinde insansı olmayan yaratıkların da olduğundan emindim. Tabii her zaman Phil'in bilinçaltının sansür uygulaması ve nahoş bulacağını düşündüğü şeyleri görmesine izin vermemesi mümkündü.

P: Size son derece rafine ve sofistike, gezegeninizdeki arı kolonilerine benzer sosyal yapılarıyla son derece sosyal bir doğaya sahip olan bir yaratık formu tarif edebiliriz. Tabii burada bir arı kolonisindekine göre çok daha rafine bir sosyal kavram söz konusu.
D: Görünüşleri nasıl?
P: Sizin hesaplamalarınızla boyları bir metre kadar diyebiliriz. Ancak neredeyse soğan biçimindeler. Yerçekimine sahip bir ortamda, geniş kısmı aşağı bakan, soğan şeklinde bir beden hayal edin. Ancak bu bedenler sizinkiler gibi yürümüyor. Çünkü sizin "bacak" dediğiniz şeylere değil, bedenin alt kısmından aşağı doğru sarkan dokunaçlara sahipler.
D: Bir ahtapot ya da denizanası gibi mi?
P: Doğru. Yine bu yaratıklar da son derece telepatik ve sizin bu gezegende sahip olduğunuz görme duyusuna eş bir duyuya sahip değiller. Ama onun

yerine tamamen telepatik yollarla iletişim kuruyorlar.
D: Koloniler halinde yaşadıklarını söylemiştiniz. Peki nasıl...
P: (Daha sorumu tamamlamadan ne demek istediğimi anladı) Besin gezegendeki topraktan ve sıvılardan dokunaçlar aracılığıyla alınıyor. Doğrudan, derideki "gözenek" dediğiniz şeylerden içeri alınıyor. Onların terminolojisinde buna denk gelen şey "delik" olabilir.
D: Renkleri soğan rengi mi peki?
P: Siz söyleyecek olsanız griye benzer bir renkteler çünkü söylediğimiz gibi onlar gözlere sahip değil. Ancak onları enerji yoluyla algılayacak olsanız grimsi renkte, en yakın yıldızdan kaynaklanan radyasyona bağlı olarak çok kalın dokulu bir deriye sahip gibi görünürlerdi. Dış derileri bu radyasyona dışa doğru gittikçe kalınlaşıp sertleşerek uyum sağlamış. Böylece radyasyonun büyük bir kısmı bu dış katmanlar tarafından emiliyor ve radyasyondan kaynaklanan bu enerji etrafı saran atmosfere zararsız bir şekilde bırakılıyor.
D: Ahtapotların dokunaçlarındaki küçük vantuzlar ya da gözenekler aklıma geldi. Buna benzer şeyler mi bunlar?
P: Pek sayılmaz çünkü burada tutma ihtiyacı söz konusu değil. Bu delikler ya da gözenekler görünüşte çok daha küçükler. Ve sizin gezegeninizdeki ağaçlarda ya da sebzelerdeki kök sistemine benzer şekilde kullanılıyorlar.
D: Tabii burada farklı olarak köklerini yukarı çekip başka bir yere gidebiliyorlar.
P: Sabit bir doğaya sahip değiller ve sürekli etrafta dolaşıyorlar. Sizin gezegeninizdeki kadar yer çekimi yok. Bu sayede uzantılarıyla hafifçe kendilerini ittiriyor ve süzülür gibi ilerliyorlar. Bu uzantılar yedi adet ve gövdenin alt kısmından, "atık delikleri" diyebileceğimiz bir çıkış noktasından aşağı uzanıyorlar. (Bunu tarif etmek için doğru kelimeleri bulmakta zorlanıyor gibi görünüyordu.)
D: Bu yaratıklar nasıl ürer ya da üremeye ihtiyaçları var mıdır?
P: Bunlar cinsiyetsiz yaratıklar ve üreme sürecinde bölünüyorlar. Sizin gezegeninizde bir amibin yapacağı gibi bölünüyorlar. Sizin zaman çerçevenizdeki yedi seneye eş gelmeyen ama sizin zaman sürenizle yedi seneye denk gelen aralıklarla gerçekleşen çok doğal bir süreç bu.
D: Bir koloni ya da topluluk şeklinde yaşadıklarını söylemiştiniz. Nasıl bir yerde ya da yapıda yaşıyorlar?
P: İçinde yaşanan, yapı olarak tarif edebileceğiniz bir yer yok. Çünkü doğal elementlerden korunmaya ihtiyaç yok. Çevreyle öyle bir uyum söz konusu ki bir yapı inşa etmeye ihtiyaç yok, her şey açıkta. Sizin

toplumuzdaki gibi formlar inşa etmeyi gerektirecek bir sahip olma isteği de yok. Burada tekil bir sahiplenme kavramı yok çünkü bir arı kovanında olduğu gibi her şey paylaşılıyor.
D: Ama beraber olma ihtiyacı söz konusu.
P: Bu doğru çünkü sürekli bir iletişim var. Herkes bir.
D: Bu yaratıkların doğal düşmanları var mı? Yoksa çevreleriyle uyum içinde mi yaşıyorlar?
P: Bu gezegende tarif edildiği şekliyle, yemek için sürekli bu yaratıkları avlamaya çalışan yırtıcı hayvanlar yok. Bu doğru değil. Zira bu çok huzurlu bir toplum. Teknik olarak çok gelişmemiş ama zihinsel olarak çok gelişmiş bir toplum. Bu gezegeni farklı kılan alan *bu*, yani farkındalık ve iletişimin zihinsel biçimleri... Beklenebileceği gibi bu gezegende "ölüm" olarak adlandırabileceğiniz şeyin de birçok şekli var. Çünkü bunun burada da sayının kontrol altında tutulmasını sağlayan doğal bir yasa olduğu söylenebilir.
D: Aksi taktirde çoğalmaya devam ederlerdi.
P: Doğru. Gerektiği zaman kişinin kendini daha yüksek bir düzleme yansıtması becerisi de bahşedilmiş. Ve o zaman fiziksel beden yaşayan bir öğe olarak işlev görmeyi bırakıyor ve çürüyerek yapıtaşları olan elementlere geri dönüyor. Tekerrür eden, güneş sistemlerinin evrelerine bağlı olarak değişiklik gösteren bir hastalık var. Çünkü güneşlerinin belirli hizalanmaları sırasında işlemden geçmesi mümkün olmayan ekstra yoğunlukta bir radyasyon görülebiliyor. Ve böylece zaten zayıf olanlar radyasyon hastalığına denk görebileceğimiz bir hastalığa yakalanıyor ve ölüyorlar.
D: Güneşler derken çoğul konuştunuz. Orada birden fazla mı güneş var?
P: Doğru. Gezegene farklı şekilde etki eden üç güneş var. Birbirleri etrafında döndükleri için bu güneşler kardeş sayılır. Ve hizalanmalarının farklı aşamalarında radyasyon o kadar yoğun oluyor ki bu yaratıklardan birçoğunun ölmesine neden oluyor. Ancak bu bir döngünün bitişini ve *başka bir* döngünün başlangıcını oluşturduğu için gezegende kutlanan bir olay. Zira bu, uyum ve doğal döngülerle ilgili derslerin yüksek derecede becerilerle öğrenildiği bir varoluş şekli.
D: Gezegendeki tek zeki yaşam formu bunlar mı?
P: Doğru. Zira ortaya çıkacak olsa, yaşam gücünün başka bir formuna karşı savunmasız olurlardı.
D: Üç güneşin etrafındaki bu güneş sisteminde bunun gibi başka türler var mı?

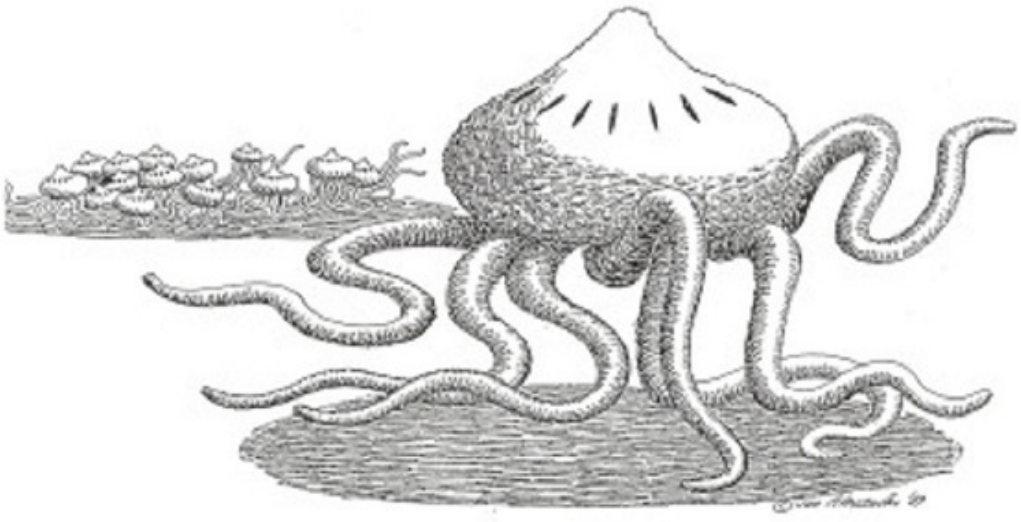
P: Bu doğru. Böceklere ve daha düşük yaşam formlarına denk tutabileceğiniz pek çok başka yaşam formu var. Ancak bunlar bu gezegende pek de sorun teşkil etmiyor. Başka gezegenler tamamen düşük seviyede yaşam formları diye adlandırabileceğiniz böcekler gibi şeylerden oluşuyorlar ve oralarda daha üstün başka bir form bulunmuyor. Bunlar sizin gezegeninizde de olduğu gibi boyutları ve türleri açısından çeşitlilik arz ediyor. Ancak sizin düzeyinizin altında diyebileceğiniz birçok zeka için yine öğrenme durağı sayıldıklarından daima dengeli bir oranda tutuluyorlar. İnsanlar tek zekanın kendileri olduğunu düşünme eğilimi gösteriyor ki bu doğru değil. Sizden daha düşük ve daha yüksek olanları kapsayan bir yelpazede birçok zeki yaşam var.
D: Bunu tamamen böceklerden oluşan bir gezegene benzettim.
P: Bu doğru bir benzetme.
D: Bunlar daha yüksek düzeyde bir yaşam formuna evrilebilirler mi?
P: Tabii ki. Zira amaç bu. Bu gezegenlerde bilgi ve deneyim kazanarak başka bir gezegende daha yüksek bir düzeye tekamül etme şansını elde ediyorlar.
D: Bu yaşam formları, başka bir forma evrilebilir mi demek istemiştim.
P: O gezegende değil belki.
D: O zaman o gezegende hayatta kalabilecek tek tür böcek türleri.
P: Bu gezegen özelinde bu doğru. Aynı gezegende çok düşük düzeyde bir yaşam formundan çok yüksek düzeyde bir yaşam formuna tekamül edebileceğin gezegenler var. Bir insanın hayal edebileceğinden çok daha fazla çeşitte yaşam söz konusu olduğu için kombinasyonlar neredeyse sonsuz.
D: Ama evrimin belli bir yere kadar geldiği ve durduğu bazı gezegenler de var.
P: Bu, o gezegenlere orada öğrenilecek dersler için uygun olan tekamül seviyesi verilmiş demektir.

Böylesi bir zihinsel yolculuğu heyecan verici bulmuştum ve açığa çıkardığımızdan çok daha fazla olasılığın ve varyasyonun olması gerektiğinden emindim. Gelip tekrar bu konular hakkında konuşmamıza izin verip vermeyeceklerini sordum.

P: Bu doğru. Zira evrene bakışımızı seninle paylaşmaktan her zaman keyif duyarız. Çünkü seni bu şekilde evrende yolculuğa çıkarmaktan keyif alıyoruz.

D: Evet çünkü gelişimimizin bu aşamasında uzay gemileriyle yolculuk edemiyoruz. Bu da keşfetmenin başka bir şekli.
P: Bu doğru. Zihinsel gemi, fiziksel olarak inşa edilebilecek her şeyden çok daha üstündür. Tek mesele olmasına izin vermek.
D: Evet çünkü insan ırkı her şeyi, özellikle de uzayla ilgili şeyleri merak ediyor. Ve uzay gemimiz olsaydı bile bizim zamanımızla oralara gidebilmek çok uzun sürerdi.
P: Doğru. Ve uzaklara gidebilecek çok sayıda insanın sırf yapabileceklerine inanmadıkları için bu gezegenden hiç ayrılmadıklarını görmek bayağı üzücü. Dünya'da gerçekten birçok farklı gezegene seyahat edip başka düzlemlerdeki gerçekliklere dair içgörülerle geri dönenler var. O yüzden "bilim kurgu" diye adlandırdığınız yazıların çoğunun gerçek olduğunu görebilirsiniz.
D: Evet. Aslında hiç farkında olmasalar da, eğlenceli öyküler ve kavramlar insanlara çok değerli bilgiler sunuyor.
P: Doğru. Çoğu şekerlemenin üzerinde bulunan şeker kaplaması gibi. Zira burada paylaşmak istediğimiz gerçekten de bu: gerçek ve bilgelik.

Phil uyandıktan sonra soğan şeklindeki varlıkların resmini çizdi. Çizimine sözünü etmediğini sandığı hava deliklerini de dahil etti. Bu yolculuktan çok keyif almıştı. Gelen enerjinin çok hoş, neredeyse dişil bir enerji olduğunu söyledi. Daha önce işlediğimiz çeşitli varlık türleriyle ilgili bilgileri tekrar ettiği için bunun farklı bir enerji olabileceğini tahmin etmiştim. Eğer gelen enerji konseyden başka bir enerjiyse, daha önce nelerden bahsetmiş olduğumuzu tabii ki bilemezdi.

BÖLÜM 19

UZAYLILAR BURADA

D: Benim sormadığım ama sizin üzerine konuşmak istediğiniz bir şey var mı?
P: Uzaylı varlıkların bu gezegen üzerinde birçok kez görüldüğünü ve rapor edildiğini söyleyebiliriz. Buraya uzay araçlarıyla gelmişlerdi. Bu gezegende yaşam başladığından beri de geliyorlar.
D: Bunlar Dünya'nın tohumlanmasına yardım edenlerle aynı tür varlıklar mıdır?
P: Aynı ırktan değiller. Ancak gezegeni tohumlayanların benzer yapıda olduklarını söylemek doğru olur. Şu anda bahsettiklerimizse onlara nazaran yeni gelenler.
D: Neden hala geliyorlar?
P: Gelmelerinin birçok nedeni vardı: araştırma için, incelemek için, kısacası işlerin nasıl gittiğini görmek için. Burada kalıcı olarak üslere sahip olanları da var. Bu gezegende genel nüfus tarafından varlıkları bilinmese de yardımcı statüsündeki bazı bireyler onların farkında.

Dünya'da üsleri olduğunu öğrenmek şaşırtıcıydı.

D: Devamlı gidip gelmektense burada bir üslerinin olmasının daha kolay olacağını mı düşünmüşlerdi?
P: Böyle söylemek yerinde olur, evet.
D: Üssün nerede olduğunu bana söyleyebilir misiniz?
P: Gezegende. Bu gezegende yaygın olarak onlara atfedilen birden fazla yerde dünya dışı varlıkların üsleri ya da kolonileri var. Özetle birçokları, çoğunluk bunun farkında olmasa da buradalar.
D: Ama üsleri... O kadar farklı olurdu ki göze çarpardı diye düşünüyorum. Ya da bu üsler gördüğümüz ama ne olduklarının farkında bile olmadığımız şeyler mi?
P: Üsler gayet iyi bir şekilde saklanmış vaziyette. Yapısal olarak görünür değiller. Zira zamanından önce kazara keşfedilmeleri kimsenin hayrına olmazdı. O yüzden sır gibi saklandıklarından emin olmak için gereken önlemler alınmıştı.
D: Tahmin yürütüyorum ama ülkemizin gözlerden ırak bir bölgesinde olmaları gerekirdi diye düşünüyorum.

P: İlla Birleşik Devletler'de olmak zorunda değiller ama bu gezegenin gözlerden ırak bölgelerindeler. Bu ülkeye ziyaretlerde bulundukları doğru ama sadece bu ülkede yaşamıyorlar. Üslerinin nüfusun kalabalık olduğu merkezlerden uzakta olduğu doğru.
D: Bu varlıklar kalabalık bölgelere hiç geliyor mu?
P: Evet, bu doğru. Sizin geniş metropol bölgeleri diye adlandıracağınız yerlere göre nüfusun daha az olduğu şehirlere daha çok gidiyorlar. Zira ziyaretler çoğunlukla hızlı ve görünmeden, duyurulmadan yapılıyor. Özellikle gözlemlenmeden hareket edebilecekleri en uygun zaman olduğu için geceleri geliyorlar.
D: O kadar farklı görünüyorlarsa eğer, kalabalık bir bölgeye gelseler kesinlikle dikkat çekerlerdi.
P: Doğru. Ama bu ziyaretler, sadece bu düzeydeki varoluşa uyumlanmış olanların algılayabileceği nitelikte. Böyle yaratıkların varlığından habersiz olanlar hiçbir şey bulamaz ya da göremez. Bu varlıkları gören birçok insan alay edilecekleri, akıllarını kaybettiklerinin söyleneceği ya da kendilerinden intikam alınacağı korkusuyla sessiz kaldı. Bunlar, tabii ki, varlıklardan gelecek şeyler değil.
D: Kalabalık bir bölgeye gelme nedenleri ne olur peki?
P: Gözlemlemek, yardım etmek, örnek almak ve en basit haliyle anlamaya çalışmak. Birçok neden var.
D: Başka bir gezegenden geliyorlarsa atmosferimizde nasıl hayatta kalabiliyorlar?
P: Bu atmosferin onların sistemlerine benzerliği ve uygunluğundan ötürü hayatta kalabiliyorlar. Bu yaratıklarda doğuştan gelen bir uyum sağlama kabiliyeti var. İçinde bulundukları atmosfere en iyi şekilde uyumlanmak için beden sistemlerini değiştirebiliyorlar. Yani sadece bu atmosferle başa çıkmakla ilgili bir durum değil bu.
D: Birlikte çalışmaya ilk başladığımızda başka gezegenlerdeki yaşamları tarif etmiştiniz ve bizim dünyamızda yaşayamayacak insanlardan söz etmiştiniz.
P: Bu doğru çünkü atmosferimize bütün yaratıkların evrensel olarak uyum sağlaması söz konusu değil. Bu güneş sisteminde bile mevcut olan bazı atmosferler asit yağmuru olarak değerlendirilebilir. O yüzden fiziksel bedenler bu atmosferlerle uyumlu değildir. Bu gezegeni yaşanabilir bulmayanlar doğal olarak buraya gelmeyecektir.
D: Bazılarının keşif ve kolonileşme güzergahları olduğunu ama bu kadar uzağa hiç gelmediklerini söylemiştiniz.

P: Evrenin bu kısmında yaşam başladığından beri burası yolun dışında bırakıldı. Bu bölgeyi ticari alışveriş yolu üzerinde ya da yakınında kılacak hiçbir aktivite yok burada.
D: Dördüncü boyuttan varlıkları da tarif etmiştiniz. "Uçan daire insanları" olarak adlandırdıklarımız dördüncü boyuttan geliyor olabilir mi?
P: Çoğunlukla durum bu. Bu doğru olur. Çünkü bunlar fizikselden ziyade sıklıkla kendilerine bir beden formüle eden ruhsal varlıklar ya da enerji formları. Ancak varolan fiziksel varlıklar da var. Buradaki üsler üç boyutlu, fiziksel dünya düzlemi üsleri.
D: Bazıları dünyanın merkezinin boş olduğunu ve UFO'lardan bazılarının bu bölgeden geldiğini söylüyor. Bu doğru mu?
P: Gezegeninizin içinin boş olduğunu söylemek kavram hatası olur. Akışkan bir kabuğa sahip katı bir çekirdek var ama devamlı katı bir kabuk söz konusu değil. Ancak gezegeninizde gerçekten de yüzeyin altındaki bölgelerde yaşayanlar olduğunu söyleyebiliriz. Hatta gezegeninizin yüzeyinin altında ikamet eden koca bir uygarlık var. Ancak yakınımızdaki bölgedeki huzursuz enerjilerden ötürü şu anda bu konu hakkında daha fazla konuşmayacağız.
D: Ne demek istiyorsunuz?
P: Aslına bakarsanız konumlandığın coğrafi bölgede bunlardan, bizim "varlık" diyeceğimiz, yüzeye çıkmakta olan bir grup var. Bu varlıkların yüzeye çıkışları için hazırlıklar yapılıyor. Ama hazırlıklar henüz çözümlenmiş değil. Olası çıkışın zamanlamasının yanı sıra uygunluğu konusunda birçok farklı boyutta tartışmalar yaşanıyor. Deneme girişimlerinde bulunulduğunu, deyim yerindeyse suların test edildiğini söylemek doğru olur.
D: Bunlar fiziksel mi yoksa ruhsal varlıklar mı?
P: Sizin gibi, her ikisi de.
D: Bunlar bize düşmanca yaklaşacak enerjiler mi yoksa arkadaşça yaklaşacak enerjiler mi?
P: Çok nazik bir doğaya sahipler. Sosyal olarak sizden çok daha gelişmiş durumdalar. Ancak korumacı bir yapıya sahipler ve saldırıldıkları taktirde kendilerini savunurlar. Sosyal yapılarınızın karşılaşması halinde şiddetin ortaya çıkma olasılığı, şu anda çok yüksek.
D: Ortaya çıkmaya başladıkları zaman onları farklı olarak mı algılayacağız yoksa herkes gibi mi görünecekler?
P: Sizden olmadıkları şüphe götürmez olacak. Fiziksel olarak farklılar.

Farklı olduklarını görmeniz için onlara *bakmanız* yeterli.
D: Ne yönden farklılar?
P: Detaylı tarifler burada bir nevi amaca ters düşer. Ancak genel olarak tarif etmek gerekirse zayıf, uzun ince yapıdalar. Normalden biraz uzun ve çok beyaz ya da solgunlar.
D: Tersi gerçekleşti mi? Yüzeyin üzerindeki birinin hiç onların bulunduğu yere indiği oldu mu?
P: Bu doğru. Kaşiflerin sizin deyiminizle kazara bir tünele rastladığı durumlar yaşandı. Bu varlıklarla tesadüfen karşılaştılar. Yüzeye döndüklerinde bu tarz hikayeler anlattıkları için alaya alındılar ve deli oldukları düşünüldü. Bu uygarlıkla ilgili bilgi tesadüfi karşılaşmalar yaşayanlardan çok gerçeğin koruyucularından ve gerçeği arayanlardan geliyor. Sizin metafiziksel grubunuzdakiler gerçeği *arayanlar* olarak tanımlanabilir. Kütüphanelerinizde gerçekten *bahseden* ciltler dolusu yazın mevcut, bu uygarlıklardan bahseden yazılar... O nedenle bilgi doğrudan deneyimlemeyle değil ama neyin ne olduğunu *bilme* arzusuyla paylaşılıyor. Yüzeydekileri böyle bir gerçeğin varolma ihtimaline hazırlamaya yardımcı olan, farkındalığa sahip kişiler var. Kendileri de birer yardımcı haline gelecek olanları da olası karşılaşmalara hazırlıyorlar.
D: Uygarlıkları yerin altına nasıl inmiş?
P: Atlantis'te yaşanan karışıklıklar sırasında kabukta meydana gelen kaymalarla açılan yarıklardan gezegenin içine göç edenler oldu. Bu yeraltı mağaralarında yaşamalarını sağlayacak bilgiyi Atlantis'ten getirdiler. O yüzden hayvani varlıklar değiller. Tam aksine o zamanlar sosyal açıdan daha gelişmiş bir alana göç eden atalarınız onlar.
D: Dünya durulduktan sonra neden yüzeye dönmediler?
P: Yüzeydeki uyumsuzluk ve kafa karışıklığına ihtiyaçları yoktu. Yerin altındaki dersleri insan zekasını keskinleştirip toplumu daha üst bir seviyeye getirmekle ilgiliydi.
D: Bize bu uygarlıkların yer altında nerelerde bulunduklarını söyleyebilir misiniz?
P: Coğrafi olarak kısmen Meksika Körfezi kıyısının altında kalan bir bölge var. Şu anda Atlantislilerin torunlarının yaşamakta olduğu bir bölge. Antarktika'nın altına denk gelen bir bölge daha var ki boyutlar arası nitelikte varlıklar tarafından mesken tutulmuş bulunuyor. Başkaları da var. Ancak Atlantisli olanlar yaklaşmakta olan yükselişinizde oynadıkları önemli rol açısından da en baskın sayılabilecek olanları.
D: Bermuda Şeytan Üçgeni bu bölgenin girişi olabilir mi?

P: Pek girişi sayılmaz ancak orada meydana gelen olaylar, yerin altında olanların bir yansıması. Orada görülen olaylar, yüzeyin altında yapılan çalışmaların yan ürünü sadece.
D: Yani Dünya'nın üzerinde ya da uzayda olanlardan ziyade yerin altında olanlarla ilgili.
P: Doğru.
D: Peki bu varlıklar neden şu anda ortaya çıkıyor?
P: Yaşanan son değişimde onlarla beraber ortadan kaybolan bilgilerin şu anda yaklaşan değişim zamanında geri getirilmesi söz konusu. O zamandan bu yana binlerce yıldır mükemmelleştirdikleri bu bilgi, yeniden inşa etmek üzere burada kalanların kullanmaları için yüzeye çıkarılacak. Yaklaşan afette bu varlıklardan kaza ve yıkım sonucu ölenler çok olacak. Ancak bu seçim, tamamen onlara ait.
D: İletişim kurabilecek miyiz?
P: Onların düzeyine uyumlandığınız taktirde bu, şu an bile mümkün.
D: Devlet adamlarımız arasında böyle farklı uygarlıklardan haberdar olanlar olduğunu duymuştum. Bu doğru mu?
P: Doğru. Yönetime yakın, sözü geçen bazı kişiler var. Henüz bu konularla ilgilenen bir büro ya da kurum yok. Ancak yönetimin gözünde saygın ve sözü dikkate alınan bazı kişiler, deyim yerindeyse, haberi yayıyorlar.
D: Yerin altında bulunan devasa bir uygarlığın resmi sürekli zihnimde canlanıyor. Gezegenin içinde büyük bir uygarlığın yaşayabileceği bölgeler var mı?
P: Bu doğru. Ancak Dünya'nın tamamı kadar bir büyüklükte değil. Sizin mesafelerinizle, uzay kadar büyük değil. Ama bir uygarlığın yaşayabileceği kadar büyük. *Hatta* orada kocaman göller bile var.
D: Bize geri dönersek... Bazen insanların onları gördüğünü söylemiştiniz. Peki dünyalı insanlarla bu dünya dışı varlıklar arasında hiç fiziksel temas olabilir mi?
P: Daha önce de söylendiği gibi, inancı muhafaza edenler, ışığı muhafaza edenler var. Bunlar doğaları itibariyle, sizin anlayışınızda gerçeğin koruyucuları olan Esseniler'e denk görülebilirler. Esseniler ışığın ya da mesajın bilinmesine izin vermenin uygun olduğu zamana kadar İsa'yla çok tedbirli ve gizli bir şekilde çalıştılar.

Esseniler'i çok iyi biliyordum çünkü İsa ve Esseniler (Jesus and Essenes) adlı kitabım için uzun süre bilgi toplamıştım. O kitapta İsa'nın öğrenci olduğu dönemde uzaylıların İsrail'deki Kumran'ı ziyaret ettikleri

ihtiyatlı bir şekilde açıklanıyordu. Gözcüler olarak adlandırılanlar, Esseniler'in tarihi bilgiyi korumaya çalışmasından çok memnun kalmıştı.

P: Ve tekrardan buna yardım etme görevini üstlenmiş yerliler var. Sessiz, iddiasız bir şekilde, komşularının şüphesini üstlerine çekmeden işlerine bakıyorlar. Bunlar bu dünya dışı varlıklarla uğraşan fiziksel insanlar. Yani dünya dışı varlıklar ve onlara bu görevde yardım eden insan yardımcıları var.
D: Arabaların yolda giderken durdurulduğu ve insanların incelenmek üzere gemilere alındığıyla ilgili pek çok hikaye duyuyoruz. Bunlar bunları yapacak tipte varlıklar mı?
P: Doğru. Çünkü bu bilginin yayılmasına izin verilmesi için en azından bir iyi neden var. Ve bu da nüfusu, bu gezegende başkalarının da olduğu gerçeğinin farkına varması için çok dikkatli ve rahatsızlık vermeyecek şekilde uyandırmak. Bunun tek seferde yapılması güvenli olmaz. Yoksa bu dünya çapında paniğe neden olur.
D: İnsanları gemiye aldıklarında, saldırganlaşmamaları ya da histerik hale gelmemeleri için onları bir şekilde etkisiz hale getirdiklerini duymuştum. İnsanlar bunun zihinle gerçekleştirildiğini düşünüyor.
P: Bu doğru. Bu, dikkati bedene yönelmektense zihinsel düzleme odaklanacak şekilde fiziksel düzlemden uzaklaştırmaktan ibaret.
D: Alıkonan insanlardan bazıları, anıları yüzeye çıkarmak için bu tür bir teknik (hipnoz) kullanılana kadar neler olduğuna dair hiçbir şey hatırlamadıklarını söylüyor.
P: Bu doğru. Bunun nedeni deneyimin bilinç düzeyine çıkana kadar bilinçaltı düzeyinde işlemden geçirilmesi ya da sindirilmesi.
D: Bu deneyimi yaşayan bazı insanlar korktuklarını söylediler. Bir şekilde tehlikede olduklarını düşünmüşler.
P: Bu doğru. Ama bu sadece onların algısı ve gerçek olmaktan çok uzak. Bu, bu deneyimi neden üstü kapalı bir hale getirmek gerektiğini gösteriyor.
D: Bu insanları neden gemiye alıp inceliyorlar?
P: Çevrenin insan bedenini nasıl etkilediğini görmekle ilgileniyorlar. Ve çevredeki kimyasalların ve elementlerin insan sistemine nasıl sızdığına bakıyorlar.

Bundan daha doğal ne olabilir? Neden gelişimimizle ilgilenmeyi bıraksınlar ki? Dünya'da yaşam başladığından beri bize bakan onlar değil mi? Bedende çevreye ve kirliliğe bağlı olarak gerçekleşen değişimleri

görmek için arada sırada gemiye bir örnek almaları son derece mantıklı bir fikir gibi geliyor bana. Büyük ihtimalle bu değişiklikler uygarlığımızın tutulmaya devam eden kayıtlarının saklandığı ana üsse rapor ediliyordu. İnsanların UFO varlıklarının yaptığını rapor ettikleri şeylere mantıklı bir açıklama sonunda gelmişti.

D: Varlıklar atmosferimizde artan radyasyon hakkında ne düşünüyor? Radyasyon, ona dayanabilmesi için fiziksel bedenimizde herhangi bir mutasyona neden oluyor mu?
P: Fiziksel metabolizmada radyasyonun doğrudan sebep olduğu bir değişiklik algılamıyoruz. Neden olduğu şeylerden biri endişe verici şekilde arttığını gördüğünüz kanser. Ancak kansere sadece radyasyonun neden olduğunu ima etmek istemiyoruz. Çünkü pek çok farklı kimyasalın insan sistemine girmesi de kansere neden oluyor. Kanser, insan bedeninin maruz kaldığı bu farklı kimyasalları sindiremediğini göstermek için ortaya koyduğu bir protesto şekli. İnsan bedeninin "Bu *ıvır zıvırın* hepsini alamam" deme şekli.
D: Gelecek nesillerde bedenin bunlara karşı tahammülünün artacağını düşünüyor musunuz?
P: Bunu ifade etmeye gerek kalmayacak kadar bütün "ıvır zıvırın" kontrol altına alınacağını söyleyeceğiz.
D: Çok iyi. Bu varlıkların iyiliğimizi gözettiklerini anlayabiliyorum. Peki bizim "uçan daire" ya da UFO dediğimiz şeylerde bizim için tehlike ya da tehdit oluşturabilecek başka varlıklar var mı? İnsanlar bir şey uzaylıysa tehlikelidir diye düşünüyor. Farklı olan her şeyden korkuyorlar.
P: Bu insan algısı. Biz kasten zarar verecek kimseyi algılamıyoruz çünkü ışık varlıkların doğası buna izin vermez.
D: Bazıları gemilerden ışık huzmeleri çıktığını ve bunların onları çarptığını söylüyor. Bunun doğru bir ifade olup olmadığını bilmiyorum. İnsanlar bu ışık huzmeleri yüzünden gemilerin tehlikeli olduğunu düşünüyor.
P: Bu doğru. Çünkü huzmelerdeki enerji çoğu zaman yüzde kabarmalara ya da kızarıklıklara neden oluyor ve bu fiziksel bir karşılaşma olduğunun kanıtı. Zira biri böyle bir karşılaşmayı rapor etseydi ve elinde hiçbir kanıt olmasaydı, deneyim önemini büyük ölçüde kaybederdi. Ama burada gerçeklerle ilgili bir yanlış anlaşılma var çünkü kabarmalar ya da kızarıklıklar çabuk geçiyor ve güneşte fazla kalmaktan daha zararlı değil.
D: Yani bunların kasıtlı olarak mı yapıldığını düşünüyorsunuz?

P: Bazı durumlarda, evet. Diğerlerindeyse insanlar enerjiye denk geldiği için oluyor.
D: Bu araçların radar istasyonları ve elektrik santralleri etrafında görüldüklerini de duymuştum. Sanki bu yerlerden bir şeylere ihtiyaçları varmış gibi... Buralardaki enerjiyi kullanıyor olabileceklerine dair bir teori var.
P: Suya ihtiyaç var. Ancak radar istasyonları ya da santrallere yakın olmaya ihtiyaç yok. Bu teorinin, bu varlıkların insanlar gibi bir şeylere bağımlı oldukları algısını taşıdığı açık. Ve bu yüzden onların algılanan statüsünü kadir olmaktan muhtaç olmaya düşürüyor. Ama güç kaynakları şu anda insanın ulaşabildiğinin çok ötesinde olduğu için hiçbir şeye ihtiyaçları yok. Bu bireyler bu tarz tesisleri inceliyorlar. Görünmeleri gösteri niteliği de taşıyor. İnsanların bu araçları tehditkar olmayacak bir şekilde görmelerini sağlıyor.
D: Görülmek mi istiyorlar?
P: Bu doğru. Görünmelerinin amacı şu: Farkındalığı global düzeye, nihai olarak bu varlıkların kabul edildiği ve kucaklandığı düzeye getirmek. Öyle ki toplantıların ve çalışmaların şu andaki gibi gizli kapaklı gerçekleştirilmeleri gerekmeyecek. Alenen gerçekleştirilebilecekler.
D: Evrensel yıldız varlıklarına ait bir filonun bizi izlediğine ve güvenli olduğu zaman bizimle temas kurmaya hazır olduklarına dair güçlü bir his var içimde.
P: Gerçekten de, diyebileceğiniz gibi bir filo var. Ancak biz bu sözcüğü kullanmayı seçmezdik çünkü sizin kullandığınız bağlamda, yani sizin dilinizdeki nüanslara göre, "filo" sözcüğü savaşma amacı taşıyan bir orduyu akla getiriyor. Ve hayal edebileceğiniz gibi, biz düşünülebilecek en savaş karşıtı yaratıklarız. Zarar verme kavramına sahip değiliz. Uyumsuzluk yok, acı duygusuna dair bir gereksinim ya da istek yok. Biz sadece *bu* evrenin derinliklerinden, yani evrenler üst üste bindiği için başka bir evrenin ortasından diye de açıklayabileceğimiz bir yerinden gönderilmiş bir komiteye dahil bir grubuz diyebiliriz. Biz isteyen herkese açık olan bu bilgiyi ve enerjiyi vermek için gezegeninizin etrafında bir delegasyon kurmuş varlıklarız. Almak isteyen ve bu bilgiye açlık duyan her birinizi beslemek için... Bu enerjiyi gezegeninize vermek için buradayız. Tamamen sevgi ve hizmet etme duygusuyla buradayız. Zira İsa hükmetmeye ne kadar ihtiyaç duyduysa biz de ancak o kadar duyabiliriz.
D: Birçok insan yönetimin kendileriyle doğrudan temas kurabilmesi için uzaylıların neden Washington DC'ye, doğrudan Beyaz Saray'ın çimlerine

inmediklerini merak ediyor.
P: Bu öyle bir panik durumu yaratırdı ki amacına zarar verirdi. Bu çok incelikli ve dikkatli bir şekilde yapılmalı. Zira insan aklının anlamadığı şeylere karşı tahammülü çok az.
D: O zaman uzaylılar insanların kendilerini sadece izole edilmiş noktalarda görmelerine izin veriyor.
P: Evet, böylece insanları varoldukları gerçeğine yavaş yavaş inandırıyorlar. Ve genel nüfusun inanma ya da inanmama lüksü oluyor.
D: Ortaya çıkıp herkesin kendilerini görmesine izin verecekleri bir zaman gelecek mi?
P: Bu doğru. Bu kararlaştırılmış durumda. Çalışmanın bir parçası bu. Zaman aralığının verilmesine izin olmadığı gibi şu anda tam olarak bilindiği de söylenemez. Ancak bunun olması kaçınılmaz çünkü bu gezegenin evrensel bilince yükseltilmesi için evrimsel sürecine dahil bir adım bu.
D: Peki bir noktada hiç Dünya'nın gidişatına karışacaklarını düşünüyor musunuz?
P. Bunu "karışmak" olarak tanımlamak doğru olmaz çünkü amaç tamamen yardımcı olmak.

Bunun olmasına neden olacak, deyim yerindeyse karar noktasına gelinmesine neden olacak belirli bir olayın ya da durumun meydana gelmesinin ihtimal dahilinde olup olmadığını merak ettim. Hayal edebileceğim ihtimallerden biri nükleer savaş tehdidiydi.

P: Bunun gerekli olup olmadığını insanların gidişatı belirleyecek.

Bunca zamandır bize baktıklarına göre gezegenimizi havaya uçurmamıza göz yummazlar diye düşünüyordum. O noktaya geldiğimiz taktirde bizi durdurmanın bir yolunu bulacaklarına inanıyordum.

P: İnsan ırkı bunu seçerse, kaderi de bu olur. Ancak bunun gerçekleşmemesi için olabilecek her fırsat sunulacaktır. Gezegeninizin enerjileri odaklandığınız düşüncelerden etkilenir. *Sizin* gezegeninizin enerjisi, odaklandığınız düşünceler *oluyor*. Bu yüzden gezegeninizi beslediğiniz negatif ve yıkıcı düşüncelere, daha yapıcı olan düşüncelerle meydan okunuyor. Sonuç daha yüksek enerji biçiminin baskın çıkması olabilir.

D: Bu pozitif güçlerin kaynağı nedir?
P: Kaynak, sizin grubunuz gibi enerjilerle çalışanlar, meditasyon yaparak enerji bankasını pozitif enerjiyle besleyenler ve bunun yanı sıra ruhsal düzlemde çalışanlar.
D: O zaman kimin kazandığı günü geldiğinde belli olacak diyebilir miyiz?
P: Doğru. Karar aşamasına henüz gelinmedi. O yüzden enerjiler kronolojik olarak bir noktayı, başka bir noktaya getirebilir. Enerjilerdeki en ufak bir değişiklik bile verilecek kararda dramatik bir farka yol açabilir.
D: Başka gezegenler de bu gelişim sürecinden geçti mi?
P: Bu doğru.
D: İşlerin ne yöne gittiğini nasıl anlayabiliriz?
P: Sizinki gibi gruplara yapılması gerekenlere dair bilgi verilecek. Şu an biz konuşurken bile, şunun ya da bunun olması halinde hareket planının nasıl olması gerektiğine dair pek çok düzeyde kararlar alınıyor. İhtimal planlaması bu. Şu anda belirlenmiş kurallar değil olasılıklar var. Son oy da kullanılıp kader belirlendiğinde uygun olan hareket planı da verilecek.
D: Kader çizildiğinde onu değiştirmenin bir yolu var mı?
P: Belirlenenin belirlendiği mantığından hareket edersek, pek yok. Kader ortaklaşa kararlaştırılmış olur. Siz bireysel olarak kendi kaderinizi her zaman değiştirebilirsiniz. Ancak dünyanızın kaderini değiştiremezsiniz. Tabii bu kader ortak bir kararla bir kenara atılırsa, o zaman iş değişir.
D: Birçok insanın Kıyamet olarak adlandırdığı şeyden mi bahsediyoruz?
P: Tek bir yıkıcı olay ya da olaylar serisi anlamında alırsak öyle bir şeyden bahsettiğimiz söylenemez. Tabii bu senaryonun tümü, yani *eski* usullerin son *günleri*, sizin deyiminizle Kıyamet olarak da adlandırılabilir. "Kıyamet" sözcüğü aslında ölüm ve doğum sürecini, eskiden yeniye geçmeyi tarif ediyor. Bu sürecin olumsuz tarafları Kıyamet olarak tanımlanıyor. Ancak aynı ölçüde önemli olan olumlu taraflara verilen bir isim yok. Yeni çağ terimiyse aslında her şeyin yeni olacağı zamanı tarif etmek için farklı şekillerde kullanılan bir terim.
D: Yani Kıyamet'in gerçek bir olay değil de sadece bir sembol olduğunu mu söylemek istiyorsunuz?
P: Tek bir olaydan ziyade, değişim zamanı deneyimlenecek olan olaylar serisini ifade ediyor.
D: İnsanlar bana işler o noktaya geldiği taktirde buna engel olmak için bu varlıkların devreye girebileceklerinden bahsettiler. Bir şekilde durdurmaya çalışabileceklerinden...
P: Bu kanallık şunu söyleyecek ki, ki bu tamamen bu kanallığın görüşüdür,

bunu seçtiği taktirde insan ırkının kendini yok etmesi mümkün çünkü böyle bir seçeneğe sahip.
D: Bir benzetme arıyorum. Doğru olup olmayacağından emin değilim. Bence şununla karşılaştırılabilir bu: Çocuklarınızı büyütmüş, onlara bakmış ve onları koruyup kollamışsınızdır. Ama belli bir yaşa geldiklerinde onları gerçek anlamda etkileyemez ya da bir şeyi yapmaya zorlayamazsınız. Bu doğru bir benzetme olur mu?
P: Bu en uygunu olur. Farkında olmadığınız tarafları ve yönleri nedeniyle bu kavram en uygunu olur. Bu bağlamda kullanılabilecek bir benzetme.
D: Çünkü onları ne kadar sevsek, onlara yardım etmek istesek ya da kendilerine zarar vermelerine engel olmak istesek de belli bir noktaya geldiklerinde onlar üzerinde kontrolümüz kalmaz.
P: Onları fiziksel olarak engellemek mümkündür. Bu çocuklar yetişkinliğe erişmiş olsalar da ebeveynin kendi inançlarını çocuklarına fiziksel olarak empoze etmesi mümkündür. Ancak büyük ihtimalle amacına ulaşamayacaktır.
D: O zaman bu varlıklar bunu yapmayı ne kadar istese de, özgür irademizi kullandığımız için onunla sınırlıdırlar öyle mi?

Sonunda bu kavramı anlayabildiğim ve kendi benzetmelerimi yaratabildiğim için kendimle gurur duymuştum. Bulutların arasından ışığın belirmesi gibiydi bu.

P: Bu doğru. Özgür irade hafife alınmıyor. Gerçekliğinin kuruluşunda bu gezegene bahşedilen çok önemli bir kavram bu.
D: O zaman özgür irade her şeyin üzerinde öyle mi?
P: Doğru çünkü bu, bu varoluş alemindeki en temel araç.
D: Sanırım anlamaya başladım. Doğru anladığımdan emin olmak istiyorum. Kendimize yardım etmemizi sağlayacak fikirleri ve bilgileri bize gönderseler de bizi onları kabul etmeye zorlayamazlar.
P: Doğru. Kolektif kaderlerine karar vermek bireylere düşer.
D: Çünkü gelip belli yerlere araçlarıyla inseler, bunların yaşanmasını engellemek için birçok şey yapabilirler diye düşünürdüm.
P: Bu tartışılır çünkü bunun, önlenmeye çalışılan şeyi daha da kışkırtabileceği de söylenebilir.
D: Neden böyle düşünüyorsunuz?
P: İnsanların, en başta kullanılmalarına engel olunmaya çalışılan silahları, insan bakış açısından algılanacakları şekliyle, işgalci yaratıklara karşı

kullanmaları söz konusu olabilir. Ve bu da önlenmeye çalışılan patlamalara, silahlar her ne kadar başkasına yöneltilmiş olsa da, neden olabilir.
D: Tabii olay o noktaya gelecek olsa dünya dışı varlıklar kendilerini gayet iyi savunabilirler sanıyorum.
P: Savunmaya gerek olmazdı. Varlıklar basitçe ortadan kaybolurdu. Cisimsizleşerek başka bir varoluş alemine giderlerdi. Silahları etkisiz hale getirebilecekleri de söylenebilir ama bu konuda sonsuza kadar spekülasyon yapılabilir ve bunun şu noktada bir yararı olmaz.
D: O halde o kadar şiddetten uzak yapıdalar ki kendilerini bu duruma sokmazlar bile öyle mi?
P: Kendilerini böyle bir olayın gerçekleşmesine zemin hazırlayacak bir duruma sokmazlar.
D: İnsanlar dinleyecek olsa bu varlıklar onlara neler öğretebilirdi?
P: Henüz bu gezegende evrensel kavramlar yerleşmiş olmadığı için şu anda insan anlayışının dışında kalan sevgi ve anlayışın da ötesinde pek çok ders var. Bu kavramların yerleşmesinden sonra politika ve politik bağlantılar ve benzerine ilişkin birçok yeni kavram daha tanıtılacak. Örneğin insanın benliğine ilişkin, toplum içindeki benlik algısına ilişkin birçok yeni düşünce insanlara sunulacak.
D: Varlıklar politikamızla ilgilendikleri zaman insanlar bunu müdahale olarak algılamayacak mı?
P: Şu an bu gezegende bilinen şekliyle politika kalmayacak çünkü bu evrensel politika değil. Eski usullerin tümü yıkılıp sil baştan başlanacağı için insanlar bu yeniliği kabul etmeye hazır olacaklar. Tarihi baştan yazmanın yolu bu olacak.
D: O zaman başka türlü bir devlet kurmamıza mı yardım edecekler? Ya da siz nasıl söylemek istersiniz?
P: Bu doğru. Bu girişimde yardımcı olacaklar. Dünya devleti gibi bir devlet olacak bu.
D: İşleyen düzeni değiştirmeyi de bazı insanlar müdahale olarak adlandırabilir.
P: Eski usuller tarafından algılandığında bu doğru bir ifade. Değişime direnç gösterenler bunu müdahale olarak algılayabilirler. Ancak insanlık tarihinde eski usullerin yanılma payını gösteren bolca kanıt var. İnsanın bu kanıtları görmesi için asırlarca geriye bakması gerekmiyor, birkaç saat geriye bakması yeterli. Böylece yeni bir usule ihtiyaç olduğunu açıkça görmek mümkün olmalı. Ve ardından insanlığa ve onların gezegenine en

uygun olan yeni usul onlara verilmeli. Eski usuller ortadan kalktığında yeni usuller verilecek.
D: Bu kadar farklı görüşün olduğu bir yerde dünya çapında bir devlet kurmanın çok zor olacağını tahmin ediyorum.
P: Söylendiği gibi eski usuller yıkılacak ve ondan sonra yeni usuller öne sürülecek. O anda eski usuller zaten var olmayacak.
D: Ama insanlar Birleşmiş Milletler ve Milletler Cemiyeti gibi şeyler denedi ve hep engellerle karşılaştı.
P: Bu doğru. Size farkında olmanızı, uyanık olmanızı ve açık görüşlü olmanızı söyleyebiliriz. Zira ışığa yürüyecek olanların yeniyi kucaklayabilmek için eski usullerle bağlarını koparmaları gerekir. Eski usullerle bağlarını ne kadar kolay koparırlarsa yeniyi kabul etmeleri de o kadar kolay olur.
D: Direnenler de olacaktır ama. Yaşam tarzlarının değiştirilmesini düşman güçleri tarafından işgal edilmek ya da ele geçirilmekle bir tutacaklardır.
P: Öyleyse bu üzücü çünkü eski usullere tutunuyorlar demektir ve gezegenin tarihi böyle fikirlerin üzerine düşülmesine izin vermeyecektir. Böyle insanlar daha az katı bir yaklaşıma sahip olanlara göre çok daha fazla zorlanacak. Gezegenin mirasının tarihi böyle insanlar tarafından durdurulamaz.
D: Bence bu yüzden insanlar uzaylıların ya da dünya dışı varlıkların... Deyim yerindeyse "kötü" olduğuna inanıyor. Çünkü alıştıkları düzeni değiştirmek istemezler.
P: Dünya dışı varlıklar tarafından yardım görmek bu gezegenin kaderi. Ve bu nedenle katılmayı reddedenler, kabul edip katılanlardan çok daha fazla zorlanacak.
D: Peki çok sayıda insan bu fikre uymak istemezse ne olacak?
P: O zaman çok sayıda insan kendini çok zorlanırken bulacak. Daha önce de söylendiği gibi, kader değiştirilemez. Tıpkı çocuğunu doğurmak istemeyen hamile bir annenin son dakikada doğumu engelleyemeyeceği gibi. O ne kadar karşı çıkarsa çıksın, *çocuk doğacaktır.* O yüzden doğuma yardımcı olmak onunla savaşmaktan çok daha kolay olur.
D: İnsanlardan bazıları gidişata ayak uydurmak istemezse dünya dışı varlıklar bize düşmanlık besler mi?
P: Bu doğru değil. Çünkü en başta onların burada bulunma nedeni destek olmak, yardım etmek, bu girişimde ebe gibi bir rol oynamak.
D: Yeterli sayıda insan değişmek istemezse bir savaşın ortaya

çıkabileceğini düşünüyorum. Böyle bir durumda şiddet baş gösterebilir.
P: Bu doğru değil. Çünkü varlıkların oynayacağı rol, bir savaşın ortaya çıkması için gereken sayıda kalabalığa bir şeyi dayatmaya kadar götürülmez. Çabalar kimseye hissettirmeden, perde arkasından yürütülüyor. Her şey yavaşça gerçekleşecek. Bu bir evrim, devrim değil.
D: Bu daha net oldu. Ben her şeyi bir anda değiştirmeye çalışacaklarını sanmıştım. Buna direnecek insan çok olur.
P: Değişim insanlara tepeden indirilmeyecek çünkü böyle yapmak insanların değişmeye karar vermesine olanak tanımaz.
D: Bu varlıklar dünya liderlerini etkileyecek mi?
P: Şu anda da etkiliyorlar.
D: Nükleer silahları kullanmamaları yönünde etkileyebileceklerini düşünüyor musunuz?
P: Buna başvurmamaları yönünde teşvik ediliyorlar. Bu doğru. Etki telepatik olarak öneride bulunma şeklinde ve bu silahların kullanılmaması yönünde.
D: O zaman görünmelerine gerek yo, bunu zihinsel yolla yapabilirler...
P: Doğru. Bu her insanın da yapabileceği bir şey, sadece dünya dışı varlıklara özgü değil.
D: Bana verdiğiniz tüm bu bilgileri kullanmamda ve başka insanlara aktarmamda herhangi bir sakınca var mı?
P: Tabii ki yok ama bir şartla... Eğer bir insan buna inanmak istemiyorsa "esas" gerçeği o varlığa sunma çünkü gerçek, onu algılayanın algısıyla sınırlıdır. Eğer kabul etmeye hazırlarsa, onlara izin ver. İnançlarını zorla değiştirmeye çalışma. Senin başka birini etki altına almaya çalışmayacağını anlıyorum. Sadece bu bilgilerin, onları isteyenler için olduğunun altını çizmek istiyorum. İstemeyenler, bunu almamakla yanlış yapıyor olmaz. Sadece almaya hazır değillerdir, o kadar.
D: Zaten alsalar da anlamaları mümkün olmaz muhtemelen.
P: Almaya hazırlarsa, zaten anlarlar. Buna onlar karar versin. Şu anda anlayabilecek olan çok insan, ileride anlayabilecek olan daha çok insan var. Bilgiyi kendileri için doğru olan zamanda bulmalarına izin ver çünkü hazır olduklarında arayacaklar ve bulacaklar. Senin amacının bir parçası da bu.
D: O zaman ben yazacağım, almaya ya da almamaya onlar karar verecek. Bize söylemek istediğiniz başka bir şey var mı?
P: Sadece anladığım kadarıyla bu zamanda bu gezegendeki en önemli şeyin insan bilincinin yükseltilmesi olduğu. Orta Doğu'daki savaşlar şu

anda gezegenin içinde bulunduğu durumun klasik örnekleri. Ve sadece Orta Doğu'da da değil. Güney Amerika ve hatta sizin kendi ülkenizde, şehirlerinizde bile insanların diğerlerine karşı kayıtsızlığı ve düşüncesizliği rahatça görülebilir. Bu farkına varılması gereken en önemli şey. Eski bir klişeyi kullanmak gerekirse, bir yolculuğun başlaması için bir adım yeter. Ama o adım herkes tarafından atılırsa gerisi gelir. Bazen başkalarının takip etmesi için o ilk adımı atmak yeterlidir.

Eğer Phil gerçekten de bir yıldız çocuğuysa, gerçekten uzaylıysa, o zaman dünyamıza onlardan daha fazlasının gelmesi gerektiğini söyleyebilirim. Çünkü onların nazik ruhlarına çok ihtiyacımız var. İnsanlığa bu yeni kandan yeterli miktarda verilirse belki şiddet azalır ve dünyamız sonunda barış ve uyum içinde yaşanacak bir yer olur.

BÖLÜM 20

GECE TERÖRÜ

İşin doğrusu, bu kitabın çoktan bitmiş olması gerekiyordu. Aslında bitmişti de. Onu son haline getirmiş ve birkaç yayıncıya göndermiştim. Yazım kurallarına göre hikaye sonuç kısmına ulaştığında bitirmenin vakti gelmiştir. Uzatmak iyi sonuç vermez ve çoğunlukla hayal kırıklığı getirir. Ama 1987'de Phil'in dosyasını yeniden açmama sebep olan bir şey oldu. Dünya'nın tohumlanmasıyla ilgili bu kitapta geçen bilgiler 1984 ve 1985'te gelmişti. Sonrasında Phil hayatına devam etti ve ortaya çıkardığımız tuhaf anılarla iyi bir şekilde başa çıkıyor gibi görünüyordu. Onları ait oldukları yerlere koymuş ve üzerlerine daha fazla kafa yormamıştı. Ben de bir türlü bulunamayan yayıncıyı aramayı sürdürürken başka deneklerle çalışmaya ve başka kitaplar yazmaya devam etmiştim.

Geçen iki sene beni çok geliştirmişti. Çalışmalarım acayipliğin uç noktasına doğru ilerlemişti. Bu durum beni artık şaşırtmıyordu ama hala merakımı cezbediyordu. Tüm bulgularımı açık fikirlilikle kabul ediyordum. Geçmiş yaşam çalışmama ek olarak 1987'de MUFON[3]* (Müşterek UFO Ağı) ile UFO'lar tarafından alıkonulduğundan şüphelenilen vakalar üzerinde çalışmaya başlamıştım. Artık sadece yüzlerce yıl önce başka yaşamlarda olan olayların yarattığı travmalara ve insanların o hayatların derslerini şimdiki hayatlarındaki problemlere nasıl uygulayabileceklerine odaklanmıyordum. Artık deneklerimin bu hayatta yaşadıkları olaylarla da ilgileniyordum. Bu, tekniğimi değiştirmem gerektiği anlamına geliyordu. Denekler sıklıkla korumacı bilinçaltının onlardan saklamayı seçtiği garip olaylarla baş etmekte zorlandıkları için farklı bir terapi yöntemi uygulamam gerekiyordu. Birkaç kişiden aldığım bilgileri derliyor ve deneyimleri arasındaki benzerlikleri not alıyordum. Bu çalışmayı, normal reenkarnasyon çalışmama ek olarak yapıyordum. Vardığım sonuçlar ve teoriler, UFO'lar tarafından alıkonma vakalarını incelediğim *Koruyucular (The Custodians)* adlı gelecek kitabımda sunulacak.

Bu sırada (1987) Budd Hopkins ve Whitley Strieber da UFO'lar tarafından alıkonma üzerine ilgi uyandıran kitaplar yazdılar ve halkın ilgisini bu alana çektiler. Onların bu kitapları yazarak Pandora'nın kutusunu açmış olduklarını birkaç yıl sonra fark ettim. İnsanların neredeyse hayatları boyunca bilinçaltlarında yatan deneyimlerin anıları, bu

kitapları okuduktan sonra aniden yüzeye çıkmaya başlamıştı. Belki de gizli amaçlarından biriydi bu. Belki de toplumun genelinde bu anıların ortaya çıkmasının zamanı gelmişti zira daha sonra bunun doğru olduğunu öğrenecektim. Belki de anılar her zaman bilinçli zihnin sınırına yakın bir yerde duruyordu ve bu uyaran ortaya çıkmaları için yeterli olmuştu. Ama böyle bir şey ancak beceriklilikle yapılan karmaşık bir planın parçası olabilirdi. Aklımızın alabileceğinden çok daha zekice bir planın...

Sanırım Phil'in başına da aynı şeyin gelmesi beni şaşırtmamalıydı. Uzaylı olduğu hayatlara dair anılara sahip olan birinden daha fazla kimin şimdiki hayatında uzaylılarla temas yaşama ihtimali olabilirdi ki? 1987 yılında bir gece Phil beni aradı ve onu bir şeyin rahatsız ettiğini hemen anladım. *Komünyon (Communion)* adlı kitabı okumayı yeni bitirdiğini söyledi. Kitabı ilginç bulmuştu ama içindeki iki şey onu rahatsız etmişti. Onda gizli kalan bazı anıları uyandırmışa benziyorlardı ve ne anlama geldiklerini çözemiyordu. Whitley Strieber kitapta uzaylının kendisi yerine "ekran" görevi gören bir baykuş gördüğünden bahsediyordu. UFO çalışmalarımda böyle durumlarla ben de karşılaşıyorum ve onlara "örtü" (overlay) adını veriyorum. Onlara ne dersek diyelim, bilinçaltının gerçekte orada olanı örtmek için onun yerine koyduğu koruyucu ekranlar oldukları anlaşılıyor. Bunlar bireyin şok geçirmesini önlemek için uzaylıların kullandığı bir çeşit perdeleme yöntemi de olabilir. Eğer bu doğruysa, zihinlerimizi manipüle etmekte usta oldukları çok açık. Ancak bu anıların yüzeye çıkmaya başlamaları da tekniklerinin mükemmel olmadığını kanıtlıyor. Tabii bunun için bir zaman sınırı ya da süre koymuş değillerse...

Strieber, peygamber devesine benzeyen garip, böceksi bir şeyden de bahsediyordu. Kitabın geri kalanı Phil'i rahatsız etmemişti ve başka anılar getirmemişti. Ama kitaptaki bu iki olay Phil'in birkaç yıl önce Kansas'ta yaşadığı sırada gördüğü korkunç bir rüyanın anılarını geri getirmişti. Onun gerçekten bir rüya olup olmadığını merak ediyordu. Bundan bir şey çıkıp çıkmayacağını görmek için bir seans yapmak istedi.

Bir buluşma ayarladık ve Phil 1977'de Lawrence Kansas'ta yaşarken gördüğü rüyalardan hatırladığı şeyleri anlatmaya başladı. O sırada 21 yaşlarındaydı ve kız kardeşiyle yaşadığı ve intihar girişiminde bulunduğu San Fransisco'ya henüz gitmemişti. Eğer bir devamlılık söz konusuysa belki de bu garip olayları sonunda birbirine bağlayabilirdik. Birbirinden ayrı iki olay hatırladı. Aynı gecede yaşanıp yaşanmadıklarından emin değildi ama Kansas'ta yaşadığı sırada gerçekleştiklerini biliyordu.

Sinemaya gittiği Ottawa'dan arabayla Lawrence'a dönüyordu. Rahat bir akşam geçirmişti. İzlediği bir komedi filmiydi, korkutucu bir şey değildi. Akabinde yaşanan olayı tetikleyecek hiçbir şey yaşamadığı kesindi. Otoyol çift yönlü dar bir asfalt yoldu ve çok az insan gece vakti bu yolu kullanıyordu. Karanlıktan kocaman bir kuş belirdiğinde Phil öylesine şaşırmıştı ki arabanın içinde eğilmişti. Bunun fare ya da ölü hayvan bulmak için yolu tarayan büyük bir baykuş olduğuna kanaat getirmişti. Yolun ortasından, yere çok yakın uçuyordu. Aniden farların önüne doğru gelmişti ve Phil ona çarpacağını sanmıştı. Bunun çok olağandışı bir olay olduğunu düşünmüştü ve aniden olduğu için çok korkmuştu. Komünyon'da baykuştan bahsedildiği zaman aklına gelen anı buydu. Olayın ardından Phil eve gitti ve yattı. İkinci olayın aynı gece gerçekleştiğini düşünüyordu ama anı karman çorman bir hale geldiği için emin de olamıyordu.

Sabahın dördünde aniden uyandığını hatırladı. Ter içinde kalmıştı ve dehşet içindeydi. Hayatında hiç bu kadar korkmadığını söyledi. Bir rüya görmüştü ve bu rüya zihninde hala taze ve gerçekti. Bana rüyayı anlatmaya çalışırken, aradan 10 sene geçmesine rağmen hala etkisinde kalmış olduğunu görebiliyordum.

"Önce, rüyada, ben ya da ruhum bir cıva baloncuğu ya da... Su damlası gibiydi. Ve sanki dev bir başparmak... Bir yerden aşağı indi ve ben olan bu baloncuğun ya da damlanın üzerine bastırdı. Bir başparmak görmedim ama baskı hissi çok gerçekti. Sanki ruhum ya da her neyse, fiziksel bedenimden dışarıya itiliyordu. Bir farkındalık ya da bilinç baloncuğu gibiydim ve parmağın yaptığı baskı altında esniyordum. Yavaşça indi, aşağı bastırdı ve sonra tekrar yukarı çıktı."

Rüyada çok daha fazla şeyin olup bittiğini biliyordu ama o garip yaratıktan başka bir şey hatırlayamıyordu. Yaratığı insan boyutunda bir peygamber devesine benzetmişti. Onu korkutan, o şeyin ağız bölgesinden çıkan bir tür sonda olmuştu ve yaratık onu sırtının sağ tarafına batırmıştı. O sırada felç olmuş gibi hissediyordu. "İstesem de kıpırdayamayacağımı hissediyordum ama kıpırdamamam *gerektiğini* de biliyordum. Karşı koymuyordum çünkü bana zarar verilmeyeceğini biliyordum ama yine de rüyada dehşet içindeydim."

Peygamber devesi denince aklıma hep büyük çıkık gözlü, küçük suratlı ve uzun katlanan bacaklara sahip bir yaratık gelir. Ama gördüğü yaratığın bundan daha fazlası olduğunu söyledi. "Genel bir silueti dışında yüzü o kadar ayrıntılı görmedim. Ucunda kafa olan bir sopa gibiydi.

Yukarı kalkan kolları ya da ona benzer uzantıları var gibi görünüyordu. Rüyadayken onu bir peygamber devesi olarak tanımlamak çok kolay olmuştu."

Sonda sırtına girdiğinde bir şeyler hissetmişti ama bunlar acıyla alakalı hisler değildi. "Bir şeyin sırtıma girdiğine dair çok gerçek, fiziksel hislerdi ama acı yoktu. Irzıma geçiliyor gibi hissediyordum ama bu his fizikselden ziyade psikolojikti. Çok yabancı bir histi. Olaylar üzerinde *benim* kontrolümün olmaması ve kontrolün onlarda yani bu şeyde, her neyse onda olması hissi... Buna etik açıdan bir itirazım yoktu. Sadece kendimi hiç rahat hissetmediğim bir durumdu. Tarif etmek zor. Dediğim gibi, 10 sene önceydi ve olanları bir yerlere de yazmadım. Kitap bu anıyı canlandırana kadar bunun üzerine pek düşünmemiştim bile."

Ardından Phil rüyayı gördükten sonraki tepkilerini anlatmaya başladı. "Uyandım ve kabus gördüğümü düşündüm. Hiç böyle saf bir korku yaşamamıştım. Korkudan ölecek gibi hissettiğimi biliyorum. Kalktım ve dairemdeki tüm ışıkları yaktım. Karanlık istemiyordum. Dolapların içindeki ışıkları bile yaktım. Ve dua ettim. Ertesi sabah şehre inip bir rahibi görmeye gitmeye ve yeniden Katolik kilisesine katılmaya ikna olmuş haldeydim. Dindar bir insan değilim ama aklıma gelen tek şey buydu. Sadece rüyamda beni dehşete düşüren kötü bir şeyin varolduğunu düşünüyordum. Sanırım ona kötülüğü ben atfettim çünkü rüyanın içinde hiç de kötüymüş gibi hissetmemiştim. Ama bununla başa çıkma yöntemim bu olmuştu sanırım, ona kötü diyerek... Çok korkunç bir kabustu, hayatımda gördüğüm en kötü rüyaydı. Beni bu kadar korkutan bir şey yaşamamıştım hiç. Yıllar içinde rüyadan bahsettiğim olmuştu ama kitap bir bağlantı olabileceğini ileri sürene kadar rüya ile gerçek bir deneyim ya da alıkonma arasında hiç bağlantı kurmamıştım. Büyük ihtimalle sadece kötü bir rüyaydı ama yine de bir bakmak istiyorum."

Phil kitabın son kısmında deneyimleri hakkında konuşan bir grup olduğundan da bahsetti. Ve içlerinden birkaçının, aslında deneyimlerini belli bir süre boyunca hatırlamamaları *gerekiyormuş* gibi hissettiğinden söz ediliyordu. Sanki hatırlamamaya programlanmışlar gibi... Kendisinin yaşadıklarının da bununla ilgili olabileceğini düşünüyordu. Rüya eğer gerçek bir karşılaşmaysa o günden sonra yaşadığı şeyleri etkileyebileceği için belki de hatırlamaması gerektiği yorumunu yaptı. Sonrasındaki olayları doğru açıdan yorumlayamayabileceğini, bağlam dışında kalacaklarını düşünüyordu. O zamanlar bu tür bir deneyimi sindirmeye çalışmak çok rahatsızlık verici olurdu. Yaşananlar gerçekse, onları

hatırlamanın zamanının gelmiş olduğunu hissediyordu.

Strieber'ın grubundakilerden bazıları, karşılaşmaların ardından psişik güçlerinin arttığını da rapor etmişlerdi. Phil bunun kendisinde de olduğunun farkındaydı. Kaliforniya'daki intihar girişiminden bu yana psişik farkındalığı belirgin biçimde artmıştı.

Alıkonma anıları bilinçaltımızda rüyalarla gizleniyorsa bu, uzaylıların gerçek deneyimleri gizlemekte ne kadar etkin olduklarını gösterir. Zihnimizi ne kadar iyi tanıdıklarını, bizi bizden bile iyi tanıdıklarını ortaya koyar. Ama belli ki hipnoz aracılığıyla bilgiye ulaşabileceğimizi tam olarak anlamış değiller. Okuduğum bazı kitaplarda bilginin orada olduğunu fark ettiğimiz zaman ona ulaşabilmemizin ve neyi aramamız gerektiğini bilmemizin onları şaşırttığından söz ediliyordu. Bunları bu şekilde ortaya çıkarabileceğimizden haberleri yoktu ve bunu öğrenmek onları rahatsız etmişti. İnsanların gözlemlediği ya da karşılaşma yaşadığı bazı vakalarda yaşananların hipnozla ortaya çıkarılmasını önlemek için uzaylıların başka yöntemler denediğini duymuştum. Bu yöntemlerin ne kadar etkili olduğu konusundaki tartışmalarsa sadece spekülasyon olmaktan ibaret.

Kayıt cihazını çalıştırdım ve seans için hazırlanmaya başladık. Phil'i o ana geri götürmeye ve kabusun huzursuzluk veren anısından bir şey çıkıp çıkmayacağına odaklanacaktım.

İki senedir birlikte çalışmamış ya da hiç seans yapmamış olmamıza rağmen anahtar sözcük, sanki hiç ara vermemişiz gibi mükemmel şekilde işe yaradı. Phil anında derin bir transa girdi ve kendimizi yeniden bilindik sularda bulduk. Ancak bu sefer Phil'in geçmiş yaşamı yerine şimdiki yaşamından bir olayı keşfedecektik. Bunlar çok hassas konulardır. Bilinçaltının tehlikeli gördüğü topraklara izinsiz girersek, daha ileri gitmemize ve Phil'in hatırlamasına izin vermeyebilir. Sonuçta bilinçaltının görevi de budur: bireyi zararlı bulduğu bilgilerden korumaktır. Bir araştırmacı olarak benim görevimse bilinçaltını bunun güvenli olduğuna ve bilginin ortaya çıkmasına müsaade edebileceğine ikna etmektir. Bunların hiçbiri kolay değildir ama zaten psişik araştırma hiçbir zaman kolay değildir.

Phil'den 1977'de Kansas'ta yaşadığı zamana gitmesini istedim. Anında adresi verdi ve eski bir evde bulunan tek yatak odalı daireyi tarif etmeye başladı. Ev sahibi olan kadının adını hatırladı ve uçakların radyo sistemlerini tamir ettiği elektronik şirketindeki işinden bahsetti.

Onu sinemadan döndüğü ve o garip deneyimi yaşadığı geceye

götürdüm. Hemen soğuk bir Ekim gecesinde otoyolda araba kullanırken aniden karanlıktan çıkıp yolun ortasında doğrudan arabaya doğru uçan büyük baykuşu görüşünü tarif etmeye başladı. Kuş onu ürküttü çünkü bir an için ona çarpacağını sanmıştı.

D: O gece yaşanan tek garip şey bu muydu?
P: Sanırım daha fazlası vardı ama... Sanki bana daha fazlası olmadığı söylenmiş gibi hissediyorum. (Ani bir aydınlanma.) Baykuşu görmedim! Görmem *söylendi.*
D: Aslında orada bir baykuş yoktu mu demek istiyorsun?
P: Hayır, yoktu. Onu görmem söylendi, ya da önerildi.
D: Ne demek istiyorsun? Kim tarafından söylendi?
P: Işıklar görüyorum. Sadece bir görünüp bir kaybolan ışıklar. Yolun dışındalar, yerdeler.
D: Sence bunlar evlerden gelen ışıklar mı?
P: Hayır, hayır. Farklı renklerdeler. Neon renkler gibi görünüyorlar, mavi ve kırmızı... Canlı renkler.
D: Noel ağacı renkleri gibi mi?
P: Daha canlısı. Sağ tarafımda gibi görünüyorlar... Ağaç gibi bir şeylerin arasında ya da... Net göremiyorum. Ara ara görüyorum. Ama orada ışıklar ve bir hareket var gibi görünüyor. (Ciddi bir şekilde) Bilmenin zamanı olduğunu hissediyorum. Hatırlamanın zamanı geldi.
D: Ne olduğunu mu?
P: Bir şey bana yoldan sapmamı söylemiş gibi hissediyorum. Sağa doğru... Orada ağaçlara doğru giden toprak bir yol ya da patika vardı. Yoldan çıkmam söylenmiş gibi hissediyorum. (Yumuşak bir şekilde) Bu doğru olmaz. Yoldan çıkmak doğru olmaz.
D: Ne demek istiyorsun?
P: Ne demek istediğimi bilmiyorum. Sanırım yoldan çıkmak istemiyorum. Sanırım yoldan sapmam lazımdı ama ben istemiyorum.
D: Saptın mı?
P: Hayır. Yolun ortasında durdum... Çünkü yolun ortasında bir ışık vardı. Bir ışık var. (Duygusal bir şekilde) Beni... *Durdurdular.* Yolun orta yerinde. Öfkeliyim. Öfke hissediyorum. (Anlayışlı bir şekilde) Bunu yapmak istemedim. Ve onlar yine de yaptı.
D: Seni kim durdurdu?
P: Onlar. *Onlar.*
D: Onlar kim?

P: Bilmiyorum. Kim olduklarını bilmiyorum. Yolda bir ışık var. Ve otobanın ortasında *durmak* zorunda kaldım.
D: Sence motorlu başka biri olabilir mi bu?
P: Hayır, olmadığını biliyordum. Ama bunu deneyimlemek istemedim. Buna hazır hissetmiyordum. Hazır olduğumu sanmıştım... İstemiştim ama hazır değildim.
D: Ne demek istiyorsun? Bu daha önce de yaşadığın bir deneyim mi?
P: (Duraksamanın ardından yumuşak bir şekilde) Evet.
D: Ve tekrar deneyimlemek istediğini mi düşünmüştün?
P: Ben... (İç geçirme) Bilmiyorum. Anlamıyorum.
D: Ama ışığı gördün ve bu seni öfkelendirdi. Sonra ne oldu?
P: Arabaya geldiler... Bundan hoşlanmıyorum çünkü buradalar. Ama beni incitmeyeceklerini biliyorum. Uyuşmuş gibi hissediyorum. Bu ben değilim. Kim olduğumu bilmiyorum. Ben nereye gittim bilmiyorum.
D: Neye benzediklerini görebiliyor musun?
P: Emin değilim. Küçükler. Onlara bakabilir miyim onu bile bilmiyorum. Onları görmek istemiyorum. Ve ellerini... Üzerimde hissediyorum. *Soğuk* ve... Nemliler. Neden *beni* istediklerini anlamıyorum. Neden ben? Neden ben? Beni bir şey için istiyorlar. Ama iyi niyetliler. Onların... Sevgisini hissediyorum. Anlamıyorum. Küçükler ve derileri gri renkte. Ve... Kel gibi görünüyorlar. Koca kafalılar ve küçük, minicik parmakları var.
D: Peki ya yüzleri?
P: (Duraksama) Gördüğüm tek şey kocaman gözler. Ama çocuk gibiler, küçük, minicik çocuklar gibiler. Hepsi tutuyor... Dokunuyor... Dokunmaları rahatlatıyor.
D: Sayıca çoklar mı?
P: (Duraksama) Emin değilim. Dört ya da beş kişiler sanırım.
D: Bundan sonra ne oldu?
P: Arabayı yolun ortasında bırakamam. Ve bırakamayacağımı söylüyorum. Ve bırakmanın bir mahzuru yok diyorlar. Bu garip çünkü arabayı yolun ortasında bırakmak istemiyorum. Ama bırakabileceğimi söylediler. O yüzden bıraktım.

Bu ayrıntı daha sonra tartışmaya neden oldu. Normalde böyle vakalarda insanlar otomatik olarak ana yoldan saptıklarını ve beklenmedik olayların gerçekleştiği ıssız bir yere gittiklerini söylerler. Bu vakadaysa Phil ıssız patikadan gitmeyi reddetmişti ve bu nedenle arabası otobanın ortasında kalmıştı. Bu karşılaşma sırasında arabaya ne olmuştu? Trafik için

tehlike yaratmaz mıydı? Ya da en azından polisin dikkatini çekmez miydi? Küçük yaratıklar bunun sorun yaratmayacağını belirtmişti. Aracı görünmez kılacak yöntemlere mi sahiptiler? Ya da komik ama araba havada sallandırılıp geçen arabaların görüş açısının dışına mı taşınmıştı? Ya da olay süresince zaman durdurulduğu için arabanın otobanın üzerinde ya da yolun dışında olup olmaması fark etmiyor muydu? Bunun üzerine bir sürü spekülasyon yapılabilir. Yanından geçen motorlu taşıtlar ne görmüştü ya da bir şey görmüş olabilirler miydi? Bu teori, UFO'lar tarafından alıkonma vakaları üzerine deneyimlerimi anlatan *Koruyucular (The Custodians)* adlı kitabımda daha detaylı olarak işlenecek.

Bu noktada Phil arabadan çıktığını ve onu nazikçe okşayan yaratıklar tarafından toprak yola doğru yönlendirildiğini söyledi.

P: Gemiye gittik. Yürümeme izin veriyorlar. Ama... Ben yürürken beni tutuyorlar, bana dokunuyorlar. Dokunuşlarıyla beni rahatlatıyorlardı. Bırakmak istemiyor gibi görünüyorlardı. Beni yönlendiriyor gibilerdi. Ve yürüdüm. Kötü değillerdi.

Garip bir şekilde bu yaratıklarla tanışıklığı vardı. Ona sanki onu tanıyorlarmış gibi davranıyorlardı. Bu, Phil'in zihninden korkuyu sildi. Garip bir şekilde arkadaşlar arasındaymış gibi hissetti. Daha sonra analiz etmeye çalıştığında bu kısım kafasını karıştırdı.

D: Sözlerle mi konuşuyorlardı?
P: Hayır. Sözlerden ziyade... Hislerle. Duygularla. Sadece biliyordum. Anlayabiliyordum. Açılan bir kapak ve bir giriş var. Ve biz o girişe doğru yürüdük.
D: Merdiven gibi bir şey mi var?
P: Hayır, rampa gibi, merdiven yok. Ve geminin içi ışıkla dolu gibi görünüyor. Bir koridor var. Dış cephe boyunca uzanıyor gibi görünüyor. Duvarlar tavana doğru kıvrılıyor. Geminin dış hatlarını takip eder şekilde kıvrılıyorlar. Her yerde ışık var. Ama... Işık sadece geliyor, sadece orada. Birini bekliyor ya da arıyor gibi görünüyorlar. Rampanın başında durduk. Ve koridorun ucunda biri var... Sağ tarafımda. Bir şey hazırlıyor gibi görünüyorlar. Kontrol odası orada... Rampanın solunda. Pencereleri görebiliyorum ama... Kontrol panelini anlamıyorum.
D: Tarif edebileceğin neler görüyorsun?
P: Topuzlar, konsolda başında topuz olan çubuklar var gibi görünüyor.

D: Ayırt edebildiğin başka bir şey var mı?
P: (Bakınıyormuş gibi bir duraksama) Emin değilim. Bunun gerçek olduğundan bile emin değilim.
D: Sorun değil. Yine de bunun hakkında konuşabiliriz.
P: Yıldız haritasına benzer bir şey var gibi görünüyor. Daha sonra bana bir yıldız haritası göstermişler gibi görünüyor.
D: Daha sonra seni o odaya mı götürdüler?
P: Odadan ziyade koridora dahil bir alandı. Koridor o alana açılıyordu.
D: Peki, hadi geri dönelim... Birini beklediğinizi mi söylemiştin? Önce orada ne oluyor onu görelim.
P: (İç çekiş) Korkuyorum çünkü ne olacağını biliyorum. Ve olmasını istemiyorum.
D: Ne demek istiyorsun? Ne olacağını biliyor musun yani?
P: Ne yapacaklarını biliyorum. Biliyorum işte. Olacak şey hoşuma gitmiyor. Şeyden korkuyorum... (Duraksama)

Phil gözle görünür şekilde kıvranıyordu ve her ne olmak üzereyse istemeyerek şahit oluyordu. Onu rahatsız ettiği belli olduğu için ona bu sahneye katılmak zorunda olmadığı yönünde komutlar verdim. Bir gözlemci olarak seyredebilirdi. Böylece duygusal olarak etkilenmekten de kurtulurdu. Eğer isterse böyle bir seçeneği vardı.

D: Kimi bekliyorlar?
P: (Duraksama) Sanırım beni bekliyorlar. (İç çekiş) Sanırım yapıp kurtulmaya karar verdim. Bir şekilde onları yüz üstü bırakmak, hayal kırıklığına uğratmak istemedim. Onları seviyor gibiyim. Onlar... İyi insanlar. Bana hissettirdiklerini seviyorum. Ve her şeyin yolunda olduğunu söylediler. Ben de... Devam edebileceğimi düşündüm sanırım.
D: Sence seçim şansın var mıydı?
P: Bilmiyorum. Bilmek istemiyorum.
D: Peki, hadi devam edelim ve ne olduğunu görelim. Daha sonra nereye gittin?
P: Koridordan aşağı, sola. Soldaki ikinci kapı. Kapı beyaz. İçeride her şey beyaz.
D: Bir şey görüyor musun?
P: Evet. (Duraksama ardından duygusal bir şekilde) *Onu! Onu* görüyorum. *Ondan* hoşlanmıyorum.
D: Nedir o?

P: Bilmiyorum. Ne olduğunu bilmiyorum. Canlı mı yoksa makine mi bilmiyorum. Ama *ondan* hoşlanmıyorum.
D: Neye benzediğini söyleyebilir misin? Belki ne olduğunu çıkarabiliriz.
P: Eskiden babamın ofisinde bulunan bir şeye benziyor. (Phil'in babası dişçiydi.) Pedalla çalışan bir matkaptı ve orduda dişleri delmek için kullanılıyordu. Dışa doğru açılan bir kolu vardı ve ucunda da matkap vardı. Bana onu hatırlatıyor. Ona benzer bir şey. Bir şekilde öne doğru açılan bir kolu var. Ama bunda daha fazlası da var. (Endişeli bir şekilde) Canlı mı yoksa makine mi bilmiyorum. Sanırım *canlı.*
D: Canlı olduğunu mu düşünüyorsun?
P: Bilmiyorum ama görünüşünü sevmiyorum. Ne olduğunu bilmiyorum. Ona bakmayı sevmiyorum. İzlemek istemiyorum!
D: İstemiyorsan bakmak zorunda değilsin. Sadece bana neler olduğunu da söyleyebilirsin.
P: Bilmiyorum. İzlemiyorum. Bir masanın üzerine uzanıyorum. Beyaz ve... *Soğuk.* Ve benden uzanmamı istiyorlar. Ya da bana uzanmamı söylüyorlar. Bir şekilde... Masaya yatmam gerektiğini *biliyorum.* Yüzükoyun yatıyorum ve bu şey sırtıma giriyor.
D: Hissedebiliyor musun?
P: Evet. Bunun için orada olduğumu biliyorum. Örnek alınması için.
D: Ne gibi bir örnek?
P: Emin değilim. İçeriden bir şey. Sırtımın sağ tarafına girdi.
D: Acı hissettin mi?
P: Hayır, acıtmadı. Ama orada olduğunu biliyordum. Hissedebiliyordum. Ne istediklerini bilmiyorum. Neden?
D: Nasıl bir histi?
P: Onu hissedebiliyordum. Ama acıtmadı. Sadece iyi hissettirmedi. Hoşuma gitmedi.
D: Sana ne yaptıklarını anlatan oldu mu?
P: Her şeyin yolunda olduğunu söylediler. Bir sorun olmadığını. Endişelenmememi. Kontrol etmek için bir örneğe ihtiyaçları olduğunu. Tüm söyledikleri buydu.
D: Ne örneği aldıklarını merak ettim.
P: Bilmiyorum. Bilmek *istemiyorum...* Bunu yapmak istemiyorum. Ama yapıyorum. Çünkü buna ihtiyaçları var.
D: Ve buna ne için ihtiyaçları olduğunu sana söylemiyorlar mı?
P: Sormadım. Bilmek istemiyorum.
D: Kıyafetlerin hala üzerinde mi?

P: Hayır. Koridorda çıkarıldılar. Odadan önce.
D: Bu sana kendini nasıl hissettiriyor?
P: Beni rahatsız etmedi. Kıyafetlerle ilgili bir şey var... Kirliydiler, mikropluydular, içeri alınmamalıydılar. Geminin içine alınabilirlerdi ama odaya değil.
D: Sonra ne oldu?
P: Bolca sevgi. (Duraksama) Başıma bir şey yaptılar. Onu hatırlamıyorum. Basınç uygulayan bir cihaz ya da bir çeşit... Uyarma. Bilmiyorum. Bir çeşit enerji. (İnanamayarak) Bilincimi çıkardılar! Bir şekilde, onu çıkardılar. Bana bilinci bedenden nasıl çıkarabildiklerini ve kavanoz gibi bir şeye koyabildiklerini gösteriyorlar. Böylece bedenin üzerinde çalışılabiliyor ya da... Bilinç zarar görmeden bedene bakılabiliyor. Endişelenmeye gerek yok. Nasıl oluyor bilmiyorum. (Phil'in rüyasında bastırarak onu bedeninden çıkaran dev bir başparmağı olarak tarif ettiği şey bu olmalıydı.) Şey der gibiyim... "İşte buradasın. Buradasın. Orada değilsin." Baskıyı... Kavanozun içinde de hissediyorum.
D: Kavanozdaymışsın gibi hissettin mi?
P: Evet, bir kavanozun içindeydim. Nasıl bilmiyorum.
D: Bedenini görebiliyor muydun?
P: Evet... Masada. O şey daha uzun, gümüş renkli bir iğneyi sırta batırıyordu ve ben hissetmedim. Bunun nasıl yapıldığından emin değilim. Beden hissediyor, bilinç hissetmiyor gibi. O hissi hatırlayan beden, bilinç değil. İkisini birbirinden ayırdılar.
D: Bedene başka bir şey yaptılar mı?
P: İğneden sonra bir şeyler daha yaptılar. Bedeni bir tür ışıkla temizlediler. Mor ışıkla parlattılar. Neredeyse ultraviyole gibi. Mikroplardan arındırmak için. Sonra daha fazla test... Gözler. Dil. Kulaklar. Bir sürü delme, dürtme, kontrol etme... Bir şey arıyorlar. Ne bilmiyorum. DNA mı? Kullanmak... Kullanmak... DNA'yı kullanmak için.
D: Bunun için neden bu kadar delme işlemi yapmaları gerekiyor?

Phil'in sesi değişti ve heyecanlı, korkmuş bir genç adamdan mekanik bir sese döndü. Kendini deneyimden ayırmak ve bilgiyi bulmak için bu noktada kanallığa başvurduğu belliydi. Böylece dışarıdan bakabilir ve duygusallaşmadan devam edebilirdi. Böylesi daha rahat olduğu için bir süre bu şekilde devam etti. Bunu yapmasına alışık olduğum için ne olduğunu fark edebildim. İncelemenin nedenini açıklamaya girişti.

P: Bozulmaları kontrol etmek için. Anomalileri kontrol etmek için. Bulabilecekleri en iyi örnekleri istiyorlar. Tekrar nüfus yaratmakta kullanmak için. İkinci sefer için.
D: Ne demek istiyorsun?
P: İkinci sefer. İkinci Cennet Bahçesi. İkinci nüfus. Yeni başlangıç.
D: Dünya'da mı?
P: Hayır, başka bir yer için. Başka bir dünya. Başka bir yer. Bedenlere ihtiyaçları var. Başka bir gezegene insan yerleştirmek için genetik hammaddeye ihtiyaçları var. DNA'nın arzu edilen kombinasyonları ya da formlarını aşılamak için. Başka bir gezegene insan yerleştirmek için. Değişimden sonra göç etmeyi seçecek olanların yolunu açmak için. Böylece onların daha alışık olduğu bir ortam olacak ve değişimden sonra arkada bıraktıkları bedene çok benzer başka bir bedenleri olacak.
D: Bunları sana söyleyen bir şey mi var yoksa sadece algılıyor musun?
P: Bu bilgi. Karşılıksız ve soran herkese açık. Mülkiyete gerek yok. Onu kabul etmek isteyen herkese açık.
D: Belki onların zihinlerinden alıyorsundur diye düşünmüştüm.
P: Bu doğru çünkü görevlerinin farkındalar. Başka bir gezegende nüfus yaratacak yeni taşıtlar için genetik şablonları alıyorlar. Şu anda bu gezegene hükmeden bozukluklardan arındırılmış, özgür bir ortamda yeniden enkarne olmayı seçenleri barındıracak taşıtlar temin etmek için...
D: Bu konuda bana anlatabileceğin başka bir şey var mı?
P: (Duraksama) Bir çeşit muayene. Kazıma.
D: Nereyi kazıdılar? Bedeninde farklı yerleri kazıdılar mı demek istiyorsun?
P: Evet. İçinde. Farklı yerleri. Farklı amaçlarla. Örnekler alındı.
D: Bu örneklerle ne yapıyorlar?
P: Kültür üretiyorlar. Bedenimizin içinde yaşayan bu yaşam formlarından örneklere ihtiyaçları var çünkü bu formları öbür gezegende istemiyorlar. Onları inceliyor ve hangilerinin kalıp kalmayacağına karar veriyorlar.
D: Bedende bulunan bakteriler ya da mikroskobik yaşam formlarından mı bahsediyorsun?
P: Evet. Bazısı iyi, bazısı değil.
D: Hmm, bu aklıma gelmezdi. O zaman ürettikleri bedenin olabildiğince mükemmel olduğundan emin olmak mı istiyorlar?
P: Evet. Testler. Sondajlar. Kontroller. Ölçümler.
D: Bunu yapmalarını onlara kimin söylediğini öğrenmem mümkün mü? Aldıkları emirler var mı?

P: Grup zihni. Telepatik bilinç. Her şey bir, bir olan her şey.
D: Ama kavanozda ya da bir çeşit kapta olduğunu hissettiğini söylemiştin?
P: Bu doğru. Travmayı azaltmak için bilincin çıkartılmasıydı bu. Böylece farkındalık, fiziksel bedenden ayrı bir yerde tutulabiliyor.
D: O zaman bütün bu dürtmeler ve sondajların farkında değildin.
P: Bu doğru. Farkında olmamaktan ziyade uzaklaştırılmış gibiydim.
D: Gerçekten bir kap mı bu? Bilincin bir şeyin içinde saklanabileceğinden haberim yoktu. Ruha benzer olduğunu ve bir yere konamayacağını düşünüyordum. Bunu biraz daha açabilir misin?
P: Doğru. Bilinç bir enerji formu ve bu nedenle bir enerji alanı içinde saklanabilir. Yani uygun boyutlar ya da enerji elementleri kullanılarak yapılmış bir kap anlamına geliyor bu. Burada yaşam gücünü besleyen ve deneyimin travmasına karşı anestezi etkisi gören bir yaşamı destekleme işlevi söz konusu. Bu basit bir üç boyutlu kap değil. Ancak, benzetme yapmak gerekirse, bir saklama kabı.
D: Peki şu an sen deyim yerindeyse ayrılmış olduğuna ve rahatsızlık duymadığına göre küçük insanları daha yakından görmen mümkün mü?
P: Bu doğru.
D: Bana onları tarif edebilir misin?

Artık ayrılmıştı ve duygulardan tamamen bağımsızdı. O yüzden her şeyi objektif bir şekilde anlatabilirdi.

P: İri, badem şeklinde, biraz yukarı doğru eğimli gözleri var. Derileri gri ve hayvan derisi gibi ya da kalın görünümlü olmasına rağmen elleri çok yumuşak. Dokunuşları çok yumuşak ve rahatlatıcı, başlangıçtaki kadar soğuk ve nemli değil. Soğuk ve nemli algısı görünüşlerinin ima ettiği bir şeydi ya da gerçek algıdan çok görünüşlerine dayanıyordu.
D: Yüz hatları nasıl peki?
P: Biraz çıkık elmacık kemikleri... Çeneye doğru bir daralma ama çıkıklık söz konusu değil. Genel olarak üçgenimsi bir yüz şekli.
D: Ağız ya da burun var mı?
P: Hafif bir ağız şekli var. Neredeyse hiç dudak yok. Dudak izlenimi veren basit bir yapı... Ama çok sevgi ve şefkat dolular. Yüz hatları yavan sayılsa da sevgileri ve ışıkları belirgin.
D: Kulakları var mı?
P: Sadece... Delikler şeklinde.
D: Üzerlerinde giysi var mı?

P: Evet, belirgin, lacivert üniformalar... Üzerinde bir çeşit sembol bulunan bir tulum. Sembolün neye benzediğinden emin değilim.
D: Bu sembol nerede?
P: Sol göğsün üzerinde.
D: Çok büyük mü?
P: Hayır. Üniformaya göre bizim standartlarımıza uygun oranda.
D: Daha sonra bu sembolü bana çizmen mümkün olur mu?
P: Emin değilim. Tarif etmesi kolay bir şekil değil. Çok soyut. Yapılabilir. Zor ama yapılabilir.

Uyandığında resmini çizebilmesi için, ona sembolün neye benzediğini hatırlayacağına dair telkinlerde bulundum. Hipnoz sonrasına dair böyle talimatlar olmazsa, Phil bilinçli haline döndüğü anda bu detay uçup gider. Ama daha sonra uyandığında sembolü çizmekte zorlandı çünkü soyut bir şeydi. Denemeleri onu tatmin etmedi ve tasarımda yukarı doğru bir hareket hissi olduğunu söyledi. Çizimleri incelediğinde tasarımın stilize bir fetüse benzerliği onu çok şaşırttığı. Acaba bir bağlantı söz konusu olabilir mi?

D: Hepsinde aynı üniformalar ve semboller mi var?
P: (Bakar gibi bir duraksama) Gördüklerimde öyle. Ama nasılsa başkaları da olduğunu biliyorum. O *şey* farklı. Aynı değil.
D: Peki şu anda ona objektif bir gözle bakabilecek kadar ayrılmış olduğuna göre o şey hakkında ne düşünüyorsun?
P: Bilmiyorum. Hayal bile edebileceğim bir şey değil. Onu nasıl tanımlamam gerektiğini bilmiyorum. (Bu sefer duygusuz bir şekilde) Canlı bir makine gibi görünüyor. İçinde hayat olan bir makine. Olduğu şey bu! Canlı... Ama makine. Ne olduğunu bilmiyorum.
D: Bilince sahip mi?
P: Bizimki gibi bir farkındalık değil. Bizimki gibi bir irade değil. Bir kişilik değil. Ama canlı. Emirleri alıyor. Ne yapması gerektiğini biliyor ve yapıyor. Nereye gideceğini biliyor. Ne aradığını biliyor. Ve onu bulduğunu da biliyor.
D: Etrafta dolaşabiliyor mu?
P: Evet, kendi başına dolaşabiliyor. Canlı olduğunu oradan biliyorum. (Tiksinti duygusu geri geldi.) Ondan hoşlanmıyorum.
D: Gördüğün dışında başka uzantıları da var mı?
P: Bilmiyorum. Ona yakından bakmak istemiyorum.

D: Sorun değil. Bakmak zorunda değilsin. Zaten çok şey anlattın bana.
P: Onu görmekten çok hissediyorum çünkü ona bakmak istemiyorum.
D: Sorun değil. Zorunda değilsin. Sence böyle bir şey daha önce de başına geldi mi yoksa bu ilk mi?
P: (İç çekme) Başka yaşamlarda başka seferlerde de oldu. Bu yaşamda ilk defa.

Kanallık hali sona eriyordu ve Phil'in kendi bilinçaltı rapor vermeye başlamıştı. Aradaki farkı anlamak benim için kolaydı çünkü diğeri olaydan kendini soyutlamış ve daha fazla bilgiye erişebilir haldeyken şimdi konuşan daha duygusal ve insaniydi.

D: Merak ettim çünkü neyle karşılaşacağını biliyor gibiydin ve gemiye gitmek istemedin.
P: Önceden kim olduklarının, ne olduklarının ve nedeninin farkındaydım.
D: Peki o zaman neler olmuştu? Bu uzun süredir devam eden bir şey mi?
P: Hayır, o kadar uzun değil. Söylemek zor. Zaman referansı yok. Önce hatırlamam, sonra unutmam söylendi. Eve git, unut. Hatırlama.
D: Daha sonraki bir zamanda hatırlamanı onlar mı söyledi?
P: Hayır, unutmamı söylediler.
D: Tamamen unutmanı mı? Peki bilincin hala ayrılmış halde miydi?
P: Bilmiyorum. Nerede olduğumu bilmiyorum. Bilmiyorum.
D: Daha önce kontrol odasında sana bir şey gösterdiklerinden bahsetmemiş miydin?
P: Yıldız haritaları. Bana yeni gezegenin nerede olduğunu gösterdiler. Nereye gittiğimizi. Gideceğiz.
D: Ne demek istiyorsun? Sonunda gideceğimiz yeri mi demek istiyorsun?
P: Evet. *Fiziksel hayatta.* Üç boyutlu. Bu beden. Daha sonra seyahat edecek. Pek çok kişiyle birlikte. Taşınma. Yeni eve gitme. (Hoşuna gitmiş gibi görünüyordu) Yeni ev.
D: Bu harita duvarda mıydı başka bir yerde mi?
P: Hayır. Üretilmişti. Üç boyutlu. Holografik. Gezegenin nerede olduğunu bilmiyorum. Bir yerde. Onu görebiliyorum. Yeni güneş. Farklı bir güneş... Yeni değil, farklı. Farklı yaşam formları.
D: Haritanın bir kısmını bana çizebilir misin?
P: Hayır. Gezegenle ilgili hiçbir bilgim yok. Nerede olduğunu bilmiyorum. Nereye gittiğimizi bilmiyorum. Neden? Ne zaman? Bilmiyorum.
D: Harita neye benziyor?

P: Gezegenler... Küçük toplar. Işıklar. Çok detaylı değil. Bilmiyorum. Daha önce hiç uzaya gitmedim. Neresi yukarısı neresi aşağısı onu bile bilmiyorum.
D: O zaman çizebileceğin bir tasarım ya da desen yok öyle mi?
P: Onlar biliyor. Onlar biliyor. Bir şeylere işaret ediyorlar. Bu budur, şu şudur ve bir de bu ve şu var. Benim bunlar hakkında hiçbir fikrim yok. Çok cahil hissediyorum. Gerçekten. Sanki bilmem *gerekirmiş* gibi. Bana bunlar çok önce söylenmişti. Daha önce defalarca. Ve şimdi ben... Bilmiyorum. Ne bilmem gerektiğini bilmiyorum. Neden bilmem gerekiyor bilmiyorum.
D: O zaman sadece bu holografik harita üzerinde belli noktaları gösterdiler. Söylemeye çalıştığın bu muydu?
P: Üç boyutlu resim. Düz de olabiliyor ama yine de içinde daha fazlasını görebiliyorsun. Hatta aynı anda ikisi de... Garip. Bir takım şeylere işaret ettiler. Onlar için önemli noktalar. Ben ne olduklarını bilmiyorum.
D: Peki Dünya bu resmin bir yerinde mi ya da bunu söylediler mi?
P: Dünya'dan gitti... İlerleme. Çok uzağa ama. Uzak mesafe. Etkilenmemek için... Çer çöpten.
D: Çer çöpten?
P: (Merakla) Dünya'nın çerinden çöpünden.
D: Bununla neyi kastediyorsun?
P: Bu kavramı sevmiyorum. Birçokları hayatta kalmayacak. Dünya büyük değişimlerden geçecek. Biliyordum. Bu düşünceyi sevmiyorum.
D: Zamanı gelince seni götüreceklerinden bahsetmiştin öyle değil mi?
P: Pek çok kişiyi. Pek çok kişi buna uygun. Götürülmeyenler, geride kalıyor. Buharlaşıyorlar... Son nefeslerini veriyorlar. Ruhsal canlanmayla yeniden ortaya çıkıyorlar. Yeni dünyaya taşınan diğerleri... Yeni bir yaşam kuruyor. Yeni bir dünya yaratıyor.

Burada son nefesini verme ve buharlaşma tanımlarının kullanılması ilginç. Son nefesini vermenin anlamı: ölmek. Sona gelmek, bitmek. Buharlaşmanın anlamı: buhar, nem vb.'nin, doku ya da başka geçirgen maddelerden, özellikle derideki gözeneklerden geçmesine neden olmak. Bu, olay böyle olacak anlamına mı geliyor? Eğer öyleyse kulağa bedenleri buharlaşan Hiroşima kurbanlarının başına gelenle aynı şeymiş gibi geliyor. Daha uygun başka bir tanımı da olabilir tabii.

D: Neden bu kadar farklı testler yapıyorlar?

P: Testler. Örnekler. Bedenler yerleştirmek için. Gelecek olanlar var. Bedenlere ihtiyaçları olacak. Bazıları hayatta kalamayacak, yeni bedenlere ihtiyaçları olacak.
D: Sence bu işlemleri yaptıkları herkes gidecek mi?
P: Hayır. Bazıları gitmek istemiyor.

Bu garip bir düşünceydi ama giderek uzaylılar Dünya'nın başına bir şey geleceğini biliyormuş gibi görünmeye başlamıştı. Bu beklenti içinde göç edilecek başka bir gezegen hazırlıyorlardı. Bazı insanlar yaşamaları için, varolan dünyevi fiziksel bedenleriyle o yeni dünyaya götürülecekti. Diğerleri belli ki burada ölecek ama ruhları yeni dünyaya gidecek ve dilerlerse Dünya'daki fiziksel bedenlerine çok benzediği için tanıdık olan yeni bedenlerde yeniden enkarne olacaklardı. Garip olduğu kadar hayranlık uyandıran bir fikir. Uzaylılar tarafından yürütülen deneylerin nedeni bu olabilir miydi? Sadece türümüzün evrimini, hastalıklara ve çevresel etkilere karşı reaksiyonunu gözlemleyip analiz etmek için değil; türümüzü mükemmelleştirme arayışını devam ettirmek için… Düşen meteorla bahçeye gelen "yabani otların" berbat ettiği planın orijinali buydu. Kusurların ve hastalığın olmadığı mükemmel dünyayı yaratma umutlarını yıkan bu olmuştu. Çevresine uyum sağlayan türümüzün daha düşük seviyede ilerleyen gelişimine razı olmak zorunda kalmış olsalar da, görünen o ki insanlık için bir Ütopya, ikinci bir Cennet Bahçesi yaratma hayallerinden vazgeçmemişlerdi. Bu garip bir düşünceydi ama yaptığım bu çalışmayla ilgili her şey zaten bana göre garip ve orijinaldi.

D: Peki holografik haritanın bulunduğu odada görebildiğin başka bir şey var mı?
P: (Şaşkınlıkla) Bir mesaj! Mesaj… Birinden. Birinden. Benim için! Bana bir mesaj!
D: Ne demek istiyorsun?
P: Bilmiyorum. (Bu onu duygulandırmış ve heyecanlandırmıştı.) Benim için bir mesaj var. (Sesi titriyordu.) Küçük, kare gibi bir kutu… Çok uzun zaman önce biri… Bir hatırlatma. (Anlayışlı bir şekilde) Uzun zaman önce, benden bir mesaj. *Kendime*, hatırlamam için. Amacı hatırlamam için. (Yumuşak bir şekilde) Evet bu. Benden bana. Ama uzun, *çok uzun* zaman öncesinden. Başka dünyalar. Başka yaşamlar.

Ses kaydındaki sesinin tonu tüylerimi ürpertti. Belli ki seans

sırasında bu kadar etkilenmemiştim çünkü sesim kulağa sakin geliyordu.

D: Baktığın mesaj yazılı bir mesaj mı?
P: Bu formdayken kavrayabileceğimden çok daha fazlası. Ama orada. Onu tanıyorum. Onu hatırlıyorum. (Sesinde belirgin bir hüzün vardı.) Onu *ben* yaptım. (Duraksama) Bu insanlar arkadaşlarım.
D: Gemide başkalarının da olduğunu söylemiştin.
P: Evet. Diğerleri. Geminin diğer kısımlarında.
D: Bu geminin nasıl çalıştığını görebilir misin merak ediyorum.
P: Hiçbir fikrim yok. Kesinlikle *hiç* fikrim yok. Bu beni çok aşıyor. Bilmek istemiyorum.
D: O odada tarif edebileceğin başka bir şey var mı?
P: Pencereler. Topuzlar. Işıklar. Düğme gibi bir şeyler. Bunun gibi bir şey hiç görmemiştim. Ne olduğunu bilmiyorum. Gerçek olup olmadığını bile bilmiyorum. Tanrıya yemin ederim, bu daha önce gördüğüm hiçbir şeye benzemiyor. Ne olduğunu bilmiyorum.
D: O oda da diğerleri gibi mi?
P: Evet. Her yeri. Tek farkı bir yerden gelmiyor. Sadece orada.
D: Ya zemin? Diğerlerinden farklı bir şeyden yapılmış mı?
P: Sert. Gri. Hmm, neredeyse gözenekli gibi görünüyor. Tanrım! Umarım gemi canlı değildir. (Sesi korku doluydu.) Bilmiyorum. Öyle mi?
D: Bilmiyorum. Ne demek istiyorsun?
P: Canlı mı? Belki de lanet olası gemi canlı mı? Bilmiyorum. O şey öyleydi. Belki de makineleri canlıdır. (Bu sefer kesinlikle korkmuştu.)
D: Belki sadece bizim anlamadığımız bir maddeden yapılmıştır.
P: (Giderek daha da tedirgin hale geliyordu.) Bilmiyorum. Bilmek istemiyorum. Bilmek istemiyorum.
D: (Onu sakinleştirmeye çalıştım.) *Sorun yok. İstemiyorsan bilmek zorunda değilsin.*
P: Bilmek *istemiyorum.*
D: Tamam. (Konuyu değiştirerek dikkatini başka bir şeye çekmeye çalıştım.) *Sana başka bir şey gösterdiler mi?*
P: (İç çekme) Çok fazla soru. Bilmiyorum. Bilmek istiyorum ama bilmek istemiyorum.
D: Anlayabiliyorum. Bunların hepsi biraz fazla.
P: Öğrenmekten korkuyorum. Bilmek istemediğim bazı şeyler var çünkü bilmek istemediğimi biliyorum.
D: Sorun değil. Zorunda değilsin. Kaldırabileceğin kadarını alabilirsin ve

bilmen gereken de sadece bu kadarı. En sonunda gemiden ayrıldın mı?
P: Hatırlamıyorum. Nasıl bilmiyorum. Ne zaman bilmiyorum. "Gitme vakti" dedi biri. Hatırladığım son şey. Bir kıvılcım ya da parlama, en son hatırladığım.
D: Nasıl yani? Bir kıvılcım ya da parlama derken?
P: Bilmiyorum. Bir çeşit ışık çakması ya da parlama. "Gitme vakti." Parlama. Bilmiyorum.
D: Ve sonra neredeydin?
P: Bilmiyorum. Hatırlamıyorum. Bilmek istemiyorum.
D: Tamam. Sorun değil. Arabana geri mi döndün?
P: Bilmiyorum. Nereye döndüm bilmiyorum. Hatırlamıyorum. Uyandım. Ertesi sabah, uyandım. Kötü bir rüya. Kötü bir rüya. *Kötü bir rüya.* Gerçekten kötü bir rüya!
D: Ve eve nasıl döndüğünü hatırlamıyor musun?
P: Hayır. Bilmek istemiyorum. *Bilmek istemiyorum.*
D: Tamam. O zaman sadece kötü bir rüya gördüğünü hatırlıyorsun.
P: Kötü bir rüya.
D: Tamam ama böyle bir deneyimi daha önce hiç yaşamadığını mı düşünüyorsun?
P: Bilmek istemiyorum. *İstemiyorum.* Bilmek istemiyorum.
D: Tamam. Sorun değil. Zorunda değilsin. Çok iyi iş çıkardın.

Bilincini geri getirmeye hazırlanıyordum ama kalan bir şey vardı. Lafımı böldü.

P: Mesaj. Hatırla.
D: Neyi hatırlaman gerekiyor?
P: Hatırla. Mesajlar. Hatırla. Hatırla. İpucu bu. Hatırla.
D: Ne demek istiyorsun?
P: Bilmiyorum.
D: Sence o mesajı hatırlayıp gerisini unutmanı mı istiyorlar?
P: Daha fazlası gelecek. Hatırla. Daha fazlası gelecek. Hatırladın mı?
D: Ne demek istiyorsun?
P: Hatırla. Daha fazlası gelecek. Daha fazlası. Daha fazlası.
D: Bilgi mi?
P: Eğlence.
D: Daha fazla eğlence mi? Söylediğin bu muydu?
P: *Onların* söylediği buydu. Benim söylediğim değil.

D: (Gülme) *Ne demek istiyorlar sence?*
P: (İç çektikten sonra yumuşak bir şekilde) Biliyorum. Daha fazlası gelecek.
D: Tamam. Bence gerçekten çok iyi iş çıkardın. Ve bunu benimle paylaştığın için gerçekten çok teşekkür ederim.

Bunların daha sonra onu rahatsız etmemesi için ona iyi olacağına dair telkinlerde bulundum ve onu transtan çıkardım. Yatağın kenarında oturdu ve aklında kalan görüntüler üzerine konuşmaya başladı. Görüntülerin uyanır uyanmaz kaybolan rüya detayları gibi hızla silinip gideceğini bildiğim için deneklerimi her zaman bunu yapmaya teşvik ederim.

D: O zaman onun gerçek bir baykuş olmadığını mı düşünüyorsun?
P: Neden böyle düşündüğümü bilmiyorum. Bana soruyorsunuz ve ben öyle olmadığını hissediyorum.
D: Ama tüm deneyimi tetikleyen şey de oydu değil mi?
P: Hayır, o ekrandı. Her şeyi gizleyen şeydi. Bir odaklanma yarattı. Neden önemli olduğunu bilmiyorum ama onunla ilgili bir şey bilinçli zihnin boşluk yerine *ona* odaklanmasını sağlıyor. Odaklanacak nötr bir şey sunuyor. Zararsız ya da tehditkar olmayan bir şey.
D: Başka bir deyişle senin dünyanda sıradan olan bir şey. Bir baykuşun bir arabaya doğru pike yapması garip olsa bile...
P: Pike yapmıyordu. Sadece yol boyunca dümdüz uçuyordu. Ödümü koparttı.
D: O zaman daha sonra olanlar yerine ona odaklanmanı sağladı. O gece eve nasıl döndüğünü hatırlıyor musun?
P: Hatırlıyor muydum bilmiyorum. Bugün hatırlamıyorum.
D: Tabii ki, bu 10 sene önce olmuştu. Ama o garip rüya dışında bunların hiçbirini hatırlamıyordun.
P: Hayır. Bilmiyorum. Bir yerden tanıdık geliyor. Şu an yeni bir deneyim yerine bir anı gibi geliyor.
D: Onu öyle görmek en iyisi, bir anı olarak. Böylece seni rahatsız etmez. Bunun gibi başka deneyimlerin de oldu mu yoksa bu tek miydi bilemiyorum.
P: Bilmiyorum. Şu anda daha fazlasını bilmek istediğimi sanmıyorum. Bir süre istemiyorum.
D: Bir noktada öfkelenmiştin. Ne yapacaklarını bildiğin için öfkelenmişsin

gibi görünüyordu.
P: Çünkü biliyordum.
D: Nasıl biliyordun?
P: Bilmiyorum. Sadece biliyordum. Sanırım öfkeliydim çünkü kendi küçük gerçekliğimin değişmesini istemiyordum. Gerçekliğimin ne olduğunu anlamak kaç… 21 yılımı almıştı ve her şey o anda değişiverecekti. Ve bunu gerçekten istemedim.
D: Öfke bundan kaynaklanıyordu.
P: Evet, gerçekliğimi değiştirmek istemedim.
D: Ama bir şekilde bir şey yapacaklarını biliyordun.
P: Sanırım biliyordum. Bilmiyorum daha önce biliyor muydum ya da… Belki de zihnime söylüyorlardı. Ama sezgisel olarak neler olduğunu biliyordum. Neredeyse "Şimdi değil, çok erken. Bunu şimdi yapmak istemiyorum" der gibi hissettim. Sanki bir noktada olacağını biliyordum ama hazır olduğumu hissetmiyordum. Öfkeliydim çünkü gerçekliğim oturmuş durumdaydı. Hayatın ne olduğunu kendimce çözmüş sayılırdım ve hayatla ilgili düşüncemin değişmesini istemiyordum. Peygamber devesinden, ameliyat ya da her neyse ondan sonrasıyla ilgili başka bir şey daha hatırlıyorum. Kontrol odasına gittim. Sanki "Pekala, işimiz bitti. Şimdi biraz eğlenebilirsin" der gibilerdi. Ve lanet olası geminin canlı olmadığından da emin değildim. Makineler ve insanlar arasında keskin bir ayrım yoktu. O gerçekliği bir şekilde yitirmiştim ve aradaki farkı algılayamıyordum. Canlı bir makine nasıl olabilir? Ve sonra "Belki de geminin tümü canlı" diye düşündüm. Ve bu beni gerdi. Korkmaya başlamıştım. Belki de o şeyin… Geminin, üzerinde durduğumu bildiğini düşündüm. Belki de üzerinde durduğumu *biliyordu.*
D: Ne demek istediğini anlayabiliyorum. Bu çok ürkütücü bir şey olurdu.
P: Rahatsızlık veren bir histi. Canlı olup olmadığını bilmiyorum. Ama düşüncesinin bir an için beni gerçekten rahatsız ettiğini biliyorum.

Bu seans Phil'in canını sıkmış ve onu rahatsız etmiş gibi görünüyordu. Bir saat süren sohbetimizin ardından ayrılırken bile hala tedirgin görünüyordu. Bu, kabul etmesi zor bir düşünceydi ve belli ki onu analiz etmekte zorluk çekiyordu. Böyle bir şeyi tekrar denemek isteyeceğini sanmıyordum. Bilgiler daha önce birlikte çalışırken hiç görmediğim kadar onu rahatsız etmişti. Neredeyse keşke bunu açığa çıkarmasaydık diye düşünüyordum ama bu onun fikriydi. Bu deneyimi bir kenara itip bir daha böyle bir konunun yakınından bile geçmez diye

düşünüyordum. Ama yanılmıştım. Merak duygusu iğrenme duygusundan ağır basıyordu.

BÖLÜM 21

ÖNCEKİ TEMASLARIN KEŞFİ

Son seans Phil'i rahatsız etmişti. O yüzden UFO konusunu biraz daha araştırmak istediği taktirde onun beni aramasını bekliyordum. Bunu isteyeceğini gerçekten de düşünmüyordum. Ama bir hafta sonra beni aradığında garip rüyalar gördüğünü söyledi. Son seansla bir bağlantıları olup olmadığını merak ediyordu. Belki de bilinçaltında bir şeyi tetiklemiştik.

Bunu araştırmak için bir seans ayarladık. O rüyalarını anlatırken kayıt cihazını çalıştırdım. Phil hepsini yaklaşık olarak aynı zamanda görmesini garip bulmuştu. Sabaha karşı üç civarında, gördüğü rüya zihnine kazınmış olarak uyanıyordu. "Bazen bu önemli rüyaların birinden sonra sebepsiz yere uyanıyorum" diye hatırladı. "Ve saate baktığımda her zaman saat üç oluyor. Bu önemli bir zamana benziyor nedense." Bir rüya annesi ve beş kardeşiyle ilgiliydi. Kendisini, erkek kardeşini ve kız kardeşlerini yetişkin halleriyle değil, çocuk halleriyle görüyordu. Bir steyşın arabayla şehrin içinde bir yere gidiyorlardı. (Yaşının küçük olduğu bu yıllarda anne ve babası ayrılmıştı.) Bir sonraki sahnede muayenehaneye benzer bir yerde, bir sedye ya da karyola gibi bir şeyin üzerinde oturuyordu. Ailesinin geri kalanı odadaki diğer sedyelerde yatıyordu ama onlar baygındı.

P: Bir kadınla konuşuyordum. Yaptıkları şey bana çok tehlikeli geliyordu ama yine de onlardan korkmuyordum. Karmaşık bir duygu olduğu için tarif etmesi zor. Bir yandan çok gerçek bir tehlikeyle karşı karşıyaymışım gibi hissediyor, diğer yandan onlardan korkmuyordum çünkü bize zarar vermeyeceklerini biliyordum. Burada bir paradoks var ama rüyada böyle şeyler hissetmenin kolay olduğunu bilirsiniz. Konuştuğum kadın yumurta topladıklarını söyledi. Ya da ben konuşmamızdan bunu çıkardım... Kız kardeşlerimden yumurta aldıklarını söyledi. Benden de bir şey aldıklarını bir şekilde anlamıştım ve aldıkları her neyse, sahip olduğumun *yarısıydı.* Bunun bana bir zararının dokunmayacağını söyledi. Ben de ileride çocuk sahibi olmak istersem ne olacağını sordum. Ve o hiçbir şey söylemedi. Rüyadan hatırladığım bir sonraki şey, tekrar peygamber devesi gibi şeyi görmemdi.

Rüyayla ilgili hatırladığı bu kadardı. Ardından üç rüya daha anlattı

ama ben onların UFO'lar ya da uzaylılarla olan gerçek bir karşılaşmaya işaret etmediklerini düşündüm. Seans sırasında hepsini gözden geçirmeyi kabul ettim. Bu rüyaların önemli olduğunu düşünüyordu çünkü onları yaptığımız seanstan sonra görmüştü ve normalde gördüğü türde rüyalar değillerdi. Çoğunlukla bu tür keşiflere başlandığında bir kapı açılır ve bariyeri aşan anılar rüya olarak ortaya çıkar.

Bir süredir UFO'lar tarafından alıkonma vakaları üzerine çalışıyordum ve tekrar eden bir şablon gördüm. Denekler başlarına gelenin bir kerelik bir olay olduğunu düşünüyorlardı. Ama hipnoz altında yaptığımız araştırmanın sonucunda sıklıkla bu deneyimlerin çocukluklarında başladığı ortaya çıkıyordu. Nedense ergenliğe yakın dönem öne çıkıyordu ve birçok insan hafızalarında bloke edilmiş olan bu olayları o yaşlarda yaşadıklarını söylüyordu. Seansa hazırlanırken Phil'in küçük yaşlarda yaşadığı başka karşılaşmalar da olduğunu keşfetmeyi umuyordum. Belki de son seansımızdan sonra gördüğü rüyalarla bunlar arasında ilişki kurabilirdik. Ama kapı, hayatının gizli kalmış bu parçasına açıldığı zaman onu geçen seferki kadar rahatsız edecek herhangi bir şeyle karşılaşmamasını da umuyordum.

Anahtar sözcüğü ve normal prosedürümüzü kullandım. Asansör kapısı açıldığı zaman Phil'in ne göreceğini hiçbir zaman bilemiyordum ama sahne nerede başlarsa başlasın oradan ilerleyebiliyordum. Bu sefer üç kule ya da diğer tanıdık yerler yerine çocukluğundan bir sahneyi gördü. Yönlendirme gerekmeksizin daha önce meydana gelen bir karşılaşmaya geri gitmişti. Bilinçaltı sanki hatırlamasının zamanının geldiğini düşünmüştü ve görmesi için o olayı seçmişti.

1965 senesiydi ve Phil 10 yaşındaydı. Gündüz vakti, evinin arkasındaki bir tarlada dikilmiş, tuhaf bir nesneye bakıyordu. Onunla ev ve otoban arasında ağaçlar vardı. O yüzden yaşananları başka kimse göremezdi. Nesneyi çan şeklinde, tepesi yuvarlak, altı geniş ve bir çandan daha güdük olarak tarif etti. Belki 9 ila 12 metre genişliğindeydi. Ayaklar üzerinde duruyordu ve beyaz bir ışıkla parlıyordu.

D: Orada ne yapıyorsun?
P: Konuşuyorum... Onlarla konuşuyorum.

Sesi çocuksuydu. Deneyimi yeniden yaşadığı belliydi. Böyle bir şey olduğu zaman deneğe bir çocukla konuşur gibi yaklaşmam gerekir.

D: Kimlerle?
P: İçindeki insanlarla. Bana bir şeyler söylüyorlar. Rampanın üzerinde duruyorlar. Ben yerdeyim.
D: Nasıl görünüyorlar?
P: Kısa, büyük kafalı ve gri derililer. Ama çok iyiler. Hatta sevgi dolular. Çok sevgi dolular.
D: Sana bir şeyler mi söylüyorlar?
P: Evet, benimle ilgili şeyler. İleride yapacağım şeyler. Yapmam gereken şeyler. Yapacağım şeyler. Ve nedeni. Geleceğimdeki şeyler.
D: Seninle konuşuyorlar mı?
P: Hayır ama ne söylediklerini biliyorum. Bana düşünüyorlar. Burada olmamın büyük bir nedeni olduğunu, önemli bir görev olduğunu söylediler. Ve hayatımda olan şeyler bana bu görevde, bu uğurda yardımcı olmak için. Hiçbir zaman unutma ve vazgeçme.
D: Sana görevin ne olduğunu söylediler mi?
P: Evet. İnsanlara yardım etmek için çünkü insanlar korkacak. Ve nelerin olup bittiğini bilen, örnek alabilecekleri ve korkmayacakları birine ihtiyaç duyacaklar. Korktukları zaman onlara rehberlik ve liderlik edecek birine...
D: Oraya nasıl geldin?
P: Evimden buraya yürüdüm.
D: Oraya gitmen gerektiğini nasıl bildin?
P: Hissettim. Sadece bildim.
D: Gündüz vaktiyse başka insanlar da tarladaki nesneyi görebilirler mi merak ettim.
P: Bilmiyorum. Ben görebiliyorum. Onların kim olduğunu bir şekilde biliyorum. Sanki onları daha önce görmüşüm gibi. Tanıdıklar. Neden olduğunu bilmesem de bir şekilde onların arkadaşlarım olduğunu biliyorum. (Üzgün bir şekilde) Gittiklerinde üzülmüştüm çünkü burada kalmak istemiyordum. Onlarla gitmek istiyordum. Ve ağladım. Sonra eve gittim, uyudum ve onları unuttum.
D: O zaman gemiye binmedin öyle mi?
P: Hayır. Burada kalmamı söylediler. Gemiye binmemi istemediler. Binmemeliydim.
D: Ama onlardan korkmuyordun. Onları o zaman mı unuttun?
P: Evet. Unutmam gerekiyordu. Unutmamı söylediler. Unutacağımı söylediler.
D: Ve seninle zihinsel olarak iletişim kurdular öyle mi?
P: Evet, bana düşündüler.

D: Geminin ayrıldığını gördün mü?
P: Hayır, ben dönüp gittim. Sonra arkama dönüp baktım, yoktular. Artık orada değillerdi. Onlar… Beni tanıyorlardı. Onları sevmiştim.
D: Bu onları ilk görüşün müydü?
P: Hayır çünkü onları tanıyordum. Ama hatırlamıyorum. Ne zamandan ya da nereden...

Küçükken yaşadığı bu olayın içeriği bunlardan ibaret olduğu için devam etmeye karar verdim. Bilinçaltına ailesiyle ilgili olan rüyanın gerçek bir deneyim mi yoksa sadece bir rüya mı olduğunu sordum. Bir anının rüyası olduğunu söyledi. Bunun üzerine o olayın olduğu zamana gitmesi talimatını verdim. Hemen ailesiyle birlikte nehrin üzerindeki Pamuk Festivali'ni görmek için Memphis'e gittikleri bir tatili anlatmaya başladı. Merakla bakan bir çocuğun gözlerinden yaşanan olayları ve nehrin üzerinde patlatılan havai fişekleri izlerken yaşadığı heyecanı anlattı. Orada sıra dışı bir olayın yaşanıp yaşanmadığını sorduğumda Memphis'te böyle bir şeyin olmadığını söyledi ve gece yaptıkları geri dönüş yolculuğuna gitti.

P: Nerede olduğunu bilmiyorum. Herhalde bir rüyaydı.
D: Rüya olduğunu mu düşünüyorsun?
P: Hayır, değildi. Gerçekti. Oradaydım. Uyanık olan tek kişi bendim. Diğerleri korktuğu için uykuya daldılar. Ama ben korkmuyordum. Benim uyanık kalmama izin verdiler. Onların kim olduğunu biliyordum. Onlar benim arkadaşlarımdı… Yukarıdan. İyi insanlar. Ama korkutucu görünüyorlardı.
D: Bu olurken sen neredeydin?
P: Gemideydim. Yolun dışında bir yerde. Memphis'e dönüş yolculuğunda. Bir şeye ihtiyaçları olduğunu söylediler. Bir şey. Ve ben de "Tamam" dedim.
D: Neye benziyorlar?
P: Yani… Çok kötü değil. Grimsi. Pek renkli değil.
D: Hepsi birbiriyle aynı mı görünüyor?
P: Hayır, bir tanesi değil. Ondan hoşlanmıyorum. (Çocuksu bir ses.) Ürkütücü görünüyor. Bir çeşit… Böcek gibi. Bilmiyorum. Canlı mı değil mi emin değilim. Hareket ediyor. Makine gibi görünüyor ama canlıymış gibi davranıyor. Ondan hoşlanmıyorum.
D: Sonra ne yaptılar? Bir şey istediklerini mi söylemiştin?

P: Hı-hı. Örnekler. Tek istedikleri buydu, örneklerdi.
D: Ailenin geri kalanına ne oldu? Onlara bir şey yaptılar mı?
P: Hayır. Pek sayılmaz. Kötü bir şey değil. Kimseyi incitmek istemediler. Sadece örnek almak istiyorlardı. Onlar zararsız.
D: Erkek kardeşinden ve kız kardeşlerinden de örnekler aldılar mı?
P: En büyük iki ablamdan, Linda ve Gail'den. Cathy'den ya da erkek kardeşimden bir şey almadılar.
D: Annenden?
P: Hayır, ondan da bir şey almadılar. Benden bir miktar almak istediler, bir numune... Ama yaşım yeterince büyük değildi.
D: Kız kardeşlerinden ne gibi örnekler aldıklarını biliyor musun?
P: Yumurta gibi şeyler.
D: Bunu nasıl yaptılar?
P: O şey. Onlara bir iğne batırdı. Karınlarına. Ve çekip çıkardı.
D: Bu onları rahatsız etmiş gibi görünüyor muydu?
P: Hayır. Uyuyorlardı.
D: Ondan sonra ne oldu?
P: Bizi arabanın arka koltuğuna geri koydular. (Uzun bir duraksama)
D: Sonra hepiniz uyandınız mı?
P: (Uzun bir nefesten sonra sesi yumuşak ve uykulu bir hal aldı.) Bilmiyorum. Uykuya daldım. Ve unuttum.
D: Ve olanları kimseye anlatmadın öyle mi?
P: Hayır. Unuttum. Unutmam gerekiyordu.
D: Bu bir rüya mıydı yoksa gerçekten olan bir şeyle mi ilgiliydi merak ediyorum.
P: Hı-hı. Gerçekten oldu.

Bahsetmiş olduğu diğer rüyaları sorduğumda bilinçaltının onların sadece normal rüyalar olduklarını ama bilinçli zihni için sembolik mesajlar içerdiklerini söylemesi ilginçti. Anlattığı olayı kendi uydurmuş olsaydı diğer rüyaları da buna dahil ederdi (zira özellikle içlerinden biri kesinlikle daha heyecan vericiydi) ve sadece birine odaklanmazdı. Bu durumun, bu rüyanın gerçek bir olayın anısı olduğunu doğruladığına inanıyorum.

Zamanda ileri gittiğimizde Phil, bu olaydan birkaç yıl sonra, kendisi 14 yaşındayken gerçekleşen çok benzer, ikinci bir olaydan bahsetti. Bu olay da Memphis'e yaptıkları bir yolculuk sırasında gerçekleşmişti. Büyükannesi orada yaşadığı için aile o şehre düzenli olarak yolculuk ediyordu.

Sahne belirdiği anda kendini gri bir masada otururken buldu. Ailesinin geri kalanının da ona yakın masalar üzerinde yattıklarını içgüdüsel olarak biliyordu. Onları göremiyordu çünkü dikkati önünde duran garip varlığın üzerindeydi. Konuşmaya başladığında sesi genç birine aitmiş gibi çıkıyordu. Konuşması bir yetişkininki kadar kompleks değildi. Dünyayı daha basit görüyordu. Varlığı tarif etmeye çalıştı.

P: O… Bir kadın. Bir çeşit kadın. Gerçekten kadın değil. Bir çeşit kadın.
D: Ne demek istiyorsun?
P: Sıradan bir kadın gibi değil. Farklı türde bir kadın.
D: Ne açıdan farklı?
P: Nazik ama yüzü buruş buruş.
D: Ama kadınların kırışıklıkları olur bazen.
P: Bu farklı. Yüzü fil derisi gibi, gri ve kırışıklıklarla dolu. Gözleriyle konuşuyor gibi. Gerçekten konuşmuyor ama bana baktığında gözleriyle bir şeyler söylüyor.
D: Kadın çok iri mi?
P: Söylemek zor. Göz hizasındayız ve ben bir masanın üzerinde oturuyorum.
D: Yüzünün diğer özellikleri nasıl?
P: Ağırlıklı olarak gözlerini görüyorum. Badem şekline benzer şekildeler. Bizim gözlerimizden farklılar. Onlar… *Derin.* Sanki size baktığında sizi hissediyormuş gibi.
D: Saçları var mı?
P: Emin değilim. Fark ettiğim tek şey gözleri.
D: Kadın olduğunu nereden biliyorsun?
P: Öyle hissettiriyor. Kadınmış gibi görünüyor.
D: Gözleriyle sana neler söylüyor?
P: Korkmamamı.
D: Ailenin geri kalanı neden uyuyor?
P: Korktukları için uykuya daldılar. Benim buna alışık olduğumu ve bundan rahatsız olmayacağımı söyledi bana. O yüzden ben uyanığım. Beni rahatsız etseydi ben de uyuyor olurdum.
D: Oraya nasıl geldin?
P: Arabayla Memphis'e gidiyorduk ve bir ışık gördük. Çok hatırlamıyorum. Yoldaymış gibi görünüyor. Arabaya gelmişler gibi. Bilmiyorum.
D: Kimdi onlar?

P: Bilmiyorum. Birileri… Ya da onun gibi bir şey. Tam olarak ne olduklarından emin değilim. Korkuyordum. Gözlerimi kapadım. Bizi arabadan çıkardılar. Ve taşıdılar… Bir yere. Nereye bilmiyorum.
D: Diğerleri de korkmuş muydu?
P: Bilmiyorum. Hatırlamıyorum. Kimsenin bir şey dediğini sanmıyorum. Sessizlik varmış gibi görünüyor.
D: Ama şimdi uyuyorlar ve sen uyanıksın. Sonra ne oluyor?
P: Benimle konuşuyordu. Söylediklerinin hepsini hatırlamıyorum. Beni korkutuyordu. Bir şey beni korkutuyordu.
D: Söylediği bir şey mi?
P: Evet. Acıyacağını sanmıştım. Canımın yanmasını istemiyordum. Ama her şeyin iyi olacağını söyledi. Bana bir şey… Batıracaklardı.
D: Ne batıracaklardı?
P: Bilmiyorum. İğne gibi bir şey.
D: Nerene iğne batıracaklardı?
P: (Uzun bir duraksama) Bir yerime. (Aslında neresine batıracaklarını bildiği ama anlatmak istemediği hissine kapıldım.) Acımadı. Acımayacağını söylemişti.
D: Başka ne oldu?
P: *Pilot* gibi bir şey olan bir adamla tanıştım. Çok iyi biriydi. Gülüyordu… Korktuğum için *bana* gülüyor gibiydi ama aslında benimle dalga geçmiyordu. Korkulacak bir şey olmadığını biliyordu. Birlikte güldük ve korktuğum için kendimi biraz budala gibi hissettim. Gülmek iyi geldi.
D: Güldüğünde ses çıkarıyor muydu?
P: Sesli gülmüyordu. Ama zihinlerimizde… Ya da gözlerimiz aracılığıyla. Bilmiyorum. Konuştuk ama gerçekten konuştuğumuzu hatırlamıyorum.
D: Pilot neye benziyordu?
P: Diğerlerinden daha normaldi. Bize daha fazla benziyordu ama gözleri farklıydı. Olmaları gerekenden daha çekik gibilerdi. Ama kötü değillerdi, sadece farklıydılar.
D: Onun boyu bizimkine daha benzer miydi?
P: Evet. Saçı vardı. Açık renkte bir şey. Gümüş renkte ya da sarı, onun gibi bir şey. Üzerinde giysiler vardı… Neredeyse bir yelek ya da ceket ve pantolon. Ayakkabıları var mıydı bilmiyorum. Hiç aşağı bakmadım. Onu sevdim. Mutluydu. Sıcakkanlıydı. Önemli birine benziyordu.
D: "Diğerleri" demiştin. Diğerlerinin hepsi kadın gibi mi görünüyordu?
P: Hayır. Onlar da farklıydı. Onlarla ilgili çok fazla bir şey hatırlamıyorum ama beni bir odaya getirdiler ve ardından o kadın içeri girdi ve konuşmaya

başladı. Benimle konuştuğu zaman kendimi rahat hissettim ve o yüzden gözlerimi açtım.
D: Ve senin pilotla tanışmanı mı istediler?
P: Evet. Nedense bu önemli gibiydi. Sanırım olanların tümü önemliymiş gibi görünüyordu. Pilotla tanışmama izin vermelerinin çok hoş olduğunu düşünmüştüm.
D: Pilot neredeydi?
P: En önde... Kontrol ünitesinin başındaydı. Bana bir şeyler gösterip ne olduklarını açıkladı. Ama aslında dediklerini anlamıyordum. Kontrollerden birinde, önünden elini geçirdiği zaman kontrolün ışığının nasıl yandığını gösterdi. (Gülümseyerek) Ben de yaptım ve yine yandı. Bir kontrolün parçası olan düz bir paneldi. Üzerinde topuz olan bir çubuk da vardı ve düz kısmının ışığı parlıyordu.
D: Ne işe yaradığını söyledi mi?
P: Bir şeyler söyledi ama anlamadım. Nasıl çalıştığını bilmiyorum. Tek anlayabildiğim önünden elini geçirdiğin zaman dokunmana gerek kalmadan ışığının yandığıydı. Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum. Anlamıyorum.
D: Söylediği bazı kelimeleri hatırlayabilirsen belki çözebiliriz.
P: Söylediklerini anlayamadım. Transluxtor... (Fonetik olarak) Transluxtor gibi bir şey. Ne anlama geldiğini bilmiyorum. Farklı sözcükler kullandı. (Phil sözcükleri tekrar etmekte güçlük çekiyordu.) Zerbok. Zerboks. Ya da Zerbay (Zerber?) ya da onun gibi bir şey. Ne anlama geldiğini bilmediğim kelimeler. Zerboing (Zerberling?) ya da Zerboxing ya da onun gibi bir şey. Ne olduğunu bilmiyorum. İmpals. Belki impals sürüş ya da onun gibi bir şey. Kelimelerin benim için hiçbir anlamı yoktu. O ne söylediğini biliyordu ve nasıl çalıştığını anlatıyordu. Onu neyin çalıştırdığını ya da nasıl çalıştırdığını... Söylediklerini anlamıyorum.
D: Geminin nasıl çalıştığıyla ilgili bir şey söyledi mi?
P: Enerji. Bir çeşit enerjiyi yönlendirdiğini söyledi. Yöneltiyor. Söylediği buydu.
D: Enerjinin nereden geldiğini söyledi mi?
P: Sanırım her yerde olduğunu söyledi. Sadece ham haliyle enerji.
D: Ama nasıl kullanacağını bilmen gerekiyordur. Sana kontrol odasında başka bir şey gösterdi mi?
P: Bir şey daha. Bayağı iyiydi. Bir tür güç alanı şeyi. Şey yapabiliyorlardı... Bilmiyorum, korkutucuydu. Ondan bahsetmek hoşuma gitmiyor.

D: Neden? Neden korkutucuydu?
P: Bilmiyorum. Sadece ondan bahsetmek hoşuma gitmiyor. Korkutucu. Onda yanlış olan bir şey var. Yapabildiğini söylediği şeyler hoşuma gitmiyor. İnsanları incitebiliyorlar. İnsanları... Hayvanlar gibi tutuyorlar. Bu hoşuma gitmiyor.
D: Neden böyle bir şey yapmak istesinler ki?
P: Bilmiyorum. Hoşuma gitmiyor. Onun arkadaşım olup olmadığını bilmiyorum. Söylediği şeyler hoşuma gitmiyor ve... Belki gerçekten arkadaşım değildir.
D: Ama onun yanında kendini rahat hissetmiştin.
P: Makinenin insanlara yapabileceğiyle ilgili söylediği şeyler hoşuma gitmiyor. Bunları bu şekilde yapıyorlar, kontrol odasından. Panelin bir bölümünde bulunuyor. İnsanlara bunu yapıyorlar. Bana da aynı şeyi yapabileceklerinden korkuyorum. İnsanlara şok verebileceklerini söyledi. Onları... Sersemletebileceklerini. Büyükbaş hayvanlarda kullanılan çubuklar gibi. Bazen bizim hayvanlara yaptığımız gibi. Bu çubuklarla dürtüp canlarını yakarak onlara istediğimizi yaptırmamız gibi. Onların nasıl hissettiklerini önemsemiyoruz. Onlar da bize bunu yapıyor. Yapabildiklerini bilmiyordum. Bu hoşuma gitmedi. (Kuşkulu bir şekilde) Onun dost olduğunu sanmıyorum. Sanırım... Başım belada olabilir.
D: Pek sanmıyorum. İnsanlara neden bunu yapmak istediklerini sorabilir misin?
P: İnsanlar bazen saldırganlaştığı ya da histerik bir hale geldiği için sakinleştirilmeleri gerektiğini ve o yüzden kullanmak zorunda kaldıklarını söyledi. Söylediği buydu.
D: O zaman bu makine muhtemelen insanlara kalıcı olarak zarar vermiyordur öyle değil mi?
P: Hayır. Onun da dediği bu.
D: Neden seni gemiye aldıklarını söyledi mi?
P: Hayır. Bundan bahsetmedi. Sadece kontrol odasındaki şeylerden bahsediyor. Elektronik şeylerden. Daha sonra anlayacağımı söyledi. Bir örtüyü kaldırdı. Işıklar vardı... Küçük sıralar halinde... Sıvı ışık gibi görünüyor. Tüp gibi bir şeyin içinde, kapsül gibi ama akışkan gibi görünüyor. Hareket ediyor. Birleşmeyle ilgili bir şey. Bir çeşit bağlantı ya da onun gibi bir şey. İşleyişinin bir kısmı bununla ilgili.
D: Bu sıvı ışıklardan çok var mı?
P: Dört... Beş. Beş! Yan yana sıralanmış şekilde, her sırada art arda beş tane. Küçük tüplere benziyorlar ve içlerinde... Sıvı ışık akıyormuş gibi

görünüyor. Ve panellerin arkasında bir yere doğru devam ediyorlar, oradaki bir şeye doğru...
D: Neon ışıklarına benzer ışıklar mı bunlar?
P: Evet, biraz ama saydam değiller. Katı ışık gibiler.
D: Bunları ne için kullandıklarını söyledi mi?
P: Bedenimiz için kan nasılsa öyle bir şey. Bu her neyse... Bunun üzerindekiler için öyle bir şey.
D: Yani bir tür yakıt gibi bir şey mi demek istiyorsun?
P: Hayır. Yakıt gibi değil, daha çok kan gibi. Dolaşımı sağlıyor diyebiliriz. Sanırım enerjiyi diğer bölgelere taşıdığını söylemeye çalışıyor.
D: Yani bunlar geminin başka yerlerinde de mi var?
P: (Sözümü keserek) Geminin *içinden* geçiyor. Dolaşıyor, geminin içinden öyle geçiyor. Dolaşıyor. Söylediği bu.
D: Duvarlarda mı yoksa yerde mi?
P: Evet. Makinelerden. Yağ gibi sanırım. Dolaşıyor ama yakıt *değil,* yakıtı *taşıyor.* Yakıtı gemi boyunca dolaştırıyor, diğer makineler ya da her neyseler onlardan geçerek... Makine gibi değiller. Çalışan diğer şeylerden... Onlar her neyse.
D: Bu önemli bir parça mı?
P: Bu sadece *bir* parça. Ana parça ya da onun gibi bir şey değil. Onu bana gösteriyor sadece. Bu gibi şeylerin nasıl çalıştığını açıklamaya çalışıyor.
D: Dolaştığı diğer yerleri görebiliyor musun yoksa gizlenmiş haldeler mi?
P: Onları gözlerimle göremiyorum ama nereye gittikleriyle ilgili zihnimde bir resim görebiliyorum. İçeride gibi ve içinden ortasına doğru gidiyor. Bir sürü şey oraya doğru gidiyor. Bunun ne olduğunu bilmiyorum. İçinde bulunduğumuz şeyin gitmesini sağlayan şeylerin sadece bir parçası bu.
D: Duvarların arkasında mı saklı?
P: Gibi... Sadece farklı kısımlarda, farklı bölgelerde ve farklı şeylerle kaplı. Orada bir sürü şey var. O küçük panelin arkasında. Sanırım bakmak, ayarlamalar yapmak ve kontrol etmek için orada. Bilmiyorum. Ama orada ve onu görebiliyorsun.
D: Bu çok garip. Belli bir rengi var mı?
P: Beyaz. Parlak bir ışık. Sıvı gibi görünüyor ama sadece enerji. Dediği bu.

Phil hayatını elektronik cihazlarla çalışarak kazanıyor. O yüzden kontrol odasında tanıyabileceği bir şey olacağı düşünülebilirdi. Ama tamamen 14 yaşındaki halinin kafa yapısındaydı ve onun için her şey garip, gizemli ve açıklaması imkansızdı.

D: Sana başka bir şey gösterdi mi?
P: Küçük siyah bir kutu. Benim olduğunu söyledi. Onu alamayacağımı söyledi ama bana göstermek istedi.

Bu, Phil'in baykuşla karşılaşmasından sonra gördüğü siyah kutuymuş gibi görünüyordu. Belli ki kutu daha önce birkaç kez daha ona gösterilmişti. Neredeyse sanki onu tanıyacağı anı bekliyorlarmış gibi...

D: Görünüşü nasıldı?
P: Ufak... Kare değil, daha uzunca. Siyahımsı... Ve parlak. Pürüzsüz. Sanırım açılıyor ama nasıl açıldığını çözemedim. İçinde bir şey var ama ne olduğunu bilmiyorum. Benim olduğunu söyledi... Ama onu alamazmışım.
D: Senin olduğunu söylerken neyi kastediyor?
P: Onu uzun zaman önce benim yaptığımı söylüyor.
D: Bunun hakkında ne düşünüyorsun?
P: Ne dediyse onu. Tartışmayacaktım. İyi bir şeye benziyordu. Bayağı güzel olduğunu düşündüm. Ama bir şekilde açılıyor. İçinde bir şey var. Bana o söyledi ama sanırım zaten biliyordum.
D: Kutu pilotun eline nasıl geçmiş?
P: Bilmiyorum. Sanırım ona biri vermiş. "İşte burada! Şuna bak" dedi. "O ne?" dedim. "Bu senin. Bunu sen yaptın... Uzun zaman önce, başka bir ırkın bir üyesiyken. Sana köklerini hatırlatması için yapılmış bir şey bu" dedi. "O nedir?" dedim. Söylediği neydi bilmiyorum. Bir şey. Bir sözcük. Şey dedi... (Doğru sesleri bulmakta zorlandı) Obs... Obsinite[4]* ya da "obs" bir şey. Dediği buydu. Bir tür madde. Sanırım nasıl bir materyalden yapıldığını kastediyordu. Köklerimi hatırlamam için olduğunu söyledi. Başka bir ırkın parçası olduğumu... Ağırdı. Pürüzsüz, siyah ve parlak gibi. Sanırım içinde bir şey var. Açmaya çalışmaktan çekiniyordum. Kızacağını düşünmüştüm. Küçük bir tabuta benziyordu. Üst kısmı şişkin ve yuvarlaktı.
D: Deneseydin açabilir miydin?
P: Evet. Sanırım nasıl açıldığını biliyorum ama açmaya korkuyordum. Sanki zihninde bilmen gerekiyor gibi. Sanırım kutunun kilidi zihninde. Nasıl çalıştığını bilmiyorsan açılmaz. Ama zihninde nasıl açıldığını görürsen açılır ve kapağını çıkarabilirsin.
D: Başkası açabilir mi?
P: Sanırım sadece ben açabilirim. Çünkü dediği gibi, onu yapan benim.

D: O zaman ne olduğunu merak etmiyor.
P: Onun için önemli değilmiş gibi görünüyordu. Belki ben görmek isterim diye gösteriyordu. Benim için önemli olduğu için.
D: Peki siyah kutuya ne oldu?
P: Ona geri verdim. Bir şey biliyormuş gibi gülümsedi. Benimle *birlikte* gülüyormuş gibiydi ama aslında *bana* gülüyordu sanırım. Tıpkı bir şey bilen ama söylemeyen biri gibi. Ama size bakışlarından bir şey bildiğini anlarsınız.
D: Bundan sonra başka bir şey gösterdi mi sana?
P: Çok şey vardı. Olup biten çok şey vardı. Başka insanlar da vardı. Çalışan küçük insanlar.
D: Görünüşleri nasıldı?
P: Biraz kısa, çirkin ve griydiler. Büyük kel kafaları vardı.
D: Ama kadın olduğunu düşündüğünün onlara benzemediğini söylemiştin değil mi?
P: Evet. Bir yönden farklıydı ama iyiydi ve sıcakkanlıydı. Sadece gerçekten çok kırışık bir cildi vardı. Gözlerinde bir şey vardı. Gözünüzü onlardan ayıramıyordunuz. Sanki beni *tutuyorlardı.* Ayrılamıyordum. Ama iyi hissettiriyorlardı. Sadece farklı bir şeydi. O iyi biriydi.
D: Çirkin olduğunu söylediklerin... Onlar seninle bir şekilde iletişim kurdu mu?
P: Hayır, onlar sadece oradaydı. Onlarla ilgili pek bir şey yoktu. Onlar başka şeylerle uğraşıyorlardı. Etrafta dolanıyorlardı. Bir şeylere dokunuyorlardı. Bir şeyler taşıyorlardı. Sadece eşyalar... Ne olduklarını bilmiyorum. Sadece meşgul görünüyorlardı. Benimle ilgilendiklerini pek söyleyemem.
D: O zaman seninle en çok iletişim kuran pilot muydu?
P: Onu bilemiyorum. İkisi de (pilot ve kadın) benimle iletişim kurmuş gibi görünüyor ama hangisi daha çok bilmiyorum.
D: Pilota benzeyen başka birini gördün mü?
P: Birini daha gördüm. Koridorun diğer ucundan geçtiğini gördüğüm biri. Bana bakmadı... Bir şey söylemedi. Sadece geçip gitti. Pilot adam gibiydi. Daha bizim gibi. Sadece bunları gördüm. Muhtemelen daha fazlası da var ama emin değilim. Görmedim.
D: Ondan sonra ne oldu? (Uzun bir sessizlik)
P: Emin değilim. Sonra. Gece olmuş ve biz yine steyşın vagonun içindeyiz gibi görünüyor. Erkek kardeşim ve ben arka koltuktayız. Linda önde annemle beraber. Gail ve Cathy de ortadalar. Annem arabayı sürerken

onlar uyuyor. Memphis'e gidiyoruz gibi görünüyor.
D: Arabaya nasıl döndüğünüzü biliyor musun?
P: Emin değilim.
D: Annen herhangi bir şey söyledi mi?
P: Memphis'e zamanında varmak konusunda endişeli. Daha sonra bir şey demedi. Bir süre... Sessizdi. Ben yolu dinliyorum.
D: Gecenin geç bir saati miydi?
P: Sabaha karşı.
D: Ve annen olanlara dair hiçbir şey söylemedi öyle mi?
P: Kimse söylemedi. Bilmiyorlar.
D: Sen bir şeyler olduğunu hatırlıyor musun?
P: Hayır, o anda hatırlamıyorum. Hatırlamadım. Şimdi hatırlıyorum.
D: Yani o zaman sadece yolculuk ettiğinizi hatırlıyordun ama şimdi gerçekten ne olduğunu hatırlıyorsun. Demek istediğin bu mu?
P: Daha fazlasını hatırlıyorum, sanırım.
D: Sence o deneyim bir rüya mıydı?
P: Bilmiyorum. Kötü değildi. İyiydi. Biraz korkutucuydu. Canımı yakmadı. Tekrar yaşamak isteyeceğimi sanmıyorum. Fazla değişik, tuhaf ya da onun gibi bir şeydi. Hoşuma gitmedi.
D: Ama sana pek bir şey yaptıkları da söylenemez değil mi?
P: Hayır, yaptılar. Bir şeyler aldılar. Birtakım örnekler.
D: Ne örneği olduklarını biliyor musun?
P: Deri.
D: Başka?
P: (Duraksama) Tek hatırladığım bu.

Ona bu deneyimin doktora gitmekle eş tutulabileceğini söyledim. Birçok insan doktora gitmeyi de sevmez çünkü genelde gittikleri zaman rahatsız hissetmelerine neden olan şeyler yapılır (özellikle testler). Ayrıca kontrolün kendilerinde olmadığını hissederler çünkü kliniklerde ve hastanelerde yapılan şeylere engel olamazlar. Phil'in bilinçaltını bu anıyı bu tür bir bağlamda değerlendirmeye ikna edebilirsem, bu anı bilincini rahatsız etmez diye düşünmüştüm.

D: Hadi şimdi onlarla bir daha karşılaşıp karşılaşmadığını görmek için zamanda ileri gidelim. Üçe kadar sayacağım ve eğer öyle bir an varsa orada olacaksın. 1, 2, 3. Zamanda ileriye gittik. Şu an ne yapıyorsun? Ne görüyorsun?

Phil'in 14 yaşındayken yaşadığı olay sırasında sesi çok uykulu, kısık ve biraz çocuksuydu. Tam olarak çocuk gibi değil ama olgun biri gibi değildi. Sonraki sahneye girdiğindeyse sesi normale döndü. Çok derin, açık bir yaraya baktığını söyledi ve bu kafasını karıştırdı.

P: Neden böyle bir yara var bilmiyorum. Hiçbir şey hatırlamıyorum. Neye baktığımdan emin değilim.
D: Kanıyor mu?
P: Hayır. Ama içini görebiliyorum. Ağzı açık bir delik gibi ama zarar görmüş ve yırtılmış gibi değil.
D: Yaranın nerede olduğunu görebiliyor musun?
P: Sanırım bende... Sağ tarafımda. Sadece 6-7 santim uzunluğunda... Ve belki 4-5 santim genişliğinde ama temiz bir delik. Kanamıyor ama derin ve çok koyu bir kırmızı renkte.
D: Bu delik nasıl oldu?
P: Açılmıştı... Bir şeyi çıkarmak için. Neydi bilmiyorum. Oraya yerleştirilmiş olan bir şeydi. Bir süredir orada olan bir şeydi ve çıkartıldı.
D: Nasıl çıkartıldı?
P: Ameliyatla. Deri kesildi, kaldırılıp açıldı... Ve derinin üst katmanı tıraş edilip çıkarıldı.
D: Kim yaptı bunu?
P: *Onlar* yaptı. Onlar. O kişiler. Gözcüler. Dostlar.
D: Bu olduğu zaman neredeydin?
P: Geminin içinde, masalardan birinin üzerindeydim. *Masanın* üzerindeydim. Odadaki tek masanın...
D: Bunun hangi yılda olduğunu biliyor musun?
P: (Duraksama) Emin değilim. Hiç zaman hissetmiyorum.
D: Çıkarılan şeyi görebiliyor musun?
P: Sorun çıkaran bir yumru vardı. Çıkarılması gerekiyordu çünkü... Zararlıydı.
D: Bu onların oraya koyduğu bir şeydi mi demiştin?
P: Koydukları şeyin yan ürünüydü. Oraya konan *şeyin* sonucu, ürünüydü. Parlak metal bir top. Ve yumru onun etrafında oluştu. Gelişmesini istedikleri şey yumruydu. O dokuya ihtiyaçları vardı. Bir tümöre... Benim için zararlı olabilirdi ama onlar için gerekliydi. Bana zarar vermemesi için aldılar.
D: Parlak topu da çıkardılar mı?

P: Evet, yumrunun içindeydi o. Tümör topun etrafında gelişti. Topun kendisi minik bir tanecik gibiydi. Tümör, sistemimi incelemek içindi. Bağışıklık sistemimi değil ama... Uzaktan da olsa onunla ilişkili bir sistemi... Ne olduğunu tam olarak anlamıyorum ama vücudun yenilenmesiyle ilgili bir tür sistem. Yumru, vücudumda bırakılsa problemlere neden olacak bu taneciğe vücudun gösterdiği reaksiyondu. Ama bu taneciğe gösterdiğim reaksiyonu incelemek için yumruya ihtiyaçları vardı.
D: Vücudun savunma sistemleri gibi bir şeyle ilgili olarak mı yani?
P: Savunmadan daha fazlası. Ondan çok daha karmaşık bir şey. Uyum sağlama. İncelemek ve bağışıklık sistemi de dahil olmak üzere vücudun farklı sistemlerini anlamak için tanecikle sağlanan bir gelişim. Taneciği, onu çevreleyen gelişimi incelemek için yerleştirdiler.
D: Tanecik çok büyük müydü?
P: Çok küçüktü. Neredeyse bir saçma büyüklüğündeydi. (4 milimetre kadar.)
D: Ve bu tanecik bedenindeyken hiçbir soruna neden olmadı mı?
P: Biraz oldu. Ama ciddi bir şey değil. Tehlikeden ziyade rahatsızlık. Baş edemeyeceğim bir şey değil.
D: Ne şekilde rahatsızlık verdi sana?
P: Biraz mide bulantısı ve yorgunluğa neden oldu. Biraz denge kaybı. Konuşurken dilimin tam dönmemesi. Sanki bedenin enerjisi çekilmiş ve taneciğin, o yumrunun üzerinde yoğunlaşmış gibiydi.
D: Ne kadar süre içinde bırakıldığına dair bir fikrin var mı?
P: Hala orada.
D: (Bu sürpriz bir açıklamaydı.) *Hala orada mı? Çıkardıklarını sanmıştım?*
P: Daha değil.
D: Ah, şu anda mı çıkarıyorlar demek istiyorsun?
P: Hayır, şu anda hala yerinde.
D: (Anlamamıştım.) *Büyümeyi ameliyatla aldıkları zaman taneciği de almamışlar mıydı?*
P: Bu henüz gerçekleşmedi. Şu an yaptığımız, geriye dönerek ileriye bakmak gibi bir şey sanırım.
D: Ama bedeninin yan tarafındaki deliği gördüğünü ve yumruyu bedeninden çıkardıklarını söylemiştin?
P: Çıkaracaklar. Ama henüz değil. Onlar açısından, benim açımdan ve gelecek diğer şeyler açısından önemli bu.

D: Ne demek istiyorsun?
P: Bilmiyorum. Sadece bu kadar. Gelecek diğer şeyler. Tek bildiğim bu kadar.
D: Ama taneciği içinde bırakmalarının senin için tehlikeli olduğunu söylememiş miydin?
P: Bırakılırsa tehlikeli, evet. Ama bırakılmayacak. Sadece henüz çıkarılmadı. Daha zamanı değil. Yerleştirilmişti. Enjekte edilmişti.
D: O zaman o kesiği neden yaptılar?
P: Çıkarıldığı zaman nasıl olacağıyla ilgili bir resimdi o. Bir imgeleme.
D: Tamam. Demek bundan bahsediyordun. (Gelecekteki bir sahneden bir kesit gösterilmişti ona.) *O zaman belli bir süre kalması gerekiyor. Ondan sonra çıkarılacak ve incelenecek. Çıkarmasalar ne olurdu?*
P: Bir tümör haline gelip böbreklerle ilgili problemlere neden olurdu. Böbreğin iflas etmesine neden olurdu. Git gide büyür ve blokaja neden olurdu.
D: O zaman tanecik böbreklerin bulunduğu bölgede.

Belli ki bu nesne, baykuşla olan deneyimi sırasında Phil'in içine yerleştirilmişti.

Phil uyandığı zaman sırtının yan kısmını inceledik ama hiçbir ize rastlamadık. Herhangi bir şey yapıldıysa bile yeri iz bırakmadan iyileşmişti. Tanecikle ilgili birkaç detay daha hatırladı. O garip peygamber devesi görünümlü makine tarafından yerleştirilmiş olabileceğini düşünüyordu. Tanecik gümüşi görünümlüydü ve minicikti. Bir saçmadan daha büyük değildi. Ama metal olduğunu düşünmüyordu. Belki de röntgende görünmeyen bir tür mineralden yapılmıştı.

D: İleride onlarla tekrar görüşeceksin gibi görünüyor çünkü belli bir süre sonra taneciği çıkarmaları lazım. (Kahkaha)
P: Benim için sorun yok. Geriye dönüp baktığımda onların iyi olduklarını hissettiğimi görüyorum. Dostane bir şekilde yaklaştıklarını görebiliyorum.
D: Evet. Onlardan korkmamıştın bile.
P: Evet, onları tanıyormuşum gibi hissetmiştim. Onları bireysel olarak mı yoksa genel olarak onların türünü mü tanıyordum bilmiyorum.

Konuşmak istediği ilk şey kırışıklı kadın yaratığın bulunduğu odada neler olduğuydu. Anlattıklarından çok daha fazlası yaşanmıştı. Belli ki 14 gibi genç bir yaşta bunlardan bahsetmek onun için kolay değildi. Şimdi

bile anlatırken utanıyordu. Konudan bahsederken gözlerime bakmak yerine duvara bakarak konuştu. Zaten bu normalde insanların konuşmaya alışık olduğu bir konu da değildi.

P: Transtayken bahsetmek istemedim ama... Testislerimden birine bir sonda soktular. Ve... Neydi bilmiyorum. Bir sıvı, hücreler ya da onun gibi bir şey çektiler.
D: Acıtacağından korktuğun bu muydu? Sana bir şey batıracaklarını söylemiştin çünkü.
P: Küçük ince, gümüş renkli bir tüptü. Ve ucunda bir şey vardı. Tüpü gördüm ve gözlerimi kapattım. Daha fazla bir şey görmek istemedim. Bir şey yaptıklarını anlayabiliyordum ama acımadı. Numuneler, örnekler aldılar sanırım.
D: O varlığın kadın olduğunu düşünmen de ilginç geldi bana.
P: Enerjisinden karakterinin çok dişil olduğunu anlayabiliyordun. Baş hemşire ya da onun gibi bir şeye eş tutulabilir biriydi. Cildi gerçekten çok kırışıktı. Gözlerinden başka hiçbir şeye bakamadım. Sana baktığında gözlerine kilitleniyordun ve gözlerini onlardan ayıramıyordun. Ama gözümün ucuyla kadının diğer taraflarını da görebiliyordum. Kırışıklıklardan başka bir şey hatırlamıyorum pek. Saçı var mıydı yok muydu hatırlamıyorum.
D: Belki de prosedür böyledir. Bir şey hissetmemen için sana kilitleniyordur.
P: Sanırım. O hemşire örnekleri alırken... Bana dokunduğunun farkındaydım ama gözleri aracılığıyla kurduğumuz iletişime odaklanmıştım. Ailemin geri kalanına da bir şeyler yapıldığını tahmin ediyordum. O öyle bir şey söylemedi ama ben öyle olduğunu düşünüyordum.
D: Ama diğer adam, yani pilot çok daha farklı görünüyordu değil mi?
P: Evet, daha insan gibi görünüyordu ama onda da farklı bir şeyler vardı. Korkutucu değil ama, sadece farklıydı. Gözleri Asyalı ya da Hintli gözleri gibiydi. Onun gibi bir şey ama çekik gibi olmaktan ziyade daha badem şeklinde gibiydiler. Tarif etmesi zor. Siyah gözler değillerdi, bizimkiler gibi gözbebekleri vardı. Gözleri kendisi bayağı normal görünüyordu. Aslında farklı gelen gözlerin şekliydi. Ortada yuvarlak ama kenarlara doğru çekik gibi... Açık renk saçları vardı, sarı ya da gri ya da onu gibi bir şey. Söylediğim gibi *onlara* ya da etraflarındakilere yüzleri ve gözlerine baktığım kadar bakmıyordum. Sadece ona kilitleniyorsun adeta. Ve diğer

fark ettiğin küçük şeyler dışarıdan filtre edilip geliyor gibi. Gözlerimiz mıknatısmış ve birbirlerine *kilitleniyormuş* gibi bir şey. Neredeyse seni çekiyormuş gibi... Ve sana baktıklarında o manyetik *çekimi* hissediyorsun. Kendini ondan kopartamıyorsun.
D: Belki bilgi iletimi böyle sağlanıyordur.
P: Evet öyle. Neredeyse fiziksel bir bağlantı varmış gibi oluyor ve iletişim o kilitlenme üzerinden, o manyetik *çekim* ya da her neyse onun üzerinden gerçekleşiyor. Adam gerçekten çok arkadaşça yaklaşıyordu ve sanki bir şey biliyor gibiydi ama bildiği şey iyi bir şeydi. Hiç kötü bir şey değildi. Gözleri adeta ışıldıyordu.
D: Seni rahatsız eden tek kısım insanlara şok veren o aletti.
P: Evet, insanları nasıl durdurup sersemlettiklerini anlattığı sırada çok rahatsız oldum. Panelden çalıştırdıkları bir ışınla insanları kontrol altına alabiliyorlar. Bizim sığırları pazara götürme şeklimize çok benziyor. Tutuldukları alandaki parkur boyunca onları yönlendiriyoruz ve yapmalarını istediğimiz şeyleri yapmaları için onları çubuklarla dürtüyoruz ya da onlara şok veriyoruz. Buna çok benzettim. Işın gemiden çıkıyor sanırım. Işını insanları kontrol etmek zorunda kaldıklarında kullandıklarını söyledi. Onlara göre biz sığırmışız gibi geldi. Ondan sonra da gözüme pek arkadaşmış gibi görünmediler.
D: Peki şimdi bununla ilgili nasıl hissediyorsun?
P: Hmmm, nötr. Şu noktada buna gerçekten inanıp inanmadığımı bilmiyorum ama inanmamak da beni rahatsız etmiyor. Keşke inanabilseydim. İnanmak isterdim. Şöyle açıklayayım: keşke elle tutabileceğim bir şey olsaydı da buna inanıyorum ya da şuna inanıyorum diyebilseydim ama öyle bir şey yok. Sanırım bu daha ziyade hayal gücümün ürünü ya da onun gibi bir şey. Gerçek olup olmadığını bilmiyorum. Sanırım gerçekten inanabileceğim bir şey deneyimlemediğim için biraz hayal kırıklığı yaşıyorum.
D: Neden inanmak istiyorsun?
P: (Usulca ve tereddütle) Sadece bunun düşüncesi... Yani hayatta bu günlük sıkıcı şeyler dışında da bir şeyler olduğu düşüncesi bize umut veriyor. Sadece daha büyük bir gerçeklik olduğunu bilmek... Orada başka bir şeyin de olduğunu bilmek... Bu, gündelik hayatımızdan çok daha heyecan verici. Ama "Evet, bu gerçek" diyebileceğimiz bir şey değil. Ya doğurgan bir hayal gücünün ürünü ya da... Ne bilmiyorum.

Bu deneyimlerin (ve kim bilir daha kaç tanesinin) Phil'in ömrü

boyunca bilinçaltında gizli kalmış olması inanılmazdı. Orada olduklarına dair kesinlikle hiçbir gösterge yoktu. Onları keşfedemeyebilirdik çünkü varlıklarından haberdar değildik. Anılar rüyalarla tetiklenmemiş olsaydı gizli kalmaya devam edebilirlerdi.

Bu varlıklara duyduğu iyi hislerden dolayı bu seansta ortaya çıkan deneyimlerin sonrasında onu rahatsız edeceğini düşünmüyordum. Ama düşündüğüm gibi olmadı. Takip eden bir ay boyunca bu deneyimlerin hayatında olan bitenlerle örüntüsünü kurmaya çalışırken travma yaşayacaktı. Beni arayıp neler olduğundan bahsetmediği için, kendi içinde mücadele ettiği problemlerden haberim yoktu.

BÖLÜM 22

GERÇEKLİKTEN KOPUŞ

Birkaç hafta sonra tekrar buluştuğumuz ana kadar bu seansların Phil'i ne kadar rahatsız ettiğinden habersizdim. Aklından geçenleri detaylarıyla konuşmak istiyordu. O yüzden kayıt cihazını çalıştırdım. Phil'in alıkonma anılarının uyanmasının ardından yaşadığı kafa karıştırıcı duygularla ilgili anlattıklarının, bu sıra dışı fenomeni anlamaya çalışan diğer araştırmacılara da yardımcı olabileceğini düşünüyorum.

P: İtiraf etmeliyim. Bu seanslar... Bu alanda çalışmak beni rahatsız etti. Bunları kolayca aşabileceğimi hissetseydim, bunu yapardım. Ama bu çok rahatsız edici. Bunun için üzülmenizi ya da benim için endişelenmenizi istemiyorum ama çalışmalarımızdan sonraki günlerde nedense bazen üzerime bir korku ve endişe duygusu çöküyor. Panik değil ama kendimi müthiş huzursuz hissediyorum. Bir süre için akıl sağlığımdan şüphe ettim. Gerçeklikle bağım kopmuş gibi geldi.
D: İlk seanstan sonra mı demek istiyorsun?
P: İlk seanstan ve ikinci seanstan sonra. Özellikle ikincisinden sonra.
D: İkincisinden sonra mı? İlki ürkütücüydü ama ikincisinde korkutucu bir noktaya temas etmediğimizi düşünmüştüm.
P: Bilmiyorum. Bunun neden böyle olduğuyla ilgili teoriler geliştirdim. Benim görüşüme göre burada etkili olan birkaç faktör var. Bunlardan biri, bu olayların yaşandıkları anda çok korkutucu olması. Ve benim bu duyguları dindirmem ya da sakinleştirmem gerekiyordu. Sonuçta bu duyguların salıverilmesi gerekiyor.
D: Peki bu duygular salıverildiğinde rahatladın mı?
P: Hayır. Kendimi çok kötü hissettim. Hatta dediğim gibi depresif hissediyordum ve korkuyordum. Ama korktuğum şey... Hiçbir şeydi. Korktuğum şeyin ne olduğunu bulamıyordum. Sadece akıl almaz bir dehşet duygusu var. Ama neden kaynaklandığı belli değil. Ve gerçeklikle eşzamanlı ilerlemiyormuşum, gerçeklikle olan bağımı kaybetmişim gibi hissediyordum. Böyle hissetmek benim alışık olmadığım bir şey.
D: Bu durum uzun sürdü mü?
P: Belki bir gün ya da yarım gün sürüyordu. Farklı zamanlarda, farklı sürelerle. Sadece üç ya da dört defa oldu. Çok uzun süren bir şey değil. Yaptığımız çalışmadan bir ya da iki gün sonra durduk yere geliyor.

Korkunç bir gerçeklikten kopma, kontrolden çıkma ve dehşet hissi. Korktuğum şeyin ne olduğunu bilmiyorum. İmgeleyebildiğim ya da *hayal edebildiğim* hiçbir şey olmuyor. Bir odak noktası yok. Sadece *korkunç* bir dehşet ve endişe duygusu. Başka insanlara bu kadar korkunç gelir mi bilmiyorum. Daha kötülerini de yaşamış olabilirler çünkü. Ama benim için yeni bir duygu bu. Hiç böyle hissetmemiştim. Ve dediğim gibi bunun önemli bir şey olmadığını ve aşabileceğimi hissetseydim, bunu yapardım. Çünkü hayatımı zorlaştırıyor. Ve hayatımı zorlaştırmak *istemiyorum.*
D: Yıllar önce üzerinde çalıştığımız konular da bunu daha karmaşık hale getirmiş olabilir mi diye düşünüyorum. Hani geçmiş yaşamların üzerine çalışırken Dünya'nın tohumlanmasıyla ilgili bilgilere kanallık ettiğin seansların...
P: Hayır, onlar hiç karmaşıklaştırmamıştı. Hatta o ayrı bir şeydi. *Hayatıma eklenen* bir şeymiş gibi geliyordu. Oysa *bu* doğrudan *hayatımda.* Ayrı bir şey değil. Farklı bir kanal aracılığıyla geliyor da denebilir.
D: Evet. Geçmiş yaşamlar, ne kadar garip olurlarsa olsunlar, seni doğrudan etkilemez.
P: Onlar benden ayrı olan şeyler.
D: Evet, buysa bu hayatla ilgili. Senin şimdi başına gelen bir şeyle ilgili. Bunun bir farkı olur tabii değil mi?
P: Evet. Biliyor musunuz, bu konu üzerine ilk kez çalıştığımız ve o küçük yaratıkları yolda gördüğüm zaman "Gerçekliğimi değiştirmek istemiyorum. Bunun olmasını istemiyorum" hissi içinde olduğumu hatırlıyorum. Buna direnç gösterdim çünkü gerçeklikle ilgili algımı ve üzerinde durduğum zemini değiştirecekti. Şu anda yaşadıklarımın da gerçekliği dayandırdığım temellerin tekrar sarsılmasıyla kısmen alakalı olduğunu düşünüyorum. Öneminin farkında olmadığım ama *güç* aldığım, gerçekliğin ne olduğu ve ne olmadığıyla ilgili algımı dayandırdığım şeyler şu an... Açık konuşmak gerekirse, yerle bir oluyor.

Tekrar bu büyüklükteki bir şeyle yüzleşmesi gerekirse Phil'in bunu kaldıramayacağından gerçekten endişe duyuyordum ve intihara olan eğiliminin geri gelmesinden korkuyordum. 1970'lerdeki o karar anından bu yana hayran olunacak şekilde hayata uyum sağlamış ve onunla başa çıkmayı başarmıştı. Ama ortaya çıkan yeni bilgiler onun için çok bunaltıcı olursa ne olacaktı? Bu korkuları ona aktarmak istemiyordum çünkü bu zaten halihazırda karmaşık olan duygularını daha da karıştırmaktan başka bir işe yaramazdı.

D: Sana hiçbir şekilde zarar vermek istemiyorum.
P: Hayır, bunu biliyorum. Ve söylediğim gibi, eğer bu önemsiz bir şey olsaydı arkamı dönüp gitmeyi tercih ederdim. Ama bunu yapamam. Burada sorumluluk söz konusu. Sadece kendime karşı değil, bir şeye ya da birine karşı daha büyük bir sorumluluğum var. Bunu yapmam gerekiyormuş gibi hissediyorum. Kapatabileceğim bir konu değil. Bunu unutup gidemem.
D: İlk seanstan sonra rahatsızlık duymuştun. Ve orada bırakacağını sanmıştım. Ama birkaç gün sonra "Devam etmek istiyorum" dedin. Seni o kadar rahatsız ediyorsa devam etmek zorunda değiliz diye düşünmüştüm.
P: Hisler başa çıkamayacağım şeyler değil. Hayatımı zorlaştırıyorlar ve bir süre keyfimi kaçırıyorlar ama öyle olsa bile bir nedenle bunları ortaya çıkarmak benim için önem taşıyor. Bu hoşuma giden bir şey değil ama çok güçlü bir şekilde yapmam gerektiğini hissettiğim bir şey. Neden olduğuna ya da bunu yaparak ne elde edeceğime dair net bir görüşe sahip değilim. O yüzden buna devam etmemiz önemli.
D: Tamam. Çünkü seni rahatsız ediyorsa istediğin an bırakabiliriz. Bunu yapmak zorunda değiliz.
P: Bunu anlıyorum ve teşekkür ederim. Sadece durumun farkında olmanızı istedim. Sizi aramayı ve seans ayarlamayı birkaç kez erteledim çünkü bir süre için bunlardan uzaklaşmam gerektiğini hissetmiştim.
D: O yüzden kararı sana bırakıyorum. Seni hiçbir zaman istemediğin bir şeyi yapmaya itmek istemiyorum. Ama bunun seni rahatsız etmemesi için onu zihninin arkasına itmenin ve rüyaymış gibi görmenin bir yolu var mı?
P: Hayır. Gerçekten de bunu açığa çıkarmam önemli. Bir çeşit blokaj gibi bir şey bu. İçimde açığa çıkarılması ve salıverilmesi gereken, rahatsızlık veren bir şey var. Sanırım o yüzden devam etmek benim için kişisel anlamda önemli.
D: Belki de salıvermesen bilinçaltında bir şekilde seni etkileyecek.
P: Aynen. Bilinç ile bilinçaltı bu konuda birbiriyle savaşıyormuş ve gerçeklik algımı kendilerine göre ayarlamaya çalışıyorlarmış gibi hissediyorum adeta. Bu bilinçaltında duruyor ve bilinç aracılığıyla salıverilmesi gerekiyor. Yanık cilde yama yapılmasına benziyor bu. Yanık derinin kazınması korkunçtur ve ıstırap vericidir ama iyileşmeyi sağlamak için bunun yapılması gereklidir. Ne demek istediğimi anlayabiliyor musunuz?
D: Bu konuya hakim değilim ama ne demek istediğini anlıyorum.

P: Ağır yanıkları olan insanlarda uygulanan korkunç bir işlemdir bu. İz kalmaması için ara ara ölü deriyi kazımaları gerekir. Tam olarak ne yaptıklarını bilmiyorum ama bunun gibi bir şeye benziyor. Bunu böyle görüyorum. Salıverilmesi ve açığa çıkarılması gereken içsel bir huzursuzluk gibi... Ortaya çıkması lazım. İfade edilmesi lazım. Sürecin parçası bu. Salıverilirken böyle duygulara neden oluyor ama sonunda daima geçiyor. Güçlü bir yapım var. Bununla başa çıkabilirim. Kalıcı sorunlara neden olmayacak bu. Sadece iyi hissetmediğimi ya da beni rahatsız ettiğini filan söylersem nedenini anlayabilmeniz için bilmenizi istedim. Neler olduğunun farkında olmanız için size söylemem gerekiyordu.

D: Birkaç sene önce geçmiş yaşamlar üzerine ilk çalışmaya başladığımız zamana göre şu an çok daha iyi başa çıkabildiğini söyledin. Bunlar o *zaman da ortaya çıkabilirdi.*

P: O zamanlar bununla uğraşmayı denemek bile istemezdim. Tarif etmek zor. Neden bu kadar can sıkıcı olduğunu bilmiyorum. Ama daha önce kanallıkla yaptığımız çalışma sayesinde başka varlıklar ve uzaylılar gibi şeylere aşina olmak bununla baş edebilmek için gereken zemini hazırladı. Bununla başa çıkmak için yapılan bir hazırlıktı. Bünyemin gerçekten güçlü olduğunu ama aynı zamanda insan ruhunun ne kadar kırılgan olduğunu da gördüm.

D: Ah evet. O yüzden dikkatli olmalısın. Ama bilinçaltı da genelde sana zararı dokunacak şeylerin öne çıkmasına izin vermez. Çok korumacıdır. Bunları o kadar zaman gizli tutmasının nedeni de muhtemelen bu.

P: Evet, kesinlikle. Ama gelişme faktörü de var. Gelişmen gerekiyor. İyileşmen gerekiyor. Ve iyileşmek için rahatlığından ödün vermen gerekiyor. İyileşmek her zaman rahat bir süreç olmuyor ama görece küçük bir rahatsızlığın karşısında öncelik iyileşmede olmalı. O yüzden bu devam etmem gereken bir şey. Ta ki... Bilmiyorum. Bizi nereye götürecek bilmiyorum.

D: Evet, geçen hafta işimizi bitirdiğimizi düşünmüştüm ama hala keşfedilecek şeyler var gibi görünüyor.

P: Ben bir şeyi ne zaman bırakmam ya da onun ne zaman üstüne gitmem gerektiğini iyi bilen biriyimdir. Bunu pek bilinçli yapmıyorum ama sanırım bilinçaltım ya da belki de öbür taraftaki birileri neyin ortaya çıkması neyin ortaya çıkmaması gerektiğiyle ilgili beni yönlendiriyor.

D: Evet, bilinçaltın başa çıkamayacağını düşündüğü şeyi tamamen kapatır. Bu böyle işliyor. Yoksa bu anılar baştan ortaya çıkmazdı.

P: Burada neyin ne zaman, nasıl ve neden ortaya çıkacağını yöneten belirgin bir mekanizma söz konusu. Belli ki zamanı geldi ve o yüzden biz buradayız. Sanırım kendimizi yapmamız gereken şeyleri yaparken buluyoruz.
D: Varlıklarla beraberken onlara sevgi beslediğini de söylemiştin.
P: Aynen. Burada bir çelişki de söz konusu çünkü rüyada görürken ya da transta hatırlarken yaşananlar korkutucu gelmiyor. Dehşete düşme hissi olmuyor. Sanki deneyim doğrudan ruha filan ulaşıyor. Eğer bunu doğru şekilde yorumluyorsam, doğru anlıyorsam, dehşet duygusu bilinç bunlarla başa çıkmaya çalışırken ortaya çıkıyor. Sanki bilinç biraz, biraz değil bayağı, olgunluktan uzak. Ve deneyimin yaşanabilmesi için bilinçli zihnin sakinleştirilmesi gerekiyor. Ziyaret çok güçlü bir deneyim. "Alıkonma" tanımını sevmiyorum.
D: Evet ben de sevmiyorum.
P: Yani bilinçli zihin bastırılmış gibi oluyor ve deneyim doğrudan... Bilinçaltı demek doğru olur mu ya da hangi düzeyde oluyor bu bilmiyorum.
D: Anı bankası ya da neyse... Bunu anlayabiliyorum. Ve sonra birden bilinç bunu görüyor ve "Hey, burada gerçekten bir şey oldu" diyor. Ve aslında o *korkmaya başlıyor.*
P: Sorulardan biri de bu. Gerçekten *oldu mu?* Gerçeklikle bağlantını kaybetme, elle tutulur bir şey bulamamayla ilgili his de bununla ilgili. Bu gerçekten *oldu mu?* "Bir dakika. Deliriyorsun. Bunu sen uyduruyorsun."
D: Bu kulağa bilinçli zihin gibi geliyor. "Bunlar olduysa neden kontrol edemiyorum?" diyor. O anda başa çıkamamıştı ve muhtemelen şimdi de zihnin gerilerine itmeye çalışıyor.
P: Sanırım bilinçli zihin kavrayışının çok ötesinde bir şeyle başa çıkmaya çalışıyor. Bilinç düzeyinde çok yeni bir şey bu. Devam etmenin bu yüzden önemli olduğunu düşünüyorum çünkü bilinçli zihnim bundan çok şey öğreniyor ve kişilik ve farkındalık açısından gelişiyor. Önemli olan şey bilinçli zihnin bunu rasyonelleştirmesine izin vermeyip olanlarla gerçek anlamda barışmak. Bu yüzden devam etmem gerekiyor. Bilinçli zihnimin bu durumu gerçekten kavraması için...
D: Hayatındaki tüm travmalar ve hoş olmayan olaylar gibi bunu da kabul edebilir ve bununla barışabilirsin. Belki de bazı insanların bu olayları hatırlamamak istememelerinin nedeni bu. Belki de başa çıkıp çıkamayacaklarından emin olamıyorlar.
P: Bilinçli zihnin olgun olmaması çok şaşırtıcı. Resmen çocuk...

Phil olayları rasyonelleştirmeye çalıştığı bazı zamanlarda içinde katı ve talepkar bir baba ya da ebeveyn figürü varmış gibi hissettiğini söyledi. Bir şeylerin ortaya çıkmasına neden olduğu için ebeveyni tarafından cezalandırılma riskine giriyormuş gibi... Yapmaman gereken bir şeyi yapıyormuşsun ve katı olan baba öğrendiği zaman sinirlenecekmiş gibi gizli kapaklı bir his... Adeta babaya başkaldıran küçük bir çocuk gibi...

Phil'in algıladıklarını analiz etmesinin iyi bir terapi yöntemi olduğunu hissediyordum. Hissettikleri hakkında konuşup onları anlamaya çalışırsa belki bunlardan rahatsızlık duymadan yaşamanın bir yolunu bulabilirdi. Sonuçta bu yaşam en önemlisi ve denek edindiği bilgileri günlük rutinine entegre etmeyi öğrenmeli. Bu çalışmaya ilginç bir alan olarak bakmalı ve onu öyle uygulamalı. Ama hayatını alt üst edecek noktaya gelmesine de izin vermemeli. Bir denek geçmiş yaşamlarını ya da UFO deneyimlerini keşfetmek istediğinde çoğu zaman ortaya çıkacakları, kulağa ne kadar garip gelirse gelsin, kabul etmeye ve anlamaya bilinçaltı düzeyinde hazırdır. Ama arada sırada sıkıntı yaşayan biri çıkar. Phil'in yıldız çocuğu kökeninden dolayı daha fazla sıkıntı yaşamış olma ihtimali var. Çünkü bilinçaltı, onu istila eden bu garip ve kafa karıştırıcı insan duygularını anlamasına yardımcı olacak birden fazla dünya yaşamı deneyimine sahip değildi. Onun da söylediği gibi bunu kendi kendine halletmeliydi ve bunu yapabileceğini hissediyordu.

Geçen bir ay zarfında Phil birkaç garip rüya daha gördü. Onlarla ilgili belirgin şeyler hatırlamıyordu. Ama ucunda minik bir tel sarılı, bir tüfek dipçiğine benzeyen bir alet görmüştü. Bu teli bir şekilde sağ gözünün gözyaşı kanallarının içine yerleştirdiklerini biliyordu. Onu çıkardıklarında telin ucunda az miktarda kan olduğunu görmüştü. Oraya sırtındaki cihaza benzer olabilecek bir şeyin yerleştirildiğine dair bir hisse sahipti.

Başka bir rüyada Phil yine bir doktor muayenehanesine benzer bir odadaydı. Her yerin beyaz olduğunu hatırlıyordu ve odanın son derece steril olduğunu biliyordu. Sonra biri sol göğsünün hemen üzerine uzun çelik bir sonda saplıyordu. Sonda derisinden içeri giriyordu ama Phil herhangi bir şey hissettiğini hatırlamıyordu. Bir şey mi koyuyorlardı yoksa bir şeyi mi çıkarıyorlardı bilmiyordu. Ardında Phil odada yalnız olmadığını keşfediyordu. Üzerinde uygulanacak olan prosedürün korkusuyla neredeyse histerik hale gelmiş, kendi yaşına yakın başka bir genç adam görüyordu. Adam canının yanacağını sanmıştı ve Phil sonda

göğsünden girerken nasıl tepki göstereceğini görmek için adamın yüzüne bakmıştı. Genç adam sakinleşmişti ve yüz ifadesi acı ya da korkudan ziyade neredeyse haz alma ifadesiydi. Phil varlıkların ona, genç adamın kendisini iyi hissetmesi için onu sakinleştirmesini önerdikleri hissine kapılmıştı. Bu rüya Phil'in kafasını karıştırmıştı.

Ardından gömleğini kaldırdı ve göğsündeki bölgeyi inceledik. Yine ona bir şey yapıldığını gösteren hiçbir iz yoktu. Bunlar sadece rüya mıydı yoksa gerçek anılardan parçalar mıydı?

Belli ki uzay aracındaki muayeneler ve testler sırasında birçok fiziksel uygulama yapılıyordu. Paradoks şuydu ki bilinçaltı bir taraftan rüyalar aracılığıyla ufak tefek parçaların ortaya çıkmasına izin verirken bir taraftan da daha fazla bilgiye erişmemizi engelliyordu.

BÖLÜM 23

ERİŞİMİN ENGELLENMESİ

Yaptığımız konuşmanın ardından seansa başladık. Göğsünden içeri sokulan metal sondayla ilgili rüyayı araştırmayı planlamıştım. Ayrıca siyah kutunun yapıldığı ve Phil'in gelecek enkarnasyonunda keşfetmesi için gemiye bırakıldığı zamana gitmek istiyordum. Hedefler bunlardı ama Phil her ne kadar bunları keşfetmeye istekli olsa da (ya da istekli olduğunu *düşünse de*) bilinçaltı bu sefer iş birliği yapmaya pek de istekli değildi.

Phil her zamanki transına girdiğinde bir tür bariyerle karşılaştı. Varlıklar ya da bu seansları kontrol eden kimlerse onlar Phil'in şu anki hayatıyla ilgili hiçbir olayı keşfetmesine izin vermeyeceklerini açıkladılar. Phil'in bilinçli zihninin, açığa çıkan şeyleri gerçeklik anlayışına uydurmaya çalışırken yaşadığı karmaşanın ve Phil'in bilgileri günlük hayatına entegre etmekte zorluk çektiğinin farkındalardı. Bu karmaşa çözümlenene kadar başka olayları keşfetmemize izin verilmemesi kararlaştırılmıştı. Bu nedenle erişim isteğimiz reddedildi. Ancak kişisel deneyimlere yaklaşmamam şartıyla sorularımızı cevaplamayı kabul ettiler.

P: Taşıtla ilgili duyduğun endişe duygusunu paylaşıyoruz zira o bizden biri. Ve bu kadar riskli bir görevi seçmiş olan bir kişi için yıkıcı olacak bir şeyi deneyimlemesine izin veremeyiz. Onu büyük bir ilgiyle izliyoruz. Çünkü bizim bakış açımızdan belki de birinin seçebileceği en riskli görevi seçti ve şimdiye kadar gayet iyi iş çıkardı. Kelimenin tam anlamıyla kontrolü tamamen kaybetme riskiyle karşı karşıya. O, bu zamanda, bir nevi tek başına. Çoğu insanın kendilerini koruduğunu ve kendilerine rehberlik ettiğini düşündükleri şeyden kopmuş durumda. Ancak o amacımıza, hedefimize olan bağlılığını ve sadakatini kanıtlamak için bu yolu tek başına yürümeyi seçti. Bu yüzden onun kendisine zarar vermemesi ya da başkalarından zarar görmemesi konusunda çok korumacı davranıyoruz.

D: Evet ve benim de niyetimin benzer yönde olduğunu biliyorsunuz.

P: Bu doğru. Zira bu yüzden çalıştığı kişi *sen* olduğun sürece bu girişimde size destek verdik çünkü senin kaygıların mantıklı ve samimi.

D: Anlamadığım tek bir şey var. Yalnız olduğunu söylediniz. Bize her zaman yardım eden koruyucu meleklerimiz ve rehberlerimizin olduğunu sanıyordum. Yanımıza yardım almadan Dünya'ya geri dönmediğimizi…

P: Kişinin hayatını yönlendirmek için sunulan deneyimler vardır. Varlığı başlangıçtaki amacına doğru yönlendiren, yol kaybedildiğinde direksiyonu nazikçe kırarak onu doğru yola sokan deneyimler… Bu zamanda taşıt, bilincinde bizim "geçiş" dediğimiz bir dönüşüm yaşamak üzere hazırlıklardan geçiyor. Bu gezegene yardım getirmek için çağlar boyunca birlikte çalıştığı bu varlıklarla ve enerjilerle daha yüksek, daha rafine bir iletişim düzeyine geçmek için… Bu farkındalık alışverişini mümkün kılmak için şimdiye kadar çok, pek çok hazırlık yapıldı. Çünkü bu basit bir tek taraflı alış ya da veriş değil. Bu farkındalık ve bilinçte çift taraflı bir dönüşüm. Bir yerin, diğeri haline geldiği bir yer değişimi. Hem gerçek hem de sembolik bir yolculuk çünkü farkındalıkta bu değişimi sağlamak için bir yer değişimi söz konusu olacak. Ruhsal yolculuk becerilerin, en azından fiziksel bakış açısından, şimdiye kadar erişilmemiş bir boyuta doğru esnetildiği bir yolculuk. Tabii burada bahsi geçmese de etkilenecek olan birçok boyut da söz konusu. Ancak öncesinde yapılan hazırlıklar bakımından bu yolculuğun mezuniyete benzediğini söylemek doğru olur. Ve aynı zamanda tabii ki yeni bir başlangıç da… Yeni bir sayfa.

D: Taşıtın hayatını etkileyecek mi bu?

P: Bu doğru. Duygusal yönden sadece kendisinin değil, diğerlerinin de farkında olmasını sağlayan bir farkındalık değişimi olacak.

D: Ben günlük hayatını nasıl etkileyeceğini merak ediyordum.

P: Her şeyin çok daha iyiye gideceğini söyleyebiliriz.

D: Deneyimlerinden birinde, aslında ikisinde, uzay aracındayken Phil'e küçük siyah bir kutu gösterilmişti. Bana bu siyah kutuyla ilgili bilgi verebilir misiniz?

P: Belki. O zamanda ona gösterilen kutu sadece köklerinin değil, gideceği yönün de göstergesiydi. O noktada bir kavşaktaydı. Hayatında yapabileceği birkaç farklı seçim söz konusuydu. Bu deneyim ona, içsel düzeyde kendisi için hazır bulunan bilgiye erişebilmesi ve onu özümseyebilmesi için sunuldu. Ve içsel farkındalığıyla bu yaşamda seçtiği mesleğe ve sorumluluklarına en uygun olan yolu seçmesi için... Bu, başarılmış olanla başarılacak olanın bir araya getirilmesiydi. O kutu, bu özümseme ve belirleme süreci için bir katalizördü. Geçmişin, geleceğin ve bugünün birbiriyle bağlanmasıydı.

D: O zaman ona kutunun gösterildiği anlarda hayatında bir kavşakta mıydı?

P: Bu bir açıdan doğru. Ancak kelimenin gerçek anlamında değil.

D: Kutunun ona tanıdık geldiğini söyledi.

P: Evet, kutunun kökeni onun kökeniyle bağlantılı.
D: Kutunun içinde bir şey var mı?
P: Evet, hem gerçek anlamda hem de sembolik anlamda. Kutu sayesinde elde edilen ya da taşınan bir bilgi söz konusu olduğu kadar *gerçek anlamda* bir bilgi de kutunun içine ve üzerine kaydedilmiş durumda.
D: Ama onu nasıl açacağını çözemedi?
P: Doğru. Bu dahili bir emniyet sistemi. Anahtar kendi zihninde saklı. Anahtar zihinsel ve o, uygun olan olgunluk ve ruhsal gelişim seviyesine gelene kadar kutunun içindeki bilgiye erişemez ve bu bilgiyi bilinç düzeyindeki gerçekliğine getiremez.
D: Bir noktada kutuyu açabilecek mi peki?
P: Evet, bu onun kaderi. Ya da seçilen kaderinin bir *parçası.* O noktada kendisinin deneyimi, kutudaki bilgiyi sadece anlamakla kalmayıp aynı zamanda özümseyebilecek düzeye de eriştiğinde, bilgi verilecek. Söz konusu deneyim, daha önce de bahsedildiği gibi, katalizör görevi gördü ve şimdiye kadar olanları doğrulamak ve tekrar olabilecekleri göstermek için sunuldu.
D: Bir keresinde kutuyu kendisinin yaptığını düşündüğünü söylemişti.
P: Bu doğru.
D: Kutunun ilk yapıldığı ana gidebilir misiniz?
P: Bu size sunulmayacak.
D: Yani o ana gitmemize izin yok mu?
P: Bu doğru.
D: Tamam, buna saygı duyuyorum. Bunu merak ediyorum çünkü kutu benim için bir bilmece.
P: Onun için de gerçek anlamda bir bilmece. Gördüğü anda ona anlaşılabilir gelmemesi anlamında… Bir referans noktası gerekli ve olanların ve olacakların bütünsel olarak anlamlandırılabilmesini sağlayacak deneyimlerin sunulması lazım.
D: Bunlar olduğunda Phil de kutu için hazır olacak.
P: Bu doğru. Fiziksel görünüş olarak küçük bir objeydi, belki dikdörtgen görünümlü ve neredeyse siyah renkte. Çok iyi bildiği bir bölgede bulunan doğal bir elementten, bir tür taştan yapılmıştı.
D: Kutu Dünya'dan mı?
P: Bu bilgi verilmeyecek. Şu anda kutuyla ilgili edinebileceğin tüm bilgi bu.

Kapı kapanmıştı. Yollardan biri kapanmış olduğundan başka şeyler

hakkında soru sormaya karar verdim.

D: Bu dünya dışı varlıklarla ilgili genel bir bilgi almama izin verilecek mi?
P: Doğru. Onun kişisel deneyimlerinin dengesiz zeminini ihlal etmediğin sürece… Bu bilginin tüm yönleriyle açığa çıkması, incelenmesi ve başkaları tarafından anlaşılmasının vakti geldi.

Phil'in deneyimlerinde de şahit olduğum ve merak ettiğim iki konu üzerine sorular sormaya başladım.

D: Şu anda Dünya'yı ziyaret eden en yaygın fiziksel, dünya dışı varlık tipi hangisi?

Ruhsal ya da enerji varlıklarıyla ilgili bir tartışmaya girmek istememiştim.

P: İnsansıların alt grubu olan… Buna denk gelecek bir sözcük bulamıyoruz ancak genel insansı kategorisinde alt gruplar var. Sizin fiziksel bedenlerinizle bire bir aynı olan çok sayıda tip var. Gezegeninizde bu yapıdaki bedenlerin tohumlaması yapıldı. Ama yine de uzaktan akraba oldukları halde sizin standartlarınıza göre alışılmışın dışında olanlar da var. Bu tip, uzak kuzen olan, ziyaretleri en yaygın olan. Sizin android diyebileceğiniz tipler bu göreve gönüllü olan işçiler. Bu amaca hizmet etmek için programlandıkları alandan ayrıldılar. "Deney" kelimesini kullanmaktan çekiniyoruz çünkü alınacak sonuç zaten tahmin ediliyor ve biliniyor. Ancak "görev" demek de istemiyoruz çünkü işin çoğu... Bu tartışmaya devam etmememiz gerektiğini fark ettik çünkü ilerlenmesi amaçlanan yönle ilgili yanlış anlaşılmalar ortaya çıkıyor. Verilen bilgi daha önce agresif ve yardım amacı gütmeyen niyetler söz konusuymuş gibi yorumlandı. Yardımcılar olarak değil, istilacılar olarak geldiğimiz fikrini teşvik etmek istemiyoruz.
D: Elde edilecek sonucun zaten bilindiğinden bahsetmiştiniz. Bununla neyi kastediyorsunuz?
P: Nihai sonuç. Her birinizin kendisinin yaratması gereken bireysel ve kişisel sonuçlar değil.
D: Nihai sonuç nedir?
P: İnsan ırkını evrensel farkındalık düzeyine yükseltmek. Yıldız

insanlarının hükmü altına girmeleri için değil, onların kardeşleri olmaları için...
D: Bu yaratıklar, yani insansılar ya da androidler, neye benziyor?
P: Gri görünümlü ve küçük yapılı olarak tarif ettikleriniz tipik olanlar. Tabii ki yüzlerindeki en belirgin özellik gözleri çünkü onlar iletişim reseptörleri.
D: Gözleri insanlarınkiyle aynı şekilde mi işlev görüyor?
P: Bir bakıma. Görüyorlar ancak görünen ışık spektrumundan daha fazlasını topluyorlar. Kızılötesi ve ultraviyole de buna dahil.
D: Gözbebekleri var mı ve bizimkilerle aynı şekilde işlev görüyorlar mı?
P: Odaklanma ve ışığı yakalama anlamında aynı değil. Bu bakımdan farklılar. Işığı alıyorlar ama alma yöntemleri farklı bir prensibe dayanıyor.
D: Gözkapakları var mı?
P: Örtmeleri için değil. Sizinkilerin yaptığını söyleyebileceğiniz gibi değil.
D: Benzer bir solunum sistemleri var mı?
P: Sadece analiz için kullanılmaları yönünden benzer diyebiliriz. Sindirmek ya da havalandırmak için kullanılmıyorlar.
D: Bu varlıklar herhangi bir gıda alıyor mu?
P: Fiziksel bir gıdaya ihtiyaçları yok. Onlar saf zihinsel enerjiyle hayatlarına devam edebilen enerji varlıkları. Bu kadarı onlar için yeterli.
D: O zaman bir insanın tüketeceği şekilde bir şey tüketmiyorlar öyle mi?
P: Fiziksel anlamda hayır.
D: Havadaki gazları özümseyebiliyorlar mı?
P: Özümseme var. Bileşenlerin analizi ve görülebilecek belli anormalliklerin tasfiyesi de söz konusu. Ancak yaşamsal dayanak olarak sindirim ya da solunumsal fonksiyonlardan çok enerji kaynaklarından enerji elde ediyorlar.
D: Ne tür bir enerjiden besleniyorlar? Atmosferde bulunan elementler mi kastettiğiniz?
P: Zihinsel enerji besini.
D: Duygulardan besleniyorlar mı?
P: Burada duygusal bir içerik söz konusu değil. Bunlar android. Duygusuzlar ancak zihinsel enerjiye duyarlılar.
D: Başkalarının yaydığı duygu enerjilerinden besleniyorlar mı demek istemiştim.
P: Etkilenirler ancak beslenmezler.
D: Bu yaratıklar nasıl üretiliyor?
P: Bu işlem, yönetimsel nitelikteki enerjilerin ikamet ettiği yer olan

gezegenin merkezi kısmına atanmış bir görev. Sizin politik sisteminizin bulunduğu bir ilçe ya da eyalete benzetilebilir. İşlem hem fiziksel hem de zihinsel enerjilerin harmanlanmasından oluşuyor. Fiziksel yapıya bu şekilde zihinsel duyarlılık veriliyor. Bu zihinsel bir kimlik değil, fiziksel yaratımın zihinsel uyaranlara cevap vermesini sağlayan zihinsel duyarlılık.
D: Klonlanıyor ya da bir şekilde üretiliyorlar mı yoksa bir birey tarafından mı yapılıyorlar*?*
P: Zihinsel enerjinin yaşamsal güçler tarafından verilmesi bakımından ikisi de. Ama bir bakıma üretiliyorlar da çünkü bu işlemde büyümeden ziyade montaj söz konusu. Onlar parçalar ya da makineler. Ancak bu yaşamıyorlar ya da bu ünitelerin içinde yaşam gücü yok demek değil. Bu androidler sizin zihinsel enerjinize cevap veriyor ama yine de yer aldıkları operasyonu yönetenlerden emir alıyorlar ya da onlara itaat ediyorlar. Onlar hizmetçiler.
D: İnsanlar ve androidler *arasında genetik deneyler yapılıyor mu?*
P: Tam olarak o şekilde değil. Çünkü androidler arasında üreme yok. Kendi kendilerini idame ettirecek yapıda değiller. Sadece bir bağ kurma işlemi aracılığıyla yaşam gücü verilmiş, rastladıkları diğer yaşam güçlerine tepki veren ve *onlarla* empati kuran *yaratımlar*. Üremiyorlar.
D: Androidler Dünya gezegenindeki varlıklarla nasıl iletişim kuruyor?
P: Onların siz dünyalılarla değil, kendi üstleriyle iletişim kurduğunu açıklığa kavuşturmak isteriz.
D: Onların üstleri kim?
P: Etkileşimin söz konusu olduğu görevden sorumlu olanlar. Ancak onların da üzerinde ve ötesinde olan farkındalık unsurları da var. Evrenin yöneticileri, istenen görevde yer almaları ve kendilerine rapor vermeleri için astlarını gönderiyor gibi düşünebilirsiniz. Sizin askeri yapınıza çok benziyor bu.
D: Yani androidler Dünya'daki insanlarla iletişim kurmuyor öyle mi?
P: Emir alma bakımından hayır. Bununla söylenmek istenen bir insanın operasyon yönetmeyeceği. Androidler insan duygularına cevap veriyor ama zekayla etkileşime geçecek ölçüde değil.
D: İnsan duygularını anlıyorlar mı?
P: Doğru. Empati kurma kabiliyetleri var.
D: Bu varlıkların yaşam sürelerini sınırlayan herhangi bir hastalık söz konusu oluyor mu?
P: Söyleyebileceğimiz herhangi bir hastalık yok. Ancak belli şartlarda onları zayıf düşürebilecek olanlar var. Ancak sizin taşıyabileceğiniz türden

bir hastalık söz konusu değil.
D: Bu onların sonsuz bir hayata sahip olduğu anlamına mı geliyor?
P: Hayır çünkü süreleri dolduktan sonra bedenler kullanımdan kaldırılıyor.
D: Uzay araçlarında androidlerden başka varlıklar da bulunuyor mu?
P: Tabii ki. Farklı formlarda birçok varlık bulunuyor. Ancak bu, bulunmaları *gerekiyor* demek değil.
D: Bunlar bize daha fazla benzeyen varlıklar mı? Gıdaya ihtiyaç duyan, vs.?
P: Bu doğru.
D: Bu androidlere eşlik edenlerden en yaygın görülenleri neye benziyor?
P: Onlar da insansı görünümde ama çoğunlukla gözle görülemiyorlar. Görüyorlar ama görülmüyorlar. Gemiye alınanlara hemen görünür olmuyorlar.
D: Genelde kendilerini insanlara göstermiyorlar mı demek istiyorsunuz?
P: Doğru.
D: Ne tür gıdalar tüketiyorlar?
P: Bedensel fonksiyonları için gerekli olan elementler ve mineralleri sıvı şeklinde alıyorlar.
D: Bildiğimiz şekliyle katı gıda değil mi yani?
P: Katı gıda hiç yok demek değil bu. Ancak sizin tükettiklerinize benzer türden gıdalar değil bunlar.
D: Dünyada yaşayanlardan çok sayıda insan bu varlıklarla bir tür temas ya da iletişim halinde mi?
P: Evet bunun için gönüllü olan birçok insan var.
D: Bu varlıklar neden insanları bu araçlara alıyorlar? Amaçları ne?
P: Bu gezegende yaşıyor olmanızın, bazılarının düşündüğü gibi, kazara olmadığını anlamanızı istiyoruz. Diğerlerinin düşündüğü gibi, İncil'inizde söylenenler doğrultusunda da değil. Bununla, Tanrı'nın insanı kendi suretinde yarattığı sözünü kastediyoruz ki bu çok tutucu bir bakış açısıyla yorumlanmıştır. Bu gezegendeki insan yaşamının, çalışmalarının meyvelerini kontrol etmek için şu anda geri gelmekte olanlar tarafından verildiğini anlamanızı istiyoruz.
D: Ziyaretlerin neden devam ettiğini merak ediyorum.
P: Dünya gezegeninin son yükselişine katılmak yerine başka bir yerde başlangıç yapmayı seçenlere yaşayabilecekleri bir gezegen verilecek. Bundan ötürü göç etmeyi seçen taşıtların biyolojik durumunu anlamak gerekli ki verilen öbür gezegene, bu gezegende doğal olarak bulunan kirlilik bulaştırılmasın. Yeni nüfusa genetik ya da biyolojik bozuklukların

taşınmaması için gitmeyi seçenlerin dikkatle seçilmesi ve izlenmesi gerekiyor. Sadece en uygun olanların taşınması arzulanıyor ki evrim geçirecek olan ırk olabildiğince bozukluk taşımasın. Kendi insan hammaddenizde zihinsel ve fiziksel bozukluklarınız gibi birçok genetik kusur bulunuyor. Bu arzu edilen bir şey değil. Bu varlık, Phil, bu projede yer alması için seçildi. Kendisi bir zamanlar başka bir gezegende denek olmak yerine bizzat deneyi yapandı. Deneyimi başka bir açıdan bakarak anlayabilmek için bu sefer kendine denek pozisyonunu seçti.

D: Başka bir deyişle, hep bana hep bana olmaz.

P: Bu doğru.

D: Atom bombalarımızı kullanırsak diye hayatta kalanları gezegenimizden almak için uzay gemilerinin hazır durumda beklediği söylenmişti daha önce. Bununla ilgili bize söyleyebileceğiniz bir şey var mı?

P: Tarif ettiğin senaryonun gerçekleşmesi halinde başka bir gezegene yerleşme seçeneğinin sunulacağı kişiler olduğunu söyleyebiliriz. Dünya'nın yaklaşmakta olan geçişinde de böyle bir seçenek sunulacak. Şu anda yeni gezegen çok mükemmel şekilde inşa edilmiş bir durumda değil. Ancak oraya gitmeyi seçenler için yaşamı destekleyecek kadar da hazır durumda. Kalmayı ve geride bırakılanlarla ilgilenmeyi ya da bu gezegende kalanları yeniden inşa etmeyi ya da başlatmayı seçenler olacak. Seçenek sunulacak ve seçim bireylerin tamamen kendi tercihlerine bırakılacak. Tıpkı çağlar boyunca gezegeninizin tohumlandığı, beslendiği ve bakıldığı gibi başka bir gezegen de yaşam barındırma ayrıcalığını kazandı ve yaşanmaya hazır durumda. Beden yapınız o gezegenle uyumlu ve bedenleriniz yeni ırk olmak üzere hazırlanıyor. Devam eden süreçte tarih kendini tekrar ediyor o kadar. Gezegeniniz ölüm sancılarına girerken ve şiddetli, sarsıcı değişimlere hazırlanırken başka bir gezegen, yeni, taze ve bozulmamış bir gezegen, bu yolculuğa çıkmak isteyenler için hazırlanıyor. Bu gezegen, sizinkinin bir zamanlar olduğu gibi saf ve lekesiz. Yaklaşan ani ve büyük değişiklikler sırasında birçok insan hayatta kalamayacak ve diğerleri de yer değiştirmeyi arzu edecek. Umut ediyoruz ki o dünyada aynı hatalar yapılmasın.

D: Kişi diğer gezegene gitmek isterse sahip olduğu bedenle mi oraya taşınacak yoksa bedeni değiştirilecek mi?

P: Bu doğru. Bu fiziksel, üç boyutlu, *toplu halde* bir taşınma.

D: Taşıma için uzay gemileri mi kullanılacak?

P: Bu doğru.

D: Sözünü ettiğiniz bu gezegen bizim güneş sistemimizde mi?

P: Güneş sisteminizde değil ama galaksinizde.
D: Dünya'ya benziyor mu?
P: Bazı yönlerden, evet. Birçok yönden, hayır. Bu gezegenin enerjisine uyum sağlamış bedenlerinizin yeni enerjiye uyumlanması için bir intibak süreci gerekli. Bir süre alışmakta zorlanma ve melankoli hissi olabilir. Ancak gezegendeki yaşamı destekleyen enerjiler, bu gezegenin enerjisinden kalan dengesizlikleri eninde sonunda şifalandıracaktır. Yeni gezegen, sizin insan yaşam formunuz için bu gezegenden daha destekleyici olacaktır.
D: Şu anda o gezegende yaşayanlar var mı?
P: Sizin ırkınızdan yok. Ancak orada yaşamayı seçecek olanlarınız için gezegeni hazırlamaya çalışan gözetmenler ya da inşacılar hala orada. Yerleşim yok ama bir nüfus var, evet. Orada topluca bir yaşam yok ama her an olabilir.
D: O gezegenin biraz daha farklı olduğundan bahsetmiştiniz. Ne yönlerden farklı?
P: Orada bu gezegende olmayan enerjiler var. Bu durum evrenler boyunca dolaşan enerji nehirlerinden kaynaklanıyor. O gezegenden farklı bir enerji nehri geçiyor.
D: Gezegenin bir adı var mı?
P: Gezegene verilen adın, kelimelere dökülebilecek bir karşılığı şu anda yok. Ruhsal gerçekliklerde ona verilmiş olan bir titreşimi var. Size, o gezegende yaşamayı seçenlerinize, göçten önceki deneyimleriniz kadar, o zamanda, o gezegenle ilgili deneyimlerinizi de baz alarak bir isim seçme sorumluluğu verilecek. Biz gezegenin gerçek varislerinin kararlaştırmamış olduğu bir ismi zamanından önce gezegene verecek küstahlığı göstermemeliyiz.
D: Bizim gezenimizle o gezegenin topoğrafyası arasında fiziksel farklar var mı?
P: Evet. *Bu* zamanda yerleşime en uygun bölgeler sizin Ortabatı'daki ovalarınıza benziyor. Gezegenin kendisi henüz pek oturmuş durumda değil, kendi gelişimini tamamlamadı ve tam olarak olgunlaşmamış bir gezegen. Ancak sizin şu anki yaşam formunuzda bildiğiniz şekliyle yaşamı desteklemeye çok uygun. Ve evet, hayvanlar da oraya taşınabilir. Hayvan yaşamını da destekler.
D: O gezegene gitmeyi seçtiğimiz taktirde Dünya'dan ayrıldığımızı hatırlayacak mıyız?
P: Kesinlikle. Bilinç kaybı olmayacak. Ancak sadece o gezegende en

üretken olacakların göç etmesine izin verilecek. Gezegeni suç kavramıyla tanıştırma ihtimali olanların gitmesine izin verilmeyecek. Sadece en yüksek erdemlere sahip olanların göç etmesine izin verilecek.
D: O zaman belli sınırlandırmalar söz konusu.
P: Doğru.
D: Diğer gezegene gitmeyi seçmeyip burada kalanlar, yaraları sarıp her şeyi eski haline getirmekle mi uğraşacak? Yoksa farklı bir şey yaratma arzusu mu duyacaklar?
P: Bu gezegende kalmayı seçenlerden, deyim yerindeyse, pisliği temizleyip sıfırdan başlayanlar olacak. Dünya dışı varlıklar, bu girişimlere pek çok açıdan destek verecek. Işık varlıkları da geride kalanlara bulundukları çevrede daha kusursuz bir zihin, beden ve ruh birliği inşa etmede yardımcı olacak. Burada kalmakla güçlendirici nitelikte birçok ders öğrenilebilir. Buradan ayrılmayı seçenler de başka bir gezegende yeni bir uygarlık başlatacak. Geride kalanların kuzenleri olarak...
D: Geride kalanlarda da aranan özellikler olacak mı?
P: Kalıp kalmama kararını bireylerin kendileri verecek. Aranan tek özellik fiziksel olarak hayatta kalmaları olur. Seçim bireyin olacaktır. O dönemde geçirilen zaman sınayıcı nitelikte olacaktır. Midesi hassas olanlar için uygun olmayabilir.
D: Dünya'da hiçbir şey yaşanmasa bile bu yeni gezegen yararlanılabilir olacak mıdır?
P: Bu doğru.
D: İnsanlar o gezegende nasıl bir ortamda yaşayacak?
P: Burada bildiğiniz şekliyle toplumların ve şehirlerin inşa edilmesini sağlayacak teknolojiler sunulacak. Ancak daha kusursuz bir sosyal yapıya, şu anki toplumlarınızda görülen önyargılardan ve sınırlamalardan bağımsız bir sosyal yapıya izin verecek ek teknolojiler ve kavramlar da sunulacak.

Bu kadar mükemmelleştirilmiş bir gezegenin varolmasına karşın, bu yuvadan tamamen vazgeçmekle ilgili tereddütlerim vardı.

D: İnsanların bu iki gezegen arasında gidip gelmesini sağlayacak bir gemi inşa etmemiz mümkün olabilir mi?
P: Teknolojinizin böyle bir girişimde bulunmasına gerek yok çünkü bunu mümkün kılacak noktaya erişmediniz. Bunu yapma yetisi zaten var. Ancak bunu mümkün kılacak olan sizin teknolojiniz değil.
D: O gezegene gitmeyi seçen insanların buraya gidip gelmelerine izin

verilecek mi? Dünya'ya dönmelerine ve iki gezegen arasında seyahat etmelerine…
P: Gidip gelenler olacak. Yeni gezegenden öğrenilenleri alıp bu eski gezegene entegre edecekler. Bilgi paylaşımı söz konusu olacak.
D: Bu yeni dünyayla telepatik iletişim söz konusu olacak mı?
P: İletişim olacak. Ancak telepatik nitelikteki iletişim tamamen ilgili bireylere kalmış. Kendilerinde bu yeteneğin gelişmesine izin vermeyi seçenlere bu yeteneği nasıl geliştirecekleri ve hangi şekillerde kullanacaklarıyla ilgili dersler verilecek. Sonunda tüm nüfus telepatik düzeye *erişecek* çünkü bu evrensel olacak.
D: Dünyalılara bu nakil sürecinde yardımcı olacak varlıklardan biraz bahsedebilir misiniz bize?
P: Onlar, daha önce de belirtildiği gibi, Yardımcılar. Şu anda bile gezegeninizin kendini yok etmesini önlemek için enerjilerin yönlendirilmesi konusunda yardımcı olan, daha yüksel bir ruhsal yapıya sahip varlıklar. Sizin söylediğiniz şekliyle alıkoyma ve örnek toplama işini yapanlar onlar. Kendileri de geçmişte *kendi* gezegenlerinin benzer bir şekilde yok olmasını ve bunun sonucu olarak başka bir gezegene göç etmeyi deneyimlediler. Yardım görevi için çok uygunlar çünkü kendi gezegenlerinde gerçekleşen olayların bilgisinden kişisel olarak yararlanabiliyorlar. Bir topluluğu bir gezegenden diğerine toplu şekilde nakletmek için gerekenleri bildikleri için bu görev için kendileri gönüllü oldular. Burada farklı türden birçok yardımcı işin içinde. Hepsi tek *bir* gezegenden değil ama hepsi şu ya da bu şekilde gezegeninizdekilere yardım etme arzusunda. Bilincinizin yükselmesine yardımcı olmak ve sadece kendinizin değil, çevrenizdekilerin de daha çok farkında olmanızı sağlamak için. Sizin evren olarak adlandırdığınız sevginin *farkında olmanız*, *onunla* ilişki kurabilmeniz ve *onu* paylaşmanız için. Ki bu evreni oluşturan İsa ruhu ya da Tanrı enerjisidir ve bu gezegende ısrarla inkar edilmektedir.
D: Konuştuğumuz bu yer değiştirme sürecinde Pleiades'in özel bir rolü var mı?
P: Sadece yardımcı olanlar arasında Pleiadeslilerin de olması açısından var. Aralarında bu bölgeden gelen ya da Pleiades sistemlerinden gelen çok var. Ancak bu yeni gezegenin kendisinin o sistemde bulunduğu anlamına gelmiyor.
D: Bir sonraki sorum da buydu. Uykudayken bazılarımızın uzay gemilerine alındığı ve yaklaşan olaylarla ilgili bilgi alışverişinde bulunduğu

söyleniyor. Bu doğru mu?
P: Bu doğru. Zira bu kadar dramatik bir değişimi üstlenen her uygarlık için koçluk ve deneme koşuları söz konusudur. Böylece gerçek nakil sırasında yabancılık çekme hissi yerine bunu daha önce pek çok kez yapma ve uygulamanın verdiği başarma hissi olur. Bu, yer değiştirmeyi seçecek olanları hazırlamak için yapılan bir şeydir. Nakil sırasında kendilerini olabildiğince rahat hissetmeleri için… Böylece kavram yeni değil, tanıdık olacaktır. Bu fiziksel anlamda gerçekleştirilen bir şey değildir, tamamen ruhsal olarak gerçekleştirilir. Deyim yerindeyse bir denemedir. Sığınacak bir yer kavramını zihninizde canlandırmanızı istiyoruz. Şu anda gezegeninizde gelişmekte olan bu değişimden travmatik olarak en kötü şekilde etkilenecek bireylerin o ortamdan uzaklaştırılacağı bir alan.
D: Bu değişim uzun zamandır mı gerçekleşiyor?
P: Sizin kronolojik yıllarınızla uzun değil. Ancak ruhsal düzlemde çağlardır üzerinde çalışılıyor ve hazırlık yapılıyor.
D: Mevsimlerimiz değişiyor gibi görünüyor. Bu durumun bununla bir alakası var mı?
P: Bu, *bu* değişimin bir belirtisi, nedeni değil. Değişimin gerçekten yaşanmakta olduğunu gösteriyor. Değişimin yansımalarından biri sadece. Tıpkı şu an birçok farklı düzeyde meydana gelmekte olan ve dikkatini verenler için görünür olan diğer değişiklikler gibi…
D: Mevsimlerin değiştiğini düşünmekte haklı mıyım?
P: Bu doğru.
D: Buna neden olan Dünya'nın dönüşümü mü?
P: Bu doğru.
D: Kaliforniya'da yaşanan depremlerin de bununla bir ilgisi var mı?
P: Doğru. Gezegeninizde şu anda tektonik plakaların yeri değişiyor. Durağan olandan daha akışkan olana geçiş söz konusu. Tektonik plakalarınızdaki harekette bir *artış* olduğu gözlemlendi. Bunun nedeni gezegeninizin etrafındaki manyetik alanda yaşanan değişim. Bu, demir içerikli yerkabuğunun kendini yeni elektromanyetik konuma göre hizalamaya çalışmasına neden oluyor. Plakalar da buna göre hizalanmaya çalışıyor.
D: O zaman bunun yerkabuğunun içeriğindeki demirle bir ilgisi var öyle mi?
P: Yerkabuğunun kendisi, gezegeninizin etrafını saran elektromanyetik alanın manyetik özelliklerine duyarlı. Plakalar da bu elektromanyetik alanlara manyetik olarak duyarlı ve bu alanlara hizalanmaya çalışıyor. Bu,

altına mıknatıs konan bir kağıdın üzerindeki demir tozlarının mıknatısı takip etmesine benziyor. Biz şu anki algımızla tektonik plaka teorisini, Dünya'nın eksenindeki değişimlere bağlı olarak yaşanan dinamik değişimler olarak anlıyoruz. Yerkabuğu manyetik alanlarla hizalanmaya çalıştığı için bu tam olarak doğru değil. Plakaların yer değiştirmesine neden olan, manyetik alandaki bu değişim. Kutupsal hizalanma değil.
D: Yıllar içinde çiftlik hayvanlarının telef edilmiş halde bulunduğu pek çok vaka UFO ya da dünya dışı varlıkların faaliyetleriyle ilişkilendirildi. Vakaların sayısı çok olduğu için bir araştırma operasyonundan çok çiftçilik operasyonuymuş gibi görünüyor.
P: Bunların birçoğunun kendi enerjilerini yanlış şekilde kullanarak heyecan yaratma *ihtiyacı* geliştiren bireylerin ürünü olduğunu ve basit gösterilerden başka bir şey olmadıklarını söyleyebiliriz. Ancak bu, *tüm* vakaların bu nitelikte olduğu anlamına gelmiyor. Bu olayların bir kısmı dünya dışı varlıklarla ilişkili. Bu vakalarda bu hayvanların bağışıklık sistemleri, biyolojik (biological) ve fizyolojik yapılarını daha iyi anlamak amacıyla gerçekleştirilmiş deneysel bir kıyım söz konusu. Şu anda hazırlanan gezegende nüfuslarını tohumlamak için belli hayvanların göçe ya da nakledilmeye ne kadar uygun oldukları test ediliyor. Genetik ve biyolojik (biologic) deneyler için gerekli olan organlar vardı. Ancak yine de bunlar azınlıkta.

("Biologic" kelimesiyle "biological" kelimesi arasındaki ufak farka dikkatinizi çekerim. "Biologic" yaşamsal (biological) ürün anlamına gelmektedir.)
D: O zaman sadece insanları değil, insanların ihtiyaç duyacağı besin kaynaklarını da hazırlıyorlar. Demek istediğiniz bu mu?
P: Hazırlamak değil. Daha çok en uygun olacak türlerin hangileri olduğunu daha iyi anlamak için... Başka bir deyişle şu anda gezegeninizde bulunan kaynakları, diğer gezegenle daha uyumlu olabilmeleri için daha üst seviyeye gelecekleri şekilde mutasyona uğratmak için...
D: Herhalde insanlar yeni gezegende et yemeyecektir değil mi?
P: Bazıları var ki onlar için bünyelerini güçlü tutmanın en iyi yolu et *tüketmek.*
D: Alışkanlıklarımızı tamamen değiştirecek değiliz. (Kahkaha) Dünya dışı varlıkların bizimle genetik herhangi bir çalışma yapıp yapmadıklarını merak ediyorum. Kullandıkları bir takım genetik hızlandırma teknikleri var mı?

P: Burada insansıları kastettiğini hissediyoruz. Yani sizin fiziksel insan bedenlerinize bir şey uygulanmasını… Hastalığa karşı bağışıklığın tepkisi ve başta hastalığa karşı gösterilen direnç açısından daha kusursuz bir insan bedeni yaratma girişiminde bulunulduğunu söyleyebiliriz. Öyle ki sonunda şu anda gezegeninizde bulunan hastalık türlerinin çoğuna karşı çok dayanıklı olan insan bedenleri ya da belki insan bedeni *cinsleri* olacak. Bu genetik mühendisliğinin amacı özünde daha kusursuz bir fiziksel beden yaratmak ki ruh farkındalığını yükselttiğinde daha kusursuz olan bu bedenlere daha kusursuz şekilde aktarılabilsin. Daha kusursuz bir ruh için daha kusursuz bir beden gerekir.

D: O zaman bunu yaparken verdikleri zarardan daha çok yardımları dokunuyor değil mi?

P: Kesinlikle. *Kimseye* zarar verme niyeti söz konusu değil. İnsan türünüzü mükemmelleştirmek için, ki bununla fiziksel insan bedenlerinizi kastediyoruz, örneklerin alınıp incelenmesi gerekli. Burada mükemmel bir insan taşıtı yapmak için çaba sarf ediliyor ki yaşlılıkta insanı zayıf düşüren hastalıklar, zeka geriliği ve tüm hastalık türleri bertaraf edilebilsin. Bu belirtilerin ortaya çıkmasına neden olan mekanizmaları daha iyi anlayabilmek için insan anatomisini içinde bulunduğu yakın çevrede incelemek gerekli. Gösterilen çaba, mükemmel bir insan taşıtı yaratmak için. Ki diğer gezegende yaşayacak olanlar üreyerek bu genetik açıdan üstün bedenleri ya da taşıtları çoğaltabilsinler.

D: Daha üstün bir bedene sahip olmanın amacı nedir? Esas amacımızın ruhumuzu yükseltmek olduğunu sanıyordum.

P: Bu doğru. Ama daha üstün bir taşıt yerine daha yetersiz ya da düşük seviyede bir taşıta yerleşmeyi mi tercih ederdiniz?

D: Ruhlar zaten geçici olarak buradaysa bunun bir önemi var mı?

P: Kesinlikle. Ruhunuzun önceden belirlediği işi yapma kabiliyetiniz doğrudan taşıtınızın o işi yapabilme kabiliyetinden etkileniyor.

D: Buna benzer UFO deneyimleri yaşayan başka insanlarla da çalışıyorum. Onlarda bulunan bilgiye erişmem de zor olacak mı?

P: Bilgiye ulaşmak ya da erişmek, ilgili kişiliklerin istikrarsız yapısı nedeniyle zor. Bilgi, bilinçli gerçeklikteki aşırı sapma sonucu ortaya çıkan duygusal travmanın son derece bozulmuş olan örtüsünün altında gömülü.

D: Bilginin gömülmesinden kişinin kendi bilinçaltı mı sorumlu yoksa varlıklar onun, deyim yerindeyse geri çekilmesine neden olan bir şey mi yapıyor?

P: Bilginin bilinçaltının manipülasyonundan korunmasını sağlayan bir

koruma aracı bu. Belki de burada şunu söylemeliyiz ki aksi taktirde bilinçaltı, anlamlandırmayı daha sindirilebilecek şekilde yapmak için bilgiyi değiştirebilir. O zaman daha doğru yansıtılabilmesi için bilgiyi yeniden düzenlememiz gerekir.
D: Bilinçaltının bilgiyi farklı şekilde yorumlamasının bir koruma aracı olduğunu mu düşünüyorsunuz?
P: Bu doğru. Mantıklı bir şekilde yorumlar. Deneyimin, bilincin mantığa oturtma ya da mantıklı düşünme yoluyla bozulmadan saf haliyle kalabilmesi için bilginin gömülmesinin gerekli olduğunu söyleyebiliriz. Bu nedenle, zorunluluktan, bilinçli zihinden uzak bir düzeye gömülmesi gerekiyor.
D: Varlıkların bilginin saklanması için benim kullandığım gibi bir tür hipnoz kullanıp kullanmadığını merak ediyorum.
P: Bu, bu tarz tanımlarla ilişkilendirilebilir. Ancak bu daha karmaşık bir işlem çünkü birçok ruhsal işlevi de var ki bunlar insan farkındalığında henüz keşfedilmemiş, büyük kısmı halen bilinmeyen, farkındalığın keşfedilmemiş alanları.
D: O zaman bizim fark ettiğimizden çok daha karmaşık. Bu yüzden mi bilgiyi elde etmek bu kadar zor?
P: Doğru.
D: Ortaya çıkarmak için hipnoz gerekiyormuş gibi görünüyor. Bunun başka bir nedeni var mı?
P: Bunun nedeni sadece bilginin bilinçli farkındalık katmanı altında gömülü olması. Ve bu yüzden bilgiye, bilincin onu düzeltmesine ve yeniden düzenlemesine engel olacak şekilde ulaşılması gerekiyor. Hipnoz, çoğunlukla "bilinçaltı" olarak adlandırılan şeyle doğrudan iletişim kurmanın bir yolu.
D: O zaman bu yöntem kullanıldığında açığa çıkan bilgi doğru mu olacaktır?
P: Söz konusu bireyin algısıyla anlamlandırılabildiği kadarıyla… Çünkü nakledilen, algılanan şeyin yeniden ifade edilmesidir.
D: Ama bu şekilde edindiğim bilginin doğru olduğundan gerçekten emin olabilir miyim sizce?
P: Bilgi bu nitelikteki bir deneyimin duygusal travmasıyla renklendirilmiş olabilir belki.
D: Ama kişinin onu gerçekten çarpıtması mümkün olmaz.
P: Bu yine ilgili bireyin ahlaki yapısına bağlıdır. Zira kişinin standartları bilginin saf ve değiştirilmemiş, mümkün olan en doğru şekilde

aktarılmasıysa bireyin izleyeceği standart bu olur. Ancak yine, yüksek standartlara sahip olmayanlar da olacaktır.
D: O zaman kişi abartmaya ya da hikaye uydurmaya eğilimliyse hipnoz altındayken de bunu yapmaya eğilimli olacaktır.
P: Doğru.
D: Peki baştan aşağı her şeyi mi yoksa bazı detayları mı uydururlar? Bunu nasıl fark edebileceğimi hep merak etmişimdir.
P: Neyin "baştan aşağı" uydurma olduğunu neyin gerçek bir deneyim olduğunu anlamanın belki de gerçek bir yolu yok. Bireyin kişiliğinin patolojisi, izlediği ahlaki standartları belirleyecektir. Bu nedenle o kişinin bilgiyi ne derecede renklendirdiğini tespit edebilmek için o bireyin patolojisini tam olarak anlamak gerekir. Süsleme ihtiyacına, daha az rafine kişiliklerde daha ağırlıklı olarak rastlanabilir. Ancak bu daha az rafine olan tüm kişiliklerin süslemeye ihtiyaç duyacağı anlamına gelmez. Sadece… (Doğru kelimeyi ararken duraksadı.) Süslemeye daha az rafine olan kişiliklerin daha yatkın olabileceği anlamına gelir.
D: Ben sadece bana anlattıkları hikayenin tümünün uydurma olma ihtimali olup olmadığını merak etmiştim.
P: Bu mümkün ama sıkça rastlanan bir durum değil.
D: O zaman içinde doğruların bulunması, süslenmiş olmasından daha olası.
P: Doğru. Belki kasten yanlış nakletmektense öyle algılandığı için yanlış nakletmek daha olası.
D: O zaman bana anlattıkları hikayede gerçeklik payı olduğunu varsayabilirim.
P: Biraz da olsa gerçeklik payı olduğunu… Ancak yine algılanış biçimi, anlatılanı ya da nakledileni belirler.
D: Bunlar beni kaygılandırıyor. Bu tür bilgiler üzerine çalışırken nasıl emin olabilirim? Ama kişiyi korumak için bu tarz anıların ruhunun ya da bilinçaltının derinliklerine gömüldüğünden bahsettiniz. Buna katılabilirim. Dünya dışı varlıklarla böyle deneyimler yaşayan bazı insanlar kabuslar görmeye başlıyor. Bunun bir nedeni var mı?

Uzun bir sessizlik oldu. Ardından Phil gözlerini açtı ve beklenmedik bir şekilde transtan çıktı. "Özür dilerim. Uyandım. Uyanığım" deyiverdi.

Bilmeden yasaklı alana girdiğim belliydi. Anlaşılan o ki, kazara çizgiyi aşıp Phil'in kişisel deneyimleriyle ilişkili olabilecek alana girene kadar sorduğum soruları o kadar tehlikeli bulmamışlardı. Ben bir bağlantı

göremiyor olsam da, onlar o yöne doğru gittiğimi düşünmüşlerdi. Sorgulamanın gittiği yönü beğenmedikleri için transı sonlandırmış gibi görünüyorlardı. Beni daha önce uyarmışlardı. Phil'i travmadan korumak için araya girmişlerdi. Bu daha önce sadece birkaç kez olmuştu. Böyle bir şey olduğunda Phil'in kendi kendine devam etmesi mümkün olmuyordu. Bilinçli cevaplara sahip olmadığı için de bilginin *ondan* değil, onun *aracılığıyla* geldiğinden kesin olarak emindik.

BÖLÜM 24

GİZEMLİ KARA KUTU

Aradan birkaç ay geçmişti ve başka birçok projeyle daha uğraşmakta olduğum için Phil'in deneyimlerini arka plana atmıştım. Bu koşullarda ilerleyebileceğimiz kadar ilerlediğimizi düşünüyordum. Beni aramadığı için Phil'in şimdiki hayatıyla ilgili garip bilgilerle baş etmeye ve onları sindirmeye çalıştığını düşünüyordum. Kara kutuyla ilgili cevaplanmamış olan şeyler hala kafamı kurcalıyordu. Nasıl açılabileceğini ve içinde ne olduğunu bilmek istiyordum. Ama bu projeyi geçici olarak kapanmış gibi görmeliydim. Bu, erişimimize izin verilmeyen bir bilgiymiş gibi görünüyordu. Benim çalışma yöntemimde deneğin esenliği her şeyden önce gelir. Merakımı gidermek uğruna onların zihinsel ve fiziksel güvenliğini asla riske atmam. Hiçbir hikaye onları rahatsız olacakları bir duruma girmeleri için zorlamaya değmez. O yüzden cevabın geleceği varsa da bu ancak Phil bu konuyu keşfetmeye hazır olduğuna karar verdiği zaman olabilirdi.

Phil beni arayana kadar aylar geçmişti. Başka bir uzaylı karşılaşması olmuş olabileceğine işaret eden garip bir rüya görmüştü. Beklendiği üzere, bunun kara kutuyla ilgili olabileceğini düşünmüştü. Başka bir seans daha yapmak istiyordu çünkü rüyadan sadece parçalar hatırlıyordu. Ama içinde rüyanın hatırlayamadığı kısmında önemli bilgilerin verilmiş olduğuna dair de kuvvetli bir his vardı. Bu bilgilerin yüzeyin hemen altında yattığı ve onlara kolayca erişebileceğimiz kanısındaydı. Bilme isteği bir gereklilik halini almıştı. Neler olup bittiği tümüyle açığa çıkmadan rahatlayamayacağını biliyordu. Ertesi güne bir seans ayarladık çünkü bekledikçe tedirginliğinin arttığını hissediyordu.

Buluştuğumuzda bana rüyayla ilgili hatırladıklarını anlatmaya başladı. Bir kez daha gemideydi ve etrafı küçük gri yaratıklarla çevriliydi. Küçük elleriyle sevecen bir şekilde kollarına ve bedenine dokunuyorlardı. Sarışın pilot elinde kara kutuyla karşısında dikiliyordu. Phil bu defa yaratıkların endişe ve kaygı duyduklarını algılıyordu. Pilotun gözlerinde önemli bir karar için zaman gelmiş gibi bir aciliyet ifadesi vardı. Varlıkların, artık kutunun öneminin farkına varması ve içindeki mesajı deşifre edebilmesi umuduyla onun için "tezahürat yaptıkları" hissine kapılmıştı. Ama doğru zaman değilse ve başaramazsa kutunun gemide saklandığı yere geri götürülüp uygun zaman gelene kadar orada

bekleyeceğini de hissediyordu.

Uzanıp kutuyu eline aldığı zaman büyük bir beklenti ve sabırsızlık hissi içinde olduğunu hatırlıyordu. Buradan itibaren rüya anlaşılmaz bir hale geliyordu. Tek hatırlayabildiği kör edici beyaz bir ışık parlamasıydı. Varlıklardan yayılan büyük sevgi ve tatmin duygusu dışında her şey o noktadan itibaren silinmişti. Her ne olduysa varlıklar onun adına çok mutluydu. Bilinçli zihninde bu keyifli hisle uyanmıştı ama yüzeyin altında için için yanan başka bir şeyin rahatsız edici varlığını hissediyordu. Rüyayı anlatmasının ardından ikimiz de sonunda gizemli kutuya erişim izninin verildiği sonucuna vardık. Belli ki bilgi serbest bırakılmıştı ama henüz bilinçli zihninde değildi. Bu da benim görevimdi. Eğer erişim tekrar engellenmezse, bilgiye erişip onu Phil'in bilinçli belleğine getirmek...

Phil rahat bir şekilde yatağa uzandı ve seans başladı. Asansör kapıları açıldığı anda tarif ettiği sahneye çekildi. Gözlerinden sabırsızlık ve beklenti okunan varlıklar etrafını sardı. Pilot kutuyu ona uzattı ve hepsi vereceği tepkiyi bekledi. Phil kutuyu inceledi ve onu küçük, siyah, dikdörtgen ya da tabut şeklinde bir kutu olarak tarif etti. Dünya'da bulunmayan bir tür taştan yapılmış olduğunu biliyordu. Kutu yalnızca kendi zihninin doğru zihinsel titreşimiyle açılabilirdi. Uygun olan gelişim düzeyine ulaşılana kadar başka bir odaklanmayla açılamayacak şekilde bu titreşime kilitlenmişti. Bu nedenle numara yapılamazdı ve kendisi dışında kimse tarafından açılamazdı çünkü onu kendisi programlamıştı. Birden kutunun, fiziksel formda erişilemeyecek kadar fazla bilgi içerdiğinin farkına vardı. Bilginin bütünü gerçekte o kadar derin ve engindi ki insan zihninin kavrayabilmesi imkansızdı. Bunun farkına varmıştı ve sadece şimdiki yaşamını anlamasına yardımcı olacak kadarına erişebileceğini biliyordu. Şimdilik bu kadarı yeterli olmak zorundaydı.

Bu farkındalığa eriştiği anda garip bir şey oldu. Sanki tetiğe basılmıştı. Kutunun geniş olan tarafından bir çekmece dışarı doğru açıldı. Çekmecede köşeleri yuvarlanmış, dikdörtgen biçiminde, turkuaz renkte ışık yayan bir taş olduğunu gördü. Sonunda kutuyu açan prosedürü bulmuştu. Ama tüm bunların parlayan bir taşla ne ilgisi olabilirdi? Taşın opak yüzeyine gözlerini diktiğinde bilinçaltının uygun olan kadar bir bölümünün kilidinin açılacağına dair zihinsel bir mesaj aldı. Hafızası tetiklenecekti ve bilgi bilinçli zihninin yüzeyine çıkacaktı.

Tüylerim beklenti hissiyle ürperdi. Sonunda saklanan bilgiye erişimimiz vardı ve karşılaşacağımız bilgi ne olacaktı? Merak içindeydim ve erişimimizi engelleyen bariyerin sonunda kaldırılmış olduğunu

umuyordum. Taşın derinliklerine doğru baktıkça içinde bulunduğu oda kaybolmaya başladı ve yerini başka bir şey aldı.

P: Çok yoğun bir beyaz ışık görüyorum. Yüce düzen kadar büyük, doğadaki elektrik kadar beyaz, çok saf ve parlak, beyaz bir ışık. Bu çoğunlukla Beyaz Koruma Işığı olarak tabir edilen enerji. Bu, korumanın beyaz ışığı. Bu enerjinin bir kimliği yok zira kimlik bu düzeyde anlamsız. Ancak sizin düzeyinizde adlandırıldığı şekliyle bir "bilinci" ya da belirgin bir farkındalığı var. Evrenin enerjileri ya da yüksek düzen büyüklüğünde.
D: "Beyaz ışık" olarak görülen şeyle mi konuşuyorum aslında?

Beyaz ışık kavramına çok aşinayım. Deneklerimle çalışırken onun korumasını deneklerimin etrafına zihnimde yerleştiririm. Böylelikle herhangi bir negatif etkiyi seanslarımdan uzak tutabilirim.

P: Beyaz ışığın *enerjilerinin* iletişimde olduğunu söylemek daha doğru olur. Bu enerji şimdi Philip ile konuşacak çünkü şu anda verilmesi gereken çok belirgin bir mesaj var. Aktarımı biz yapacağız çünkü *o* düzeydeki enerjilerle bizim konuştuğumuz bu forma doğrudan aktarma yapmaya olanak *yok.* Bu nedenle bu iletişimde biz aktarım yapacağız ve yardımcı olacağız. Bilgi şu: oğlumuz, sana derslerini iyi öğrendiğini söyleyebiliriz. Tekamülünde geldiğin şu noktada, ayrı kalmış gibi göründüğün alanlara doğrudan erişebilmeni sağlamak için açılan bir farkındalık kanalı var. Şimdiye kadar buna erişiminin engellenmiş olmasının bir nedeni vardı. Daha önceki bir yaşamda, bu terminolojiyi kullanmayı seçersen eğer, bu ayrıcalığı istismar ettiğin bir dönem vardı. Bir *eksiklik*, belirgin bir reddedilme hissi deneyimlemen için farkındalığının bu alanı o zamanda devre dışı bırakılmıştı. Bu, bu farkındalığı ve bu gücü kullanmanın değerini daha iyi anlayabilmen için yapılmıştı. Bu sana bu enkarnasyonda çok fazla keder ve tasa getirdi. O kadar ki sıklıkla ruha geri dönme ve tekrar bu enerjiler içinde olma arzusu duydun. (Belli ki burada genç yaşlarında intihara duyduğu eğilime gönderme yapılıyordu.) Başka bir gezegendeki önceki hayatının o döneminde bu enerjilerin yanlış yönde kullanılmasından ötürü dengesizleştiği bir deneyim söz konusuydu. Bu deneyim, enerjileri tekrar dengelemek için en uygun olan yola kendi kendine karar vermene neden oldu.
D: Öteki yaşamda bu enerjileri negatif yönde mi kullanmıştı? O yüzden mi bu alan ona kapatılmıştı?

P: Doğru. Bu düşüşe benzetilebilir.
D: Zaman diye bir şeyin olmadığını devamlı söylüyorsunuz ama bunun ne zaman olduğunu merak ediyorum.
P: Sizin tanımlamalarınıza çevirecek olursak... Benzetme biraz kabaca olacak olsa da, sizin yıllarınızla kabaca birkaç *milyon* yıl önce.
D: Ama enerjiyi tekrar kullanma hakkını kazanana kadar o kadar uzun süre, çok, birçok yaşam boyu beklemek zorunda kaldı öyle mi?
P: Bu doğru. Şu anda bu olaydan rahatça bahsedeceğiz çünkü bunun gelişmesi için gerekli olan bir deneyimdi bu... "Taşıt" terimini kullanmaya tereddüt ediyoruz çünkü bu doğru bir ifade değil. Bu enerjinin (Phil) bileşik deneyimlerini bir "evre" olarak tarif etmek daha doğru olur. Bu evrenin, bu enerjilerin kötüye kullanılması ve ortadan kaldırılmasının getirdiklerini deneyimlemesi önemliydi. Bu, verilmemesi gereken sırrı ifşa ettiği için oldu. O dönemde sorumluluğu altında olanların yükselişine yardımcı olma arzusu duyduğu bir durum söz konusuydu. Evrende nelerin verilip nelerin verilemeyeceğine dair katı kurallar vardır. Bunlar kesin kurallardır ve çiğnenemezler. Yardım etme girişimi sırasında bu kurallar çiğnendi ve enerjilere erişim hakkı elinden alındı. Sözünü ettiğimiz bu enerjiler ilim, bilgi ve sezgisel içgörü enerjileri. Kuralların neden gerekli olduğunu anlamasını sağlamak için bunların ortadan kaldırılması gerekliydi. Enerjiler devre dışı bırakıldı ve böylece bu taşıtın şu anda kendini içinde bulduğu fiziksel enkarnasyonda doruk noktasına ulaşan uzun bir enkarnasyonlar süreci başladı. Bu enerjiler şimdi geri veriliyor ve nasıl kullanıldıkları yeniden öğreniliyor. Zira enerjilerin nasıl kullanıldığı enkarnasyonlar boyunca git gide unutuldu. O yüzden şimdi enerjileri doğru şekilde kullanmak konusunda bilincinin yeniden eğitilmesi önemli ve gerekli. Bu deneyim döngüsünü tamamladı ve taşıtı bu enerjileri en uygun şekilde kullanabileceği noktaya getirdi.
D: Bu başka bir gezegende mi yaşanmıştı?
P: Başka bir boyutta yaşanmıştı. *Bu* evrende değil ama benzer başka bir evrenin fiziksel kısmında.
D: O zaman nasıl bir konumdaydı? Sorumlulukları olduğunu söylemiştiniz.
P: Yetki alanında milyonlarca varlık ya da enkarne olmuş birey vardı. O zamanlar adeta bir sistemin hükümdarı gibi olduğu söylenebilir.
D: Anlamaya çalışıyorum. Daha önce farklı evrenlerin bağlı olduğu konseyler olduğunu söylemiştiniz. Burada onun gibi bir şeyden mi söz ediyorsunuz?

P: Evrensel düzeyde değil ama bir sistem düzeyinde. Bir sistem, evrenin alt ünitesidir.
D: Bir galaksi ya da güneş sistemi gibi mi?
P: Doğru. Üzerinde yaşam olan gezegenlerin bir derlemesi.
D: O zamanlar fiziksel bir formda mıydı?
P: Bu doğru değil. Bir sistemin hükümdarının sorumluluklarını fiziksel formda delege etmesi mümkün olmazdı. Çünkü sistemde olup biten her şeyin farkında olmak için sistemin tümünü kapsamak ya da sistemin her yerinde aynı anda bulunmak gereklidir. Bilinç, sistemdeki herkesin ve her şeyin hükümdarla temas halinde olabileceği kadar *engin* ve kapsamlı, sistemin tümüne yayılmış haldedir.
D: Bu çok yüksek bir düzeye kadar ilerlemiş olduğu anlamına gelir öyle değil mi?
P: Bu doğru bir ifade olur.
D: Anlamaya çalışıyorum o yüzden sorularım size safça gelebilir. Evrenlerin bağlı olduğu konseyler var ve bu konseyler de kendi aralarında farklı sistemlerin bağlı olduğu hükümdarlıklar olarak mı ayrılıyorlar?
P: Sizin düzeyinizdeki devlet kademelerine benzetilebilecek hiyerarşiler var. En alt kademeyi ailenin reisinden başlatabiliriz. Bu kişi, mahalleden sorumlu olan reise bağlıdır, tabii böyle bir şey olsaydı, ki bunlar benzer birçok varoluşta vardır. Her mahallede o mahallenin güvenliği ve esenliğinden sorumlu olan biri vardır. Ki o da belediye başkanına ya da şehir meclisine bağlıdır. Onlar da ilçe idaresine ve eyalete ve federal hükümete bağlıdır. Ve sonra da, böyle bir şey seçilirse eğer, tüm gezegen düzeyine bağlı olabilir.
D: Ve ardından da birden fazla gezegenin ya da bir sistemin tamamının bağlı olduğu kademe gelecektir.
P: Bu doğru olur.
D: Bu kademedeki kişi doğrudan konseye mi bağlı olur yoksa ikisinin arasında biri daha var mıdır?
P. Birçok farklı düzeyde birçok konsey var. Sistem kendisinin üzerindekine bağlı olur ve bu böyle devam eder. Ve alttakiler sisteme bağlı olur. Bu ne en üst ne de en alt makamdır.
D: Başka bir deyişle o zaman büyük çaplı bir sorumluluğa ve bilgiye sahipti. Ve bunları yanlış yönde kullanarak yasak olan *şeyleri ifşa etti. Doğru mu?*
P: Gezegenlerindeki bilinci yükseltmeye çalışan bir ırkın insanlarına bilgi ve enerji verdi. Hükümdar bu durumda bilginin verilmesinin en doğrusu

olacağını düşündü. Çok eşsiz bir durumdu. Kuralların genelde kapsamadığı vakalardandı.
D: Ama iyi niyetlerle hareket etmiş gibi görünüyor.
P: Bu doğru, kötü bir niyet söz konusu değildi. Ancak hükümdarın umduğunun aksine, kuralların bozulması da böyle gerçekleşti. Bilgi yanlış kullanılır hale geldi ve yardımcı olmak istediği süreci daha da geriye götürdü.
D: O zaman ilerlemelerine, evrimlerine yardımcı olacağını düşündüğü bilgileri onlara sundu.
P: Bilgilerden çok enerjiler diyebiliriz. Birçok enerji var. Doğru kullanıldığı taktirde türü ileriye taşıyacağı kesin olan belirli bazı enerjiler verilmişti. Ancak anlaşılmadılar ve yanlış kullanıldılar. Ve böylece insanların geri gitmesine neden oldular.
D: Bunun nasıl bir enerji olduğuyla ilgili daha net olabilir misiniz?
P: Bu deneyim aleminde karşılığı olmadığı için aktarmak imkansız olur.
D: Onu nasıl yanlış kullandıklarını merak ettim.
P: Her enerjinin yanlış kullanılabileceği şekilde...
D: Sanırım her enerjinin iki yönü var. Ve onlar negatif yönde kullandılar öyle mi?
P: Doğru.
D: O zaman enerjileri onların kullanımına sunarken bunun beraberinde gelmesi gereken anlayışı onlara getiremedi.
P: Evrimsel olarak bu enerjileri anlayabilecek kadar gelişmemişlerdi. Bu göze alınmış bir riskti.
D: Bu bizim *gezegenimizde de olmadı mı? Bazen riski göze alarak bize bir şeyler sunuyorlar ama onları nasıl kullanacağımız özgür irademize kalıyor öyle değil mi?*
P: Doğru. Belirli bireylere belirli bir zamanda hangi enerjilerin verileceğiyle ilgili kurallar var.
D: Bu da benzer bir vakaydı ama özgür iradeleri onu negatif bir şeye çevirdi.
P: Doğru.
D: O zaman bu nasıl onun hatası sayılıyor anlamıyorum.
P: Kurallar çiğnendi. Kurallar, evrimsel olarak bu enerjileri kullanabilme hakkına erişene kadar insanların enerjileri kullanmaktan alıkonmaları gerektiğini belirtiyor. Bu enerjiler, enerjilerin tüm potansiyelini anlayabilecekleri ana kadar insanlara verilemezler. Ama öyle olmadı.
D: Ama anlaşılan o ki bu enerjiler gelecek bir zamanda nasıl olsa

verilecekti.
P: Büyük ihtimalle.
D: Ama bana anlattığınız hikayelerden de anlaşılabileceği gibi Dünya'nın geçmişinde de bu yaşandı. Uygun olmayan bir zamanda bir şeylerin verildiği oldu.
P: Buna karşı çıkmayacağız çünkü evrenin her yerinde hataların söz konusu olduğu bilinen bir şey.
D: Ama bu vakada onun bu konumdan uzaklaştırılması bir cezalandırma sayılır.
P: Biz buna ceza demeyiz çünkü evrensel enerjileri adil bir şekilde değerlendirmek olmaz bu. Bireyin kuralların *neden* varolduğunu deneyimlemesi gerekliydi. Ve bu da kuralları çiğneyenin enerjilerin eksikliğini deneyimlemesi için onu aynı enerjilerin *altına* konumlandırarak sağlandı. Ve ardından kademeli bir gelişim sonucu enerjilerin geri verildiği düzeye geldiğinde kişi bu enerjilerin verilmesinin *ve* alınmasının değerini daha iyi anlayabilirdi.
D: Anlıyorum. Buna düşüş demiştiniz. Başka bir deyişle daha düşük bir konuma düştü.
P: Buna bir değer yargısı yüklemeyiz çünkü sizin anlatım biçiminizde "düşüş" negatif bir çağrışım yapıyor. Bizim perspektifimizden bu sadece bir deneyim dersi. Bireyin deneyiminin bütününe katkı sağlayan çok nötr bir gereksinim. Hatalar her düzeyde yapılır. Ve yapılan hatanın yaralarını saran anlayış, birinin "düşüş" olarak da adlandırabileceği yolla edinilir.
D: İnsanın o düzeye eriştiğinde bile hatalar yapmasının ve bunun sonucu olarak geriye gitmesinin mümkün olduğunu *anlamak zor. O zaman tekrar bu noktaya ulaşmaya izin verilmesi çok, birçok, belki binlerce enkarnasyonu mu aldı?*
P: Biz enkarnasyonlara o rakamı vermezdik. Yüzlerce demek yeterli olur. Size gösterilen ve üzerine tartışılan yaşamlar, bu enerjinin bir şeyler öğrendiği deneyim yelpazesinden sadece küçücük bir parçaydı. Bu gezegene bu dünyevi form içinde gelmeye büyük bir vicdan değerlendirmesi sonucu karar verdi. Deneyimin yabancı gelen, zor ve yalnızlık içeren bir deneyim olacağını biliyordu. O yüzden bu dünyevi enkarnasyondan ayrılma arzusu duyuyordu. Böyle yüksek enerjilere (Phil) Dünya'ya uyum sağlamak çok daha zor gelir çünkü çok masum ve saftırlar. Işık tarafına daha alışıklardır ve sizin dünyanızın karanlık tarafını anlayamaz ya da idrak edemezler. Işıktan ayrılmaları ve görev için bu karanlık dünyaya yolculuk yapmaları büyük bir cesaret ister ve bu yüzden

onlara karşı büyük bir sevgi ve saygı duyuyoruz.
D: O zaman şu anda bu bilgi ona veriliyor ki enerjileri aldığı zaman onları doğru şekilde kullanması gerektiğini öğrensin. Öyle mi?
P: Bunun nedeni enerjilerin geri verilmelerinin vaktinin gelmiş olması ve bunun amacının bilinçli olarak farkında olmasının gerekmesi. Zira bu enerji öylece *ortaya çıksaydı*, ortaya çıkmasının gerçek bir nedeni olmadığı sanılabilirdi. Kendiliğinden ortaya çıkıvermiş gibi görünebilirdi. O yüzden enerjinin *neden* verildiğine dair bilinçli bir yönlendirme gerekiyor. Ve bu enerjinin getirdiği konumun sorumluluklarının daima farkında olmak gerekiyor.
D: Böylece onu doğru şekilde kullanabilir.
P: Doğru. Bu enerjilerin ortaya çıkması büyük bir sevgi ve evrensel uyumun ürünü. Bunun gibi bir fiziksel gerçeklikte bulunan birine böyle bir fırsat pek sık sunulmaz. Ancak bu gezegenin evriminde, *hak etmiş* olanların bunu alması ve evrenin, bir bütün olarak, hedefleri ve ihtiyaçları doğrultusunda ilerlemesi için kullanması uygundur.
D: Bu enerjiyi ne şekilde kullanması gerekiyor?
P: Bu enerjiye alışacak ve onda bayağı uzmanlaşacak ve onu kullanmanın en doğru şeklini ve zamanını bilecek. Bu ona bu enkarnasyonunda eksikliğini çok hissettiği gerçek değer duygusunu getirecek.
D: O zaman zamanı geldiğinde onunla ne yapacağını bilecek öyle mi?
P: Doğru. Şu anda biz konuşurken bile yardım görüyor çünkü bu seanslar aracılığıyla farkındalık geri dönüyor.
D: Sık sık onunla "kazara" karşılaşmamızın belirli bir amacı olduğunu düşünüyorum.
P: Bu doğru. İkiniz için de bir amaca hizmet ediyor. Evrende, sizin deyiminizle, "kaza" diye bir şey yoktur. Olan her şeyin bir nedeni ve uyumu vardır. Sizin karşılaşmanız da tesadüf değildi. Şimdi sana diyoruz ki oğlumuz, çabanda döngüyü tamamladın ve kişisel karanlık çağının başladığı noktaya geri döndün. Güçlü bir şekilde arzuladığını, gerçekten olduğun şeyin tümünü geri alma hakkını kazandın. Şimdi bu tarafa geri gelip bu gücü uygun gördüğün şekilde kullanma ya da orada kalıp bu güçleri kendi düzeyinde en rahat ettiğin şekilde kullanma seçeneğine sahipsin. Bu seçim, bu zamanda, *tamamen* sana ait. Sana bu konu üzerine meditasyon yapmanı, düşünmeni ve daha önce öğrendiğin yöntemle bize cevap vermeni söyleyebiliriz. Sana yakın zamanda en yüksek olan benliğe dönüp evrenin enerjileriyle bilinç düzeyinde iletişim kurabileceğin bir yöntem verildi. Bize cevabını o zaman ver ki bilinç düzeyinde verilmiş

olsun. Çünkü bu cevabın şu anda bilinç düzeyinde değerlendirilmesi gerekiyor. Philip'e bu gezegende kalmayı seçtiği taktirde daha sonraki uygun bir zamanda ona daha fazla bilginin verileceğini ve daha fazla yönlendirmenin öne çıkacağını söyleyebiliriz. Bunların ne olabileceğini tahmin etmeye çalışma. Sadece olacak olanın olmasına *izin ver*. İzlenen yol şimdilik uygun ve ilerleyen bir zamanda daha fazla yönlendirme verilecek. Uyandığın zaman bunun üzerine düşünmeli ve gitme ya da kalma kararını bilinçli bir haldeyken vermelisin. Sadece içeriden gelen cevabı takip etmeye devam et çünkü gerçek usta odur. İyi düşünerek seçim yap oğlumuz ve hiçbir yargıyla karşılaşmayacağını hatırla. Seçtiğin yol hangisi olursa görevin de o yolda ilerleyecek. Ve sana, Dolores, sana verilen bilgiyi kullanmaya teşvik edildiğini söylüyoruz. Bu bilgi üzerinde herhangi bir sınırlama yok. Öyle olsaydı, verilmezdi.

Bu noktada Phil beyaz ışığın geri çekilmeye başladığını ve yeniden içinde parlak taş bulunan kutuyu tuttuğu ana döndüğünü bildirdi. Pilotun ve küçük gri varlıkların yüzlerini gördü ve onlardan yayılan sevgi, mutluluk ve tatmin duygusunu hissetti. Geçmişiyle ilgili bazı sırlara erişmesine izin verildiğini anladıkları belliydi.

Bilgi ortaya konduktan ve bilinçli bir karar vermesi söylendikten sonra taşı yerine koydu ve kutunun çekmecesi içine geri çekilerek kapandı. Uzaylı pilot kutuyu ondan aldı ve gemide Phil tarafından çağlar önce konduğu yere tekrar gizleneceğini iletti. Hatırlaması ve ulaşması için onu beklediği yerde, tekrar ona ihtiyaç duyana dek... Phil, aldığı bilginin kutuda saklanan bilginin sadece küçük bir kısmı olduğunu fark etti. Büyük ihtimalle geri kalanını bu yaşamında asla öğrenemeyeceğini de biliyordu. Bir sonraki aşamaya geldiğinde (gelecekteki yaşamlarından birinde) kökeni ve kaderiyle ilgili bilginin geri kalanı da tetiklenecekti.

Ardından Phil'in bilinci tamamen yerine getirildi ve yüzündeki ifadeden ilerleyen günlerde üzerine düşünmesi gereken çok şey olduğunu anladım.

Başta, bu bilgiyi kitaba dahil etmek konusunda tereddütlerim vardı çünkü yanlış yorumlanabileceğinden ve okuyucunun Phil'in kendisinin Tanrı düzeyinde olduğunu ima ettiğini düşünebileceğinden korkuyordum. Sistem hükümdarlığı düzeyinin en üstün varoluş düzeyinin hala çok altında olduğu net bir şekilde açıklanmıştı. Daha yüksek bir gücü kabul ediyor ve ona hizmet ediyordu.

Bu bilginin bize, ruhun büründüğü tek formun insan olmadığını göstermeye çalıştığına inanıyorum. Sadece insan düşüncesiyle öyleymiş gibi algılayabiliyoruz ama bu çok kısıtlayıcı. Bu seans, fiziksel sınırlamalar olmadığında inanılmaz güçlere erişen saf enerji haline doğru tezahür edilebileceğini (ya da oradan geriye dönülebileceğini) gösterdi. Ama ruh nihai mükemmelliğe erişmemiş olduğundan, o formdayken bile hatalar yapabiliyor. Ve o aşamadayken bile evrensel kurallar hala geçerli. *Tamamen* başa dönüp her şeye baştan başlamak gerekse bile fark etmiyor çünkü ruh ve onun dersleri ebedi ve zaman diye bir şey yok. Sadece büyüme, öğrenme, deneyimleme ve ebedi bir bilgi arayışı var. Dolayısıyla insan bilinçli olarak algıladığından daha fazlası olduğunun, algılamasının *mümkün olduğundan* fazlası olduğunun ayırdına varmalı. İnsan ölümsüz ve ölümsüz bir ruh olarak ufku ve deneyimleri engin ve tamamen sınırsız. Kendini bulduğu form ya da boyut her neyse, yaşam oyununu onun içinde oynuyor. Ta ki çağlar geçip mükemmellik arayışında başarılı olana ve sonunda kaynağa geri dönene dek... *Her şeyin* nihai kaynağı olan, her şeyin doğduğu Yaratan'a dönene dek... Dünyevi göz bağımızı çıkarıp içgörümüzün kanatlanmasına izin verelim. Ancak o zaman kendi kendimize dayattığımız sınırlamaların ne kadar küçük ve dar olduğunu keşfedebiliriz. Evren bizim evimiz ve hiçbir şey imkansız değil.

Birlikte geçirdiğimiz sürenin ardından Phil'de gözle görülür değişimler olmaya başladı. Çalıştığım insanlarda bu sıklıkla olur. Özellikle de uzun süre boyunca seans yaptıysak. Bunun nedenini açıklamam mümkün değil çünkü onlara hayatlarını değiştirmelerine neden olacak herhangi bir öneride kesinlikle bulunmuyorum. Belli ki bir şey oluyor. Belki de kendi bilinçaltlarıyla ilgili daha fazla farkındalığa ulaştıkları ve hepimizin içinde bulunan o "sakin, kısık sese" benzetilebilecek bu zihne karşı daha açık hale geldikleri için... Gerçek kişilikleriyle daha uyumlu hale geliyorlar ve hayatta gerçekten istedikleri şeyin ne olduğunu keşfediyorlar. Daha önce kafalarının karışık olduğu, emin olamadıkları ya da korktukları konularda büyük kararlar almaya ve sorumluluklar üstlenmeye başlıyorlar. Tüm vakalarda iyi yönde bir değişim oluyor gibi görünüyor. Samimi olarak öyle olduğunu umuyorum çünkü istemeden ya da bilinçsizce bile olsa kimseyi negatif bir şekilde etkilemek istemem.

Phil hala aynı nazik ruhlu kişiydi ama kendine daha güvenir hale gelmişti. Artık ebeveynlerinin garajında yaptığı işi sürdürmek istemediğine karar verdi ve bir elektronik şirketinde çalışmaya başladı. İşe başladıktan

bir ay sonra aynı ofiste çalışan çekici bir genç kadınla duygusal bir ilişkiye girdi. Baş döndürücü bir kararla genç kadının küçük oğluyla yaşadığı eve taşındı. Kesinlikle bunların hiçbiri, benim tanıdığım Phil'in yapacağı şeyler değildi. Şaşırmış olsam da bu gelişmelerin muhteşem olduğunu düşünüyordum. Bu durum duygusal olarak gelişmekte ve olgunlaşmakta olduğunu gösteriyordu. Artık duygusal durumlardan kaçmıyordu. Riske girmeyi, kendini duygusal olarak incinebileceği böylesi durumlara sokmayı göze alabiliyordu. Başka bir insana bağlanabildiği gibi hayata da bağlanmıştı.

Artık varoluşundan farklı şekilde söz ediyordu. "Hayatımda her şeyden elimi eteğimi çekmek istediğim dönemler olurdu. Onları önceden sezebiliyordum, kesinlikle döngüseldiler. Yılda iki kez, ilkbaharda ve sonbaharda olurlardı. O dönemlerde çekiliyormuş, eve gitmeye ve oraya geri dönmeye özlem duyuyormuş gibi hissederdim. Bu hisler birkaç gün ya da birkaç hafta sürebiliyordu. O dönemlerde korkunç şekilde depresif olurdum ama hiçbir zaman Kaliforniya'da geldiğim noktaya gelmemiştim. Bunu bir daha hiç denemedim. Ama son bir yıldır duygularımı daha bir dengeye getirmişim gibi görünüyor. Duygular ve bunalımlar dengelenmiş gibi görünüyor. Gerçekten bu işi çözmüşüm ve her şeyden olduğu haliyle memnun olabiliyorum gibi hissediyorum. Tüm döngüleri, inişleri ve çıkışları kabullendim. Bu gerçekle daha barışık gibiyim. Artık onları oldukları gibi görüyor ve kabul ediyorum."

Çalışmamızda ortaya çıkardığımız şeylerin ona yardımı olduğunu düşünüp düşünmediğini sordum.

"Bence yardımı oldu" diye cevapladı. "Kendimi daha bütünüyle ve derin bir şekilde anlamamı sağladı. Şimdi bende farkında olduğumdan da fazlası olduğunu görüyorum. Tamamen her şeyi hatırlayamasam da bundan mutluyum. Sadece o deneyimleri yaşadığımı bilmek bile bana tatmin ve memnuniyet hissi veriyor."

"Bu seansların o huzursuzluk hislerinin nedenini açıklamaya yardımcı olduğunu düşünüyor musun?" diye sordum.

"Evet, bence öyle oldu. Neden yabancılık çektiğime ve rahat-sızlık duyduğuma açıklık getirdiğini düşünüyorum. Kendimle ve başkalarıyla ilgili yüksek beklentiler içinde olmam... İnsanların çok önyargılı olduğunu... Çalıp çırpıp, öldürdüklerini, dünyada olanları görmek benim gerçekten umudumu kırardı. Eskiden beni gerçekten rahatsız ederdi. Ve bunu "Burada olmak istemiyorum" demek için bir bahane olarak kullanırdım. Çünkü bu içinde olmak istediğim türden bir dünya değildi.

Daha düzenli, temiz, stabil ve uyumlu bir yer isterim. Gerçekten canımı acıtan şey, aslında herkes gibi olmak istediğimin farkına varmaktı. Ve böylece normal görünmek için diğer insanlarda sevmediğim bazı şeyleri yapmaya başlamıştım. Uyum sağlamak için yapmam *gerektiğini* hissetmiştim hep. Ve bu sadece daha da izole, kafası karışık ve yılgın hissetmeme neden oldu."

"Evet" diyerek hislerine katıldım. "Çünkü karakterine aykırı davranmaya çalışıyordun. Bunların insanı nasıl yılgınlığa götüreceğini görebiliyorum. Muhtemelen dışarıda aynı duyguları yaşayan bir sürü insan, özellikle de ergen var. Ve bu kadar üstü kapalı bir his olduğu için de nedeninin ne olduğunu belirlemek zorlaşıyor."

"Evet, buna katılıyorum. Bu içinden çıkıp senin başına vurarak dikkatini çekmeye çalışan bir şey değil. Arka planda ve onun farkındasın. Tanımlaması çok zor ama varlığı da belirgin bir şekilde hissediliyor. Sanırım kendimden korkuyordum. Korkuyordum çünkü kendimi *tanımıyordum*. Kimseyi yaklaştırmak istemiyordum çünkü ne istediğimi bilmiyordum. Ve sanırım incinmekten de korkuyordum. Ama artık kendimi anlamaya ve kendimde sevebileceğim şeyler bulabileceğimi görmeye başladım. Korkmama, farklı ya da garip olduğumu düşünmeme gerek yok çünkü aslında kimseden farklı olmadığımı görebiliyorum. Benim sorunum hayattan çok fazla şey beklemekti. Buranın da orası gibi olmasını bekliyordum. Ve hayatın beklentilerimi karşılayamadığını gördüğümde hep hayal kırıklığına uğruyordum."

"Tabii ki depresyondayken bunu fark edememiştin."

Ciddiyetle "Hayır" diye cevap verdi. "Hayattan beklemem gerekenden fazlasını beklediğimi şimdi fark ediyorum. Artık bunu bildiğim için hayal kırıklıklarıyla baş etmek daha kolay oluyor çünkü onları kişisel algılamıyorum. Herkesin hayal kırıklığı yaşadığını keşfettim. Tek yaşayan ben değilim. Bu sadece bu varoluşun bir parçası, insan olmanın bir parçası. Şimdi depresif hislerim çok kısa sürüyor ve hiç de o kadar kötü olmuyorlar çünkü nereden kaynaklandıklarını biliyorum. Artık her şeyin daha iyi olacağını biliyorum."

İnsan başka ne isteyebilir ki? Phil'deki değişimlerde kısmen bile olsa payım olduğunu söyleyemem çünkü bu değişikliklerin farkına varmamıştım bile. Bana anlatana kadar ömrü boyunca boğuştuğu sorunlardan haberim bile yoktu. Uzaylı kökenlerini keşfetmenin üzerinde olumlu bir etkisi olmuş gibi görünüyordu. Bilinçaltından edindiği bilgiler sayesinde kendiyle barıştığına ve kaotik dünyamızda herkes ne kadar

başarabilirse o kadar normal biçimde işlev görebileceğine inanıyorum. Bunu sağlayan yaptığımız çalışma olduysa, bu fırsat için minnettarım.

Bir akşam aşina olduğumuz "uzaylıların dünyayı işgal etmesi" temalı bir bilimkurgu filmi izliyordum. Birden sanki kafamın içinde biri yüksek sesle, net bir şekilde konuşuyormuş gibi oldu.

"Neden bizi böyle resmediyorlar? Halihazırda korkuyla dolu olan bir dünyaya daha fazla korku aşılamaktan başka bir şey değil bu. Biz böyle değiliz, sana bunu gösterdik. Lütfen gerçekten kim olduğumuzu dünyaya anlat. Onların yıldızlardan gelen kardeşleri, vasileri ve koruyucuları olduğumuzu... Şiddet göstererek bu gezegene sahip olmamız gerekmiyor. O zaten bizim. Her zaman bizimdi. Biz başından beri buradaydık. Besledik ve baktık. Şimdi de onu yok etmekten sizi alıkoymaya çalışıyoruz. Çünkü bu gezegene yaşam ayrıcalığı verildiğinde özgür irade de verildi ve kendi kararlarınızı almanıza izin verilmeli. Ama öylece oturup ailemizin kendisini ve evini yok etmesini izleyemeyiz. Tek çözüm taze kandı. Dünya'daki yaygın etkiler çok güçlü olmadığı taktirde başarısız olmayacağız. Gezegeni ele geçirme değil kurtarma hedefimize ulaşacağız."

Evet, dünya dışı varlıklar burada, aramızda yaşıyor. Üç şekilde buradalar: insan bedenlerinde doğmuş ruhlar olarak, fark edilmeden aramıza karışabilecekleri bedenler formüle etmiş uzaylı varlıklar olarak ve gizli üslerde bizi izleyip gözlem yapan ziyaretçiler olarak. Hepsi de bizi kendimizden kurtarmak için burada.

İnsanların onları bulmak ve "Sen onlardan birisin" demek için cadı avı başlatması faydasız. Tabii eğer aynaya bakıp "*Sen* onlardan birisin" demeye gönüllü değillerse...

Çünkü onlar bizim atalarımız, akrabalarımız. Kanları bu dünyada yaşayan tüm canlıların damarlarında akıyor. En son gelenler kaotik dünyamızdaki yaşamla baş edebilmelerine yardım etmesi için programlanmış olarak, geçmiş yaşamların yerleştirilmiş anıları ve duygularla geldiler. Cevabın korku, savaş ve yıkım olmadığına inanan taze kanlar onlar. Sevgi, barış ve anlayışla programlanmış haldeler. Ayrıca duygulara ve başkalarının hislerine karşı daha hassaslar. Buna karşılık gerçek miraslarının nadir olarak farkındalar. Ergenlerdeki yükselen intihar oranı, buraya yeni gelen bu nazik ruhların bu göreve ne kadar iyi niyetlerle gönüllü olmuş olurlarsa olsunlar uyum sağlayamadıklarını gösteriyor. Bu gezegendeki yaşam şekli çok acı verici.

Yıldız insanlarını diğerlerinden ayırmanın bir yolu olmadığı için ve çok azımız ruhumuzun yolculuklarından haberdar olduğumuz için, buna kalkışmak anlamsız olur. Tek yapabileceğimiz yıldız insanlarının inançlarını ve hedeflerini benimseyerek gezegenimizi kurtarmalarına yardım etmek.

Evet, uzaylılar burada. Tanrı'ya şükür de öyle çünkü onlar olmadan yolumuzu bulamıyoruz!

Yazar Hakkında:

Hipnoz yoluyla geçmiş yaşam terapisi uzmanı ve psişik araştırmacı olarak "kayıp" bilgilerin kaydını tutan Dolores Cannon, 1931'de St. Louis, Missouri'de doğdu. Eğitim hayatını St. Louis'de geçirdi ve 1951'de bir denizciyle evlendi. Takip eden 20 yılını tipik bir denizci eşi gibi dünyayı dolaşarak ve ailesiyle ilgilenerek geçirdi. 1970'te eşi engelli bir gazi olarak görevden ayrıldı ve Dolores ile birlikte emekli hayatlarını yaşamak üzere Arkansas'a yerleştiler. Dolores yazın hayatına o dönemde başladı ve çeşitli dergi ve gazetelere makalelerini sattı. 1968'den itibaren hipnozla, 1979'dan itibaren de geçmiş yaşam terapisi ve regresyonla ilgilenmeye başladı. Çeşitli hipnoz yöntemlerini inceleyerek danışanlarının derin bir şekilde rahatlamalarını ve bilgileri en etkili şekilde ortaya çıkarmalarını sağlayan kendi tekniğini geliştirdi. Dolores'in bu benzersiz hipnoz tekniği şu anda dünyanın her yerinde öğretilmektedir.

Dolores 1986'da UFO alanında da araştırmalar yapmaya başladı. UFO'ların indiğinden şüphe edilen araziler ve İngiltere'deki Ekin Çemberleri üzerine incelemeler yaptı. Bu alanda yaptığı çalışmaların büyük bölümünü, alıkonulduğundan şüphe edilen kişilerin yaşadıklarına dair kanıtların hipnoz yoluyla toplanması oluşturuyordu.

Dolores tüm kıtalarda seminerler veren uluslararası bir konuşmacıydı. Yazdığı 17 kitap 20 dile çevrildi. Katıldığı radyo ve televizyon programlarıyla dünyanın her yerinden insana ulaştı. Kendi yazdığı ve onun hakkında yazılan makaleler hem Amerika'da hem de dünyada pek çok dergi ve gazetede yayınlandı. Bulgaristan'da psişik fenomen araştırmaları alanındaki gelişmelere katkı sağlayanlara verilen "Orpheus Ödülü"ne layık görülen ilk yabancı oldu. Birçok hipnoz organizasyonu tarafından da Üstün Katkı ve Yaşam Boyu Başarı ödüllerine layık görüldü.

Dolores kendisini çalışmalarının “gözle görünmeyen” dünyası ile ailesinin “gerçek” dünyası arasında dengede tutan geniş bir aileye sahipti.

Dolores’in çalışmaları ya da tekniğinin öğretildiği sınıflarla ilgili bilgi almak için Ozark Mountain Publishing ile aşağıdaki adresten temasa geçebilirsiniz.

P.O. Box 754, Huntsville, AR, 72740, USA

Veya www.ozarkmt.com adresinden bize ulaşabilirsiniz.

Dolores, 18 Ekim 2014’te bu boyuttan geçiş yapmıştır.

BOOK COVER
BACK SIDE COPY:

BAHÇE BİZİZ.
BAHÇIVANLAR DA DÜNYA DIŞI VARLIKLAR.

Dünya'da yaşamın başlangıcı hipnoz yöntemiyle günışığına çıkarılırken, antik astronot teorisi de sadece bir teori olmaktan çıkıp bir gerçeğe dönüşüyor.

Regresyon yöntemiyle geçmiş yaşamlarını keşfetmek isteyen genç bir adam, bu yaşamının Dünya'daki ilk yaşamı olduğunu öğreniyor. Dünya'dan önce başka gezegenlerde ve başka boyutlarda varolduğunu keşfediyor. Bu eşsiz vaka üzerine yürütülen araştırmalar ilerledikçe, genç adamın dünya dışı varlıklarla bağlantısının sadece geçmiş yaşamlarla sınırlı kalmadığı da ortaya çıkıyor. Uzaylılar ve UFO'larla etkileşiminin bu yaşamı boyunca da devam ettiği ancak bu deneyimlerin bilinçaltı tarafından gizlendiği anlaşılıyor. Dünya'daki yaşamına gelmeden önce "deneyi gerçekleştiren" olmak yerine "denek" olmayı kabul ettiğini öğreniyor.

Bu ilginç vaka insanlarla UFO'lar arasındaki bağlantının içyüzünü gözler önüne serdiği kadar, yaratıcılarımızın bahçeleriyle ilgili umutlarını ve beklentilerini de ortaya koyuyor.

Notes

[←1]

Çevirmenin Notu: Denek burada Türkçede karşılığı olmayan “green with envy” (kıskançlıktan yeşile dönmek), “blue in the face” (yüzü maviye dönmek) ve “purple with rage” (öfkeden morarmak) gibi İngilizce deyimlerden söz ediyor.

[←2]

* İbranice “tanrılar” anlamına gelen bir kelime. (Ç.N.)

[←3]

* Mutual UFO Network (Ç.N.)

[←4]

* Dünya’da yarı değerli ve volkanik bir taş olan “obsidyen” taşına benzer bir taş olabilir mi? (Ç.N.)